

Korsan Aşkı - Johanna Lindsey

Korsan Aşkı -Johanna Lindsay

.....BIRINCI BOLUM.....

Bettina Varlaine, o sabah oturma salonuna girip de annesiyle babasının karsısında durduğu zaman beti benzi atmisti. Babası Andre Varlaine'in onu boyle erkenden yanına çağirtması hic de olagan bir durum sayılmazdı. Hele hele bir gun önceden uyardması ne duyulmuş ne de gorulmuştu. Genç kız, babasının ona çok önemli bir haber vereceğini tahmin etmişti. Bu, belki de hayatının akisini degistirecekti. Bettina babasının onunla görösmek istediğini öğrenince, sabaha kadar hep cesitli ihtimalleri düşünmüştü. Doğrusunu söylemek gerekirse, babasının vereceği haberin ne olduğunu da tahmin etmek pek güç değildi. Bettina, on dokuz yaşında evlenme çağına gelmiş bir genç kızdı.

Daha üç yıl önce manastır okulundan eve döndüğü zaman, babasının onu hemen evlendireceğini sanmıştı. Zengin ailelerin kızlarının çoğu daha çocuk denecek yaşta nisanlanıyor ve Bettina'nın annesi gibi de ondört onbes yaşında çoluga çocuğa karışmış oluyorlardı. Bettina'nın da pek çok kısmeti çıkmıştı. Ancak Andre Varlaine, kızıyla evlenmek isteyen gençlerin hiç birini yeterince zengin bulmamış, bu yüzden de talipleri hep geri çevirmişti.

Bettina, artık geleceğinin kararlaştırıldığından kesinlikle emindi. Evleneceği adamın adını da ona yakında açıklayacaklarını biliyordu.

Andre Varlaine, masasının başında oturuyordu. Kızı içeriye girince başını kaldırıp ona bakmak zahmetine bile katlanmadı. Acaba babası kararını açıklamayı mahsus mu geciktiriyordu? Kimbilir belki de yureğini bir suçluluk duygusu kaplamıştı.

Yok canım olacak şey değildi bu...

Bettina evde hiç uslu durmuyor diye onu manastır okuluna gönderen babası değil miydi? Kızcağız, yıllar yılı evinden uzakta, bir manastırın dört duvarı arasında çile doldürmüştü. İşte şimdi de bir daha dönmek üzere evden ayrılacaktı.

Josel Varlaine, endişeli gözlerle kızına baktı. Kadıncığız, kocasının Bettina'ya koca secmesine engel olmak için elinden geleni yapmıştı. Bir gece önce Andre, Bettina'ya bir es bulduğunu söyleyinceye kadar da kızının hiç tanımadığı bir yabancıyla evlenmesi ihtimalinin ortadan kalktığına inanmıştı.

Bettina, yasitlarına hiç benzemiyordu. Çok hareketli, hayat dolu, üstelik çok da güzel bir kızdı. Onu boyle apar topar tanımadığı biriyle evlendirmek insafsızlıktı. Eğer babası biraz daha mantıklı ve anlayışlı olsaydı, Bettina kendine çok uygun bir es de bulabilecekti. Fakat ne mümkün... Andre, kızına zengin ve de unvan sahibi bir koca bulmayı amaç edinmişti. Bettina mustakbel kocasını beğenmiş beğenmemiş, babasının umrunda bile değildi.

Josel, her sabah yaptığı gibi o sabah da terasa açılan kapıların karsısına oturmuş onunde duran gerçeğe bir iğne bile sokamıyordu. Bugün iş işleyecek hali yoktu, akli başka yerlerdeydi. Kızını bekleyen akıbeti düşünüyordu.

Andre Varlaine, sonunda gayet sert bir sesle, " Seni burada fazla alıkoymayacağım" dedi.

Fakat babasının bu sözleri Bettina'yi hiç telaslandırmadı. Babası ona hiç bir zaman sevgi ve sefkat göstermemişti. Kızı bir yana, karısına karşı da daima soğuk ve mesafeli davranmayı prensip edinmişti. Andre Varlaine soğuk, kati yrekli bir adamdı, para kazanmaktan başka hiç bir şeyle ilgilenmiyordu.

Kocası sözlerine devam etmeye fırsat bulamadan Josel Verlaine, " Neden oturmuyorsun yavrum?"

dedi.

Bettina, annesinin onu çok sevdiğini biliyordu. Fakat genç kız sakin görünüş babasının isini kolaylaştırmamak için ayakta durmayı tercih etti. Su anda Bettina'nın yüreği isyan duygularıyla dopdoluydu ama bu tutumunun hiç de hoş karşılanmayacağını biliyordu. Bir genç kızın babasına karşı isyankar bir tavir takınması asla doğru olmazdı. Aslında yüzyıllardan beri sürüp giden bir gelenektir bu. Belki de hiç bir zaman değişmeyecekti. Bettina, içinden annesinin asik olmaktan ve esini kendisinin seçme hakkından sozetmesine hayıflanıyordu. Keske annesi bunları hiç aklına getirmeseydi.

Kız evlatlar için, özellikle zengin ailelerin kızları için tek çıkar yol aileler arası anlaşmayla sağlanan evliliklerdi.

Zaten Varlaine ailesinin yaşadığı, Argentan'da, Bettina'ya uygun zengin ve yakışıklı bir erkek yoktu. Bu kasabada tüccarlarla köylülerden başka kimse yoktu da denebilirdi. Eğer Bettina, bir erkeğe asik olsaydı da babası onun sevdiğiyle evlenmesine asla izin vermezdi. Dahası genç kız kendi çevresindeki genç erkeklerle de tanışma fırsatını bulamamıştı.

Andre Verlaine, " Seni Kont Pierre De Lambert ile evlendireceğim," diye sözlerini sürdürdü, " Dugun yakında, yılbaşı tatilinden hemen sonra yapılacak."

Bettina yeşil gözlerini babasına çevirdi. Kızın bakışları öfke doluydu. Babasına bu kararı hakkında neler düşündüğünü anlatmak için böyle öfkeli öfkeli bakmak yetmişti. Sonra tekrar başını öne eğdi. İtaatkar bir kız evlattan bekleneni yapmak zorundaydı. " Evet, baba," diye mirildandı.

" Bir ay sonra yola çıkacaksın. Bu durumda çeyiz hazırlamaya da fazla zamanın kalmayacak. Onun için de eve terzi getireceğim, işlerinin biran önce tamamlanması için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacağım. Kont De Lambert, Saint Martin Adası'nda yaşıyor. Karayipler Denizi'nde güzel bir ada bu. Sadece yolu biraz uzak. Emektar dadın Madaleine de seninle birlikte adaya gidecek.

Bettina sonunda patladı. " Beni neden bu kadar uzak bir yere gönderiyorsunuz? Koca Fransa'da bana uygun bir eş bulamadınız mı?"

Andre'nin yuzu öfkeden kıpkırmızı kesilmisti. " Tanrım, aklım fikrim sana emenet." Kont, ayaga kalktı kızgın bakışlarla karısını suzdu. " Bu kız büyüklerine itaat etmeyi öğrensin diye, manastır okuluna gönderdim... Ama onca yıl bosa gitmiş... Küçük hanım karşına geçip bana hesap sormak cüretini gösteriyor."

" Eğer kızının isteklerine de kulak verebilseydin, bunlar olmayacaktı. Andre. Bir kızın isteklerini açıklamaları suç mu?"

" Kızımın istekleri beni hiç ilgilendirmez, Madam. Senin de bu işe karışmana izin vermeyeceğim. Evlenme anlaşması imzalandı. Bunu kimse değiştiremez. Bettina, Kont Pierre De Lambert ile evlenecek. Tanrıya dua edelim de, kızımızın asi ruhunu kocası uslandırabilsin."

Bettina kaslarını catti. Babasının ondan söz ederken onun varlığını hiçe saymasına çok kızılıyordu. Babasını çok seviyordu ama bazen de, evet bazen de babası, onu öfkeliendiriyordu ki, içinden avaz avaz bağırarak geliyordu.

" Şimdi odama çekilmeme izin verir misiniz, baba?"

Bettina, hemen odadan dışarı fırladı. Kahkahalarla gülmek için kendini güc tutuyordu. Ona neyi açıklamışlardı? Adamın adını oturduğu yeri biliyordu. Bir de yılbaşıdan sonra onunla evleneceğini öğrenmişti. İşte hepsi bu kadardı. Eh, babası hiç değilse manastır okulundan çıkar çıkmaz onu

evlendirmeye kalkmamisti. Hayir...Tam uc yil kizina uygun bir koca aramisti. Daha dogrusu, kendi servetine servet katacak erkegi aramisti.

Bettina, merdivenlerden cikarken, birbirine zit dusuncelerin tesiri altindaydi. Onu cok uzakta yasayan bir erkegin yanina gondermek istedigi icin babasina ates puskuruyordu. Yabanci bir ulkede, yabanci insanlarla bir arada yasamak zorunda kalacakti.

Babasinin onu evlendirmesine kizmamisti. Bu isin eninde sonunda olacagini biliyordu. Bir bakima bu ise sevinmis de sayilirdi. Annesinden ayrilmak ona guc gelecekti. Ama bu yolculuga tek basina cikmaması da icine biraz su serpmisti. Sevgili dadisi Madaleine de onunla geliyordu. Dogrusu Bettina, emektar dadisini da annesi kadar seviyordu.

Bettina kendi odasına girmeden yandaki odanın kapisini hafifce tiklatti. Madeleine'in seslendigini duyunca da iceri girdi. Madeleine pencerenin onundeki koltugu oturmus disarisini seyrediyordu. Bettina da hemen dadisinin yanina bir iskemle cekip oturdu.

Genc kiz hic konusmadan dalgin dalgin disariya bakmaya baslayınca Madeleine gulumsedi.

" Demek baban sana her seyi anlatti ha?"

Bettina, annesini buyuttuktan sonra ona da ikinci bir anne olan musfik kadini sevgi dolu bakislarla suzdu. Madeleine elli bes yasindaydi. Saclari artik kirlasmaya baslamisti.

" Sen biliyordun ha? Niye beni onceden haberdar etmedin?"

" Canim yavrum, babanin seni evlendirmek istemesi surpriz degil ki... Bu isin olacagini sen de tahmin ediyordun . Tam uc yil beklede."

" Evet ama okyonusun obur ucuna gonderilecegimden haberim yoktu. Ben Fransa'dan ayrilmak istemiyorum." Gene ofkesi kabarmaya baslamisti. " Evden kacacagim."

Madeleine isaret parmagini Bettina'ya tehdit dolu bir tavirla sallayarak, " Hayir, boyle birsey yapmayacaksın," dedi.

" Babanin kararına boyun egeceksin. Manastir okuluna gittigin gibi Saint Martin Adasına da gideceksin. İyi bir koca buldugun icin sevinmelisin. Ileride cocukların olacak. Tanri isterse ben de yaninda kalip senin cocuklarını yetistirecegim."

Bettina gulumseyerek arkasına yaslandı. Madeleine hakliydi. Bu evliliği kabul edecekti. Cunku baska birsey yapmasına imkan yoktu. Isteklerini elde etmek icin gurultu patirdi yapacak, yasi coktan gecmisti. Manastir okulundaki rahibeler ona olayları sukunetle karsilamasini ogretmislerdi. En onemlisi kadere boyun egmekten baska caresi olmadigini biliyordu.

Babasinin onu neden sevmedigini merak etmeye baslayincaya kadar neseli bir cocuk olarak dikkati cekmisti. Babasinin sevgisini kazanmak icin her yola basvurmus fakat bu kati, duygusuz adama bir turlu tesir edememisti. Ne yapsa faydasi yoktu, babasi onunla ilgilenmiyordu. Iste, Bettina da her ne pahasına olursa olsun, babasinin dikkatini cekmeye karar vermisti. Yaptigi yaramazliklar, huysuzluklar hep bu yuzdendi.

Annesinin sonsuz sevgisi yetmiyordu. Madeleine'nin sevgisi de Bettina'nin umurunda degildi. Herkesten once babasinin sevgisini kazanmalıydi. Kucuk yaslarda, babasinin onu neden sevmedigini anlayamamisti. Baba Varlaine'in bir erkek evlat istedigini ama karisi Josel bir daha cocuk doguramayacağı icin de bu isteginin yerine gelemeyecegini nereden bilebilirdi Bettina?

Bettina, evin altini ustune getiriyordu. Asi ruhlu, inatci bir cocuk olmustu. Babasi onu yatili okula gonderince de adamdan nefret etmist. Manastir okulunda da yaramaz, soz dinlemeyen, asi ruhlu bir cocuk olmustu. Fakat aradan birkac gecince, yavas yavas kaderine boyun egmeyi ogrenmist.

Manastir okuluna gonderilmesinde kabahatin buyugunun kendisinde oldugunu da anlamisti. Rahibeler ona ofkesini bastirmayi ogretmislerdi. Itaat ve sabri ogrenmist. Eve dondugu zaman da artik babasina baskaldirmaktan vazgecmisti.

Degisen birsey yoktu. Babasi, onun gozunde hala bir yabanciydi. Ama Bettina bunu da kabullenmist. Artik kendine acimaktan da vazgecmisti. Babasina kendini begendirme hevesini de bir yana birakmist. Annesinin ve Maddy dedigi dadisi Madeleine'in sevgisi, sefkati ona yetiyordu. Elindekilerle tatmin olmayi ogretmislerdi ona.

Fakat gene de ara sira babasinin sevgisini kazanmanin ona ne gibi degisiklikler getirecegini dusunmekten kendini alamiyordu. Belki de o zaman boyle ofkeli asi ruhlu bir kiz olmazdi. Hadi canim, bunun ne onemi vardi? Artik babasindan da yakinda ayrilacagina gore bu soguk, duygusuz ve zalim adamla ilgilenmesi icin bir sebep kalmamisti.

[/b]

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 30, 2007, 12:03:17 ÖÖ

.....IKINCI BOLUM.....

Ikinci vakti Jossel Varlaine, kizinin odasina gitti. Onunla basbasa konusmak istiyordu. Zavalli anne hala uzgun ve endiseliydi.

"Canimin ici, elimden geleni yaptim. Her careye basvurdum. Babanin seni o adama gondermesine engel olmak icin canla basla calistim..."

"Ziyani yok annecigim. Once biraz uzulmustum ama simdi ona da alistim. Babamin beni evlendirecegini biliyordum. Verdigi haber beni hic sasirtmadi."

"Seni bilmeme ama ben cok sasirdim. Baban, bu isi aylardan beri tasarliyormus, bana da dun gece soyledi. Kesin kararini verdikten sonra hemen hazirliga girmis. Seni hic tanimadigin bir erkege teslim etmek uzere oldugunu yabanci bir ulkede yasamanin ne gibi guclukler getirecegini dusunmemis bile." Jossel kiziyla yalniz kaldigi zamanlar aklindan gecenleri birbir anlatmaya bayilirdi. Fakat bu evlenme isine oyle cani sikilmisti ki, hirsindan odanin icinde gezinmeye basladi.

" Bana aciklamak istedigin baska birsey var mi annecigim?"

"Var ya..." Jossel, sozlerinin arkasini getiremeyince Bettina onu konusturmaya calisti.

"Gelicek ay buradan ayrilinca seni cok ozleyecegim, anne. Acaba seni bir daha gorebilecek miyim?"

"Tabii yavrum, eger..." Jossel Varlaine yutkundu, gozleri yaslarla dolmustu. "Eger kocan seni buraya getirmek zahmetine katlanirsa, ben de ilerde babani kandiririm, seni gormeye geliriz. Ah, benim kucuk Bettina'm bu ise ne kadar uzuldugumu bilemezsin. Babanin seni Kont De Lambert ile evlendirmesini onlemek icin elimden geleni yaptim. Evlenecegin erkegi senin secebilmeni isterdim. Eger baban seni Paris'e goturmeme izin verseydi, kendine gore bir erkek bulurdun. Seni seven, sana

layik bir es secebilirdin. Paris'de o kadar cok zengin bekar var ki. Iclerinden biri seni mutlu edebilirdi."

" Kont De Lambert Zengin bir adam degil mi?"

"Evet ama sen onunla hic tanismadin, yavrum. Onu sevip sevmeyecegini de bilmiyorum. Onunla mutlu olup olmayacagini da bilmiyorum. Aslinda benim tek istedigim senin mutlu olman."

"Ama babam Kont De Lambert'i secti, o da benimle evlenmek istiyor degil mi? Bu adam daha once beni gormus olmalı."

"Evet, bir yil kadar once, Kont babani ziyarete geldigi zaman sen bahcedeydin. Ama sen cok guzel ve sevimli bir cocuksun yavrum. Kendine cok iyi bir es bulabilirdin.Hayatin boyunca birlikte olmak isteyecegin bir erkek karsina cikabilirdi. Baban geleneklere siki sikiya bagli. Senin mutlu olup olmaman onun umurunda bile degil..."

" Her genc kiz icin durum ayni, annecigim. Baska turlu olmasini da beklemiyordum ki."

" Sen cok iyi bir evlatsin... Sevmedigin bir erkekle omrunu tuketmeye bile seve seve razi oluyorsun. Iste sana onemli bir sirri aciklamaya da bu yuzden karar verdim. Dogrusunu istersen, hala tereddut icindeyim. Bu yaptigim isin dogru olmadigini da biliyorum."

" Bana aciklamak istedigin sey nedir, anne?"

" On dort yasindayken, babamin beni Andre ile evlendirdigini biliyorsun. O zaman ben de tipki senin yaptigin gibi hic tanimadigim kocami sevmeye, onu cocuk sahibi etmeye hazirdim. Iyi bir es olacaktim. Fakat bir yil sonra yanildigimi anladim. Aradan bir yil daha gecince durum iyice kotulesti. Andre bir oglu olsun istiyordu. Hamile kalmadigim icin de bana ates puskuruyordu... Uzuntuden caresizlikten saskina donmustum. Madeleine'den Baska dertlesecek kimsem de yoktu. Sifir biraz kafami dinlemek icin uzun yuruyuslere cikmaya basladim. Gunun birinde bir denizciyle tanistim. Adam Irlanda'ydi kiptizil saclari fildir donen yesil gozleri vardı. Gemisi tamir icin limanda bekliyordu. Bu genc adam vaktiyle Irlanda'dan ayrilip Montagne yakinlarına yerlesen annesiyle babasini ziyaret etmek icin bu tamir isini firsat bilmisti. Bu genc denizci Argentan'dan gecerken onunla karsilastim. Adam da Montagne'a gidecek yerde burada kaldı, onunla tekrar tekrar karsilastim. Sonunda da sevgilisi oldum."

" Ah anne, ne romantik..."

Jossel gulumsedi, kizinin bu itirafi duyunca, sok gecirmemesine sevinmistı. " Evet, gercekten romantik bir iliskiydi bu," dedi.

" Rayn, tam uc ay Argentan'da kaldı. Ben de hemen her gun onunla bulustum. O uc yy hayatimin en mutlu devresi oldu. Olunceye kadar unutamayacagim guzel hatiralarla dopdolu uc ay. Rayn'i butun kalbimle sevmistim. Sevdigim erkek simdi senin benliginde yasiyor Bettina... Rayn'la paylastigim askin meyvesisin sen. Senin gercek baban Rayn'di."

" oyleyse babam da... Benim uvey babam oluyor degil mi?"

" Evet, guzelim sadece uvey baban. Yillar once caldigim mutlulugu ogrenmeni istedim. Kont De Lambert'i sevemezsen, bazi gercekleri bilmenin sana fayda saglayacagini dusundum. Kocani savmen icin Tanrı'ya dua ediyorum, ama herseye ragmen o adama kanin kaynamazsa, kisa bir sure icin de olsa mutlaka gonlune gore bir sevgili bulabilirsin. Senin mutlu olmani istiyorum, Bettina. Asksiz bir evliliği yurutmek zorunda kalip da, kendine bir sevgili bulursan, sakin sucluluk duygusuna kapilma yavrum. Sana mutlaka kocani aldatmalisin demiyorum, fakat tesadufler karsina bir sevgili cikarsa hic tereddut etme. Imkanların elverdigi surece mutlu olmaya bak. Benim tek istedigim senin

mutluluga kavusman.”

Jossel aklamaya baslamisti. Bettina gidip annesine sarildi:

“ Cok tesekkur ederim anne. Bunlari bana anlatmakla cok akillilikettin. Artik Saint Martin’e gitmek beni korkutmuyor. Iyi bir evlilik kurmaya calisacagim. Kont De Lambert’i de sevmek istiyorum. Kimbilir belki de bunun icin kendimi zorlamama luzum kalmaz. Hersey kendiliginden hallolur.”

“ Ah canim yavrum insallah oyle olur.”

Bettina biraz geri cekilip annesine tatli tatli gulumsedi. “ Demek bende biraz da Irlandali kani var. Babam yani Andre bunu biliyor mu? Babamin bana hic bir zaman sevgi gostermemesinin sebebi bu mu?”

“ Andre’nin gosteristen hoslanmadigini unutmama, Bettina. Duygularini aciga vurmamak istemez. Onun oz kizi oldugunu saniyor, fakat ille bir erkek cocuga sahip olmak hevesindeydi. Doktorlar da benim baska cocuk doguramayacagimi aciklayinca uzuntusunden kahroldu. Sana da bu yuzden kizmis olabilir. Ama gene de baban, kendi olculeri icinde seni seviyor. Duygularini aciga vurmamasi buyuk bir sanssizlik tabii. Babanin seni de cok uzdugunu biliyorum.”

“ Kendimi bildim bileli babamin sevgisini kazanmaya calisiyorum. Oysa gercek babam da degilmis. Ben yanlis adamdan sevgi beklemisim.”

“ Cok uzgunum Bettina. Gercegi sana yillar once anlatmaliymisim. Fakat bunu yapamadim. Bundan sonra da Andre’ye oz babanmis gibi davranmak zorundasin. O zamanlar Ryan’in alev rengi saclariyla dunyaya gelirsin diye cok korkmustum. Fakat sansim varmis, gozlerin babaninkilere benziyor, sari saclarinin ise benimkilerden farki yok. Tabii gozlerin seni ele verebilir. Bu gozlerle duygularini gizleyemezsin. Simdi gozlerinin rengi koyu mavi, bu da mutlu oldugunu gosteriyor.”

“ Benimle alay mi ediyorsun?”

“ Hayir canim, baksana gozlerinin rengi maviden koyu yesile donusmeye basladi bile. Duygularini hic bir zaman gizleyemeyecegini bilmek de huzur kacirici bir sey.”

“ Peki ama ben bunun farkina varamadim? Gozlerimin her zaman mavi oldugunu saniyordum”

“ Ofkelendigin ya da birseye canin sikildigi zamanlar aynaya bakmak aklinin kosesinden bile gecmiyor da ondan. Oz baban gibi gezinmeye basliyorsun. Onun da cani sikildi mi, odayi arsinlar dururdu. Ryan’i hatirlatan pek cok ozelligin var.”

“ Sen de babam da fazla uzun boylu olmadiginiz halde benim boyum neden bu kadar uzun diye hep merak ederdim. Ryan uzun boylu bir erkek miydi?”

“ Evet, Hem de cok uzun boyluydu. Cok da yakisikli bir erkekti. Ama tipki senin gibi carcabuk ofkelenirdi. Bir de cok inatciydi. Sen de oylesin. Fakat sen gozlerin icin sakin endiselenme, yavrum. Boyle seyleri kimse kolay kolay farketmez, gozlerinin isikla renk degistirdigini de soyleyebilirsin.”

“ Peki, neden sevdigin erkekle basini alip gitmedin, anne? Niye burada kalip, kendini mutsuzluga mahkum ettin?”

“ Ryan gemisine donmek zorundaydi. Ben de onunla gemiye binemezdim. Hele seni karnimda tasidigimi anlayinca, boyle bir cilginligi asla yapamayacagimi anladim. Ryan basit bir denizciydi. Aslinda servet ve unvan umurumda degildi, ama Ryan, durumunu duzeltmeden beni bir maceraya suruklemek istemiyordu. Geri donecegine soz vermistti. Uzun yillar bekledikten sonra ondan umudumu

kestim. Oldugunu degil de baska bir yerde mutlulugu buldugunu dusunmeyi tercih ediyorum.”

Bettina, annesinin sevdiği erkeğin akıbetini öğrenememiş olmasına uzulmustu. “ Ryan senin bebek beklediğini biliyor muydu?”

“ Evet biliyordu. Ne güzel ve akıllı bir evlada sahip olduğunu keske görebilseydi...”

Daha sonra Jossel odasına çekilince, Bettina, tuvalet masasının basına geçip aynada kendini seyretti. Kont De Lambert’in onu neden kendine es seçtiğini merak ediyordu. Belki güzel bir genç kız sayılabildi ama annesinin güzelliği yanında Bettina pek sonuk kalıyordu. Uzun burunlu oval yüzü vardı ama alnının yeterince geniş olmadığını biliyordu. Soluk renkli teni düzgündü. Fakat saçlarının dumduz olması genç kızın canını sıkıyordu. Obur kızların hepsinin saçları kıvrıyordu.

Bettina okulda da dumduz saçları ve upuzun boyuyla diğer arkadaşlarından ayrılıyordu. Sonra dolgun göğüs ve kalçalar yerine incecik dumduz bir vücuda sahip olmak da pek hoş bir şey değildi. Annesi yalan söylediğini bile bile ona ‘Güzel kızım’ demekten geri kalmıyordu. Bettina’yi bu iki yüzölçümünden de uzduğu söylenebilirdi. Sadece annesinin gözünde güzel bir kız sayılıyordu. Annesi onu çok sevdiği için böyle diyordu besbelli. Ah, annesini ne kadar da çok özleyecekti.

Annesinin yaptığı açıklama, aslında Bettina’yi hiç rahatsız etmemişti. Bir bakıma üzerinden ağır bir yük kalkmış sayılırdı. Bettina bir... evet hizmetçilerin dedikleri gibi bir ‘Pic’ti... Ama bunun ne önemi vardı? Annesinden başka hiç kimse gerçeği bilmediğine göre, endişelenmeye de lüzum yoktu. Keske Ryan sevdiği kadına donebilmiş olsaydı... Şimdi Bettina da bu adamın akıbetini merak etmeye başlamıştı.

Acaba gemisi batmış olabilir miydi? Yoksa olmuş muydu? Veya sevdiği kadına bir servet getirebilmek için hala denizleri mi dolasıyordu? Bu son ihtimal, Bettina’nın pek hoşuna gitmişti. Ryan yıllar sonra da annesini almak için geri donebilirdi. Kimbilir belki de hep birlikte Saint Martin adasına giderler, orada mutlu bir hayata kavuşurlardı.

Bettina aynadaki hayaline bakarak, “ Aman kızım sen de hayal kurmaya bayılıyorsun,” diye mirıldandı, “ Biraz da gerçekçi olmaya çalışsana. Bir yabancı erkeğin evine gidip onun sadık esisi olacağım. Adamın ne tipte biri olduğunu bile bilmiyorum. Kısa boylu göbekli biri de olabilir. Belki de genç yakışıklıdır. Ah, evet, bu adam benimle evlenmek istedi. Bunu hiç unutmamalıyım.

Bettina, uzun uzun esnedi. Sonra tekrar aynaya baktı. Gözlerinin rengi koyu maviydi. “ Annem herhalde bana saka yapmış olacak,” diye mirıldandı. “ İnsanın gözü hiç renk değiştirir mi?”

Genç kız ayaga kalktı, pembe firfirli ortusuyla insanı imrendiren karyolasına yaklaştı. Yataga girdi, yorgani basına kadar çekip derin bir uykuya daldı.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 30, 2007, 12:04:51 ÖÖ

.UCUNCU BOLUM.....

“ Hadi uyan artık... Uyan Bettina”

Bettina annesinin sesini duyar duymaz gözlerini açtı. Ve hemen o anda acı gerçek aklına geldi. Bugün, bir daha donmemek üzere evinden ayrılacaktı.

Jossel, “ O sersem hizmetçilere seni erkenden uyandırmalarını tembih ettim,” dedi. “ Fakat benim sözümü dinlemeyeceklerini düşünmeliydim. Bir aydan beri bu ev allak bullak. Herkes senin

yolculugun icin hazirlik yapiyor. Bu kargasalikta islerin yurumesi de mucize... Hizmetciler oyle heyecanlı ki, onlari goren de seninle birlikte yola cikacaklarini sanir. Ah, hepsi de Madeleine'i kiskaniyor. O emektar diktatoru ben de cok arayacagim. Dogrusu bana oz annemden daha fazla yakinlik gosterdi. Ama, simdi sen ona muhtacsin." Jossel, dolu dolu gozlerle kizina bakti: " Ah Bettina, gunler ne kadar da cabuk gecti degil mi yavrum? Sonunda baba evinden ayriliyorsun. Artik senin de bir yuvan olacak."

" Ama ayriligimizin uzun surmeyecegini soylemistin anne. Bir gun bu eve donecegime inaniyordun ya..."

" Evet ama sen bugün evinden ayriliyorsun ve bundan sonra bu evin bir parçasi olmayacaksın."

" Maddy ile birlikte Saint Malo'ya gidecegiz. Gemi oradan kalkacak. Babamla sen de Saint Malo'ya geleceksiniz. Bugunun eninde sonunda gelecegini biliyordun, anne."

" Ah Tanrim, Andre neden dunyanin obur ucunda oturan birini sana es secti bilmem ki." Jossel, sikinti ve uzuntu icinde ellerini ovusturmaya baslamisti. Sonra basini salladi, " Eh artik olan oldu. Simdi hemen kalkip hazirlanman gerekiyor. Iki saata kadar yola cikiyoruz. Yahu bu hizmetciler de hangi ceहनeme kayboldular?"

Bettina guldu, " Belki de mutfakta toplanmislar benim seyahatimin dedikodusunu yapiyorlardir. Onlara kalirsa Saint Martin pek enteresan bir adaymis. Sen uzulme, anne, ben giyinirim. Okulumdayken hizmetcilerden yardim gormeden her isimi yapiyordum. Yoksa o gunleri unuttun mu?"

Hizmetciler sonunda odaya dolusmuslardi. Jossel onlari bir guzel azarladiktan sonra hepsine emirler yagdirmaya basladi. Bettina'nin seyahatte giyecegi kiyafeti de karyolanin uzerine sermislerdi. Hizmetcilerden biri Bettina'nin banyosu icin sicak su hazirlamaya gitti oburleri de oradan oraya kosturup durdular.

Cok gecmeden Bettina ile Madeleine'in hazirliklari tamamlanmistti. Ekim ayinda yola ciktiklari icin sicak tutacak kalın kiyafetler secmislerdi. Bettina'nin annesi de hazirlanmis hole inmistti. Andre Varlaine de gelince, artik yola cikmaktan baska yapilacak is kalmadi.

Andre Varlaine, kiziyla dadisini Saint Malo'ya goturecek arabayi secerken herseyi dusunmustu. Altı beygirin cektigi araba cok buyuktu. Ustunde de Bettina'nin esyasini koymaya yetecek yer vardi.

Bettina, kadife kapli kanepeye yaslandi. Annesi yaninda oturuyordu. Su son bir ayin nasil gectigini o da anlayamamisti. Gece gunduz ceyizini hazirlamislardi. Gelinliginin dikilmesi gunlerce surmustu. Ama gercekten cok guzel bir gelinlikti olmustu.

Krem rengi saten uzerine acik renk dantel ile kapliydi. Gelinligin kollari da dantelle suslenmistti. Bettina gelinliginin altina krem rengi satenden yapilmis iskarpin giyecekti. Babasinin on dokuzuncu yas gununde armagan ettigi inci kolye ve kupeleri takacakti. Duvagi ise annesinin dugununde kullandigi duvakti.

Gelinligin katlanip sandiga yerlestirilmesine Madeleine bizzat nezaret etmistti. Kadincagiz yirmi iki yil once de ayni isi Jossel'in dugunu icin yaptigini soyleyerek gecmisi bir daha yasadigini belirtmistti.

Uc direkli Gemi gunlerden beri rihtimde demirli duruyordu. Saint Martin'e gidecek olan yolcularin gelmesi bekleniyordu. Windsong adindaki geminin kaptani Jacques Marivaux guvertede korkuluklara yaslanmis endiseli gozlerle limani seyrediyordu. Caninin birseye sikildigi belliydi.

Kont De Lambert, kaptani Fransa'ya gidip mustakbel esini almasini ve onu Saint Martin adasına getirmesini istemisti. Kont, kaptana yolculuk icin emirlerini siralamaya hazirlanirken, Jacques

Marivaux da Kont'un hizmetinden ayrılma zamanini geldigini dusunuyordu. Hele gemisinde kadin yolcu tasiyacagini ogrenince, iyiden iyiye cani sikilmisti. Fakat Kont bu ise karsilik ona oyle yuklu bir ucret teklif etmisteki, kadin yolcularin gemiye ugursuzluk getirmesi ihtimali kaptanin aklindan bir anda silinivermisteki.

Herhalde Kont bu genc hanima cok fazla deger veriyor olmaliydi. Kaptan istese de istemese de bazi gucluklere katlanmak zorundaydi. Oncelikle kadin yolcularin gemi murettabatiyla karsilasmalarina engel olmak zorundaydi. Dahasi bu hanimler gemide guzel yemek ve rahat kamara arayacaklardi. Yirmi yillik denizcilik hayatinin en sikintili yolculugu olacakti bu.

Bereket ki, bir haftadan beri Saint Malo'daydilar. Tayfalar karaya cikip diledikleri gibi, gonul eglendirmeye fırsat bulmuslardi. Yolculugun son ayinda tayfalarin tedirgin olacaklarini tahmin ediyordu kaptan.

Jagues, tam bu sirada rihtima gelen uzeri yuklu arabayi gordu. Gelin hanim ile ailesinin arabasi bu olsa gerek. Kaptanin icini bir korku kaplamisti. Bu gece tayfaları gemiye toplayip ertesi sabah erkenden yola cikmalari gerekecekti. Tabii hava yelkenleri sisirmeye musait olursa. Bu isi kabul ettigine bin defa pisman olmustu ama neye yarardi?

Bettina arabanın kucuk penceresinden disari bakinca limanda demirli duran irili ufakli tekneleri gordu. Bu kadar gemi arasinda hangisinin Windsong oldugunu kestirmek guctu. Babasi teknenin uc direkli kucuk bir gemi oldugunu soylemisteki. Ama limanda bu tarife uyan pek cok tekne vardi. Kont De Lambert'in bir suru teknesi olduguna gore Bettina da gemiler ve denizcilik konularinda daha fazla bilgi edinmek zorunda kalacakti.

Araba durmustu. Andre Varlaine hemen asagi indi, yoldan gecen bir denizciye 'Windsong' gemisinin yerini sordu. Tesaduf bu ya, araba tam geminin onunde durmusdu. Andre hemen geminin iskelesine tirmandi. Guvertede duran iri yari bir adamla bir sure konustu. Biraz sonra da arabaya dondu.

" Kaptan geminin murettabatini bu gece gemide toplamaya calisacak. Bizler de bu gece bir handa kalacagiz. Esva simdiden gemiye yuklenecek, onun icin de biraz beklemek zorundayiz."

Andre Varlaine bu kez ailesine pek lutufkar davranmisteki. Baska zaman olsa karsina ve kizina bu kadar uzun bir aciklama yapmak zahmetine dunyada katlanmazdi.

O geceyi gecirmek icin oda tuttuklari han hic de fena sayilmazdi. Bettina, tek basina kucuk bir odada kalacakteki. Genc kiz tek basina banyoya girip iki saate kadar yakin bir sure sicak suyun keyfini cikardi. Jossel kizina yolculugu suresince guzel guzel banyo yapmaya pek de fırsat bulamayacagini soylemisteki. Bu nedenle de Bettina, eline gecen su imkani degerlendirmeye calisiyordu.

Ertesi sabah, gu nes daha gokyuzunde iyice yukselmeden Windsong gemisinin kaptani Bettina'yi ziyarete geldi. Andre kaptani kiziyla tanistirdikten sonra hep birlikte apar topar rihtimin yolunu tuttular.

Bettina annesiyle vedalasirken goz yaslarini tutamadi. Madeleine de aglamaya baslamisti. Bettina, babasinin da yanaklarina birer opucuk kondurdu. Bettina her seye ragmen bu adami seviyordu. Onu oz baba bilmisti. Bunca yil da onun sozunden disari cikmamisti.

Genc kizin, annesiyle vedalasmasi cok daha uzun surdu. Kaptan Marivaux ana kizi birbirinden ayirincaya kadar hayli dil dokmek zorunda kaldi. Geminin sabah ruzgarindan faydalanip limandan ayrilmasi gerekiyordu.

Bettina cani gibi sevdigi annesine ve sevgili vatanina son bir defa daha yasli gozlerle baktikten sonra arkasina dondu, geminin merdivenlerinden yukari cikti. Gemidekilerin hepsi de saskinlik ve hayranlik

dolu bakislarla Bettina'yi seyrediyorlardi. Genc kiz o sabah saclarina sekil vermeye fırsat bulamamis, parlak sari saclarini bir kurdeleyle ensesinde toplayivermisti. Altin sarisi bukleler, gunesin solgun isiklari altinda da goz kamastiriyordu.

Gemi murettabatinin Bettina'yi buyulenmis gozlerle seyretmesi kaptanin da canini sikmisti. Dogrusu Kont De Lambert'in mustakbel esinin boylesine guzel ve cekici bir genc kiz olacagini hic tahmin etmemisti. Kont gercekten cok talihli bir erkekti.

Kaptan Marivaux saga sola emirler yagdirmaya baslayinca tayfalar da istemeye istemeye guverteden dagilmak zorunda kaldilar. Ama gene de, kadinlari seyretmek icin guvertede oyalananlar vardi. Kaptan bu yuzden degerli yolcularini hemen kendi kamarasina goturdu. Geminin en buyuk kamarasi kaptaninkiydi, hanimlara rahat bir yolculuk saglamak ugruna kaptan kamarasini onlara tahsis etmisti. Kont De Lambert, mustakbel esinin rahat bir yolculuk yapabilmesi icin hic bir fedakarliktan kacinilmamasini istemisti.

Kaptan Marivaux'nun derdi sadece hanimlara rahat bir kamara saglamak degildi, gelin hanimin Saint Martin adasina goturdugu ceyiz de basli basina bir sorun yaratiyordu. Matmazel Varlaine kocasina sandik dolusu altin goturuyordu. Dogrusu kaptan bu ise akil erdirememisti. Bu guzel genc kizin kendisi basla basina bir servet sayilirdi.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 30, 2007, 12:06:10 ÖÖ

.....DORDUNCU BOLUM.....

Yola ciktikten bir hafta sonra, Bettina evindeki banyosunun hasretini cekmeye baslamisti. Her gun bir ibrik dolusu sicak suyla yetinmek ona guc geliyordu. Cok gecmeden saclarinin kirlenmesi de onu endiselendirdi. Ikinci haftanin sonunda Windsong gemisi siddetli bir yagmura yakalaninca Bettina'da saclarini yikamaya fırsat buldu. Guvertede yagmur altinda gezinmek, ona bu imkani saglamisti. Kaptan Marivaux daha onceden tayfalarin guverteden ayrilmalarini saglamis, Bettina da dadisiyla birlikte yagmur altinda saclarini yikayabilmisti.

Kaptan bir kac defa Bettina'yla birlikte yemek yedi, her defasinda da genc kiza tayfalardan uzak durmasini ihtar etti. Bettina'nin aksamlari tayfalarin cogu asagida oldugu zaman guvertede gezinmesine izin veriliyordu. Tabii yaninda kaptanin ya da gemi suvarilerinden birinin bulunmasi sartiyla. Bettina bu yasaklamanin sebebini bir turlu anlayamamisti, kaptan da boyle bir aciklamayi yapmaktan cekiniyordu. Sonunda Bettina, kafasini kurcalayan soruyu Madeleine'e sordu.

Madeleine ise kizcagiza kacamak bir cevap vermekle yetindi.

" Sen boyle seylere kafani yorma, guzelim. Sadece kaptanin emirlerine uymaya bak."

" Ama kaptanin bu kararinin sebebini sen biliyorsun oyle degil mi, Maddy,"

" Sey, evet, sanirim biliyorum."

" Peki bana neden anlatmiyorsun? Artik kucuk bir cocuk degilim..."

Madeleine basini iki yana salladi, " Bir cok bakimlardan kucuk bir cocuktan farkin yok, ustelik cok da safsin. Erkekler hakkında hicbir sey bilmiyorsun. Aslinda onlari ne kadar az tanirsan, hakkında o kadar hayirli olur ya neyse..."

" Beni omrumun sonuna kadar koruyamazsin ki, Maddy. Yakinda bir kocam olacak. Hep boyle cahil kalmam mi gerekiyor?"

" Hayir, hayir... Galiba sen haklisin. Ama sakin bu yasli kadinin her soruya cevap verebilecegini de aklina getirme..."

" Pekala, neden gemide rahatca dolasmama izin verimedigini acikla yeter..."

" Guzelliginle geminin tayfalarini cildirtman dogru olmaz da ondan. Erkeklerin hisleri cok kuvvetlidir, guzel bir kadin gorduler mi, onunla sevismeye can atarlar. Hele senin gibisini gorduler mi, her türlü cilginligi goze alabilirler."

" Yaa... Buna imkan olmadigini da akil etmeleri gerekir."

" Evet. Tabii seni hergun guvertede seyretmeye firsat bulurlarsa, isteklerine gem vurmaları da guclesir. Bir erkegin hoslandigi kadinla sevisibilmek ugruna olumu bile goze alacagini aklindan cikarmamalisin yavrum."

" Sen butun bunlari nereden ogrendin Maddy"

" Bugune kadar hic evlenmedim ama erkekleri tanirim. Senin yasindayken erkeklerden boyle bucak bucak kacirilmiyordum. Beni koruyacak kimse de yoktu."

" Yani bir erkekle sevistigini mi soylemek istiyorsun."

" Merakin bu kadari da fazla, kucuk hanim. Yasli dadini rahat birak."

Bettina icini cekti. " Ah Maddy." Madeleine'in bu konuda daha fazla konusmak istemedigini biliyordu. Oysa genc kizin da bilmek, ogrenmek istedigini o kadar cok sey vardi ki... Belki de evlendikten sonra zihnini kurcalayan sorularin cevaplarini ogrenecekti. Ama bir erkekle sevismenin nasil birsey oldugunu da cok merak ediyordu. Erkekler bu ugurda hayatlarini feda edebildiklerine gore sevismek cok hosa gidecek birsey olsa gerekti... Bettina, sevismenin sirlarini ogrenmek icin evleninceye kadar beklemek zorundaydi.

Yolculugun ucuncu haftasi tamamlanirken son derese can sikici bir olayla karsilastilar. Madeleine camasir yikamaya gitmis, Bettina da bu yuzden kamarada tek basina kalmisti. Kapi acildigi zaman Bettina basini kaldirip gelenin kim olduguna bakmadi. Madeleine'in camasirdan dondugunu sanmisti. Fakat omuzlarina pence gibi iki el yapisinca bir ciglik atti. Adam, onu hic duymamis gibiydi. Kiza simsiki sarilmis, ihtiras dolu gozlerle vucudunu seyrediyordu. Baska birsey yapmaya yeltenmemisti.

Kaptan " Yakalayin bu herifi," diye bagirdi.

Bettina saskina donmustu. Guclu kuvvetli iki tayfa, kamaraya giren adami yaka paca edip zorla disari cikardilar. Daha sonra da adam guvertedeki ana yelkenin diregine baglandi. Birinci suvari adamin sirtindaki gomlegi cekip yirtti.

Kaptan Marivaux, Bettina'nin yanina gelmis homurdaniyordu.

" Bu olay bizim icin buyuk bir talihsizlik sayilir, matmazel. Kont hazretleri sizin igfal edilmenize ramak kaldigini duyunca ofkesinden kuplere binecektir."

Bettina, kaptanin yuzune bakmadi. Akli yelken diregine baglandiktan sonra cezasini cekmeye hazir bekleyen zavalli adamdaydi. Birinci suvarinin elindeki deri kamci genc kizi dehsete dusurmustu. Hele kamci adamin ciplak sirtinda saklamaya baslayip da kamcinin degdigi yerlerde kan izleri belirince, Bettina, bayilacak gibi oldu.

" Tanri askina, yapmayin..."

" Bu cezanin yerine getirilmesi gerekiyor, matmazel Varlaine gemi murattabati onceden uyarilmisti. Bu iste sizin bir kabahatiniz de yok."

Kamci defalarca adamin sirtina indi. Bettina guverteden ne zaman kactigini hatirlamiyordu. Belki de adam avaz avaz bagirmaya basladigi zaman bu iskence gosterisine daha fazla dayanamayacagini anlamisti. Kizcagizin korkudan ve uzuntuden midesi de allak bullak olmustu. Kamarasina girer girmez kumaya basladi. O gece de sabaha kadar agladi durdu. Uc defa yatagindan kalkip tuvalete kosmak zorunda kaldi. O korkunc manzara gozlerinin onunden bir turlu gitmiyordu. Bir adam onu igfal etmesine ramak kaldigi icin olduresiye kamcilanmisti. Igfal edilmek...

Bettina o gece bir ara dadisi Madeleine " Kaptan bu adamin beni igfal etmesine ramak kaldigini soylerken ne demek istedi?" diye sordu. " Adam yuzume bakip bana sarilmaktan baska birsey yapmadi ki. Bu kadar basit bir is yuzunden zavalliya iskence yaptilar.

Madeleine, yatagina sirtustu yatmis bos gozlerle kamaranin tavanina bakiyordu. Gunduz cereyan eden olay onu da cok sarsmisti ama kamcilanan tayfadan cok Bettina'yi dusunuyordu.

" Eger kaptan tam zamaninda yetismeseydi o adam sana buyuk bir kotuluk yapacakti. Aslinda benim sucum buyuk, Bettina. Seni yalnız bırakmamalıydim."

" Adam bir sey yapmadi ki... Benim yuzumden hayati boyunca aci cekecek."

Kaptanın emirlerine karsi geldi, bu yuzden de kamciladi. Murettabata senin yanina yaklasmamaları tembih edilmisti. Bu adam emirleri kulak arkasi etti. Kaptan senin cigliklerini duymasaydi, seninle sevismek isteyecekti."

" Peki kaptan neden sevismek yerine igfal edilmek sozlerini kullandi...?"

" O adamin sana dokunmasini istedin mi."

" Elbette istemedim."

" Sey, adam senin isteklerini his hesaba katmayacakti. Senin istegin olmadan, sana sahip olacakti. Iste igfal sozu bu anlama geliyor."

Bettina yataginın icinde dogruldu. Zihni allak bullak olmustu. Demek igfal edilmek buydu. Sevismek istemeyen bir kadınlı zorla sevismek... Aman ne korkunc... Aslinda Bettina sevismenin de ne demek oldugunu bilmiyordu. Amma da aptaldi. Bunlari ne zaman ogrenecekti?

Sevismenin nasıl birsey oldugunu ne zaman ogrenecekti. Tabii evlenince. Eh, ona da fazla zaman kalmamisti

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 30, 2007, 12:07:46 ÖÖ

BESINCI BOLUM.....

Windsong Gemisi sıcak yorelere dogru hizla yol aliyordu ama Saint Martin adasına varabilmesi icin onunde uzun bir yolculuk vardi. Hava, eni konu degismisti ve artik ruzgar da insani usutmuyordu.

Bettina o kucucuk Saint Martin adasinda tropikal bolgelere ozgu sicak bir havaya kavusacagindan emindi Kaptan Marivaux genc kiza birlikte yemek yedigı zamanlar, Bettina'nin sorularını

cevaplandiriyordu. Bettina mustakbel kocasinin buyuk bir araziye sahip oldugunu ve pamuk satislarindan muazzam bir servet kazandigini ogrenmisti.

O zavalli denizcinin kamcilanmasiyla sonuclanan olaydan sonra boyle can sikici bir durumla karsilasilmadi. Denizciler, Bettina'dan uzak durmaya ozellikle dikkat ediyorlardi.

Bir ay acik denizde yolaldiktan sonra bir firtinaya yakalandilar. Onceleri ruzgar fazla siddetli esmiyordu. Bettina yagmuru firsat bilip saclarini yikamak icin guverteye cikmisti. Fakat biraz sonra firtina adamakilli siddetlenince Bettina da kamarasina donmek zorunda kaldi.

Sanki gokyuzu delinmisti. Tanri sadece bu gemiye lanet yagdirir gibiydi. Firtina gece boyunca devam etti. Tekne dalgalarin uzerinde besik gibi sallandigi icin Bettina'nin da gozune uyku girmemisti. Sikintili sikintili kamarada gezinmeyi denedi ama gemi bir o yana bir bu yana yattigi icin ayakta durmanin da imkani yoktu.

Garip degil mi, Madeleine yatagina yatmis, misil misil uyuyordu. Korkudan ne yapacagini sasiran Bettina dadisinin bu umursamazligina sinirlenmisti. Windsong Gemisi'nin batacagindan ve hepsinin azgin dalgalar arasinda bogulacagindan artik hic kuskusu kalmamisti.

Sabaha karsi, nasilsa Bettina da yorgunluktan ve korkudan bitap dusup uykuya daldi.

Ertesi sabah Bettina gozlerini actiginda deniz sakinlesmisti. Gece bosbosuna korktugunu dusunerek kendini ayipladi.

Madeleine de coktan kalkip giyinmisti. Bettina'nin sabah banyosu icin legene su dolduruyordu. Neseli bir sesle, " Gece rahat uyudun mu, bebegim." diye sordu. Bettina, " Uyuyamadim," diye homurdandi.

Bettina'nin Islak saclari omuzlarina yayilmisti. " Hadi benim canim dadicigim, bir zahmet kaptana gidiver, saclarimi guvertede kurutmama izin vermesini soyle.

" Suradan suraya bir adim gitmem. Sabahin korunde guverteye cikamazsin."

" Kaptan izin verirse guverteye cikmamda bir sakinca yok demektir. Gecen hafta ne kadar guc kurudugunu biliyorsun. Az kalsin nezleye yakalaniyordum."

" Guvertede nezleden daha kotu seylere de yakalanabilirsin.

" Lutfen Maddy'cigim. Hadi benim guzel dadicigim, ne olur."

" Peki oyle olsun ama bu isten hic hoslanmadigimi da soyleyeyim."

Madeleine soylene soylene kamaradan cikti. Bettina da koyu menekse rengi bir kadife elbise giydi. Bu elbise saclarinin rengine pek uyuyordu. Madeleine kamaraya donunce Bettina'yi geminin arka guvertesine goturdu.

" Her seye ragmen bu is hic hosuma gitmiyor, kucuk hanim. Saclarini cabucak kurutmaya bak."

Bettina guldu, " Ruzgarin daha siddetli esmesini saglayamam ki...Ama sen uzulme, saclarimin kurumasi uzun surmez."

Bettina yuzunu denize donmustu. Hafif hafif esen ruzgarla saclari ucusup duruyordu. Bir sure sonra " Kaptan nerede," diye sordu.

" Kaptan koskünde. O zavallı denizcinin macerasından sonra sana guverteye çıkma izni vermesine doğrusu çok sardım."

Bettina, basını kaptan kosküne çevirince kaptanın mürettebattan biriyle hararetli bir konuşmaya dalmış olduğunu gördü.

O sırada Madelein, " Suraya bak, Bettina bir gemi" diye bağırdı.

Bettina, Madeleine'nin işaret ettiği yöne bakınca uzaktaki yelkenli gemiyi farketti.

Kaptan da hemen yanlarına gelmişti, "Hanımlar derhal kamaranıza donmeniz gerekiyor. Eğer o serserim kopek sizi seyredecek yerde denizi gözleseydi, gelen gemiyi vaktinde görüp bize haber verirdi. Gemi bizim üzerimize doğru geliyor."

Bettina hafifce kaslarını catarak, " Bunda endişelenecek bir şey var mı, kaptan?" diye sordu.

" Gemi bayrak çekmemiş. Bir korsan gemisi de olabilir."

Bettina pek heyecanlanmamıştı, " Herhalde bizim gemiye saldırmazlar."

" Buna ben de pek ihtimalken vermem, ama gene de tedbirli olmak zorundayız. Bu ipten kazıktan kurtulmuş heriflerin ne yapacaklarını önceden kestirmek imkansızdır. Geminin bize yaklaşmasına meydan vermemeye çalışacağız. Sizler de kamaranıza girip kapağı içerden kilitleyin. Tehlike geçinceye kadar da kapağı açmayın. Haa, sakın endişelenmeyin. Daha önceleri de pek çok kereler korsanlarla başa çıktık."

Bettina bayılacak gibi olmuştu. Endişelenmemek elde miydi? Kız arkadaşlarından korsanlarla ilgili pek çok hikaye dinlemişti. Korsanlar korkunc hemde çok korkunc adamlardı. Denizlere dehşet salan iğrenci yaratıklardı. Hayır, hayır olamazdı bu...

Bettina ağlamaklı bir sesle, " Ah Maddy, çok korkuyorum," diye mırıldandı.

" Korkmamız için hiç sebep yok, yavrucuğum. Gemimiz sağlam korsanlar bu gemiye yanasamayacaklardır. Ayrıca geminin korsanlara ait olduğunu da bilmiyoruz ki. Bu iş, biraz da çayı görmeden pacaları sıvamaya benziyor. Sen hiç korkma, Bettina, kaptan, bizi korur."

Madeleine'in sözleri Bettina'nın yüreğine biraz su serpmişti. Fakat gene de huzursuzdu. Hele top seslerini duyunca, huzursuzluğu bir kar daha arttı. Bettina'nın beti benzi atmıştı. Madeleine endişe ve korku dolu gözlerle genç kıza baktı. O sırada muthis bir gumburtu oldu, onu bir çatırtı takipetti. Geminin yelken direklerinden birinin kırıldığını anlamışlardı. Çok geçmeden gemi sarsıldı, bunu bagirislar takipetti.

Madeleine hemen yere diz çöküp dua etmeye başladı. Bettina'da dadısının yanına diz çökmüştü. O da bir dua mırıldanıyordu. Biraz sonra silah sesleri kesildi. Guverteden sen kahkahalar, zafer Ciglikleri duyuluyordu. Belki de Windsong Gemisi'nin mürettebatı korsanları mağlup etmişti. Acaba böyle düşünmek fazla hayalperestlik mi sayılırdı? Kahkahalar arasında birilerinin İngilizce konuştuğunu duydular. Windsong Gemisi'nin mürettebatı Fransızdı ve sadece Fransızca konuşabiliyorlardı. O halde savası korsanlar kazanmışlardı.

.....ALTINCI BOLUM.....

"Hey Kaptan, sana sozunu ettigim pilic kamaralardan birinde gizleniyor olmalı."

" Hadi be adam, elini cabuk tut. Gemiye aramaya basla. Butun gun bu isle ugrasamayiz."

Bettina'nin vucudunu ter basmisti. O anda olebilmeyi ne kadar isterdi. Titrek bir sesle, " Kaptan niye bize silah vermeyi akil etmedi?" diye mirildandi.

Madeleine, " Savasi kaybedecegini aklina getirmedigi icin," diye karsilik verdi. " Ama sen hic meraklanma, Bettina. Korsanlarin reisine seni sag salim, ve kilina dokunulmadan Kont De Lambert'e teslim ederse kendisine buyuk bir servet bagislayacagini soyleyirim. Kont mutlaka senin icin korsana para odemeyi kabul edecektir. O namuslu bir Fransiz, bir beyefendi."

Madeleine, Bettina'ya, " Bu adamlarin korsan olduklarini unutma. Bizi bulduklari zaman da korktugunu sakin belli etme. Ingilizce bilmiyormus gibi davran. Ben senin yerine gerekeni soyleyirim. Ve Tanri askina sakin bu adamlara kizip aklina geleni soylemeye ya da onlara karsi gelmeye calisma. Eger oyle davranirsan senin iyi bir ailenin kizi olduguna inanmazlar."

" Oyle korkuyorum ki, kimseye kizacak halim yok."

" Guzel. Simdi de korsanlarin reisinin kadindan cok paraya duskun biri olmasi icin dua edelim."

" Sozlerinden bir sey anlamadim, Maddy."

" Aldirma sekerim. Sadece hic konusmamaya dikkat et yeter."

Adamlar kaptanin kamarasinin onunde gidip gelirken konusmalar ve kakhahalar daha net duyulmaya baslamisti.

" O yavruyu ambarda bulamadim, kaptan. Obur kamaralar da bombostu."

Kamaranin hemen yanibasindan kalin bir ses gurledi.

" Son kapiyi da kirin."

" Ey ulu Tanrim."

Madeleine, " Simdi sus bakayim," dedi, " Unutma ingilizce bilmiyorsun."

Bettina korkudan oraciga dusup bayilacak haldeydi. Artik, hayatinin son dakikalarini yasadigina inanliyordu. Madeleine de onu kurtaramayacakti. Birkac saniye sonra kapi buyuk bir catirtiyla kirildi. Bettina pis pis siritan sakalli adamlari gorunce cigligi basti.

Bir gozunu siyah bir bantla kapamis olan kisa boylu tayfa,
" Tanri, su Fransiz kizlarini da pek ozene bezene yaratiyor." dedi.

" Haklisin, arkadasim. Kaptanin yerinde olabilmek icin herseyi goze alirdim."

Madeleine sert bir sesle. " Kaptaniniz nerede?" diye sordu.

Sakalli tayfalardan biri kamaradan cikmaya hazirlanirken,
" Merak etme moruk," dedi. " Kaptani birazdan goreceksin." Gemici daha sonra arkadaslarina isaret

edip Bettina ile Madeleine'i kamaradan cikarmalarini emretti.

Bettina obur gemiye binmek icin gecerken, Windsong Gemisi'nin olen tayfalarinin cesetlerine bakmamaya calisti. Madeleine de genc kizin yanindaydi. Kizcagizi korumak icin bir kolunu zavallinin beline dolamisti.

Korsan gemisi de uc direkliydi ve asagi yukari Windsong kadar vardi. Fakat bu geminin murettabati kaba saba, serseri takimindan adamlardi. Bettina guvertede yururken tayfalar ellerindeki isleri birakip hayran hayran genc kizi seyrettiler. Adamlardan bazilarinin yari bellerinden yukarisi ciplakti ve cogu da gemide yalinayak dolasiyordu. Bir cogunun kulaklarinda altin kupeler vardi. Hepsi de sakalli idi.

Madeleine onlari korsan gemisine getiren tayfaya
" Kaptaninizi gormek istiyorum." dedi.

Bir baska adam Windsong'un guvertesinden korsan gemisine atlayip kadinlarin karsisina gecti.

" Demek Ingilizce biliyorsunuz. Guzel, simdi neyin nesi oldugunuzu daha kolay ogrenecegiz demektir."

Bu adam dev gibi iri yapili uzun sakalli korkunc bir yaratikti. Bettina onun yaninda cocuk gibi kaliyordu. Genc kiz erkeklerle asagi yukari ayni boyda olmaya aliskindi. Hatta bazilarina yukardan baktigi da oluyordu. Ama bu adam onun karsilastigi erkeklere hic benzemiyordu. Sisman degildi sadece adaleliydi. Acik kumral saclari kisa kesilmisti ama uzun sakali yuzunun buyuk bir bolumunu gizliyordu. Oyle de urkutucu bir goruntusu vardi ki, Bettina dehset icinde urpermekten kendini alamadi.

" E, neler buldun bakalim Jules?"

Bu gemiyi su kalin sesli adamin idare ettigi anlasiliyordu.

" Ingilizce biliyorlar, Tristan. Yani su ihtiyar kadin biliyor."

Adi Tristan olan adam. Bettina'nin arkasinda duruyordu. Genc kiz adamin yuzunu gorebilmek icin arkasina dondu. Gordugu manzara solugunu kesmisti. Bu adam o iri kiyim arkadasindan daha da uzun boyluydu. Tam bir devdi. Gozleri soluk mavi renkteydi. Sag yanagini boydan boya kaplayan uzun bir yara izi vardi.

Bettina bir sure o ince yara izine dalgin dalgin bakti. Adamin yuz kaslari gerilmis mavi gozlerinin bakisi donuklasmisti. Bettina'yi kolundan tuttugu gibi guvertenin obur yanina yurumeye zorladi.

Madeleine, " Mosyo, durun bir dakika," diye bagirdi. " Kizi nereye goturuyorsunuz?"

Adam dondu, soguk bir gulumsemeyle. " Kendi kamarama goturuyorum, Madam" dedi. " Kucuk hanimla basbasa konusmak istiyorum da. Sizce bir sakincasi var mi?"

" Elbette yok."

" Tamam."

Madeleine adamin arkasindan seslendi, " Mosyo kucuk hanim Ingilizce bilmez ki."

Tayfalar bu sozlere kahkahalarla gulduler. Bir tayfa " Kiza ne yapmasi gerektiğini nasıl anlatacaksin, kaptan?" dedi.

“ Senin Kaptan’ın aklından gecenleri konusmadan da anlatabilir.”

Bu sozleri gene kahkahalar takipetti.Kaptanın durumdan pek de memnun kalmadigi belliydi. Bettina’nin kolunu birdenbire adamakilli sikmaya baslamisti. Bettina can acisiyla bir ciglik atinca kaptan da parmaklarini gevsetti.

“ Kapayin cenenizi, koca sersemeler. Bugunluk bu kadar eglence yeter. Hadi bakalim herkes is basina. Gidiyoruz” Kaptan daha sonra Bettina’ya dondu, “ Caninizi yaktigim icin ozur dilerim, Matmazel.”

Bettina bu korkunc suratli korsandan boyle bir soz beklemiyordu. Yoksa bu adam, gorundugu kadar tehlikeli bir haydut degil miydi? Bettina merakla adamin yuzune bakti ama hic konusmadi.

Adam “ Lanet olsun, ” diye homurdandi. Sonra obur adama.
“ Jules, o kadini buraya getir.” diye seslendi.

Madeleine Baskasinin yardimina ihtiyac duymadan Bettina’nin yanina kostu. “ Sakin onun kilina dokunayim demeyin, kaptan.”

Kaptan once Madeleine’nin yuzune saskin saskin bakti, sonra bir kahkaha atti. “ Bana emir mi veriyorsunuz, Madam?”

“ Ona zarar vermenize seyirci kalamam, Mosyo.”

Jules bu sozlere kahkahalarla guldu fakat kaptan ona sert sert bakinca Jules de ciddilesiverdi.

“Sen bu kizin annesi misin?”

“ Hayir dadisiyim. Onun annesini de ben buyutmustum. Tabii kucuk hanimin cocuklarini da ben buyutecegim.”

“ Hanimin gebe mi?”

“ Mosyo... Boyle bir soru sorulur mu hic?”

“ Sacmalamayi birak da soruma cevap ver be kadin...”

“ Hayir efendim, bebek beklemiyor.”

Bu cevap kaptanın sikintisini hafifletmisti. “ Simdi soyle bakalim sen Ingilizce bildigin halde kucuk hanimin neden bu dili ogrenmemis?”

“ Ben Ingiltere’de dogmusum, kucuk yastayken de annem ve babamla Fransa’ya gelmisiz.”

“ Kucuk hanim hic Ingilizce bilmiyor oyle mi?”

“ Bilmiyor, efendim.”

Kaptan derin derin icini cektiten sonra Bettina’ya dikkatle bakti.
“ Kim bu kiz?”

“ Matmazel Bettina Varlaine, efendim...”

“ Nereye gidiyordu?”

"Saint Martin Adasi'na gidiyordu. Kont De Lamber ile evlenecekti."

" Gemide ele gecirilen servet de bu kucuk hanimin ceyiziydi oyle mi?"

" Evet."

Korsan sinsi sinsi gulumsedi. " Bu kizin ailesi cok zengin olsa gerek. Peki ya nisanlisi? O da zengin mi bari?"

" Evet. Eger kucuk hanimi sag salim, ona zarar gelmeden Saint Martin Adasi'na gotururseniz bu zahmetinizin karsiligini fazlasiyla odeyeceklerdir."

Kaptan Madeleine'in bu sozlerini cok komik bulmus olacakti ki, kasiklarini tuta tuta gulmeye basladi. " Kont hazretlerinin boyle davranacaklarindan zerre kadar suphem yok. Ama bu meseleyi biraz dusunmem gerekiyor.

Kaptan, Jules'e dondu. " Su dadiyi kamarana gotur Matmazel de benimkine yerlesecek."

Madeleine'i suruye suruye goturduler. Kadincagiz adamlardan kurtulabilmek icin can havliyle cirpindi, saga sola tekme savurdu, ama bu guclu kuvvetli adamlarla basa cikmasina imkan yoktu. Bettina da birdenbire muthis bir korkuya kapilmisti ve manastir okulunda dinledigi hikayeleri hatirlamisti kizcagiz. Suracikta olmak kurtulus sayilmaz miydi? Bettina guvertenin korkuluklarin onune gelip kendini denize atabilirdi.

Kaptan sanki genc kizin icinden gecenleri okumus gibi. " Yoo, Boyle seyler icin daha cok gencsiniz, Bettina Varlaine," dedi.

Kaptan kizi kolundan tutup kamarasina goturdu. Kamara pek kucuk ve de darmadaginikti. Kaptan Bettina'yi uzunca bir masanin onundeki sandalyeye oturttu. Kocaman iki kadehi kirmizi sarapla doldurduktan sonra kadehlerden birini Bettina'ya verdi. Bu uzun masanin ayni zamanda calisma masasi olarak kullanildigi anlasiliyordu.

Kaptan oturdugu sandalyenin arkaligina yaslanip dikkatli dikkatli Bettina'yi suzdu. Genc kiz da erkegin donuk mavi gozlerine bakti. Erkegin onu dikkatle incelemesinden tedirgin olmustu, yuzunun kizardigini hissetti.

Kaptan, havadan sudan soz ediyormus gibi umursamaz bir tavirla. " Adamlarim seni pek begenmisler, Bettina," dedi.

" Fakat yuzundeki o kapkara lekeye ragmen guzelligini nasil kesfettiklerini anlayamadim."

Bettina gayri ihtiyari elini yuzune goturup kaptanin sozunu ettigi lekeyi silmek istedi. Adamin onu kandirdigini da son anda farkedebilmisti.

" Demek sende Ingilizce biliyorsun. Bunu tahmin etmistim. Peki hizmetcin niye yalan soyledi?"

Bettina, bu soruya hemen cevap vermedi. Kem kum etmeye basladi. "Sey...Sizinle konusmami istemiyordu. Birden kizar da kendimi kaybederim diye endiseleniyordu."

"Simdi bana kiziyor musun?"

"Kizmam icin bir sebep goremiyorum."

Kaptan guldu. " Peki ihtiyar cadi bu evlenme isini de uydurdu mu?"

" Hayir."

" Demek bu Kont De Lambert gercekten zengin bir adam oyle mi?"

" Evet, hem de cok zenginmis, kaptan." Bettina biraz rahatlamisti. Bu adam gorundugu kadar tehlikeli birine benzemiyordu. Dogrusu cok da yakisikli bir erkekti. Ustelik gencti de.

" Eger beni nisanlima gotururseniz cok buyuk bir servete sahip olabilirsiniz."

" Ondan hic kuskum yok. Ama gemideki ceyiziniz beni zengin etmeye yeter de artar bile. Gemimde kadin yolcu tasimaktan pek de hoslanmam."

" Peki beni ne yapmayi dusunuyorsunuz, Mosyo? Beni igfal ettikten sonra firlatip denize mi atacaksiniz?"

" Aferin iyi tahmin ettin."

Bettina dehset icinde adamin yuzune bakakaldi. Kaptanin ona yanildigini soyleyecegini sanmisti.

Bettina korka korka, " Niyetiniz bu mu?" diye tekrar sordu.

Kaptan bir an elindeki kadehe bakti ve sonra yuzunde alayci bir ifadeyle Bettina'yi tepeden tirnaga suzdu.

" Hadi soyun."

" Ne dediniz?"

" Seninle sevismeyi tasarliyorum, Bettina Varlaine. Sonra da nisanlina goturecegim. Hadi vakit kaybetmeden soyunmaya basla. Sana zorla sahip olup canini yakmak istemiyorum."

" Hayir, Mosyo, yapmayin. Eger serefime leke surulurse Kont De Lambert benimle evlenmez."

" Kontun seninle evlenecegine serefim uzerine yemin ederim. Ustelik sana sahip olabilmek icin buyuk bir serveti de gozden cikaracaktır. Daha once seni gormustu degil mi?"

" Evet ama..."

" Oyleyse hic mesele yok. Bekaretini kaybetmenin pek de onemi olmayacak."

" Hayir , serefime leke surulduktan sonra kontla evlenemem. Ailemin itibari zedelenir. Bunu yapmayacagim."

" Korkarim ki, baska caren yok. Zifaf gecesi bakire olmadigini Kont kimseye aciklamayacaktır."

Bettina yesil gozleri korkudan irileserek bagirdi. " Bana bunu yapamazsiniz."

" Tekrar ediyorum, Bettina sana sahip olacagim. Hic bir kuvvet buna engel olamaz. Fakat seni zorlamak da istemiyorum. Kadnlara zorla sahip olmak hic hosuma gitmez."

" Ama ben sizinle sevismek istemedigime gore, bana zorla sahip olacaksiniz, Mosyo."

" Benimle bogusmaya kalkisma da ne yaparsan yap, umurumda degil."

" Siz cildirmissiniz. Sakin sakin size teslim olacagimi saniyorsaniz, aldaniyorsunuz. Hayir, Mosyo...Hayir...Olanca gucumle size karsi koyacagim

" Gelin sizinle bir pazarlik yapalim, Matmazel. Sizin ve dadinizin disinda Fransiz gemisinin kaptani dahil bir kac gemiciyi daha gemimize aldik. Sifir spor olsun diye..."

" Spor olsun diye mi?"

" Tayfalarim son derece vahsi yaratiklardir. Insanlari yavas yavas oldurmekten muthis zevk alirlar. Once kulaklari keserler, sonra sira el parmaklarina gelir. Derken ayaklara. Devam edeyim mi?"

Bettina bayilacak gibi olmustu. " Siz boyle seylere goz yumuyor musunuz?"

" Neden goz yummayayim?"

Bettina birden sarardigini hissetti.

" Sey bana bir pazarliktan soz etmistiniz."

" Gonul rizasiyla benim olursan, o adamlarin hayatlarini bagislarim. Bana karsi koysan da koymasana da sana sahip olacagim. Ama mucadeleden vazgecersen o adamlarin da hayatlarini kurtaracaksin. Benimle iyi gecinirsen, ilk limanda o adamlari serbest birakacagim. Kabul et, Bettina, oyunu simdiden kaybetmis sayilirsin. Oysa o zavalli adamlar senin sayende cok sey kazanacaklar. Eger teklifimi kabul edersen, hayatlari bagislanacak cevabini hemen simdi vermeni istiyorum."

Bettina kisik bir sesle, " Sen insafsizin birisin" dedi.

" Neden ille bana sahip olmak istiyorsun?"

" Beni sasirtiyorsun. Sen degerli bir varliksin, ugrunda bir cok fedakarligi goze almaya deger. Ustelik senden hoslandim."

" Ama ben senden hic hoslanmadim."

" Sifir senin ugruna bu gemiyi ele gecirmek istedim, Bettina. Kurbanlarimi genellikle Ispanyol gemilerinden secerim. Gemimdeki gozcu seni guvertede guneslenirken gormus. Bana guzelligini ballandira ballandira anlatti. Seni gemideki adamlarimla paylasmadigima sukretmelisin. Neyse bu kadar gevezelik yeter. Simdi cevabini bekliyorum."

" Bana baska bir secme hakki tanimiyorsun." Bettina ilk kez kendini caresiz ve gucsuz hissediyordu. " O adamlarin hayatlarini kurtarmaliyim."

" Bana karsi koymayacaksin oyle mi?"

" Hayir, Mosyo, sizinle mucadele etmeyecegim."

" Guzel akillica bir karar verdin. Esirlerin sana minnettar kalacaklarindan eminim. Adamlarima esirleri serbest birakmalarini soyleyecegim. Ben kamaradan ayrilince sen de soyunup yataga gir, ve beni bekle."

Kaptan disari cikip arkasindan kapiyi kapadi. Kacacak yer yoktu. Artik Bettina'nin yapabilecegi hicbir sey kalmamisti. Bu adamla mucadele etme zevkini bile tadamayacakti.

Bettina isteksiz isteksiz soyunmaya basladi. Sonunda sevismenin ya da igfal edilmenin sirrini cozecekti. Eh, bu hayduta boyun egmekle birkac Fransiz'in hayatini kurtaracakti ya, bu da birseydi. Genc kiz hep bunu dusunerek kendine cesaret vermeye calisti.

Kaptan kamaraya dondugunde Bettina hala ic camasirlarini cikarmamisti. Adam kapiyi kapadiktan sonra kaslarini catip Bettina'ya bakti.

" Kararini degistirmedin ya?"

" Hayir, ya sen?"

Kaptan gulmeye basladi. Sonra gelip Bettina'nin karsisina dikildi. Bu iri cusseli adamin karsisinde Bettina narin bir cuceden farksiz oldugunu dusundu.

" Hayir, kucugum. Hic bir kuvvet beni karardimdan caydiramaz." Kaptan, Bettina'nin saclarini avucladi o ipek gibi yumusak sac yiginlarini genc kizin omuzlarına yaydi. " Hadi Bettina, camasirlarini da cikar. Daha fazla oyalanmak istemiyorum"

Bettina dislerinin arasindan tislari gibi. " Senden nefret ediyorum Mosyo," diye mirildandi.

Kaptan gene guldu, " Mosyo sozu senin agzindan cikinca kulaga cok hos geliyor, ama bana Tristan diye hitap etmeni isterim. Hadi simdi sarabini bitir, Bettina. Icki sana biraz yardim edebilir. Bir bakireyle sevismek hic nasip olmamisti, bana ama duyduguma gore, ilk seferinde aci cekiliyormus."

" Birazdan yapacaklariniza katlanabilmem icin iki fici sarap icsem yetmez, Mosyo Tristan."

" Sadece Tristan diyebilirsin. Bir de sabrimi tasirmaya sakin kalkisma. Nasil olsa seni bekleyen akibetten kurtulma sansin yok. Ancak esirlerin durumu degisebilir. Sarabini ic sonra da benim sabrimi tasirmeden sirtindakileri cikar."

Bettina, adami daha fazla oyalayamayacakti. Sarabini icti sonra adama arkasini donup camasirlarini cikardi. Ciplak vucudunu uzun saclariyla ortmeye calisiyordu.

Tristan, genc kizin yuzunu iki eliyle birden kavradi, sonra dudaklarindan optu:

Bettina bunu beklemiyordu. Kaptan onu neden opmustu? Neden bu isi bir an once bitirmeye bakmiyordu?

Erkegin ısrarli dudaklari Bettina'ninkileri araladi, kizdan opucugune karsilik bekliyordu. Bettina adamdan kurtulmak icin bir hamle yapmayi dusundu, fakat o zavalli tayfalari aklina getirince bundan vaz gecti. Kaptanin her istegine kuzu kuzu boyun egecekti.

Kaptanin kollari Bettina'nin vucudunu sardi, dudaklari simdi daha hirsli daha istekliydi, ama Bettina'ya aci vermiyordu bu. Ve Bettina birdenbire garip bir coskunun tum benligini sardigini hissetti. Anlasilmaz bir histi bu. Sanki damarlarindan kanin akisini duyar gibiydi. Heyecan verici ve ayni zamanda rahatlatıcı bir duyguydu.

Artık su igrenc adamdan tiksınmeden onun opucuklerine karsilik verebiliyordu. Cirilciplak bir yabancinin kollari arasinda oldugunu da unutmustu. Kaptan birden dudaklarini geri cecti, genc kizi kucagina aldi. Kaptan Bettina'yi kucagında kendi yatagina gotururken, genc kizin vucudu kasildi. Bettina'yi yavasca yataga biraktikten sonra o da yavas yavas soyunmaya basladi. Bu arada gozlerini de Bettina'dan hic ayirmadi. O da erkege bakiyordu. Kaptan'in vucudu ciplakken daha heybetli daha guclu gorunuyordu.

Tristan geldi o daracik yataga girdi. Bettina'nin yuzune uzun uzun baktikten sonra bir elini goguslerinin uzerinde gezdirmeye basladi. Kizin bu harekete nasil bir tepki gosterecegini merak ediyordu. Bettina'nin gozleri Birden irilesti.

Tristan gulerek, Bettina'nin memesini avucunun icine aldi hafifce sikarak, " Bu isi carcabuk bitirecegimi mi saniyorsun?"

" Evet, yalvaririm, Tristan. Bana bunu yapma. Senden bir defa daha rica ediyorum, beni bu utanc verici duruma dusurmekten vazgec."

" Hayir, kucugum, artik cok gec."

" Oyleyse durma ne yapacaksan yap da bu is bitsin."

Tristan'in gozleri, ofkeyle kisildi. Yana donup, Bettina'yi govdesinin altina hapsetti. Genc kiz birden muthis bir aciyla kivrandi. Kendini tutmaya calismasina ragmen aci bir ciglik atti. Tirnaklarini erkegin omuzlarina gecirmisti ama Tristan hic orali olmadı. Bettina'nin acisi da birden gecivermisti.

Genc adam simdi agir agir ask oyununu surduruyordu. Bettina da rahatlamisti. Erkegin ona sahip oldugunu hissetmek, genc kiza garip bir huzur vermisti.

Bettina ne yapacagini bilmiyordu. Sevismek denilen sey bu muydu? O iliklerine kadar yayilan aci disinda bir erkekle sevismek hic de kotu bir sey degidi. Ama Bettina, boyle bir olay yasamadan da hayatini surdurebilecegini dusunuyordu. Erkeklerin bir kadinla sevismek ugruna olumu goze almalarına bir mana verememisti. Belki de sevismekten sadece erkekler zevk aliyorlardı.

" Uzgunum, Bettina. Bu ilk birlesmemizin bu kadar cabuk sona ermesini ben de istemezdim. Fakat oyle zehir gibi bir dilin varki...Bir daha sefere senin de sevismekten zevk alman icin elimden geleni yapacam."

" Bir daha sefere mi. Ama ben dusundum ki."

Tristan genc kizin sozunu yarida kesti, " Hayir, kucugum, yaniliyorsun. Saint Martin Adasi'na varmamiz uzun zaman alacak. Kamarami benimle paylasacagina gore canim istedigi zaman seninle seviscegim. Gercekten cok eglenceli bir yolculuk olacak bu."

Tristan yataktan kalkip giyinmeye baslayınca, Bettina da hemen yorgani uzerine cekti. Ne yapacakti? Onunla bir kere sevismek kotu bir tecrube olmustu, fakat adam ona baska bir secme hakki da tanimamisti ki. Is bir defayla bitseydi, Bettina bu aci tecrubenin verdigi utanca katlanabilirdi. Ama hergun ayni seyleri tekrarlamak, cok daha aciydi. Bu adamin metresi olacakti demek. Buna nasil katlanacakti?

Tristan da durmus sessiz sedasiz Bettina'yi gozluyordu. Egilip kizi dudaklarindan hafifce optu. " Simdi seni yalnız birakmak zorundayim. Tayfalarimla konusup geminin rotasini degistirtecegim. Saint Martin Adasi'na gidiyoruz. Sen bu kamaradan disari adimini atmayacaksın."

" Ama Maddy'yi gormek istiyorum. Tutuklularla gorusup onlara korkmalari icin bir sebep olmadigini aciklamaliyim."

" Hayir. Dadin tutuklularla konusur. Sen de daha sonra dadini gorebilirsin. Ama simdi olmaz."

Tristan sozlerini bitirir bitirmez kamaradan cikti. Bettina bir an kamaranın kapisini icerden kilitlemeyi dusundu. Fakat adam kapiyi bir omuz darbesiyle kirabilirdi. Sonra da Tristan'in ofkesine katlanmak zor olacakti. Bettina bunu aklina getirince dehset icinde urperdi. Su ana kadar Tristan ona hep iyi davranmisti. Sadece genc kizin duygularini hıce sayarak ona sahip olmustu. Tek kusuru buydu.

Bettina, yataktan kalkip carsaftaki kan lekesine saskin saskin bakti. Onun kaniydi bu. Acı aci " Senden nefret ediyorum kaptan Tristan" diyerek mirildandi. " Beni mahvettin, serefimi namusumu

lekeledin. Genc kiz hirsini alamadi, ayagini ofkeyle yere vurdu.

Biraz sonra sakinlesmeye basladi. Boyle ofkelenmenin bir anlami yoktu. Adama karsi birsey yapamayacagina gore kendi kendine sinirlenmesi de bosunaydi.Ama ondan mutlaka intikam almak istiyordu. Eninde sonunda dedigini yapacakti.

Yatagin basucundaki masanin uzerine su dolu kucuk bir legen vardi. Bettina bu suyla temizlenmeye calisti. Sonra telas icinde giyindi. Kadehine biraz daha sarap koydu. Icmeye basladi. Bu sirada kapinin hafifce vuruldugunu duymustu. Kapiyi acar acmaz Madeleine yildirim gibi iceri daldi.

" Ah Bettina, iyi misin? O canavar sana bir sey yapmadi ya..."

" Bizi Saint Martin Adasi'na goturecek ama..."

" Oyleyse canini bagisladi demektir. Tanriya sukurler olsun. Cok korkuyordum. Adam beni kamaraya kapatınca ne dusunucegimi bilemedim. Kaptan pek de iri yari bir adam. Senin canini yakacak diye odum kopuyordu."

Bettina gayet sakin bir tavirle, " Beni bagislamadi." Dedi.

" Bana sahip olmayi aklina koymustu. Istedigini de yapti."

" Hayir, Bettina olamaz." Madeleine uzuntusunden aglamaya baslamisti.

" Sakin ol, Maddy. Hic degilse hayatimiz bagislandi. Bizi Saint Martin Adasi'na Goturecegine de soz verdi."

" Aman Tanrim. Seni igfal etmesi gerekmezdi ki. Bu adamda namus diye bir kavram yok."

" Onu caydirmaya calistim, fakat basaramadim. Her ne pahasina olursa olsun, beni rahat bırakmayacagini soyledi. Artik olan oldu, elimizden bir sey gelmez. Hic degilse tutuklulari kurtardim."

" Hangi tutuklulari?"

" Sen onlari gormedin mi?"

Madeleine " Gemide tutuklularin bulundugunu bilmiyordum," dedi. " O Jules adindaki iri kiyim adam, kamaradan cikip asagidakilere yardım etmemi soyledi.Ascilari olmus. Ama mutfaga gitmeden once buraya geldim."

" Pekala sen simdi git tutuklulari bul. Kaptan Marivaux da onlarin arasinda. Adamlara korkmamalarini soyle. Ilk limanda hepsi serbest birakilacak. Eger iclerinde yarali olan varsa sen gerekeni yapiver. Sonra da buraya gelip bana tutuklularin ne durumda olduklarini anlat. Kaptan kamaradan cikmama izin vermiyor."

" Senin istedigini bir sey var mi? Basindan gecen bu feci olaydan sonra seni burada yalnız bırakmaya gonlum razi degim."

" Sen beni merak etme, Maddy. Gayet iyiyim. Bir erkekle sevismenin cok korkunc olacagini sanmistim ama yanilmisim. Kaptan bana cok nazik davrandi. Genc ve ustelik yakisikli da. Beni uzen tek husus, bu iste bana secme hakki tanimamasiydi. Duygularim umurunda bile degildi."

" Basina gelenleri boyle sogukkanlilikla kabullenmene sevindim."

" Baska bir sey yapamam ki."

Madeleine'in kamaradan cikmasiyla geri donmesi bir oldu.

" Gemide tutuklu filan yok, Bettina. Tayfalardan birine sordum, bizim gemiden ikimizden baska kimse getirilmemis. Baska bir tayfayi da sorguya cektim. O da ayni karsiligi verdi."

Bettina'nin kaslari gerildi. Ofkeden tir tir titremeye baslamisti.

" Yalan soyledi. Kaptan beni kandirdi. Oyuna getirdi. Lanet olsun."

Madeleine dehset icinde. " Bettina, sana ne oldu," diye bagirdi.

" Kaptan bana yalan soyledi. Onun isteklerine karsi koymazsam gemideki tutuklularin hayatlarini bagislayacagini soyledi." Bettina'nin gozleri ofkeden paril paril parliyordu.

" Ah Bettina."

" Ben de bu yuzden adamin her istegine boyun egdim. O adamlarin hayatlarini kurtardigima inandigim icin herseye seve seve katlandim. Tanrim o herifi gebertecegim."

" Hayir Bettina. Boyle konusmamalisin. Bu isin dusundugun kadar kotu olmadigini soyleyen de sen degil misin, yavrum?"

" Mesele o degil. Kaptanin bana oyun oynamasina kizdim. Beni aldatmanin ne demek oldugunu bu kaptan bozuntusuna gosterecegim. Beni gemisine aldigina bin defa pisman olacak. Intikamimi alacagim. Yemin ediyorum. Tristan bu yaptiklarinin cezasini odeyecek."

" Tanri askina biraz mantikli ol, kafani kullan yavrum. Kaptana kafa tutmaya kalkisirsan, ikimizi de oldurur."

Fakat Madeleine, bosuna konusuyordu. Bettina, muthis bir ofke icinde kamarada asagi yukari gezinirken, Kaptan Tristan'dan nasil intikam alacagini dusunuyordu. Dadisinin sozlerini duymamisti bile...

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 30, 2007, 05:30:21 ÖS

.....YEDINCI BOLUM.....

Jules, guvertede arkadasini gorur gormez, " Eee, Tristan, soyle bakalim bu kadini ne yapacagina karar verdin mi?" dedi.

"Onu Saint Martin Adasi'na geri goturecegim. Bu Kont De Lambert nisanlisi icin yuklu bir para odeyecektir. Alacagimiz fidye memlekete gecikmemize degecek dostum."

" Ben sana hak veriyorum ama adamlarin benim gibi dusunmeyebilir. Ayrica bu adam nisanlisinin bakire olmamasini yadirgamayacak mi dersin?"

"Fidyeyi odeyinceye kadar birseyden haberi olmayacak, Ondan sonrasi da bizi ilgilendirmez. Kadinin da basina bir dert acilacagini hic sanmiyorum. Adam her seye ragmen kadini elinden kacirmak istemeyecektir."

Jules guldu, " Sen seytanin ta kendisisin Tristan. Demek sarisin pilic gorundugu kadar yamanmis ha..."

" Gorundugunden daha da harikaydi. Fakat bu derece guzel ve cekici olmak bir kadin icin son derece tehlikeli. Isteseydi dunya ayaklarinin dibine serilirdi. Fakat bu sersem kadin meziyetlerinin farkinda degil. Elindeki firsatlari degerlendirmesini de bilmiyor. Inan bana dostum, bu kadin pek cok kisinin canini yakacak..."

" Ama seninkini yakamayacak oyle mi?"

" Hayir. Bu kucuk dilberi yanimda alikoymayi da dusunebilirim. Ancak beni fazla oyalayip isime gucume engel olmasindan korkuyorum. Bastida'yi bulup herifi obur dunyaya gondermedikce rahat huzur yuzu gormeyecegim."

" Senin icini kemiren uzuntunun kaynagini biliyorum. Bak dostum, simdi bunlari dusunmenin sirasi degil. Bastida'yi arayip bulmak icin de onunde dunya kadar zaman var."

" Haklisin sevgili dostum. Simdi cok daha guzel seylerle oyalanmak varken bunlarla ugrasmanin alemi yok."

Jules alayci bir tavirle gulumsedi. " Senin uysal ve sevismeye can atan kadınlardan hoslandigini sanirdim."

" Benim canimi sikan, bir kadina karsi zor kullanmaktir. Bir de kadinlarin bana itiraz etmelerine hic gelemem. Bu defa da mantik, zor kullanmama ihtiyac kalmadan her isi halletmemi sagladi."

" Adamlarin seni kiskaniyorlar. Hic birinin simdiye kadar bu derece guzel bir kadinla karsilastigini sanmiyorum."

" Ben de boylesiyle hic karsilasmamistim. Tam bir hanimefendi ama ofkeli bir hanimefendi."

" Adamlar bu kadini da gordukten sonra moralleri bozuldu. Artik kadından baska birsey dusunemiyorlar. Bana sorarsan ilk limanda demir atip tayfalarin biraz kurtlarini dokmelerine imkan saglayalim derim. Bir iki gun randevu evlerinin kapilarini asindirsinlar. Bu da senin kamaradaki dilberi unutmalarini saglar, geri donunceye kadar da seslerini cikarmadan isleriyle ugrasirlar."

Tristan, " Evet bu fikrini ben de begendim," dedi.

"Virgin Adalari'na gidelim. Herhalde aksama Tortola'ya variriz. Adamlar da..." Tristan Bettina'nin dadisinin tayfalardan biriyle konustugunu gormustu. " Bu kadinin disarda ne isi var?" diye sordu.

Jules de Tristan'in baktigi tarafa basini cevirdi. " Mutfakta is gorsun diye cikmasina izin vermistim. Ihtiyar Angus oldugunden beri dogru durust bir yemek yiyemedik."

Tristan gulumsedi, " Ihtiyar kadinin bizi zehirlemeyeceginden eminsin ha?"

" Emin degilim ama yemekleri sofraya getirmeden once birer lokma ona tattiracagim."

Tristan dadinin kendi kamarasina girdigini gorunce kaslarini catti. " Bu da nesi? Benim kamaram mutfak degil ki. Git su ihtiyar Jojo'ya sor bakalim o cadiyla neler konusmus."

Jules kaptanin dedigini yapti. Bir iki dakika sonra da Tristan'in yanina dondu, " Yahu bu ise aklim ermedi. Kadin bizim tayfaya tutuklularin yanina gitmek istedigini soylemis."

" Hay aksi seytan. Tabii Jojo da gemide tutuklu falan olmadigini soylemistir degil mi?"

" Tabii."

" Lanet olsun. Bu kadının kamaradan cikmasına izin vermeden önce bana danismaliydin. Simdi o kamaranın kapisindan iceri adimimi atar atmaz dunya basima yikilacak."

" Ne diyordun sen"

" Kiza gemicilerden bazilarini esir alip ambara kapattigimizi soylemistim. Bana karsi koymazsa, o adamlarin hayatlarini bagislamayi vaat etmistim. O da teklifimi kabul etti. Simdi ise oyuna geldigini ogrenmis olmalı. Belki de su anda beni nasil geberticegini planliyordur."

Jules bir kahkaha atti, " Canim sende bu kizi fazla simartiyorsun. Ustelik ondan bu derece cekinmene de sebep yok. Belki de korkudan kolunu bile oynatacak hali kalmamistir."

" Ben bu kadar iyimser degilim."

" Simdiye kadar hic bir gemiden esir almadik ki. Niye kiza boyle bir yalan uydurdun? Neden dadinin hayatinin tehlikede oldugunu one surmedin? Boyle bir tehdit onu yola getirmeye yeterdi."

" Benim kadinlari oldurmeyi goze alan canavar ruhlu bir adam olduguma inanmasini istemedim."

" Bu kizin senin hakkındaki dusuncelerine neden bu derece onem veriyorsun, onu anlayamadim."

Tristan, " Bos Ver," diye homurdandi. Tam o sirada dadinin kamaradan ciktigini gormustu. Jules'e dondu, " Hadi git su dadiyla konus bakalim. Kamaraya girmeden önce icerde nelerle karsilasacagimi bilmek istiyorum."

Jules dadinin yanindan dondugunde dudaklari garip bir gulumsemeyle kivrilmisti. " Ihtiyar kadin haniminin senden intikam almaya yemin ettigini ve bir budalalik yapabilecegini soyluyor. Istersen kamaraya senden önce gireyim. Bakalim kucuk seytan senin girtlagini kesmeye hazır mi degil mi?"

" Budalalik ettim. Kamalari kamaradan cikarmayi unuttum."

" Tanri askina, boyle seyler soyleme, Tristan. Bu kizin seni oldurmeye tesebbus edecegine inaniyor musun?"

" Evet, inaniyorum. Sana cok sinirli ve edepsiz oldugunu soyledim ya. Kamalar kitap rafinda bir kutunun icinde duruyor, belki onlari bulamamistir. Her neyse, eveallah ben onunla basa cikirim."

" Tristan beni dinle..."

" Hadi canim, bacak kadar bir kizla basedemeyecegimi mi saniyorsun? Amma yaptin, Jules. Bir hamlede alti Ispanyolu yere serdigimi unutuyorsun...Bu kucuk Fransiz cicegi kilima bile dokunamaz."

" Kadinlar, erkekler gibi dovusmazlar, bunu unutma. Sen gene de dikkatli ol, dostum."

" Uzun zamandan beri birlikteyiz, Jules. Sen benim dikkatli olmadigimi hic gordun mu?"

Tristan kamaraya dogru yururken Jules de derin derin icini cekti. Genc arkadasi kadinlar hakkında hic bir sey bilmiyordu. Tristan hayatinin buyuk bir bolumunu yuregini yakip tutusturan nefreti bastirmaya calisarak gecirmisti. Intikam almaktan baska bir sey ile de ilgilenmemisti. Bir kadının ofkesinin yirmi Ispanyolun gucune bedel oldugunu nereden bilecekti?

Tristan ani bir saldiriyla karsilasacagini dusunerek kamaranin kapisini hizla acip iceri girdi. Bettina kamaranin bir kosesinde sakin sakin duruyordu. Fakat Tristan onun kamalari buldugunu hemen anladı. Cunku ellerini etekliginin kivrimlari arasina gizlemisti. Saclarini da simsiki ormustu.

Demek Tristan'la bogusurken saclarinin ona engel olmasi ihtimalini de dusunmus olacakti. Tristan icinden ` Bettina kamayi kullanmasini bilmese bari' diye gecirdi. Tristan gozlerini Bettina'nin kollarından ayirmeden kamaranin ortasina kadar geldi. Bettina, onun herseyi bildigini tahmin edemezdi, bu bakimdan Tristan avantajli sayilirdi. Tristan masanin basina gelince, Bettina'ya arkasini donerek ona saldiriya gecme imkani verdi. Bettina da hemen bunu fırsat bilerek adama arkadan saldirdi. Tristan bir anda donmus kizin kamayi tutan elini bileginden kavramisti.

Bettina, kamayi elinden birakincaya kadar Tristan kizin bilegini buktu. Dogrusu Bettina'nin onu oldurmek isteyecegini aklina getirmemisti. Tehdit edilmeyi, kizdirilmeyi hatta hakarete ugramayi goze almisti, fakat Bettina'nin hic eli titremeden onu oldurmek istemesine pek sasmisti.

Aman Tanrim...Bu kiz kendi canini da dusunmuyor muydu? Tristan'i oldururse gemi murettabatının onu sag birakacagini mi saniyordu yoksa? Kimbilir bel ki de kendi hayati, tehlikeye girmis girmemis, umurunda bile degildi. Eger oyle ise, bu kiz Tristan'in tahmin ettiginden daha da tehlikeli bir yaratik demekti. Tristan'a karsi besledigi kin ve nefret kendi hayatından daha onemliydi demek... Tristan da ayni seyleri Bastida'nin icin dusunuyordu. Bu sari sacli dilbere karsi daha dikkatli ve tedbirli olmasi gerekecekti.

Tristan, " Bunun sana ne faydasi olacakti?" diye sordu.

"Seni kendi ellerimle oldurdugumu gormek istiyordum." Bettina'nin yesil gozlerinde yemyesil simsekler cakliyordu.

" Peki kendi hayatina hic deger vermiyor musun."

" Sadece seninkinin sona ermesi onemli benim icin." Bettina bilegini erkegin guclu parmaklarının kiskacından kurtarmaya calisiyordu. " Bir yolunu bulacagim, Tiristan. Seni mutlaka oldurecegim. Beni kandirdin. Seni gidi alcak korsan seni. Bu yaptiklarinin cezasini odeyeceksin. Bana yalan soylemenin ne demek oldugunu eninde sonunda anlayacaksın."

" Kabul ediyorum. Sana yalan soyledim. Fakat bunu sadece bir suru sikinti ve aciya engel olmak icin yaptim. Sana zorla sahip olmami mi tercih ederdin, ha soylesene. Inan bana, boylesi benim icin cok daha kolaydi. Belki bir kadin icin boyun fazla uzun ve bir cok hemcinsinden daha guclu kuvvetlisin ama benim gucumle boy olcusemeyecegin de ortada. Bekaretini koruman icin mucadele imkani vermedim diye bana kiziyorsun."

" Bilseydim seninle sonuna kadar mucadele ederdim."

" Evet, evet bundan hic kuskum yok. Canim artik ne zarari var? Olan olmus. Seni de luzumsuz yere daha fazla aci cekmekten kurtardim, daha ne istiyorsun? Daha once boyle bir durumla karsilasmadigim icin senin bana karsi koymanın bendeki tepkisi ne olurdu bilmiyorum. Belki de seni adamakilli doverdim. Ya da oldururdum.

" Ama siz de pek saglam kalmazdiniz, Mosyo."

" Sahi mi?" Tristan bir kahkaha atti. Ofkeli bir kadinla boyle cekismeye hic aliskin olmadigi icin bu agiz kavgasini pek eglenceli bulmaya baslamisti. " Bilegini parmaklarimdan kurtarmaktan acizsin. Bu halinle bana ne yapabilirsin?"

Bettina olanca gucuyle adamin ayagina basti. Tristan'in fena halde cani yanmisti. Yuzunun ifadesi hemen degisiverdi. Tristan aciyan ayagini tutarken Bettina da masanin obur ucuna kacti.

" Hah, guleyim bari. Senin de biraz guclenmen gerekiyor. Kaptan. Dusundugumden daha da kofmussun. Beni hafife alirsan senin gene canini yakarim, yanima yaklasirsan seni dogduguna pisman ederim."

Bettina, erkekle arasinda upuzun masanin olmasindan memnundu, bu durumda Tristan ona birsey yapamayacakti.

" Seni gidi disi seytan seni...Sadece senin yanina gelmekle kalmayacagim, ayni zamanda bagirta bagirta irzina gececegim. Benimle diledigin gibi bogusabilirsin. Ama unutmama sen de ayni sekilde karsilik goreceksin."

Bettina genc adamin masanin etrafini dolasip onun yanina gelmek isteyecegini sanmisti. Tristan birden masanin uzerine firlayinca Bettina panige kapildi. Oracikta eline gecirdigi agir bir cismi Tristan'in basina firlatti. Genc adam Bettina'nin niyetini sezmisti, ancak genc kiz da kaptana mutlaka bir kotuluk yapmaya kararliydi. Hic birsey ona engel olamayacakti. Tristan, Bettina'nin firlattigi cisimleri havada yakalarken Bettina da durmadan yeni bir saldiriya geciyordu. Sonunda Bettina sarap surahisini yakaladigi gibi Tristan'a firlatti. O kocaman kristal surahi kaptanin basinda parcalaniverdi. Tristan yere dusmus oracikta hareketsiz kalmisti.

Bettina, dehset dolu gozlerle yerde hareketsiz yatan Tristan'a bakti. Adamin basindan oluk gibi kan aktigini gorunce de korkudan ne yapacagini sasirdi. Birden kamaranin kapisini acip disari cikti. O kamarada daha fazla kalamayacagini anlamisti. Bir cinayet islemisti. Gemi murettabatının onu ilk limanda karaya cikarmalarını saglamaya calisacakti.

Fakat Bettina kamaradan bir kac adim uzaklasmaya firsat bulamadan tayfalardan biri, onu yakalayiverdi. Icki kokan govdesini genc kizin titreyen vucuduna yaslayarak.

" Ne o kaptanin kucuk yosmasi yuruyusa mi cikti?" dedi.

Bettina ofkeli ofkeli " Evet," dedi. " Beni rahat birak birakmazsan bu dusuncesizliginin cezasini da cok agir odeyeceksin." Genc kiz gemidekiler kaptanin oldugunu ogreninceye kadar kaptanin gucunden faydalanmayi dusunmustu.

" Yok canim sahi mi? Tayfa alayci bir tavirla konusuyordu ama o arada vucudunu da kizinkinden uzaklastirdi. " Kaptan senin guverteye ciktigini biliyor mu bakalim?"

" Evet, evet kaptan uyuyor." Bettina hata yaptigini cok gec farketmisti.

" Uyuyor mu dedin? Kaptanimiz gunun bu saatinde uyku muyku uyumaz. Sen bana martaval uydurmaya kalkma. Tayfa basini yana cevirdi, " Bay Bandlar, bu yosma kaptanin uyudugunu soyluyor."

" Git bak bakalim kiz dogru mu soylemis?"

Bettina basini kaldirince kaptanin arkadası Jules Bandelaire'nin dev govdesini farkettiler.

Hemen korku dolu bir sesle " Kaptan rahatsiz edilmemesini soylemisti." dedi.

Jules, " Sen git dedigimi yap, Davey." Diye bagirdi.

Bettina simdi ne yapacakti? Onu koseye kistiran adam kamaranin kapisina yaklasmisti. Bettina

caresizlik icinde cevresine bakindi. Birden cevresi tayfalarla cevriliverlisti.

Davey adindaki adam kamaraya girmisti bile. Disari cikmasi cok uzun surmedi. Adamin beti benzi solmustu.

" Bu kari kaptani oldurmus," diye bagirdi. " Kaptan Tristan'i oldurmus."

Jules yumrugunu hirsle guvertenin korkuluguna indirdi.

" Aman Tanrim."

Bettina cevresini saran erkeklerin arasindan siyrimayi basarmisti. Adamlar oylesine sasirmislardi ki, Bettina'nin varligini bile farkedecek durumda degildiler. Ancak Bettina'nin bir yere kacmasina imkan yoktu. Jules, kizi saclarindan yakalayip kendine dogru cekti.

" Arkadasim diyebilecegim tek kisiyi oldurdun kucuk cadi. Bu sucun cezasiz kalmayacak. Sen de olumlerin en korkuncuyla oleceksin. Seni kendi ellerimle gebertecegim. Jules-Bettina'yi iki tayfanin kollarina itti. " Alin bunu ana direge baglayin. Birinizin elinde su dolu kova bulunsun. Kamciyi yedikce kovayi uzerine bosaltirsiniz."

Bettina, " Ulu Tanrim," diye mirildandi. Daha once kamci cezasina carptirilan tayfa bir kac darbeden sonra bayilmisti. Ama Bettina'ya bu sans da taninmamisti. Uzerine soguk su dokuldukce kirbaclarin acisini daha fazla hissedecekti. Olunceye kadar kamci yiyecegini biliyordu.

" Yalvaririm, Mosyo, beni kamcilamayin. Silahla oldurun."

" Sen bu geminin kaptanini ayni zamanda benim tek arkadasimi oldurdun, kursuna dizilmek senin icin bir lutuf yerine gecer. Senin gibilere boyle lutuflarda bulunmak adet degildir."

Bettina onu kiskivrak yakalayan erkeklerden kurtulmaya calisti. Fakat kurtulmasina imkan yoktu tabii. Adamlar Bettina'yi goturup ana direge bagladilar. Biri, o guzelim kadife elbisenin arkasini yirtip sirtinin acikta kalmasini sagladi.

Jules Bandelaire, kamciyi aldi, havada sallayip olanca kuvvetiyle Bettina'nin sirtina indirdi. Ikinci kamcida Bettina bayilmisti. Fakat Jules bunu farketmeden kamciyi tekrar kizin sirtina indirmeye hazirlandi.

Konu Bařliđı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 31, 2007, 11:54:39 ÖÖ

.....SEKIZINCI BOLUM.....

Tristan, sendeleye sendeleye kamaradan disari ciktigi zaman gordugu manzara biranda aklini basina getirdi. Koca gemi kaptanin o gur sesiyle inledi. "DURUN."

Jules, kamciyi kizin sirtina vurmadan kaptanin sesini duymustu. Basini cevirince Tristan'in ona dogru geldigini gordu.

Tristan arkadasinin yanina varinca " Tanrim, sen aklini mi kacirdin, Jules?" dedi.

" Tanri biliyor ya Tristan, seni karsimde gordugume bu kadar sevindigimi hic bilmiyorum. Davey budalasi, senin oldugunu soyledi. Bu kahpe karinin seni oldurdugunu haber verdi."

Tristan hafifce gulumsedi. Zavalli adamin basi agridan catlayacak gibiydi. "Gidip durumu bir de kendi gozlerinle gormeyi akil edemedin mi dostum? Eger bu dedigimi yapsaydin, o seytan yavrusunun beni sadece bayilttiginin hemen farketecektin. Tanriya sukur ki, tam zamaninda ayilmisim. Eger bu guzel sirti parcalasaydin cok uzulurdum. Onunla daha hesaplasmadim cunku. Cozun onu. Bir daha sefere birisinin oldugunu ilan etmeden cesedini dikkatle inceleyin olmaz mi? Eger hanima bir zarar gelseydi, simdi bu direge seni baglayip kamcilatacaktim."

Davey, "Haklisiniz kaptan," diye mirildandi.

Bettina'nin ipleri cozulunce, kaptan onu kucagina aldi. Zavallinin yuzune dalgin dalgin bakti. Eger Bettina ayik olsaydi kaptanin kollarindan kurtulmak icin kimbilir nasil cirpinacakti.

"Tristan, bu kadinin sana yaptiklarindan sonra onu kamaranda tutman hic dogru olmaz. Dikkatli olmaya yemin etmistin. Bu kadin seni oyuna getirdi. Sana kadinlarin erkekler gibi dovusmediklerini soylemistim. Bir dahaki sefere seni oldurebilir de."

"Evet, zaten beni oldurmeye yemin etmistim. Onu hafife aldim. Fakat ayni hatayi bir daha yapmayacagim."

"Ne yapacaksin? Geceleri yataga mi baglayacaksin. Yoksa sen uykundayken girtlagini kesmesini mi bekleyeceksin?"

"Bir daha beni oldurmeye tesebbus edecegini sanmiyorum. Yani hic degilse benim gemimde oldugu surece boyle bir tesebbuste bulunmayacaktır. Bayildigim zaman beni pekala oldurebilirdi, ama bunu yapmadi."

"Yapmadi cunku seni oldurdugunu saniyordu." dedi Jules.

"Seni oldurmesine karsilik olarak olunceye kadar kamcilanacagini soyledigim zaman onu kursuna dizeyim diye yalvardi."

"Pekala demek istedigini yaptigina inanmis. Ama simdi boyle bir tesebbusun ona nelere malolacagini da cok iyi biliyor. Sayende kamcidan korkmayi ogrendi, dostum. Eksik olma. Sen ona kamciyla vurur vurmaz bayilmadi mi?"

"Bayildi tabii."

"Tesekkurler. Ben de bunu ogrenmek istiyordum."

"Baslangicta bu kadini onemsemedin, Tristan. Sakin ayni hatayi tekrarlama. Seni bir evlat, bir kardes gibi seviyorum. Sakin bir hata yapma."

"Dogrusu bu kadin beni sasirtiyor, Jules. Bu vahsi hanimefendiyi ehlilestirmek de bana zevk verecek."

"Hanimefendi mi dedin? Hanimefendilik bu yosmanin yanindan bile gecmemis."

"Yoo, aslinda cok iyi yetistirilmis bir hanimefendi o. Cadiliginin nereden geldigini bilemiyorum. Bu sirri da cozmeye calisacagim. Ofkelendi mi gozu dunyayi gormuyor. Simdi su basimin agrisi icin bir ilac bul. Kafamda davullar calinir gibi. Adamlara da soyle islerinin basina dunsunler."

Tristan Bettina'nin baygin vucudunu kucagindan indirmeden kamarasina gitti. Bettina'yi yavasca

yataga yatirdi, sonra karsisina gecip bir kac saniye dalgın dalgın onu seyretti.

Acaba kendine geldigi zaman urkek bir kedi gibi mi davranacakti? Yoksa Tristan'ı karsisinda sag salim gorunce ofkesi yeniden kabarcak miydi? Bu guzel kadının hic bir erkegin karsisinda caresiz zavalli bir kadın durumuna dusmesini istemiyordu. Bettina Varlaine ancak bir vahsi kedi gibi davrandigi surece guzelligi, cekiciligi Tristan'ı etkileyebilecekti.

Jules de kamaraya geldi. Yerdeki esya kiriklerine bakarak uzgun uzgun basini salladi. Sonra dolaptan sarap siselerini aldı. Kadehlere sarap doldurdu. Belki sarap sinirlerini yatistirebilirdi.

Madeleine de kamaranın kapisina gelmistti. Merak ve endise dolu gozlerle yatakta yatan Bettina'ya ve Kaptan'a bakti. Jules, hafifce oksurdu, Madeleine'e iceri girmesini isaret etti.

Tristan masanın basina oturmustu. Jules, " Bu kadın yaralari tedavi etmekte pek usta oldugunu soyluyordu." Dedi. " Herhalde senin de yarana bakabilir."

" Pekala, yalnız dikkat edin bu hanım da girtlagimi kesmeye kalkmasin."

Madeleine, " Firsat bulsam, bunu da yapmak isterdim ama simdilik boyle bir tesebbuste bulunmayacagim." dedi.

Tristan hafifce guldu. " Eh, sen hic degilse durust bir kadına benziyorsun," dedi. " Adın nedir?"

" Madeleine Daudet, efendim."

" Pekala Madeleine, hanımının basına gelenleri gordun degi mi, biraz daha gecikseydik neler olacakti, onu da tahmin edebildin degil mi?"

"Evet, Mosyo...Kucuk hanım bayılmak uzereydi ben guverteye ciktimda."

" O sirada avaz avaz bagirmaman da bir sans eseri... eger sen bagırsaydin Jules benim seslendigimi duymayacakti. Bettina da en azından iki uc kamci daha yiyecekti."

" Tanrıya sukur ki, siz cabuk gelmissiniz, Mosyo." Madeleine bu sozleri soyledikten sonra kaptanın uzzerine egilip yarasini pansuman yapmaya basladi.

" O halde arkadasimin Bettina'yi neden kamciladigini da anlamissindir. Aslında Jules onu dove dove oldurmeye kararliydi."

" Evet, murettabat sizi oldurdugunu sanıyordu. Size bir kotuluk yapmasin diye Bettina'ya yalvarip yakardim ama sozumu dinlemedi. Bettina kucuklugunden beri cok dik kafalidir. Aklına eseni yapar. Ama onu bugunku gibi ofkeden cildirmis bir halde gordugumu hic hatırlamıyorum."

Tristan gulup yatagında baygın yatan kıza bakti. Sonra tekrar Madeleine'e dondu. Kaslari catilmisti. " Bana biraz hanımından bahsetsene. Bu ofkesi nereden geliyor. Bir sokak kizından ya da bir bar kizından boyle bir davranis beklerdim, fakat benim bildigim kadariyla genc bir hanımefendi asla boyle bir seyler yapmaz."

Madeleine birden magrur bir tavir takindi, " Benim kucuk hanımım gercek bir hanımefendidir," dedi. " Fakat cocukluk yıllarında en cok hasretini cektigi seyden yoksun birakildi. Babasi sevgi ve sefkatini ondan esirgedi. Bu da kucuk hanımın ofkeli, kavgaci ve saldirgan olmasına yolacti. Babasi da onunla evde basa cikamayacaklarını anlayınca zavalliyi bir manastir okuluna gonderdi. Kizcagiz, yıllarca manastirda kaldı."

" Rahibe mi olacakti?"

" Hayir sadece manastirin okulunda tahsilini tamamladi."

" Bu manastirda neler ogrettiler ona? Sadece dua etmeyi mi?"

"Tabii Tanrı'yi ve dinimizin icaplarini ogrendi fakat ayni zamanda okumayi yazmayi da ogrettiler. Hastalara bakmayi, nazik musfik ve anlayisli olmayi, kendini idare etmeyi, hep manastir okulunda ogrendi."

Tristan guldu. " Bir de ofkesini bastirmayi ogrettiler diyecektin ama buna dilin varmadi galiba," dedi. " Anladigim kadariyla Bettina okulda da basarili bir ogrenci olamamis, oyle degil mi?"

Madeleine hemen hanimini savundu, " Yoo, cok caliskan bir ogrenciydi. Sadece aklina birsey koydu mu, artik onu yapincaya kadar gozu baska birseyi gormez. Cocuklugundan beri, onun boyle ofkelendigine sahit olmamistim. Sadece babasina kizdigini biliyordum. Okuldan eve donduktan sonra duygularini kontrol etmeye baslamisti. Bettina aslinda sevgili annesi gibi uysal, yumusak huylu bir kizcagizdir. Babasinin sevgisini kazanmaktan umidi kestikten sonra gayet neseli bir kiz olmustur. Artik hayattan da zevk aliyordu. Onun gulumsemesi bile cevresindekileri mutlu ediyordu."

Tristan, " Bu mutluluk kaynagi gulumsemeye ben hic sahit olmadim," dedi. " Belki ilerde benden de bu nimeti esirgemez."

" Durumun neden boyle oldugunu siz cok iyi biliyorsunuz, kaptan. Onu sey ettiniz."

" Serefini mi lekeledim? Evet, bunu daha once de hatirlatmistin."

Madeleine birden ofkelenivermisti. " Ona el surmemeliydiniz. Buna hakkiniz yoktu. Fakat ona sahip olmaya karar verdikten sonra bu isi hileyle yapmaniz akillica bir davranis oldu. Onu kandirdiginizi ogreninceye kadar kaderine boyun egmisti."

" Ben sadece onun canini yakmak, onu fazla uzmek istemedigim icin bu yola basvurdum. Simdi bana soyle bakayim, hanimin o kontla evlenmeye razi mi?"

" Evlilik isini babasi tasarladi. Bettina'ya bu konuda hicbir soz hakki taninmadi, fakat hanimim kendisinden beklendigi gibi davranmak zorunda. O da bunu biliyor. Aska gelince, insan yuzunu gormedigi birine asik olamaz ki."

"Demek Bettina nisanlisinin ne tipte bir adam oldugunu dahi bilmiyor oyle mi? Belki de Bettina'nin hic de hosuna gitmeyen ihtiyar koca gobekli keci suratli biridir damat."

Madeleine gulumsemi, " Hayir, kaptan, yaniliyorsunuz. Kont De Lambert cok genc ve de cok yakisikli bir erkek. Ben onu gordum.

Nedense bu aciklama, Tristan'in canini sikkimisti.

" Simdilik bu kadar gevezelik yeter." Dedi. "Basimdaki agridan kurtulmak icin biraz istirahatete ihtiyacim var. Sen gemiyle ilgileniver, Jules. Bana ihtiyacin olursa, buradayim. Bir sure dinlenecegim."

" Dinlenmek mi? Eger gercekten dinlenmek istiyorsan, su disi seytanin ayilmamasi icin Tanriya dua et."

Jules, soyledigi sozleri pek esprili bulmus olacakti ki, arkasindan gevrek gevrek guldu. Sonra

Mademeine ile birlikte kamaradan cikti. Kadini dogruca mutfaga gondermek istiyordu. Eger Madeleine, daha once bunu yapmis olsaydi, kaptanin basina bu isler de acilmayacakti.

Tristan, Kamarada yalnız kalınca bunları düşünmeye başladı. Fakat şimdi bunları düşünmenin de bir faydası yoktu. Kadehine tekrar sarap doldurduktan sonra koltuğa iyice yaslandı. Gözlerini Bettina'dan ayırmıyordu. Saint Martin'e varmaları pek de uzun sürmeyecekti. Eger ruzgar elverişli olursa, belki bir haftaya kalmadan adaya varacaklardı.

Bu durumda su güzel kadının güzelliğinden dilediği kadar faydalanmaya fırsatı olmayacaktı. Yirmi altı yaşındaydı ve bugüne kadar da Bettina Varlaine kadar güzel ve de insani cildirtacak derecede hircin bir kadınla karşılaşmamıştı.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 01, 2007, 02:14:02 ÖS

.....DOKUZUNCU BÖLÜM.....

Bettina'nın gözleri ağır ağır acılmaya başladı olup bitenleri birden hatırlayınca da kızcağızın gözleri faltası gibi oldu. Hemen doğrulup sırtını yokladı ama garip değil mi, sırtında hiç acı macı yoktu. Ne olmuştur, Neden hala yaşıyordu?

Bettina, havada saklayan kamcinin sesini hatırlayınca birden titremeye başladı. "Tanrım" diye mirıldandı. O korkunc olumdan nasıl kurtulabilirdi acaba? Kaptanı öldürdüğü için onu kamciyle cezalandıracaklarını aklına getirmemisti. Herseye katlanabilirdi, evet, herseye. Ama kamcılanmaya asla...

Bettina sikiştili sikiştili ' Neden sanki onu öldürmek zorunda kaldım' diye içinden söylendi. Kaptanın yanında kısa bir süre daha kalması gerekecekti, ondan sonra ise hürriyetine kavuşup, rahat bir ömür sürebilecekti. Bu acı olayları unutmaması ve gene eskisi gibi mutlu olması isten bile değildi. Neden sanki intikam uğruna hayatını tehlikeye atmıştı? Adam ne de olsa bir korsandı. Bu adamdan yalan dolandan başka birsey beklemesi hataydı. Bettina sikiştili sikiştili inledi. Şimdi ne olacaktı, Birinci suvari Bettina'ya daha korkunc bir ölüm mü hazırlıyordu? Bu kamaradan çıkması şarttı. Gemiden denize atlayıp hayatına kendi elleriyle son verecekti. Aslında denize atlayınca bir süre yüzebilirdi ama köpek balıkları ya da yorgunluk sonunda onu pes ettirecekti. Böyle bir ölümü kendine pek de yakıştıramıyordu. Fakat kamci yiye yiye olmaktan çok daha rahat bir ölüm sekliydi bu.

Bettina daha fazla düşünmeden yataktan kalktı. Kamaranın içinde bir adım bile atmadan olduğu yerde donup kaldı. Hortlak görüp gormediğinden pek emin değildi. Genç kızın dudaklarından bir feryat köptü. Korku içinde erkeğe baktı. Gözlerindeki alaycı ifadeyi görünce onun bir hortlak olmadığını inandı.

Birden Bettina'nın yüzüne kan hücum etti. Her şeyi yüzüne gözüne bulastırmıştı. Kaptanı öldürmeyi basaramamıştı. İşte kaptan yaşıyordu ve genç kızın da kamarada sağ salım yatmasının sebebi buydu.

Bettina uyandığından beri Kaptan da karsıdan sessiz sedasız onu seyrediyordu. Biraz acı çekmesini ve iyiden iyiye meraklanmasını istemisti. Gulumsuyordu...Hem de alaycı bir ifadeyle.

Bettina birden yüreğinin ofkeyle kabardığını hissetti.

"Sen ha," diye bağırıldı. " Demek yaşıyorsun. Fakat eninde sonunda seni öldürecekim, Tristan."

" O güzelim narin vücuduna kirbacın bir yılan gibi dolanmasını sahiden istiyor musun Bettina?"

Bettina sarardigini hissetti. Az once onu oldurdugu icin pismanlik duyan kendisi degil miydi? Kaptanin oyle bir olume layik olmadigini da dusunmemis miydi?

Tristan sesini biraz daha yukselterek, " Verecegin cevabi gayet iyi biliyorum, Bettina" dedi. " Eger tam zamaninda kendime gelip de guverteye cikmasaydim, senin akibetin ne olacakti, bunu hic dusundun mu?"

Genc kizin gozleri ofke ve nefretle doluydu. Intikam almanin elbette baska yollari da olsa gerekti, sonunda bir yolunu bulup bu kustah adami dogduguna pisman edecekti. Fakat tehlikeden kurtuluncaya kadar beklemek zorundaydi.

Tristan birden hirsyla yumrugunu masaya vurdu,
" Soruma cevap ver."

" Kamcılanmak istemedigimi biliyorsun."

Tristan hemen gulumsedi. " Oyleyse kamarami seninle paylasmak benim icin tehlikeli olmayacak demektir."

" Burada kalmak istemiyorum. Sanirim bu olanlardan sonra sen de beni yaninda barindirmaya niyetlenmezsin."

" Yaniliyorsun, kucugum. Seninle beraber olmak bana sonsuz zevk verecek."

" O halde sana su kadarini soylileyim, Mosyo, olmakten korkmana bir sebep yok, fakat sana rahat huzur vermeyecegimi bilesin. Basin beladan kurtulmayacak."

" Ben bu dusuncene katilmiyorum, Bettina. Suna bir baksana." Tristan, boyle diyerek masanin uzerinde duran kamciyi eline aldi. " Bunu kullanmaya hic de karsi degilim."

" Kamciyi kullanacagini hic sanmam."

" Demek oyle? Bir gosteri yapmami ister misin?"

" Ben senin kolen degilim, Mosyo. Sana itaat etmeyecegim."

" Sahi mi? Buraya gel, Bettina." Tristan bu oyundan cok hoslandigini gizlemiyordu.

Bettina hirsyla ayagini yere vurdu. " Hayir, hayir...Senin yanina yaklasmam."

Bettina sozunu tamamlamaya firsat bulamadan, kamcinin havada sakladigini gordu, Sonra o ince uzun deri parçasi beline sariliverdi. Bettina korkuyla yerinden sicradi dehsetten irilesmis bir halde Tristan'a bakti. Genc adamin onu kamcilasina meydan vermemeliydi.

" Benden ne istiyorsun, Mosyo."

Tristan bir kahkaha atti. " Istedigim seyin acelesi yok. Karnin ac mi?"

Bettina basini salladi, O sirada masanin ucunda duran yiyecekleri farketmisti. Karni da oyle acikmisti ki."

Bettina masanin obur ucuna gecip sandalyeye oturdu. Biraz sonra agir agir basini kaldirince Tristan'in merakla onu suzdugunu gordu.

" Yemek yememe izin verecek misin, Mosyo? Yoksa acliktan olmemi mi istiyorsun?"

Tristan kaslarini catti, "Simdi tika basa karnini doyurmaya calis, senden ne istedigimi daha sonra aciklayacagim."

Bettina, kasten yemek yemeyi agirdan aldi. O sofrada oyalandikca, Tristan'in da sabri giderek tukeniyordu. Genc kiz da adamin canini siktigini farkedince icin icin sevinmeye baslamisti. Bundan sonra adami boyle kukuk oyunlarla delirtmeyi deneyecekti.

Bettina karnini doyurmaya calisirken kamarada samdanlarin yakilmis oldugunu fark etti. Eger Tristan onunla sevismek isterse samdanlari sondurmesi icin ısrar edecekti. Erkegin daha once yaptigi gibi ciplak vucudunu aydinlikta seyretmesine izin vermeyecekti. Bu iskenceye dayanabilecegini de hic sanmiyordu.

" Hadi artik yemegini bitir, Bettina. Ya da bu kadarla yetinmeye bak, cunku beklemekten sikildim."

" Ne icin bekliyorsun Mosyo? Beni bir defa igfal ettin. Sanirim bir gun icinde iki defa ayni sey tekrarlamak senin de hosuna gitmez."

Tristan genc kiza verdigi cevap alayci bir tavirle siritmaktan ibaret oldu. Bettina birden fırlayip kapiya kostu, ama havada kamci onu oldugu yerde durmaya mecbur etti.

" Buraya gel, Bettina."

Bettina gene panige kapilmisti fakat adamin ne yapacagini asagi yukari tahmin ettigi icin korku ugruna ona itaat etti. Dondu, agir agir erkege dogru yurudu. Tristan'in yanina vardigi zaman, genc adam, onu elinden tutup kendine cektı. Ani bir hareketle elbisesini omuzlarindan asagi indirdi.

Bettina, adama bir tokat vurmaya hazirlanirken, kaptan atik davrandi, kizin iki elini birden yakalayiverdi. Basini kizin gogsune dayadi.

Bettina kendini erkegin kollarindan kurtarmaya calisirken,
" Canimi acitiyorsun," diye bagirdi.

" Sen benim canimi acitmak istemiyor muydun? Benimle mucadele etmeye de can attigini biliyorum. Fakat buna izin vermeyecegimi unutma. Bunu kafanin bir kosesine yerlestir. Bana vurmaya falan kalkisirsan, en azindan on kamci yiyeceksin. Bana karsi direnmeye calisirsan en az bes kamciyla cezalandirililacaksin. Bilmem beni anliyor musun?"

Iste gene Tristan'a yenik dushman. Lanet olsun bu adama. Baska kadinlar gibi namusunu korumak icin mucadele etme hakki bile verilmemisti. Dayanilacak sey degildi bu...

Tristan, acik mavi gozlerini Bettina'nin zumurut yesili gozlerine dikerek yumusak bir sesle, " Bana karsi koyacak misin; Bettina?" diye sordu.

" Kendini tehlikeden korumak icin beni tehdit etmeye kalkistigina gore, banden ustun olduguna inanmiyorsun demektir. Bugun seni pes ettirdim, diye benden korkmaya mi basladin, kaptan? celimsiz bir kizla basedemezszen tayfalarin ne der?"

" Iyi bir plan hazirlamistin ama sonunu getiremedin, Bettina. Ben mecbur kalmadikca, kimseyle cekismem. Kimsenin canini yakmak da istemem. Sadece zevke yer vardir benim hayatimda."

" Ya bana cektirdigin acilara, uzuntulere ne buyrulur? Sana karsi koymadan irzima gecmene izin

vermeğe, suratimin dayaktan sismesini, dislerimin kirilmasini, vucudumun yara bere icinde kalmasini tercih ederim.

" Gene basarili bir deneme yaptin kucugum. Fakat bu kuru siki tehditlere benim karnim tok. Bu kadar gevezelik yeter. Hadi cikar su elbiseyi...Lutfen elini cabuk tut."

" Hayir cikarmayacagim. Bana her istedigini kolay kolay yaptiramayacaksin."

" Elbiseni parcalamami mi istiyorsun?"

" Senden nefret ediyorum." Bettina ofkeden yuzunun al al olmasina ragmen erkege daha fazla karsi koymadi. Elbisesini cikarmaya basladi. Genc adamin sehvet dolu bakislarina hedef olmak onu cok utandirmisti. " Bu rezalete katlanmami istiyorsun, peki ama hic degilse isigi sondurmeyi kabul et, Tristan."

" Merakli gozlerden saklamaya degecek bir sey yok ki, sevgilim."

" Lutfen."

Tristan, " Hayir." Diye kestirip atti.

" Sen dunyanin en zalim erkegisin, Mosyo. Bir esin daha yoktur."

" Simdilik boyle dusunebilirsin, ama seni uzun sure yanimda alikoymaya karar verirsem, hakkimdaki dusuncelerinin tamamen degisecegine inaniyorum. Seni kollarimin arasina alayim diye dort gozle bekliyorsun. Ilk defa sevistigimizde sen ask oyununun tadina pek varamadin. Fakat gene de sende uyandirdigim o duygular hosuna gitti degil mi?"

" Sen, sen delinin birisin. Bana dokundugun zaman midem bulaniyor. Tiksiniyorum senden."

" Sana yalan soyledim diye beni oldurmaya kalkistin, Bettina. Fakat simdi sen de dogruyu soylemiyorsun. Yalan soyledigini isbat edeyim mi?"

Tristan kizin karsilik vermesini beklemeden, onu belinden kavrayip kendine cekti. Kizin gogsune dudaklarini yaklastirdi. Bir ara memesinin ucunu dislerinin arasina alinca Bettina aci icinde kivranarak erkegi geri itmeye calisti. Fakat Tristan kizin belini oylesine sikiyordu ki, Bettina sonunda mucadeleden vaz gecti. Simdi bir memesini birakip oburunu kavrayan agzi alev alev yanar gibiydi. Tristan kizi bagirtincaya kadar bu aska hazirlik oyununu surdurdu. Aslinda Bettina da hoslanmisti bu oyundan.

Fakat birden erkek dudaklarini kizin vucudundan cekiverdi. Bettina bunun arkasindan neyin gelecegini cok iyi biliyordu.

Tristan ayaga kalkip soyunmaya baslayinca, Bettina'nin icine bir korku dustu. Tristan, ilk ask oyunlarinda Bettina'nin tam olarak doyuma ulasmadigini soylemisti. Bir erkekle sevismenin daha zevkli yanlari da varmiydi acaba? Eger oyle olursa bu defa o zevki tatabilecek miydi? Eger oyle olursa Tristan da bunu anlayabilecek miydi?

Hayir, Bu olamazdi. Her seyden once Bettina'nin yuregi dayanmazdi buna. Son derece alcaltici, kucultucu bir sey olurdu bu. Eger Bettina erkegin isteklerine karsi koyamayacaksa, onunla sevismenin kendisine zevk vermesine engel olmalıydı.

Tristan, kizi kucagina aldigi gibi yataga goturdu. Sonra onun yanina uzandi. Dudaklari kizinkileri buldu, buyuk bir istekle onu opmeye basladi. Bettina'dan da ayni karsiligi bekliyordu. Bettina, adami

kizdirmek ask oyununu kısa kesmesini saglamak icin bir bahane bulmaya calisti.

Tristan'ın elleri Bettina'nin goguslerinde geziniyordu. Bettina dehset icinde " Tristan," diye haykirdi, " Ben bir erkegin parmaklari vucudunda gezinsin diye dort gozle bekleyen hafif mesrep kadınlardan degilim. Ben bir hanimefendiyim. Mosyo, ve senden de tiksiniyorum."

Tristan da kizgin kizgin homurdandi. " Aslina bakarsan, seni kopek balıklarına atmak icin sabirsizlanıyorum."

" Vucudumdan senin yerine onların faydalanmalarını tercih ederim."

" Su keskin dilin var ya, Bettina...İste onun yuzunden pek cok guzel seyden mahrum kalacaksın."

Tristan sozlerini bitirir bitirmez sert bir hareketle ask oyununa giristi. Bettina'nin canını acittigini bile bile oyunu surdurdu. Kizcagiz erkegin gucune karsi koymaya calismasına ragmen biraz sonra giderek artan bir zevk dalgasının butun vucuduna yayılmaya basladigini farkettiler.

Tristan'ın son bir hareketiyle her sey bitiverdi

Tristan, kızı saran kollarını gevsettigi zaman Bettina'nin icinden bir ciglik atmak geldi. Aradan bir dakika, iki dakika gecti. Tristan yerinden hala kipirdamamisti.

Bettina gayet soguk bir sesle, " Ben kalkmak istiyorum" dedi.

Tristan dirseklerinin uzerinde hafifce dogrularak." Neden?" diye sordu.

"Uyumak istiyorum. Simdi lutfen beni rahat birakir misin."

" Sacmalıyorsun, Bettina. Canın uyumak istiyorsa, kimse sana engel olmaz ki. Ne duruyorsun hadi uyu."

"Senin bir beyefendi olmadigini biliyorum. Bir hanım efendinin rahat rahat uyuması icin yatagında yalnız kalmak isteyeceğini de dusunemezsin.

"Bak iste bu dedigin dogru. Fakat yatagımı bir kadınla paylasmaya kararlı olduğum zamanlar, boyle seyleri dusunmek pek dogru olmaz ki."

" Hayir."Bettina bir ciglik atarak erkegi itip yataktan asagi dusurmeye calisti. Fakat, Tristan oyle agirdi ki, onu kipirdatmaya Bettina'nin gucu yetmeyecekti. " Bu yatagi seninle paylasmayı kabul etmiyorum, Tristan. Senin igrenc zevklerine alet olmak beni yeterince utandiriyor.Buna birde aynı yatagi paylasmak eklenmesin."

" Ya, ısrar edersen?"

" İsrar etmeyeceksin."

" Ama ediyorum, kucugum." Tristan yuzunde alayci bir ifadeyle bu sozleri soylemistir.

"Senden nasıl igrendigimi, nefret ettigimi bilmiyor musun? Seninle yanyana bile olmaya dayanamiyorum. Simdi beni serbest birak."

" Eger uslu durmazsan, hic gozunun yasına bakmam, bir daha canına okurum. Benimle yatagini paylasmaktansa ucuncu defa seninle sevismemi tercih eder misin?"

Bettina dondu kaldı. Soluk almaktan bile korkuyordu. Erkegin ona tekrar sahip oldugunu hissettiler, gozleri evlerinden ugrayacak gibiydi.

" Eee, cevabin nedir? Yatagimi benimle paylasacak misin?"

" Her sey de oldugu gibi bunda da bana baska secme hakki tanimiyorsun. Fakat vucudunun agirligina dayanmak cok guc, Tristan bu sekilde uyuyamam ki."

"Sana bu kadar cik bir imkan taniyacagim, ama benden daha fazlasini isteme sakin."

Tristan, bu sozlerden sonra yana cekildi. Bettina da hemen yorgani uzerine ortup yatagin bir kosesine buzuldu. Tristan'in hafif hafif guldugunu duymustu. Erkek biraz sonra uykuya daldi.

Ah, Bettina ondan nasil da nefret ediyordu. Adam, sanki bugunun hic bir fevkadeligi yokmus gibi rahatca uykuya dalivermisti. Oysa Bettina'nin icinden avaz avaz bagirmek geliyordu. Eger bir gun once birisi karsisina cikip da insafsiz bir korsanin eline dusecegini ona soylemis olsaydi Bettina bu sozlere kahkahalarla gulerdi. Fakat simdi o insafsiz, gozleri donmus korsana kendini defalarca teslim ettikten sonra, artik aglayacak gucu bile kalmamisti. Aslinda biraz gozyasi dokebilseydi. Belki ferahlayacakti. Genc kiz ofkesinden aglayamiyordu.

Tristan denen o adi adam da Bettina'yi hukmu altina alabildigi icin hayatindan pek memnundu. Ee, bu is cok da uzun surmeyecekti. Tristan onu serbest birakir birakmaz, Bettina ondan intikam almanin bir yolunu bulacakti.

Genc kiz buyuk bir gemi kiralayacak ve bu adi korsani ortadan kaldirmaya calisacakti. Evet, onun kafasini kendi elleriyle koparamasa bile bu adami oldurmeyi deneyecekti. Kont De Lambert de ona yardim ederdi mutlaka. Tabii Kont artik onunla evlenmek istemeyebilirdi. Varsin istemesindi. Bettina bu alcak adamdan intikam almanin bir yolunu mutlaka bulacakti. Tristan'i cehennem gondermedikce, bu dunyada rahat edemeyecekti. Bettina bunlari dusune dusune, sonunda uykuya daldi.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 04, 2007, 11:58:32 ÖÖ

.....ONUNCU BOLUM.....

Bettina, birden uyandi. Ruyasinda Tristan'i gormustu. Once bunun korkunc bir kabus oldugunu hatirladi ve yasadigi olaylarin kabustan ibaret olmadigini da anlamakta gecikmedi.

Hepsi gercekti. Bettina, bir korsan gemisindeydi. Hic tanimadigi bir adamin insafina terkedilmisti ve bu adam da onu elinde kukla gibi oynatmaktan pek hoslaniyordu. Bettina adamin bu iskencelerden ne kadar hoslandigini bakislarindan ve sesinin tonundan anlamisti. Tristan sadece kendi isteklerini dusunen baskalarinin hislerine zerre kadar önem vermeyen bencil bir adamdi.

Bettina umutsuzluk icinde derin derin soluk alip yataktan kalkti. Menekse rengi elbisesinin masanin yaninda durdugunu farketmisti. Birden yatakta cirilciplak uyumus oldugunu anladi. Ondokuz yildir bir defa bile geciksiz yattigini hatirlamiyordu.

Bettina yirtilan gomlegi ve burusuk elbisesinin disinda sirtina gecirecek bir seyler aradi. Duvara dayali gayet guzel bir sandik dikkatini cekti. Bu oymali sandikta kaptanin giyeceklerinin muhafaza edildigini anlamisti. Genc kizin aklina ilk gelen sey sandigin icindekileri lime lime etmek oldu. Ama bu dusunceden hemen vazgecdi. Boyle bir tesebbusun ona nelere malolabilecegini tahmin etmesi uzun

surmemisti. Bettina, kaptanın giyecekleri arasinda kendisine uygun bir sey aradi. Sonunda acik mavi ipekli bir gomlek buldu.

Bettina gomlegi giyince gogsunun adamakilli acikta kaldigini farkettili. Gomlegin boyu da genc kizin dizlerine kadar ancak geliyordu. Adamin pantolonlarindan birini giymesi de dogru olmayacakti. Zaten kaptanın boyu cok uzundu. Tristan geri donunceye kadar bir caresini bulup elbisesini onarmaliydi.

Bettina kamaranın altini ustune getirirken kapinin hafifce vuruldugunu duydu. Gelenin Tristan ya da tayfalarindan biri olabilecegini dusunerek hemen bacaklarini ortmeye calisti. Fakat kapi acilip da Madeleine iceri girince bayagi rahatladı. Dadisi kukuk bir yemek tepsiyi getirmisti. Kadincagiz, tepsiyi masaya biraktikten sonra.

" İyi misin, Bettina?" diye sordu. " Kaptan sana bir kotuluk yaparsa diye odum koptu."

Bettina ofkesinin yeniden kabarmaya basladigini hissederek. " Bana dayak atmadigi belli olmuyor mu?" dedi. " Bu Tristan denen adam intikamini cok daha degisik usullerle aliyor."

" Anlamadim."

" Bal gibi anladin." Bettina dadisinin yuzundeki uzgun ve saskin ifadeyi gorunce, " Kusura bakma, Maddy" diye mirildandi. " Kaptana itaat etmezsem beni kamciyla dovecegini soyledi. Onun her istegine boyun egmekten baska carem yok. Iste buna dayanamiyorum. Onunla mucadele etmek isterdim. Fakat kamci da oylasine gozumu korkutuyor ki, bu yuzden hic bir sey yapamiyorum."

" Aman iste bunlari duydoguma cok sevindim, guzelim."

" Ay, boyle seyler soylemeye dilin nasil variyor, Maddy? O canavara boyun egmek zorunda oldugumu ogrenmek seni nasil sevindirebiliyor?"

Madeleine kirgin bir sesle, "Ben sadece senin caninin acimasini istemiyorum" dedi. " O adamin sana sahip olmasini onlemek icin elimden gelen her sey yapardim. Bettina. Fakat biliyorsun benim de elimden birsey gelmiyor. Senin de elin kolun bagli sayilir."

" Eger beni kamcilaamakla tehdit etmeseydi birseyler yapabilirdim."

" Evet, iste simdi rahat bir soluk almamin sebebi de bu yavrucugum. Seni iyi tanirim. Cocukken, baban senin bir oylan cocuk gibi davranmani istemisti. Ahirda calisan cocugun seninle alay ettigini gorunce onunla nasil da dovusmustun. Zavalli cocugu bayiltincaya kadar ugrasmistin. Seni cok iyi taniyorum, canim. Ama ikimiz de bu Kaptan Tristan'i fazla tanidigimizi iddia edemeyiz. Ona karsi koymaya calisirsan adamin sana bir kotuluk edeceginden de zerre kadar kuskum yok."

" Diledigini yapsin, artik hic bir sey umurumda degil."

Madeleine icini cekti, "Ah, ilk defa bir erkekle beraber olmanin tadini cikarabilseydin. Keske sartlar cok daha degisik olabilseydi." diye mirildandi. Fakat olan olmus artik. Zihindeki yaralar zamanla iyilesir, izleri bile kalmaz. Vucudundaki yara izleri bile kalmaz. Vucudundaki yara izleri ise yasadigini surece kaybolmayacak ve sana gecirdigin bu aci tecrubeleri her firsatta hatirlatacak."

" Acı tecrube mi dedin? Iyimserligin bu derecesine de pes dogrusu. Dehset dolu korkunc bir kabus diyebilirsin. Basima gelenleri bir aci tecrube sayman haksizlik."

" Ama ben isin dogrusunu soyledim. Sen simdi bir tecrube geciriyorsun. Yakinda bu bitecek, kontla evleneceksin ve de..."

" Kontla evlenecek miyim bakalim?"

" Elbette evleneceksin, yavrum."

" Ya Kont namusumun lekelenmesini öğrendikten sonra benimle evlenmek istemezse ne olacak? Daha kotusu adamların istedikleri fidyeyi ödemekten kaçınırsa? O zaman biz ne yapacağız?"

" Simdi bunları düşünmenin sırası değil Bettina. Unutma Kont bir Fransız erkeği. Bu bir bakıma da şeref meselesi. Kont hazretleri senin için istenen fidyeyi mutlaka ödeyecektir. Dahası evlenme kararından da vazgeçmeyecektir. Hadi şimdi gel de öğleden sonra kahvaltını bitir."

Bettina dedesinin haklı olduğunu kabul etti. Kontu düşünmenin sırası değildi. Su sırada kaptan daha büyük bir sorun kaynağıydı. Adamın onunla durmadan sevmek istemesine de engel olmanın bir yolunu bulmalıydı."

Madeleine iki kase çorba getirmişti. İkisi karşılıklı oturup hiç konuşmadan çorbalarını içtiler. Bettina, dedesinden önce çorbasını bitirip arkasına yaslandı. Madeleine'in yüzünü incelemeye koyuldu. Dedesi pek yorgun görünüyordu.

"Bağışla beni, Maddy. Kendi derdime dustum, seninle hiç ilgilenemedim. Sana iyi davranıyorlar mı bari? Yatacak yerin var mı?"

Madeleine basını kaldırıp gülümsedi. " Benim için üzülmene endişelenmene hiç sebep yok, yavrucuğum. Bu adamlar pisirdiğim yemekleri beğendikleri sürece bir sıkıntı olmayacak."

" Pisirdiğin yemekler mi? Yoksa bu çorbayı sen mi yaptın?"

" Ne sandın ya tabii. Şimdilik geminin ascisi benim. Fazla da yorulmuyorum. Belki pisirdiğim yemekler fevkalade güzel değil ama benden önce asçılık yapan şerhlerininkinden çok daha iyi."

" Senin bu işin ustesinden de geleceğine inanıyorum Maddy."

" Birinci suvari kamarasını bana bıraktı."

Bettina onu döve döve öldürmeyi tasarlayan o iri kıyım adamın adı geçince elinde olmadan ürperdi...

Madeleine " Dun olanlara bakıp da Jules hakkında bir yargıya varman doğru olmaz, yavrum. Dun aksam yemeğini onunla birlikte yedik. Hiç de kötü bir adama benzemiyor."

" Ama beni öldürmek istedi. Nitekim bunu yapacaktı da. Eger.." Bettina sözlerinin arkasını getirmedii. Tristan'ın onu korkunc akibetten kurtardığını kabul etmek istemiyordu.

Madeleine " Evet, adam seni öldürecekti," dedi. " Eger bunu yapsaydı bu defa da ben onu öldürmeye çalışacaktım. Anlamıyor musun Bettina. O durumda Jules'in yerinde kim olsa aynı şeyi yapardı. Jules, onun sevgili dostunu öldürdüğünü sanmıştı. Dun gece sofrada konuşurken Tristan'ı bir kades gibi sevdiğini söyledi. Tristan daha on yaşındayken annesiyle babasını kaybetmiş. Jules çocukcağızı yanına alıp onu öz kadesi gibi yetistirmiş. O zamandan beri de hiç ayrılmamışlar. Birbirlerine çok bağlılar. Sevdığın birinin öldürüldüğünü duysan katile sen de aynı şekilde davranmaz mıydın?"

Bettina isteksiz isteksiz, " Herhalde öyle yapardım," diye homurdandı. Madeleine'in haklı olduğunu biliyordu. Fakat su Jules denen adamdan hala korkuyordu.

Madeleine, " Kader bizi bu adamların insafına terketti." dedi. " İste bunu hiç unutmamalıyız. Geleceğimiz bu adamların iki dudakları arasından çıkacak sözlerle bağlı. Ben gene de senin su Tristan'a bir kötülük yapmandan korkuyorum. İste o zaman da Jules de boş durmayacak."

"Hayir. Onu öldürmeye kalkışmayacağım. Hiç değilse, biz tehlikeden kurtulmadan bunu aklıma getirmeyeceğim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Her şeye rağmen o adamdan intikamımı almalyım. Tristan namusumu lekeledi, beni kandirdi. Oyuna getirdi."

"Ama Bettina, bu adam bir korsan. İki gemi arasında bir savaş oldu, bizim gemi savası kaybetti. Kaptan seni istiyor, ve kendi açısından da dilediği gibi davranmakta haklı. Bu korsanlar, isteselerdi bizi pekala öldürebilirlerdi. Zaten isin içine fidye meselesi girmeseydi, ikimizi de sağ bırakmazlardı."

"Haklisin, dadıcıgım."

"Sakin kaptana karşı cephe almaya kalkışayım deme. Hayatın bu adamın elinde biliyorsun."

"Fakat ben ondan nefret ediyorum. Olduğunu görmeliyim."

"Bettina sana ne oldu böyle, söyler misin? Her zaman şartlara boyun eğmekten kaçınmazdın. Niye her şeyi olduğu gibi kabullenip, hayatın tadını çıkarmaya çalışmıyorsun? Hem bu iş fazla uzun sürmeyecek ki?"

"Bu adamla bir gün geçirmek bile bir asir kadar uzun geliyor bana. Kaba, duygusuz, hoyrat adamın biri o. Beni küçük düşürmeye de bayılıyor."

"Bettina, yalvarırım. Bu kabus sona erince, dilediğin gibi yaşamak için onunda uzun yıllar olacak. Bu Tristan denen adam bizim geminin mürettebatına dokunmadı bile, fakat ona bir kötülük yapmaya kalkarsan seni rahatca öldürebilir. Sen bilmiyorsun...."

"Mürettebata dokunmadı bile de ne demek oluyor? Kaptan onları öldürdü, hepsini öldürdü."

"Gerçeğin böyle olmadığını herhalde biliyorsundur, Bettina. Her şeyi gördüğünü sanıyorum."

"Ben bir şey görmedim. Güverteden geçirilirken çevreme bakınmaya cesaret edemedim. Adamların hepsinin öldürüldüğünü tahmin ediyordum."

"Öldürülmediler. Ben onların soluk aldıklarını gördüm. Bir çöğü baygındı, bazıları da yaralıydılar, fakat iclerinde ölen olduğunu hiç sanmıyorum."

"Kaptan onların sağ kalmalarına neden izin versin?"

"Bilmiyorum, hayatım. Bana da o zaman bu iş biraz garip gelmişti. Korsanların insanları zevk ve kazanç uğruna öldürdüklerini duymuştum."

"Adam öldürmeseler de bunlar gene de birer soyguncu. Hem bizim gemiyede saldırdılar, öyle değil mi? Belki Tristan dün daha uysal bir havadaydı. Ancak her şey rağmen onun bir korsan olduğunu unutmamalıyız. Bana yaptıklarının cezasını da mutlaka hayatıyla ödeyecek."

Madeleine içini çekti. "Ah, Bettina, niye o kibar, iyi kalpli, ve uysal annene birazcık olsun benzemiyorsun? Bu dünyayı erkeklerin idare ettiklerini ve bizim sozumuzun hiç geçmediğini artık aklının bir kosesine yazıver. Bunu yapsan, senin de isin kolaylaşır. Nasıl evde babanın emirlerine uymak zorunda kalıyorsan burada da Tristan'ın isteklerine boyun eğeceksin. Evlendigin zaman da Kont'a itaat etmen gerekiyor. Biz kadınlar onların emirlerini yerine getirmekte kusur ederseniz, bu

erkekler bizleri cezalandirmak icin kendilerine gore degisik usullere basvururlar. Bunu kucuk yaslarda, babana karsi geldigin zamanlar anladigini saniyordum. Annen senin evde kalmani istiyordu ama baban, manastir okuluna gonderdi. Bana kalirsa seni okula gondermekle anneni de seni de cezalandirdi. Hatalarindan ders almadin mi?"

"Babamin isi baskaydi."

"Evet, oyle sayilir. Erkek akraba kanunlar onunde senin hayatina yon verme hakkina sahiptir. Bu Tristan akraba degil. Ancak sen simdi onun boyundurugu altinda yasiyorsun. Onun sana zarar vermesine engel olabilecek yasalar da burada tatbik edilemez. Canimin ici, bunlari hic aklindan cikarma olur mu? Su dilinden dusurmedigin intikam isinden de vazgec."

"Canimizi emniyete almadan onu oldurmem. Fakat eninde sonunda ondan intikami mi alacagim."

Madeleine daha fazla ısrar etmedi. Bettina'nin boyle inatla benimsedigi islere karismanin bir faydasi yoktu.

Madaleine elini cebine sokup bir ıgneyle bir makara iplik cikardi. "Ben artik gidip yemek hazirligina koyulayim. Elbiseni tamir edersin diye bunlari getirdim. Aslinda bu isi ben de yapardim fakat su sira senin birseylerle oyalanman daha iyi olacak."

"Evet. Eksik olma Maddy. Sen her zaman herseyi dusunursun zaten..."

"Herseyi dusunemiyorum. Dedigin dogru olsaydi, O adami senden uzak tutmanin bir caresini bulurdum."

"Ben bir yolunu bulmaya calisacagim."

Madeleine basini iki yana sallayarak ayaga kalkti. " Firsat bulursam ben sonra gene gelirim. Kaptanin vaat ettigi yeni malzeme geldiyse, cok isim olabilir."

Bettina hayretle sordu. "Bu yeni malzeme de neyin nesi?"

"Jules, bunlari temin etmek icin karaya cikti. Bu sabah yani..."

"Karaya mi cikti? Oyleyse gemi karaya cok yakin demirli olmalı."

"Bildigini saniyordum. Gemi gece yarisi demir atti. Tortola Limanindayiz."

Sonunda Bettina geminin hareketsiz durdugunu farkettiler. Bunca zamandır deniz yolculugu yaptigina gore, geminin hareket etmedigini daha sabahleyin uykudan uyanir uyanmaz anlamasi gerekirdi.

Bettina heyecanlı bir sesle, "Simdi gemiden kacabilir miyiz?" diye sordu.

"İmkansız bu, Bettina Gemi acıkta demirlediği için bir sandal lazım bize. Sandalların hepsini de tayfalar aldı."

"Biz de yuze yuze karaya gideriz."

"Ben yuzme bilmiyorum."

Bettina birden aglamakli olmustu. "Hay aksi seytan." Sonra birden gozleri sevinçle parladi. " Ben yalnız giderim. Limandaki yetkililerle gorusurum. Bu korsanlari tutuklayip asarlar. Biz de hur oluruz."

" Bunların hepsi iyi hoş da tatbik edilmesi imkansız. Kaptan hala gemide. Senin kaçmana da asla izin vermez." Bu sözler, Bettina'yi yeniden umitsizliğe düşürmeye yetmişti.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 04, 2007, 12:00:21 ÖS

.....ONBİRİNCİ BÖLÜM.....

Nedense çok uzun bir gündü bu, ya da Bettina'ya öyle gelmişti. Elbisesinin yırtıklarını söküklerini diktikten sonra oyalanmak için kamarayı derledi topladı. Kamalarla kamcinin kamarada olmadığını farketmişti. Zaten o da kaptanın bunu akıl edeceğini biliyordu. Bettina, kaptanın kitaplarını temizleyip yerleştirdi. Bazı ufak tefek eşyanın da yerini değiştirdi çünkü kamara derli toplu bir oda havasına burundu. Ama bu işler de fazla zamanını almamıştı. Biraz sonra gene canı sıkıldı, kamaranın içinde sinirli sinirli gezinmeye başladı.

Biraz temiz hava almak için kamaradan çıkmaya karar vermişti. Bir de onunda demirledikleri su adayı uzaktan olsun görmek istiyordu. Fakat kamaradan dışarı adımını atar atmaz ofkeli bir erkek sesi ona guverteye çıkmasına izin verilmediğini hatırlattı. Adam öyle laftan anlayacak birine bezemiyordu. Bettina da fazla direnmeden kamarasına döndü.

Yapacak hiç bir işi olmadığı için biraz uyumaya çalıştı.

Fakat kamarada pek havasızdı. Küçük pencereyi açmak istedi. Bunu da başaramadı. Guverteye çıkıp temiz hava alabilseydi ne iyi olacaktı. Fakat kaptanın emriyle bu zevkten de mahrum bırakılmıştı. Demek Tristan da kızın gemiden kaçmak isteyebileceğini aklına getirmişti..

Bettina herşeye rağmen gemiden kaçmaya niyetliydi. Gün boyunca kamarada gezinip bir plan hazırlamaya çalıştı.

Yeni bir umut ışığı vardı.

Bettina, aksama doğru ortalık kararınca, kamaradaki sandıkları yaktı. Birden yüzüne serin bir hava çarpmıştı. Başını çevirince Tristan'ın kapının önünde durduğunu gördü.

Tristan alaycı bir sesle, " Beni özledin mi küçüküm?" diye sordu. Kaptan kapıyı kapatıp göğsünde sakladığı kamçıyı çıkarırken Bettina da bir adım geri çekildi.

" Soruma cevap vermedin?"

" Seni bir daha hiç görmesem, dünyanın en mutlu kadını ben olacağım."

" Hala eskisi kadar sevimli ve uysal olman beni sevindirdi."

" Gordüğüm kadıyla sen de hala o eski korkak denizci bozuntususun . Kendini korumak için kamçidan medet umuyorsun. Kamcin olmazsa benimle aynı odada kalmaktan korkacaksın."

Tristan bu sözler üzerine gulumseyerek kamçıyı masaya bıraktı. " Seni uslandırmak terbiye etmek için bu kamçıya ihtiyacım olmadığını yakında göreceksin."

Bettina bu adamı anlayamıyordu. Fakat kapı vurulunca, herşeyi unuttu. Küçük bir mico elinde yemek tepsiyle içeri girmişti. Çocuk tepsiyi masanın üzerine bırakırken çekingen bir tavırla Bettina'ya baktı.

Sonra hic sesini cikarmadan kamaradan cikti.

Konusmadan yemeklerini yediler. Bettina gozlerini onundeki tabaktan ayirmiyordu. Tristan'ın onu seyrettigini biliyordu tabii...

Gene yemegini agir agir yemege ozen gosterdi, sofrasli uzadikca uzadi. Ama nedense bu defa Tristan sinirlenmemisti. Bettina, adamin yorulmus olabilecegini dusunerek umitlendi. Belki de bu gece kaptan Bettina'yi rahat birakirdi.

Guvertede gezinmek ister misin?"

Bettina basini kaldirip erkegin gulumseyen mavi gozlerine bakti.

" Bugun icerisi sicaktan firin gibi olunca, biraz disari cikip hava almak istedim. Guverteye cikmama neden izin verilmedi..."

" Gunduzleri guvertede gorulmeni istemiyorum da ondan."

"Peki ama neden? Bizim gemideyken tayfalarin dikkatini cekmeyeyim diye guverteden uzak durmam emretmislerdi. Ama senin tayfalarin karaya cikti, guvertede gezindigimi goren olmayacak ki. Yoksa kacarim diye korkuyor musun Kaptan?"

" Hayir, buradan bir yere kacamayacaksin, Bettina. Boyle seylerle kafani bosuna yorma. Karaya cikmayi basarsan bile bir yere gidemezsin. Seni hemen bulurum."

" Senin kamaranda kalmamda neden ısrar ediyorsun? Hazir tayfalar karadayken bende biraz rahat edemez miyim? Bunda bir kotuluk yok ki."

"Tayfalarimin hepsi karaya cikmadi Bettina. Limanda da pek cok gemi var. Rihtimlar denizcilerle kaynıyor. Benim gemimde gorulmeni hic istemiyorum."

"Beni kurtarirlar da sen de yaptiklarinin cezasini hayatinla odersin diye mi cekiniyorsun?"

"Bunlari pek dusunmedim, kucugum. Ama bir esir tuccharinin gemime gizlice girip seni kacirmasindan korkarim. Iste o zaman senin durumun cok kotu olur. Bu gemideki gunlerini ararsin."

"Bu gemideki gunlerimden daha kotusunu yasayacagimi hic sanmiyorum kaptan. Pekala. Burada ne kadar kalacagiz.?"

" Herhalde bir iki gun daha kaliriz."

" Sonra da Saint Martin adasina gidecegiz oyle mi?"

" Evet."

"O halde gemi hareket eder etmez..."

"Hayir... Bir yere gidemezsin. Sen erkeklerin baslarini donduruyorsun, Bettina."

" Sacma bu... Baska kadınlardan hic de farkli degilim. Adamlarin da limanda kadına ve aska doymus olacaklar."

" Tabii...Ancak sen her gun guverteye cikarsan basimiz derde girer. Cok gecmeden adamlar sana sulanmaya baslarlar. Senin guzelligini gordukce kaptanın cok sansli bir erkek olduguna inanirlar. Iclerinde sana sahip olabilmek icin olumu goze alanlar da cikabilir."

" Nasil bir olum bu?"

" Kadınlarımı baska erkeklerle paylasmam. Bettina. Sana elini degdiren erkegi hic cekinmeden oldururum.

Bettina, birden urperdi. Windsong gemisinde onun ugruna olmesine ramak kalan adami hatirlamisti. Aslinda bunlarin da artik bir onemi kalmamisti. Bettina bir gun sonra bu gemide olmayacakti. Kaptanin yuzsuzluklerine bir gece daha katlanacakti.

"Mantiksizlik ediyorsun, Kaptan. Senin kamaranda yapacak hic bir is bulamiyorum. Ustelik burasi dayanilmayacak derecede sicak oluyor. Hic degilse gunduzleri kısa bir sure icin kamaradan cikmama izin veremez misin?"

Tristan icini cekerek arkasina yaslandi. " Bu gemiyi idare etmek zorundayim. Aklim fikrim sende oldukca, her dakika seni dusunerek endiselendikce kafami isime veremem ki. Kamaramda kalirsan senin emniyette oldugunu biliyorum ve o zaman da icim rahat ediyor. Tayfalarimin da her dakika seninle ilgilenmeleri canimi sikar. Hava almak meselesine gelince kamaranin penceresini aciver."

" Kamaranin penceresi de acilmiyor, cerceve sikismis."

Tristan yerinden kalkti, pencerenin onune gitti ve hic ugrasmadan pencereyi aciverdi. "Galiba sen dusundugun kadar guclu degilsin, kucugum. Haydi bakalim, simdi guvertede gezinmek ister misin?"

Bettina erkege karsilik vermeden yerinden kalkti, kamaradan cikti, Tristan'ı beklememis guverteye giden merdivenlerin basina gelinceye kadar onden yurumustu. Dolunay denizi aydinlatmisti. Deniz gayet sakindi, hafif esen bir ruzgar, Bettina'nin saclarini oksar gibiydi.

Ilerdeki ada da ayisigi altinda kolayca goruluyordu. Adanin arkasinda yuksek daglar hemen goze carpiyordu. Fakat adanin on kisimindeki liman dunyanin baska herhangi bir yerinde ki limanlardan farkli degildi. Tropikal bolgelerin buyuleyici guzelligi yoktu burada. Tabii gecenin karanliginda da fazla birsey gorulmuyordu. Belki gunduz bakinca limani daha degisik bulacakti.

Ilik ve guzel bir geceydi... Aski, sevismeyi romantik duygulari hatirlatan bir gece. Bettina, Saint Martin Adasi'na vardigi zaman boyle gecelerin tadini cikaracagini dusundu. O adada gercek aski bulacakti ve yasadigi su kabusu kısa surede unutacakti.Buna inaniyordu.

Bettina Tristan'in arkasinda durdugunu hissetti. Onune bakinca, Tristan'in iki eliyle birden korkuluklari siki siki tuttugunu farkettti. Boylece Bettina'nin ondan uzaklasmasina ya da cilginlik yapmasina imkan birakmamis oluyordu. Erkek oyle de yakinda duruyordu ki Bettina, onun vucudunun ilik temasini hissetmisti. Sonra da Tristan'in dudaklarinin ensesinde gezindigini hissederek urperdi. Erkek daha ileri gitmeden bu ise bir son vermeliydi.

"Neden Windsong gemisinin murettabatini oldurdugune beni inandirmak istedin?"

Tristan hafifce gulerek kollarini Bettina'nin vucuduna doladi. " Benim hakkimda hep en kotu seyleri dusunmeye hazirdin. Seni bu zevkten mahrum birakmak istemedim. Seni dus kirikligina ugrattigim icin uzgunum. Adamlari koyun gibi bogazlayan biri olmadigim icin bagisla beni..."

"Ama gene de bir korsansin."

" Yoo, pek de korsan sayilmam. Iste gene seni hayal kirikligina ugratmak zorundayim. Ben Ingiliz Imparatorluguna bagli bir denizciyim. Sana daha once de anlattigim gibi sadece Ispanyol gemilerinin peslerine duserim. Ispanya'ya altin tasiyan korsan gemilerini ele gecirmeye calisirim. Ispanyollar,

altini nereden buluyorlar, bunu biliyor musun, Bettina?"

Tristan'ın sesi birden soguklasti. " Erkekleri, kadinlari ve cocuklari oldurerek altinlara kavusuyorlar. Ispanyollar, Karayip adalarinda yasayan yerli halki esir alip onlari altin madenlerinde calistiriyorlar. Zavallilar, ac susuz calismakla kalmayip, yeterince gayret gostermiyorlar diye kamcilarin altinda inleye inleye oluyorlar. Ben Ispanya'yi da Ispanyollari da hic sevmem. Ulkenin altinlarini alip Ingiltere'ye goturmek zevk veriyor bana . Ayni isi yapan Fransiz korsanlarinin da buludugunu duymak seni belki sasirtacaktır. Onlar da ele gecirdikleri altinlari Fransa'ya goturuyorlar."

" Yalan soyluyorsun. Zaten yalan soylemekten baska bir is yaptigin yok ki...Sadece Ispanyol gemilerini ele gecirmeye calistigina gore neden bizim gemiye saldirdiniz?"

"Gemiye gelip seninle konusmak istedim. Kaptanla bir pazarlik yapip senin nereye goturuldugunu ogrenmeye calisacaktim. Fakat sizin kaptan nedense ates emri verdi. Bu durumda savastan kacmayi kendime yediremedim Bettina... Fakat kimsenin caninin yanmamasini icin emir vermeyi de ihmal etmedim... Gemiye cikip seni aldım. Sonrasini biliyorsun."

" Ama bu dupeduz korsanlik."

" Hayir bir savasin sonucu."

" Beni igfal etmen sart degildi, Kaptan."

" Bak bunda haklisin. Fakat oylesine cekici, oylesine buyuleyici bir guzelligin var ki, sana sahip olmaktan kendimi alikoyamadim. Ne yapayim, senin karsinda irademe hakim olamiyorum."

Tristan bu sozleri soyledikten sonra Bettina'yi kendine cekti, dudaklarini dudaklarinin arasina hapsetti. Bettina bu atesli opusmenin sonunun neye varacagini cok iyi biliyordu. Erkege engel olmak icin bir care bulmaliydi. Ama su anda akline hic birsey gelmiyordu. Aslinda kendi vucudunun da ihtirasla kivrandigini biliyordu. iliklerine kadar yayilan sehvet kasirgasini sona erdirmeye gucu yetecek miydi?

Tristan genc kizi birden serbest birakiverince Bettina da bos bulundu, korkuluklara seriliverdi. Erkegin yuzundeki alayci ifadeye saskin saskin bakti. Tristan dupeduz onun hisleriyle oynuyordu. Bettina'yi oyuncaga cevirmisti. Iste bu da Bettina'nin ofkesini kamcilamaya yetmisti.

Tristan kizi elinden tutup " Hadi gel," dedi ve kamarasina dogru yurumeye basladi.

Kucuk kamaraya girince de kapiyi icerden kilitledi. Bettina uzun masanin obur ucuna kacmisti. Kamcinin masada durdugunu farkedince hemen kaptigi gibi acik pencereden denize firlativerdi. Sonra da meydan okuyan bir tavirle erkegin karsisina dikildi.

Fakat bu olay Tristan'i hic etkilememisti. Yuzundeki alayci ifadeyi degistirmeden, " Gene bana karsi koymaya kalkismayacaksin ya," diye mirildandi. " Gun boyunca hep bu dakikalarin hayalini kurdum. Elbiseni cikar Bettina. Sevisme zamani geldi."

Bettina icinden ne yapabilirim? diye dusundu. Kendini oylesine korkak buluyordu ki... Kamcilanmak korkusu olum korkusundan da beterdi." Kendini gemiden denize atmadigina da pismandi ama artik cok gec kalmisti.

Tristan, " hadi," diye gurledi.

Bettina da ofkesini erkekten almaya calisti. Tamir ettigi elbiseyi tekrar parcaladi. Gomlegini cikarip,

Tristan'a firlatti, sonra da yataga girdi.

Tristan da hemen soyunmus Bettina'nin yanina gelmisti, Erkek yanina uzandigi zaman Bettina basini cevrip ona bakti. Yesil gozleri ofkeden paril paril parliyordu.

" Senden nefret ediyorum, Tristan. Hem de tum varligimla nefret ediyorum. Vucuduma dokunman bile gonlumu bulandiriyor. Hadi durma, ne yapacaksan yap ve beni rahat birak."

Fakat Tristan bu sozlerini hic umursamadi. " Bu gece olmaz, Bettina" diye soylendi. " Inan bana bu gece kadin olmanin zevkini kelimenin tam manasiyla tadacaksin."

Bettina aci aci gulumsedi. " Sen de kendine cok guveniyorsun, Mosyo. Bana bu zevkleri ogretecek erkek senden cok daha kaliteli bir erkek olabilir. Boyle seyler senin harcine degil."

Tristan'in yuzu ofkeden kararmaya baslayinca, Bettina da erkegin can damarina bastigini anladi. Tristan hic sesini cikarmadan ask oyununa basladi. Bettina oylesine ofkeliydi ki, ancak erkek onu rahat biraktigi zaman derin bir soluk alabildi.

"Neden kendine iskence yapiyorsun, Bettina? Neden sana askin , sehvetin tadini tattirmama izin vermiyorsun?"

Bettina gozlerini acinca Tristan'in onu dikkatli dikkatli suzdugunu gordu. Demek tehlike henuz sona ermemisti.

Ben kendimi hic birseyden mahrum birakmiyorum. Sadece gercegi soyledim."

" Sen cadinin tekisin."

" Sen de Seytanin ta kendisisin."

Tristan bir kahkaha atti. " O halde seninle mukemmel bir cift yaratiyoruz demektir."

Tristan yataktan kalkip pantolonunu giydi. Sonra da bardagina sarap doldurdu. Ickisini icmeden once egildi, yerden Bettina'nin elbisesini aldi.

" Giyeceklerine daha fazla itina etmelisin, kucugum." dedi.

" Benim elbiselerim sana hic yakismayacak."

"Benim baska elbiselerim de var."

" Yaa, oyle mi? Peki bu elbiseler nerede?"

" Tabii bavullarimda."

" Benim gemime bavul falan getirilmedi, Bettina. Sadece seni, dadini ve kocana goturdugun ceyizi aldik."

Bettina'nin gozleri faltasi gibi acildi. " Iste gene yalan soyluyorsun."

" Uc bes parca elbise icin yalan soylemeye deger mi?"

" Ama giyeceklerim o bavullardan birindeydi."

" Mustakbel kocan sana getirdiklerinden cok daha guzellerini alacaktır, bundan eminim."

" Ama ben baska elbise istemiyorum ki;" Bettina, gozlerinin yasardigini farketmisti. Kendini tutmaya calisti ama basaramadi. " Gelinligim icin tam bir ay calistim, Cok guzel bir gelinlik olmustu. Ah sen, sen... Bettina hungur hungur aglamaya basladi.

" Hey Ulu Tanrim! Bekaretini kaybettigin icin aglamiyorsun da bir elbise icin goz yasi dokuyorsun. Olacak is mi bu? Kadinlarin hepsine lanet olsun. Elbiselerine de." Tristan gomlegini kaptigi gibi kamaradan cikti. Arkasindan kapiyi hizla kapadi.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 04, 2007, 12:01:59 ÖS

.....ONIKINCI BOLUM.....

Bettina daracik yataga yatmis, dakikalari sayiyordu. Aglamayi kestiginden bu yana en az uc saat gecmisti. Aglamak aptalca bir davranisti. Ancak zayif, caresiz kadinlar aglarlardi. Bettina ise asla zayif, caresizlik icinde kivranan zavalli bir kadin degildi. Bir daha da hic bir erkegin onunde aglamayacakti.

Aglamakla planini mahvetmisti. Tristan'ın kamarayi bu yuzden terkettigini dusundukce budalaligina kiziyordu. Tristan henuz geriye donmemisti. Bettina onun bu saatten sonra kamaraya gelip gelmeyecegini de kestiremiyordu. Karaya cikmis olabilirdi, ya da baska bir yerde sabahlamasi da pekala mumkundu. Tristan'ın nerde oldugunu ogrenmeden, Bettina da bir yere kipirdayamazdi. Tristan mutlaka kamaraya geri donmeliydi.

Aradan bir saat gecti, iki saat gecti. Vakit hayli ilerlemisti. Belki de neredeyse sabah olacakti. Bettina'da gozlerinin agirlastigini hissetmeye basladi. Gozlerinden uyku akiyordu. Biraz acilmak icin kalkip kamarada gezinmeyi de goze alamiyordu. Cunku Tristan kamaraya donerse, onu yatakta derin uykuya dalmis gormeliydi.

Nihayet kamaranın kapi si yavasca acilince, Bettina hemen gozlerini siki siki kapadi, uyuyormus gibi yapti. Tristan'i goremiyordu ama erkegin yataga yaklastigini hissetmisti. Bir iki dakika sonra Tristan yataga girdi. Bettina'nin yanina uzandi. Buram buram icki kokuyordu. Bettina buna cok sevindi. Galiba isi umdugundan daha da kolay olacakti. Tristan adamakilli sarhostu ve basini yastiga koyar koymaz da uyumamis sizmisti. Genc kiz adadaki yetkililerle gorusup onu tutuklatmak icin adamlarla geri dondugu zaman da belki Tristan daha ayilmamis olacakti.

Bettina, adami uyandirmamaya calisarak buyuk bir dikkatle yataktan kalkti. Genc adamin elbiselerini giymeyi daha onceden kararlasmisti. Saclarini da guzelce ordu. Gomlegin icine yerlestirdi. Basina da Tristan'ın sapkasini gecirince mesele kalmadi.

Aslinda bu kiyafetiyle pek komik bir manzara yarattigini biliyordu. Ama baska caresi yoktu. Kapiyi yavasca acip disari cikti. Ayisigi ortaligi gunduz gibi aydinlatmisti. Genc kiz korkuluklardan denize atlamayi dusundu. Fakat gurultu yapmak da istemiyordu. Geminin yan tarafındaki ip merdiveni gorunce bayagi rahatladı. Karaya cikan tayfalar icin birakilmis olmalıydı ve bu merdiven. Bettina da merdivenden inip yavasca ilik suya girdi.

Rihtima ancak yarim saat yuzduktan sonra varabilmisti. Bir merdiven bulup karaya ciktiginda ise yorgunluktan kolunu kipirdatacak hali kalmamisti. Bir kac saate kalmadan butun vucudunun agrimaya baslayacagindan emindi.

Tristan'ın asildigini gormek icin bu kadar cik bir zahmete de katlanmaya degerdi dogrusu. Adanın

yoneticileride namussuz korsani cehenneme gondermeden Bettina da adadan ayrilmayacakti.

Bettina bunlari aklina getirince kahkahalarla gulmek geldi icinden. Bu arada gozleri Tristan'in gemisine takildi. Gordugu kadariyla da guvertede kimsecikler yoktu. Demek genc kiz hala emniyette sayilirdi. Dondu, limana bakti. Birden hafifce urperdi. Rihtimda tek basina duruyordu. Birden kulagina muzik sesi geldi. Sesin geldigi yone dogru yurumeye basladi. Belki birileriyle karsilasir da guvenlik kuvvetleriyle temasa gecirim diye dusunuyordu.

Muzik sesi daha yakindan gelmeye baslamisti. Bettina muzige sarhos kahkahalarinin da karistigini farketmekte gecikmedi. Kapisinda lamba yanan meyhaneyi gorunce soyle duraladi. Ustunden akan sular ayaklarinin dibinde kucuk bir su birikintisi meydana getirmisti. Tristan'in tayfalarindan bazilariyla burda karsilasabilirdi. Iceri girerse, adamlar onu bu kiyafetiyle tanimayabilirdi. Ancak Bettina taninma tehlikesini goze alamayacakti. Sokakta ise kendisinden baska bir tek kisi bile yoktu.

Bettina sokakta asagi yukari gezinip bir karara varmaya calisti. Bir yandan da meyhaneden bir cikan olsa da derdini anlatsa diye umitle bekliyordu. Fakat gorunurde kimsecikler yoktu. Tabii sabaha kadar da bekleyebilirdi. O zaman sokaklar insanlarla dolacakti. Tabii Tristan'in adamlari da onu aramaya baslayacaklardi. Hem daha Madeleine uykudan uyanmadan adanin polislerini gemiye goturmek istiyordu.

Bettina agir agir meyhanenin kapisina yaklasti. Kapinin yaninda durup iceriye bir goz atti. Tristan'in tayfalarindan kimse varmi diye merak etmistti. Icerde arkalari kapiya donuk o kadar cok insan vardi ki, bunlari uzaktan tanimaya imkan yoktu. Meyhanede birkac da kadin vardi. Ayrica musterilere icki dagitan bar kadinlari da dikkatini cekmisti.

Bettina meyhanenin pis kokusunu icine cekirken yuzunu burusturdu. Ne olursa olsun, iceri girmek zorundaydi. Baska caresi yoktu. Genc kiz hemen kapiya en yakin masaya yaklasti. Bu masada uc erkek vardi. Kucuk sopaciklarla garip bir oyun oynuyorlardi.

Bettina, " Mosyo" diye seslendi ama adamlarin hic biri onunla ilgilenmedi. " Mosyo ben bir jandarma ariyorum..."

"Ingilizce konus tamam mi?" Bu sozleri soyleyen adam Bettina'ya yan gozle bakti. Sonra gozleri dehsetten faltasi gibi acildi. " Billy...Suna baksana..."

Masadaki obur iki adam saskin saskin Bettina'ya baktilar. Bettina da islak gomlegin vucuduna iyice yapistigini o zaman farkettti. Gomlegi tutup vucudundan cekmeye calisti ama gec kalmisti. Adamlar, kizin duzgun hatli vacudunu dolgun goguslerini istahla seyre koyulmuslardi.

" Ucretin kac para, bebegim? Kac para istersen ben odemeye hazirim. yavrum." bu sozleri soyleyen adam ayaga firlamisti.

Oburu, " sen otur oturdugun yere" dedi, " onu once ben gordum Barin tezgahinin arkasinda duran sisman gobekli adam, Bettina'ya " Defol git buradan" diye bagirdi. " Lanet olsun be kari, biraz daha kalirsan kan govdeyi goturecek.

Sisman adam daha sozlerini bitirir bitirmez kavga baslamisti. Iki tayfa dovusurken meyhanedeki obur musteriler de dovuse katildilar. Bettina geri geri giderek oradan kacmayi dusundu. Fakat iri bir el omzuna yapismisti. " Bu yaptiklarinin cezasini odeyeceksin, dukkanimda yapilan tahribatin ucretini odeyeceksin."

Bettina adamin elinden kendini kurtarip kapiya kostu. Fakat o sisko barmen pesinden kosmaya baslamisti. Karanlik sokaklarda bir kovalamacadir baslamisti. Bettina aydinlik bir meydana gelince uniformali bir adam gozune carpti. Sisko barmen hemen arkasindan bagiriyordu.

Bettina uniformali adamin yanina varinca " Mosyo siz jandarma misiniz?" diye sordu.

" Ne?"

Bettina bu limanın neden bir Fransiz limani olduguna hukmettigini de bilmiyordu. " Siz bir kanun adami misiniz?" Bettina bu soruyu Ingilizce sormustu.

Fakat sisko barmen kosa kosa onlara dogru gelirken uniformali adam hic orali bile olmadı.

Sonunda uniformali adam nasilsa insafa geldi, " Sen ne yaptin? Sucun nedir?" diye sordu.

" Ben bir sey yapmadim. Sey ettigim zaman da bir kanun adami ariyordum."

" Bu kiz ne yapti?"

Sisko barmen hemen cevap verdi. " Damdan duser gibi dukkanima daldi, sonra da kanli bir dovuse sebep oldu. Dukkanimda hasar var."

Uniformali adam sert bir sesle " Bu soylenecekler dogru mu?" diye sordu.

" Ben sadece bana yardim edecek birini ariyordum. Sokakta kimseleri bulamayinca iceri girdim. Bana yardimci gerekli..."

" Ne icin yardimci ariyorsun.?"

"Limanda korsanlar var. Bu adamlarin yaninda esirdim. Guvenlik makamlarini bulabilmek icin gemiden kactim ve..."

Uniformali adam " Yalan soylemenin sana hic bir faydasi olmayacak." dedi. Simdi dukkandaki hasarin karsiligini odeyecek misin? Yoksa tutuklamami mi bekliyorsun?"

" Ama ben yalan soylemedim ki."

Adam sabirsasizlanarak hasarin bedelini odeyecek misin, odemeyecek misin?" diye sordu.

" Hayir, odemeyecegim."

" Oyleyse yuru benimle." Adam Bettina'yi kolundan tutup suruklemeye basladi.

Barmen, " Ya benim zararim ne olacak?" diye seslendi.

" Kizi, satar satmaz, parani alacaksin, dostum."

Bettina, " Beni dinleyin" diye yalvardi.

Adam, Bettina'yi meydanin sonundaki eski bir binadan iceri sokarken, " Simdi bosuna nefes tuketme" dedi.

" Derdini hakime anlatirsin."

" Onu ne zaman gorebilirim acaba?"

" Bir hafta sonra herhalde gorursun. Senden once sirada baskalari var."

“ O zamana kadar korsanlar da gitmis olurlar.”

Adam, Bettina’yi hirsle kendine cekti. “ Bizim limanimizda korsan gemisi memisi yok, guzelim. Eger hakime de boyle sacma bir hikaye anlatirsan, seni en azindan yedi yil hapse mahkum eder. Dogruyu soylersen belki daha insafli davranir.”

“ Insafli mi davranir dediniz?”

“ Bir kac yil hakim in evinde hizmetcilik yaparsin olur biter. Bizim ihtiyar hakim, yatagini senin gibi pilicilerle paylasmaya da bayilir hani.”

Uniformali adam, Bettina’yi buyuk bir avluya soktu. Avlunun uc yaninda hucreler vardi. Icerisi oyle igrenc kokuyordu ki, Bettina’nin midesi bulanmaya basladi. Adam, kizcagizi hucrelerden birine sokup demir kapiyi da uzerine kilitledi.

Bettina, “ Lutfen, beni dinleyin” diye yalvardi. “ Bana inanmalisiniz.” Adam oradan uzaklasmisti bile.

Bir kac dakika sonra elinde kaba saba bir battaniye ile geri dondu. “ Su islak elbiselerini cikarsan iyi edersin. Olursen cesedin bes para etmez.”

Bettina gene tek basina kalmisti. Karanlikta karsi hucredekileri goremiyordu ama kulagina inilteler geliyordu. Gozlerinden bosanan yaslari da tutmaya calismadi. Ona neden inanmamislardi?

Bettina, Tristan’in sapkasini yere atip hirsle uzerine basti. Bunlarin hepsi Tristan’in yuzunden olmustu. Butun suc ondaydi. Bettina korsandan kacmaya calisirken basini daha da buyuk dertlere sokmustu. Yagmurdan kacarken doluya tutulmak buna denirdi iste. Genc kiz bu adamlara gercegi soylerse belki yedi yil orada burada calismak zorunda birakilacakti. Ama inandirici bir yalan uydurabilirse ihtiyar bir erkegin yatak arkadasi olacakti. Bu arada su igrenc hucrede en az bir hafta cile dolduracakti.

Bettina buyuk bir umutsuzluk icinde aglaya aglaya uzerindeki islak elbiseyi cikardi, battaniyeyi titreyen vucuduna sardi. Sonra da hucrenin bir kosesine buzulup uyumaya calisti.

Konu Bařliđı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 04, 2007, 12:03:25 ÖS

.....ON UCUNCU BOLUM.....

Bulutsuz, yildizlarla dolu berrak bir geceydi. Deniz kenarındaki kucuk kasabayi gokyuzundeki yusyuvurlak ay aydinlatiyordu. Oniki yaslarinda bir cocuk, bir odali kulubede uykuya dalmisti. Cocugun babasi, siddetli bir soguk alginligi gecirdigi icin o gece koyun diger erkekleriyle birlikte baliga cikmamisti. Anneyle baba kulubenin kosesindeki buyuk yatakta yatiyorlardi.

Balikci tekneleri denize acildiktan uc saat sonra Ispanyollar koye geldiler. Niyetleri koyu yagmalamak degildi, zaten bu koy yoksulluguyla taninmistti. Sif eglence olsun, kadinlari igfal etsinler, erkekleri kilictan gecirsinler diye gelmislerdi.

Sokaklar cigliklarla inlemeye basladigi zaman ilk uyanan o oniki yasindaki sarisin oglan cocugu oldu. Babasinin yataktan firlayip kocaman ekmek bicagini kaptigi gibi disari firlayisini seyretti. Zavalli annecigi babasina disari cikmasin diye yalvarmaya baslamisti ama baba bu sozleri dinlemeden kulubeden disari firlayivermistti. O esmer Ispanyolun kilic darbeleriyle olenlerin sonuncularindan biri

olmustu babasi. Ispanyol katil babasinin kanina bulanan kilicini temizlerken cocukcagiz da bu manzarayi annesiyle birlikte kulubenin penceresinden seyretmisti.

Oglanın annesi bir ciglik koparinca cocukcagiz da Ispanyol katilin onlarin evine dogru geldigini gordu. Kadin, oglunu zorla yatagin altina sokup sesini cikarmadan orada beklemesini tenbih etmisti. Sonra da eline bir bacak alip kocasinin katili eve girsin diye beklemeye koyulmustu.

Cocukcagiz gizlendiği yerden, annesinin o guclu kuvvetli adamla mucadele ettigini bicagini elinden bırakmak zorunda kalmasina ragmen adama pes etmedigini gorebilmisti. Sonra Ispanyolun arkadaslarindan biri kapiya gelip adama Don Miguelde Bastida adiyla hitapettigini duydu.

Bastida, tek basina oglanın annesiyle basa cikmamisti. Fakat soylu arkadaslari da ona yardim edince, kadincagiz yere yigilip kaldi. Ona ilk tecavuz eden Bastida olmustu. Oburleride neseli kahkahalar atarak bu igrenc manzarayi seyrediyorlardi. Don Miguel de Bastida, kadina isini bitirdikten sonra obur adamlar sirayla zavalli kadina sahip oldular. Cocugun annesi, kasabanin en guzel kadiniydi ne yazik ki...Baska kadinlarla gonul eglendirenler bile birde onunla sevismek icin siraya girmislerdi.

Cocukcagiz, karyolanin altinda olanlari seyredirken annesinin neden aci aci cigliklar attigini anlayamamisti. Sadece annesinin ona karyolanin altindan cikmamasini tenbih ettigini hatirladigi icin yerinden kipirdamaya da cesaret edemiyordu. Dorduncu adamdan sonra cigliklar kesildi, diger bes erkek kadina ilgilenirken zavallinin bogazindan sadece kesik kesik hiriltilar gelmeye baslamisti.

Bastida, bu garip eglencenin sonuna kadar kulubede kaldi. Hersey bittigi zaman, kadincagiz son bir gayretle yerinden dogrulmaya calisti. Gozleri yerdeki bicaktaydi. Bir ara bicagi aldi ve Bastida'yi bicaklamaya calisti.

O sirada cocukcagiz annesinin son cigligini duydu. Bastida, kadini oracikta bir bacak darbesiyle olduruvermisti. Bastida kadinin cansiz vucuduna tukurdu ve disari cikti. Cocukcagiz hemen karyolanin altindan cikti Ispanyolun pesinden kostu. Gozlerinden sel gibi yas bosaniyordu zavallinin , Ispanyola o kucukcuk yumruklariyla saldirmak istedi, fakat o iri kiyim adam cocugun bu gayretkesligine kahkahalarla guldu, kilicinin ucuyla cocugun yanagina bir cizgi cekti, sonra da hirsyla tekmeleyip yere dusurdu. Cocugun babasinin cesedi de bir kac metre ilerdeydi.

Tristan yatagin icinde dogruldu. Vucudu terden sirilsiklam olmustu. On dort yil once yasadigi o korkunc kabusu uykusunda bir kere daha yasamisti. Gecmisen acilarini neden hala unutamiyordu? Ispanyollarin koyu bastiklari geceyi yasadigi surece aklindan cikaramayacakti. Bunu normal karsiliyordu, fakat annesiyle babasinin oldurulusunu her gece ruyasinda gormesi, canini sikiyordu. Yasadigi surece huzura kavusamayacak miydi? Gecmisen aci olaylari ona boyle azap mi cektirecekti?

Tristan kalkip yuzune su carpti. Ve iste o zaman kamarada yalnız oldugunu farketti. Hemen disari firladi, yuzu firtinali gunlerdeki deniz gibi kararmisti. Bes dakika icinde Bettina'nin gemide olmadigini anladi.

&&&&&&&&&&&&&&&&

"Aradiginiz kadin bu mu, Kaptan?"

Bettina gozlerini acinca gece onu bu hucreye getiren adami gordu. O adamin yanindaki karaltinin Tristan oldugunu da ancak gozlerini bir kac kere kirpistirdikten sonra anlayabildi. Iki erkek yan yana duruyordu.

" Evet, aradigim kiz bu. Aslinda bu kiz basima acdigi dertlerin cezasini cekmeli. Onu size emanet etsem cok daha iyi olacak."

" Bunu saglayabiliriz, Kaptan. Kasabanin huzurunu bozdugu icin yargilanabilir. Hakim bu kizi elinden birakmak istemeyecektir."

" Evet ama kizin babasina onu geri getirecegimi vaatettim. Oyle olmasa, onunla hic ilgilenmezdim."

Bettina sasirmisti. Battaniyeyi vucuduna guzelce sarip ayaga kalkti. Isaret parmagini Tristan'a uzatarak, " Yalan soyluyor bu adam" diye bagirdi. " Aksam size sozunu ettigim korsan bu. Onun beni geri almasina izin veremezsiniz."

Tristan, " Gemimdeki rahat hayata devam etmek varken, buranin sartlarini tercih mi ediyorsun, kucugum?" diye sordu.

Bettina ne diyebilirdi? Burada da onu pek parlak bir akibet beklemiyordu ki. Yedi yil hizmetcilik edecekti. Sonra da ihtiyar bir adamin koynuna girmek zorunda birakilacakti. Halbuki Tristan'in gemisinde bir hafta daha sikintiya katlanirsa, ondan sonra hurriyetine kavusabilecekti. Neyse ki Tristan kizin bu soruya cevap vermesini beklemedi.

" Bu kiz oyle bir bas belasi ki, babasi onu bir manastira kapatmaya karar verdi. Bu karar hic hosuna gitmedigi icin de eve goturulmesin diye binbir yalan uyduruyor."

" Boylesine guzel bir kizin kiliseye armagan edilmesine hayiflanmamak elde degil. Bu kizi size teslim ediyorum, kaptan fakat burada kaldiginiz surece gemiden cikmasina izin vermeyin."

" Hic endiselenmeyin, kiz sizi bir daha rahatsiz etmeyecek. size soz veriyorum."

Tristan elinde tuttuğu pelerinle Bettina'yi sardi. Sonra kizin yerde duran islak elbiselerini aldı. Sapkasini gorunce homurdandi, ama fazla birsey soylemeden Bettina'yla birlikte hucreden cikti.

Sokakta yurumeye basladiklari zaman Tristan, " Dun gece, limandaki sarhoslara buyuk bir gosteri duzenlemisin" diye homurdandi. " Soylesene bakayim aclinca ne yapmayi tasarliyordun?"

" Ben...Sey..."

" Neyse, onemi yok. Benim yatagimi paylasmaktansa herseye gogus gerebilirsin degil mi? Hatta tutuklanmak bile sana viz geliyor."

Bettina sert bir sesle, " Evet, oyle" dedi.

Tristan kizi tutup kendine cekti. Gozleri birer buz parcasi gibiydi. Bettina bir an icin adamin onu oldurmeye hazirlendigini dusundu.

" Seni o pis hucrede birakmamamin tek nedeni var. O da senin inadini gururunu kirmaktan alacagim zevk.Sana iyi bir ders verecegim kucuk budala. Benim icin neler dusundugunu, neler hissettigini de bildigim icin sana su kadarini soyluyeyim, bu dersten hic hoslanmayacaksin."

" Ne demek istiyorsun?"

" Zamani gelince onu da anlarsin. Su pelerini siki tut. Bettina. Yoksa boynunu kopariveririm.

Bettina pelerini ciplak vucuduna sarmisti, su anda adami ofkeden deli etmek icin o pelerini atip cirilciplak yurumeyi de goze alabilirdi.

Tristan ofkesinden homur homur homurdaniyordu. Belki de Bettina'nin serbest birakilmasini saglamak icin o meyhanecicin istedigini parayi da odemisti. Bettina adamin ona ne gibi bir ceza hazirladigini merak ediyordu. Su ogrenecegi ders neyin nesiydi acaba? Kizgin gunese ragmen titremeye baslamisti.

Kasabadan gecерlerken, Bettina ne buyuk bir budalalik ettigini daha iyi anladi. Kizin utanctan yuzu kizarmisti. Bu adamin hangi ulkeye bagli oldugunu ogrenmeyi akil etseydi bunlar basina gelmeyecekti. Burasi Ingilizlere aitti, Tristan da Ingiliz bayragi altinda calistigini soylemisti. Eh bu durumda o adamlara limanda bir korsan gemisinin demirli oldugunu soyledigi zaman herkesi guldurmesi de tabiiydi... Ingilizlerin gozunde Tristan korsan sayilmiyordu ki.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 12, 2007, 01:00:40 ÖS

.....ON DORDUNCU BOLUM.....

Aradan bir saat gecmeden Bettina, Tristan'in gemisine donmustu. Ama bu defa genc adam kizin arkasından kapiyi kilitlemisti. Gemide Bettina'ya tek kelime soylemedigi icin kizcagiz adamin ona ne yapacagini bilemiyordu. Gun boyunca kamarada tek basina oturdu. Bos durmamak icin elbisesinin sokuklerini dikmeye calisti. Aksamustu Madeleine onu gormeye geldi. Asagi yukari bir saat hic durmadan kizi azarladi. Madeleine gittikten sonra Bettina kamarada gene yalnız kalmisti. Sonunda yorgunluktan ve sikintidan uykuya daldi.

Dudaklarına degen yumusak ilik bir cisim Bettina'yi daldigi derin uykudan uyandırdi. Tristan onu opuyordu. Sevgi ve sefkat dolu bir opucuktu bu. Bir kocanın çok sevdiği esini uykudan uyandırmak icin karısının dudaklarına konduracağı cinsten bir opucuktu. Bettina, yataktan kalkmak istedi ama Tristan ona engel oldu.

" Kalkmak istiyorum, Tristan.

" Ne yapmak istediginin farkındayım, Bettina. Fakat ne yazık ki ben senin için başka bir program hazırladım."

Tristan acı bir sesle konuşuyordu. Dudaklarındaki gulumseme de donuk mavi gözlerini etkilememisti. Bir gün önce olanlara hala kızdığı belliydi. Peki ama neden Bettina'yi büyük bir sevgi ve sefkatle opmüştü?

Bettina sert bir sesle, " Beni rahat bırak da kalkayım" dedi. " Seninle burun buruna olmaktan hoşlanmadığımı biliyorsun."

" Evet, biliyorum. Sana son bir ders vermek de bu sebeple beni çok mutlu edecek."

" Herhalde şeyi düşünmuyorsundur değil mi?" Tristan, Bettina'nin bu sorusuna bir elini yorganın altına sokup kizin göğüslerinden birini oksamakla cevaplandırdı.

Bettina, " Bana iskence yapmak için hiç değilse geceyi bekleyemez misin?" dedi.

" Iskence mi? Sen buna iskence mi diyorsun?"

" Evet, benim için iskence sayılır, çünkü senden nefret ediyorum."

" Belki benden nefret edebilirsin ama vücudun benim yapacaklarımdan hoşlanacak."

Bettina adama karsi koymaya firsat bulamadan Tristan yorgani cekip yere atti. Sonra olanca agirliigiyla kizin uzerine abandi. Kizin bacaklarinin arasindaki o hassas noktayi oksamaya basladi.

" Hayir" diye avaz avaz bagirdi Bettina. Adamin elini oradan cekmeye calisti, fakat basaramadi.

Bettina'nin vucudu tir tir titriyordu. Adamin parmaklari gercekten sihirliydi. Bettina hic istemedigi halde bir sehvet kasirgasina kendini kaptirmisti. Tristan yuzunu kizin ensesine gommus yavas yavas boynunda bir noktayi opmeye basladi. Bettina erkegi hemen durduramazsa, hislerine, isteklerine maglup olacagini biliyordu.

" Nihayet " Sakalin" dedi. " Sakalin beni kasindiriyor."

Tristan basini kaldirip kiza bakti ama bakislarinda merhametin izi bile yoktu. " Daha onceleri sakalimdan sikayet etmemistin."

" O zamanlar isini carcabuk bitiriyordun ama, sakalların beni oyle gidikliyor ki, birazdan gultmeye baslayacagim. Eh, kakkahalarla gulen bir kadinla sevismekten zevk alacagini sanmam. Belki de senin sevisme tarzınla alay ettigimi sanacaksın."

" Benim sevisme tarzimi kiminkiyle karsilastiracaksın. Kucugum? Benden once hicbir erkegi tanimadin ki?

" Gonlumu bulandirman yetmiyor mu?" Bettina, adam isini cabuk bitirsin diye onu sinirlendirmeye calisiyordu.

" O keskin dilin bu defa ise yaramayacak. Bettina. Kadin olmanın manasını bu defa iyice anlayacaksın."

Tristan kizin dudaklarini kendi dudaklari arasina hapsetti, gayet sert bir hareketle ask oyununa basladi. Ama bu defa Bettina hic aci duymamisti. Erkegin hareketleri duygularina ters dusuyordu nedense. Erkek sabirliigiyla, Bettina'dan intikam aliyordu ve Bettina'nin da ona karsi koyacak gucu kalmamisti.

Tristan bir yandan Bettina'ya sahip olmaya calisirken bir yandan da yuzunu, boynunu, goguslerini ihtirasla opuyordu. Bettina'nin butun vucudunu garip bir heyecan sarmisti. Icinde bir seyler kopar gibiydi. Biraz sonra Bettina. Cosku icinde erkege siki siki sarildi.

Bettina erkegin bir zafer kakkahasi kopardigini duyunca iyiden iyiye kuculdugunu hissetti. Demek Tristan'in intikami buydu. Ask oyunundan zevk almasını saglamak, ona aklından hayalinden bile geciremeyecegi zevkli dakikalar yasatmakti. Bettina. Birden erkege simsiki sarilmis, bu oyunun biraz daha devam etmesini istemisti. Elinde olmadan yapmisti bu hareketi.

" Hala benim sevisme tarzima bir itirazın var mi kucugum?

Bettina erkegin alayci bir gulumsemeye aydinlanan yuzune bakti. Ofkeden titriyordu simdi. Ustelik hem Tristan'a hem de kendine kiziyordu.

" Lanet olsun sana Tristan." Diye bagirdi. Ve olanca gucuyla erkegi kendinden uzaklastirmaya calisti.

Tristan, kizin yataktan kalkisini alayci bakislarla seyretti. Bettina hemen sirtina gomlegini gecirmisti. Sonra da ellerini belinin iki yanina dayayip meydan okur gibi bir tavir takindi.

" Degisen bir sey yok, anliyor musun? Hic bir sey degismedi. Senden hala nefret ediyorum. Hatta simdi her zamankinden daha fazla nefret ediyorum."

" Neden? Seninle sevistigim icin mi? Yoksa bu ask oyunundan cok hoslandigin icin mi?" Tristan da yataktan kalkip giyinmeye basladi.

" Vucudum bana ihanet etmis olabilir, fakat sana karsi gelemememin rolu buyuk. Beni engelleyen senin o igrenc tehditlerin oldu. Bir de..." Bettina'nin gozleri faltasi gibi acildi.

Yoo hayir... Nasil bu derece aptal olabilmisti? Tristan onu kamciyla dovmeyecekti. Blof yapmisti sadece. Ispanyollarin kolelerini kamciyla dovmelerine kiziyordu bu adam. Ustelik Bettina onun basina onca dert actigi halde Tristan kiza bir kotuluk yapmamisti. Neden Tristan'in oyununu daha onceden farkedememisti?

Tristan, " Bettina sana ne oldu? diye sordu.

" Canin cehenneme, igrenc korsan..."

" Sen bu argo kelimeleri nereden ogrendin? Manastir da ogrenmediginden eminim."

" Nereden olacak, senin tayfalarindan ogrendim. Gemide hanim yolcular varken cenelerini tutmayi bilmiyorlar. Agizlarindan cikan sozlere dikkat etmek de akillarina gelmiyor."

" Demek bu konusma tarzinin bir hanimefendiye pek yakistigina inaniyorsun oyle mi?"

" Artik haminefendilik falan taslamiyorum. Bu ozelligi benden aldin."

" Bu da ne demek oluyor?"

" Hic.."

Bettina genc adamin blofune karsi yeni bir blof yapmak icin uygun bir zaman kollayacakti. Birden gulumsedi, sonra Tristan'in saskin bakislarina aldirmadan kahkahalarla gultmeye basladi. Ah ne kadar da mutluydu...

Fakat Bettina erkegin sesinin tonuna hic aldirmadi. Bu yakisikli erkegin sert havasini ciddiye almak imkansizdi.

" Artik senin emirlerine itaat etmeyecegim."

Tristan'in cenesi kasildi. " Bu da ne demek?"

" Bana sahip degilsin, Tristan, kocam da degilsin. Bu sebeple sana itaat etmeyecegim."

Tristan hemen kizin karsisina gecti. Yavasca cenesini tutup yuzunu gozlerine yaklastirdi. " Yoksa benim gemimde oldugunu unuttun mu? Hayatinin iki dudagimin arasindan cikacak sozlere bagli oldugunu bilmiyor musun?"

" Senin gemine kendi istegimle binmedim. Hayatimin senin iki dudagin arasindan cikacak sozlere bagli olmasina gelince... Ona simdilik bir sey diyemem. Belki de bu konuda haklisin. Fakat az oncede belirttigim gibi senin malin degilim."

" Benim esirimsin."

Bettina kuru bir sesle " A, tabii ya" dedi. " Ve emirlere boyun egmeyen esirler de kamcilanirlar. Dogru degil mi, Kaptan?"

“ Senin istedigini bu mu?”

Bettina bir adim geriledikten sonra garip bir bakisla erkegi suzdu, sanki bu soruya bir cevap arar gibiydi. Ve birden kolunu yana dogru savurdu ve yumrugunu erkegin yanagina indirip adamin dengisini kaybetmesine yol acti.

Tristan’in bu yumruğa ilk tepkisi ayni sekilde karsilik vermek oldu, fakat kizin soguk ve meydan okuyan bir tavir takindigini gorunce hemen kararindan vazgecti. Bettina obur yumrugunuda hazirlamisti. Kaptan ona vurmaya kalkirsrsa ikinci yumruguda indirecekti. Ama Tristan’dan boyle bir saldiri gelmeyince, aci aci guldu.

“ Kamcin nerede, Tristan? Hadi cikar su iskence aletini de tehditlerini yerine getir bakalim. Aklimda kaldigina gore her yumruğa karsi on kamci vuruluyor degil mi? Kimbilir sen daha fazla kamci atmak istersin. Sabah oluncaya kadar cezami artirmak icin ben de elimden geleni yapacagim.”

Tristan sikintili bir tavirle icini cekti. Sonra kizin yanindan uzaklasti. Bettina’nin tam karsisindaki sandalyeye oturdu.

“ Demek isin sonu buraya vardi?” diye mirildandi.

“ Tehditlerimi yerine getirmeyecegime inandigin icin mi bana karsi tutumun degisti?”

Su igrenc adamdan korkmasi onun oksamalarina opucuklerine katlanmak zorunda olmamasi ne buyuk nimetti... Artik mucadele de edebilirdi. Evet ne olursa olsun, bu adama karsi koymaya devam edecekti. Bettina bunlari dusundukce icinden gulmek geliyordu.

Tristan, “ Sen aklini mi oynattin? diye sordu.

Genc adam birden korkuya kapilmisti.Bu kiza fazla yuklendigini dusunuyordu. Bettina’nin yanina geldi, kizi omuzlarindan tutup sarsmaya basladi. Bettina’nin gulmesi kesilinceye kadar onu sarsmaya devam etti. Fakat kiz, hala gulumsuyordu.

Tristan, merakla “ Senin gozlerin ne renk, Bettina?” diye sordu.

Bettina kendini erkegin ellerinden kurtardiktan sonra.

“ Benim gozlerimi yeterince inceledin,” dedi. “ Ne renk olduklarini simdiye kadar anlaman gerekirdi.”

“Seni ilk gordugumde gozlerin maviydi. Fakat benim gemime geldikten sonra gozlerinin yesile dondugunu farkettim. Simdi ise gozlerin gene mavi oldu.”

“ Sacmalama insanin gozleri renk degistirmez. Sadece isigin etkisinden sana oyle gelmis olacak.”

“ Yuzume bak.”

Bettina bu emri yerine getirmeyince, Tristan kizin basini zorla kaldirdi. Iste gozleri tekrar yesil olmustu.

“ Sana isikten gozlerimin rengi degismis gibi oluyor dedim ya.” Bettina basini hemen yana cevirdi, cunku erkegin saskinligina kahkahalarla gulmemek icin kendini guc tutuyordu.

Tristan’in ici bir tuhaf oldu. Galiba bu kiz onunla alay ediyordu. Sebep isik degildi. Tristan bunu pekala biliyordu. Bettina’nin gozleri okyonuslar gibi masmaviydi. Yoksa gozleri ruh haliyle birlikte renk mi degistiriyordu? Ofkelendigi ya da korktugu zamanlar yesil renk aliyor da mutlu oldugu zamanlar da mavilesiyor muydular? Tristan bu sorusunun cevabini almak icin kizi bir sure imtihan etmek zorunda kalacakti.

" Hayir, olmaz. Bavullarimizi, sandiklarimizi obur gemide biraktiran sensin. Sadece sirtimizdaki elbiselerle kala kaldik."

Tristan sert bir sesle, " Pekala" dedi, " Baska bir arzunuz var miydi, Hanimefendi?"

" Tek arzum seni bir daha gormemek."

" Maalesef bu arzunuzu yerine getiremeyecegim." Tristan baska bir sey soylemeden kamarayi terketti. Bettina da icini cekerek dadisina dondu. Kadincagizin yuzu solmustu.

" Bettina, Kaptan'la konusurken agzindan cikan sozleri kulaklarin duysun. Bu adami kizdirmamalisin."

" Sen hic endiselenme sevgili dadicigim, Kaptan bize bir kotuluk yapmayacak."

" Ama ona karsi koyarsan seni kamcilayacagini soyleyen de gene sen degil miydin?"

" Evet orasi oyle. Ben simdi Kaptan'a karsi koymadim ki, sadece onu biraz tedirgin etmek istedim. Hem sen de gozlerinle gordun ya, Kaptan hic bir sey yapmadi."

" Onu neden kizdiryorsun? Adamin dalina basip cileden cikarmak ister gibi bir halin var. Bu adami taniyali daha dort gun oldu. Senin munasebetsizliklerine karsi nasil bir tavir takinacagini tahmin edemezsin.

Bettina o gece icin neler tasarladigini Madeleine'e aciklamamaya karar vermisti. Cunku kadincagiz bunlari bir duysa korkusundan, merakindan olebilirdi.

" Sen hic endiselenme, Maddy, Tristan'i nasil idare edecegimi gayet iyi biliyorum. Hadi gel ise baslatalim."

Bettina boyle diyerek acik yesil renkteki kumasi kesmeye basladi.

Madeleine, hafifce gulumseyerek basini iki yana salladi. " Kaptan'dan bana pamuklu kumasi vermesini rica edecegim. Bugune kadar ipekli elbise giymedim. Bundan sonra giymeye de hic niyetim yok."

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 12, 2007, 01:02:07 ÖS

[.....ON BESINCI BOLUM.....]

"Ihtiyari ambara goturdum."

Bettina, Tristan'in sozlerini duyunca irkildi. Kendini elindeki ise oylesine kaptirmisti ki, Kaptan'in kamaraya girdigini duymamisti.

" Ne dedin?"

"Dadin. Istedigi pamuklu kumasi alsin diye onu anbara goturdum. Anbarda bunu gorunce senin ihtiyacin olur diye almak istedi." Tristan gumus sapli taragi masanin uzerine birakti. " Nasil memnun oldun mu?"

" Memnun olmak mi? Ben herhangi bir istekte bulunmadim ki, Kaptan kumasi vermek isteyen sensin. Ayni comertligi hizmetcime de gostermeni teklif ettim. Bu teklifin kabul edilmesine sevindim tabii.

Hemen tesekkür etmeyi de unutmadim. Taraga gelince, gercekten cok guzel bir tarak bu. Benim bir taragim vardi. Gumusten degil tahtadan yapilmisti. Tabii bunun kadar guzek degildi ama ben ona cok deger veriyordum, cunku annemin hediyesiydi. Simdi bu taraga ihtiyacim var, ancak kendi taragimin yerini tutamaz.”

“ Tristan alayci bir sesle “ Geri donup bavullarini aramami ister misin.”

“ Evet, isterim.”

Tristan icini cekti. Kizin ne cevap verecegini onceden tahmin etmesi gerekirdi. “ Windsong gemisinin murettabati dinlenip toparlanmistir. Onlarla tekrar savasmak zorunda kalabiliriz.”

“ Senin korkagin biri oldugunu nedense hep unutuyorum.”

“ Ben savastan hic kacmam. Bunu sana daha onca de soylemistim.”

“ Evet, sadece kadinlarla savasmaktan korkuyorsun.”

“ Seninle mucadele etmemin sana bir faydasi olmaz. Bettina.Belki bana zarar verebilecegini dusunuyorsun ama yaniliyorsun, guzelim. Sadece senin canini yakmak istemiyorum, o kadar.”

“ Ama ben senin canini yakmak isterim. Bana yaptiklarindan oturu aci cekmeni isterim.”

“ Ah, benim kana susamis kucuk seytanim, bu istegin yerine gelemeyecek.”

Bettina gulumsedi. Hic konusmadan dikis dikmeye devam etti.

Tristan da kendine bir icki hazirlayip kizin karsisina oturdu. Biraz sonra “Yemek yedin mi,” diye sordu.

“Evet. Biraz once yemek getirdiler. Bu gece kamarama gelmezsin diye bayagi umitlenmistim. Madeleine makasi sana getirdi mi?”

“ Bu sabah oynamak istedigin oyun neyin nesiydi, Bettina? Bana karsi tutumunu neden birdenbire degistirdin,”

“Sana karsi tutumum degismedi ki. Senden hala nefret ediyorum, Tristan.”

Bettina, basini onune egmisti. Saclari da yuzunun yarisini orttugu icin Tristan kizin yuzunu goremiyordu. Aslinda genc adam, Bettina’nin gozlerini incelemek istiyordu. Acaba bu gozler simdi deniz mavisi miydi, Yoksa zumurut yesili mi? Sesinde sozunu ettigi o nefretin bir belirtisi yoktu.

Tristan, “ Uykuya yatmadan once biraz gezinmek ister misin?” diye sordu.

“ Eger beni ayisiginda opmeye kalkisacaksan gezinti falan istemem.”

“ Bagisla. Madem inatciliktan vazgecmiyorsun, o halde gezintiden vazgecip istirahate cekiliriz.”

“ Ben tek basima hava alacagim.”

“ Hayir, bunu yapamazsin.”

“ Boylece sen istirahate cekilirsin.”

“ Sen de ayni seyi yapacaksin, kucugum.” Tristan ayaga kalkip kadehinde kalan ickiyi bir yudumda

bitirdi.

" Sakalini kesmeden hic bir seye razi olmam."

" Ne?"

Tristan kulaklarina inanamamisti.

" O koca sakali keseceksin. Sakalin beni rahatsiz ettigini kac defa soyledim. Kes su sakali" Bettina, erkege bakti. Gozleri birer zumurut parcaydi sanki.

" Ben oyle yapmam, kadin, bunu aklindan cikar."

Bettina zaman kazanmak icin her turlu careye basvuruyordu. Aslinda adamin sakalindan rahatsiz oldugu yoktu. Sadece erkege sozunu gecirip geciremeyecegini ogrenmek istiyordu.

" Sakalin konusunda kararliyim, Tristan. Sen sakalini kesmedikce su sandalyeden bir yere kipirdamayacagim."

" Hic bir konuda ısrar edecek durumda degilsin."

" Boyle kucuk bir mesele yuzunden sana karsi koymama izin verecek misin?" Bettina yumusak bir sesle konustu.

" Hadi bu kadicik bir istegimi de geri cevirme."

" Yuzumu bu sakalli haliyle begeniyorum."

" Ben de bu sakalli yuzu hic begenmiyorum. Yuzundeki yara izi iyice belli olacak diye mi sakalini kesmekten kaciniyorsun?"

Yara izinden soz edilince Tristan'ın vucudu kaskati kesildi. Kiza gozlerinde soguk bir ifadeyle bakti.

" Cok ileri gidiyorsun, Bettina."

Bettina da bunun farkındaydi. Tristan'ın yuzundeki yara izi konusunda cok hassas oldugu belliydi. Bu adami iyi tanimadigi ve cesitli meseleler karsisindaki tepkisinin ne olacagini onceden kestirmesine de imkan olmadigini anlamisti. Fakat artik tukurdugunu de yalamak istemiyordu.

" O yara izini neden gizlemeye calisiyorsun? Bir cok erkegin yuzunde boyle izlere raslanir. Bunda utanilacak bir sey yok ki."

" Yara izini saklamiyorum. Adamlarimin hepsi sakalliyken benim tuysuz bir delikanli gibi dolasmam dogru olur mu?"

" Olur tabii. Sakalin beni rahatsiz ediyor. Tras et su sakallari ve korkagin biri olmadigini ispatla."

" Hayir."

" Oyleyse yatip uyu, Tristan. Ama yataginda tek basina uyumak zorunda kalacaksın. Kararimdan asla caymayacagim."

" Lanet olsun sana..."

Tristan da kizin inadından vazgecmeyecegini anlamisti. Basit bir mesele yuzunden Bettina'yi karsisina almak istemiyordu. Su kadinların sacmaliklarına akıl erdirmeye gercekten imkan yoktu.

" Birazdan donerim. Geldigim zaman da seni o yatakta gormek istiyorum. Hem de soyunmus olarak. Anlasildi mi? Soyunup beni bekleyeceksin."

Tristan ofkeli bir bicimde kamaradan cikti. Jules'in Jojo Martel ile paylastigi kamara hemen biraz ilerdeydi. Tristan kapinin altindan isik sizdigini gorunce kapiyi hizli hizli vurdu. Bir iki saniye sonra Jules kapiyi acmisti. Yuzunde alayci bir ifadeyle.

" Senin coktan kamarana cekildigini saniyordum," dedi.

" Oyle oldu ama simdi senin yardimina ihtiyacim var."

" Bu yardim isini sabaha birakamaz miyiz, Tristan?"

" Hayir." Tristan bagirmaya basladi. " Sakalimi kesmen gerekiyor. Hem de simdi."

" Bu nasil saka boyle? Niye sakalini kesmek istiyorsun? Ve bu isi neden simdi yapmaya kalkistin?"

" Bu kadar cok soru sorma Jules. Sadece dedigimi yap yeter. Eger kamarada aynam olsaydi bu isi kendikendime de yapardim."

Jules kahkahalarla gulmeye basladi. Basini cevirip icerde masanin basinda oturan Jojo'ya bakti.

" Galiba bizim ofkeli Matmazel dostumu gene kandirmis." Jules bu sozleri Jojo'ya hitaben soylemisti. Sonra tekrar Tristan'a dondu. " Sakal kesme fikri de kucuk hanimdan cikti degil mi? Ne zamandan beri kucuk hanimin bir dedigini iki etmiyorsun ha? Senin aklina, mantigina ne oldu?"

" Bu meselede akil da mantik da bir ise yaramayacak. Su isi bitir de kurtulayim."

Tristan daha sonra kamarasina dondugunde budalanin biri oldugunu dusunmekten kendini alamadi. Jules'in kahkahalari ve alayci sozleri hala kulaklarindan gitmemisti.

" Simdi ergenlik cagina gelmis tuysuz bir oglana benzedin." Evet, gercekten sakallari kesilince daha genclesivermisti. Simdiye kadar hicbir kadin onun sakalindan sikayet etmemisti. Erkeklerin cogu da sakal birakiyorlardi ustelik. Bu kadin sirf Genc adamin canin sikmak icin bu sakal isini ortaya atmisti. Neyse ki sakalların tekrar uzamasi fazla zaman almayacakti. Tristan bunlari dusunerek, kamarasinin kapisini acip iceri girdi.

Bettina kamaranın icinde sinirli sinirli geziniyordu. Tristan geri donunce onunla tekrar dalasmaya baslayacakti tabii. Ama genc adami karsisinda gorunce afalladi kaldi.

Tristan'in o gur sarisin sakali yuzunun buyuk bir bolumunu gizlemisti. Onun bu derece genc ve yakisikli olabilecegini de dogrusu Bettina hic dusunmemisti. Simdi de gozlerini bu genc ve soluk kesecek derecede yakisikli erkekten ayiramiyordu.

Bettina bir an icin bu adama asik olabilecegini dusundu. Eger ondan bu derece nefret etmeseydi onu butun kalbiyle sevebilirdi.

Tristan sert bir sesle " Ben bir emir verince onun mutlaka yerine getirilmesini isterim," dedi.

" Sen sadece hilelerle ugrasiyorsun. Isin gucun adam kandirmek ustelik yalancisin. Artik senin agzindan cikan tek kelimeye bile inanmiyorum."

" Blof yaptigimdan nasil bu derece emin olabiliyorsun?"

" Agzından cikan sozlerle kendini ele verdin. Ispanyollardan kolelerini kamciladiklari icin nefret ettigini soylemistin. Sen de onlar gibi davranmayi kendine yediremezsin."

" Benim sozlerimi yanlis hatirliyorsun, Bettina. Ispanyollardan nefret etmemin sebebi bu kadar basit degil. Cok daha derin bir sebebe dayaniyor bu nefret."

Bettina birden sasirdi. Ispanyollarin sozu gecer gecmez Tristan'in gozlerinde beliren korkunc ifade genc kizi da urpertzmist.

" Eger beni kamcilarsan, sey yapamazdin...Yani..."

" Yani seninle sevismezdim oyle mi? Neden? Belki sen cok aci cekerdin ama boyle basit birsey bana engel olamaz ki."

Bettina'nin ofkesi kabardi " Hayir, yapamazdin."

" Neden? Senin sirtinin yara icinde olmasi beni rahatsiz etmez, sen kendi kafana gore mantik yurutup tahminlerde bulunuyorsun."

" Vucudum yara icinde kalirsa beni nisanlima teslim edemezsin."

"Sen beni gercekten cok sasirtiyorsun, Bettina. Senin mantigina gore kilina bile dokunulmadan nisanlina teslim edilmeni isteyeceksin. Sana soz veriyorum, elbisen yara izlerini tamamen ortecek."

Bettina'nin gonlu bulaniyordu. Tristan'in blofune karsi koymus ve de ne yazik ki oyunu kaybetmist. Onun gozleri donmus bir korsan olmadigina inanmakla hata etmist. Adamin guzel yuzu aldatmist, Bettina'yi. Peki ama daha ne bekliyordu bu adam? Neden ona bir yumrukla ya da tokatla karsilik vermemisti?

Bettina korku dolu gozlerle genc adama bakarak, " Simdi ne yapmayi tasarliyorsun" diye sordu.

" Hic."

" Ama ben..."

" Haklisin, hepsi bu kadar..."

" Bettina iyiden iyiye afallamisti. " Ama benim mantigima karsi cikan da sensin..."

"Senin mantiginla benimki birbirine benzemiyorda ondan."

" Hala birsey anlamiyorum."

Tristan ellerini dizlerine koyup one egildi. Yuzunde ofkeli bir ifade yoktu, nefretten de arinmist.

" Gerktiginde kamciyi kullanacagimdan zerre kadar suphen olmasin, Bettina. Bundan sonra sakin beni hafife alma, oldu mu? Sunu da belirteyim. Bana boyun egecek yerde yumruk vurmaya kalkistin diye seni kamcilamam. Karsikoyamak senin de hakkin."

Bettina'nin gozleri alev alev yaniyordu. " O halde neden beni oyuna getirdin? Neden daha isin basinda namusumu korumak icin mucadele etmeme izin vermedin?"

" Beni anlamaya calis, Bettina. Aslinda sen benim gozumde kocaman bir hicsin. Sadece yatagimda

beni oyalayan bir oyuncaksin. Bugune kadar tanidigim kadinlarin en guzeli ve sevimlisi oldugunu kabul ediyorum. Fakat hayatimda sana da baska herhangi bir kadina da yer yok, bunu bilisin

Seninle sevismekten hoslaniyorum. Fakat sevismenin mucadelesiz, kavgasiz, patirtisiz devam etmesini isterim. Sen bana karsi koymak istedin, kavgayi da sen baslattin. Pekala, istedigini gibi olsun. Bunun icinde seni kamcila mayi dusunmuyorum."

" Ooo..." Bettina, adamin yuzunu gormemek icin basini obur tarafa cevirdi. Bu alcagi oldurmeye can atiyordu. Fakat elinde imkan yoktu. Madeleine ile tehlikeden kurtulduktan sonra, dusunecekti bunlari. Evet, o zaman...

Tristan " Gene de benimle mucadele etmen sart degil." dedi. " Artik olan oldu. Bana karsi koymak sana birsey kazandirmaz. Isleri iyice arap sacina dondurur."

" Seninle mucadele etmek icime huzur verecek."

" O halde ben de sana zorla sahip olacagim demektir."

" Hep oyle oldu..."

" Bu is hic hosuna gitmeyecek, Bettina."

" Senin de gitmeyecek."

" Demek gene kuvvet denemesine basmayacagiz oyle mi? Eh, bu konuda benimle boy olcusemeyecegini kafana iyice sokacagim."

Tristan ayaga kalkmisti. Bettina hemen kapiya kostu. Fakat kapiyi acmaya firsat bulamadan Tristan onu yakaladigi gibi omzuna atmisti. Bettina ayaklarini saga sola savurdu ama bu cirpinislarin bir yarari yoktu. Erkegin sirtini yumrukladı. Bu da buyuk bir kayayi kucuk bir cocugun yumruklaması kadar faydasiz bir girisim oldu. Tristan yatagin yanina varınca Bettina'yi omzundan asagi ativerdi. Bettina yuzune dagilan saclarini toplamaya calisti. Bu arada Tristan da cizmesini ve ceketini cikarmisti bile. Bettina basini kaldirip da erkege baktigi zaman Tristan, cirilciplakti ve yuzunde seytani bir gulumsemeyle ona bakiyordu.

" Bu is umdugumdan daha kolay olacaga benzer."

" Hayir." Bettina bir ciglik atarak yataktan kalkmaya calisti. Genc adam vucudunun olanca agirliyiyla kizin uzerine abanivermisti. Artik bu isten kurtulus yoktu.

" Aklini basina toplayip uslu duracak misin, yoksa elbiseni ucuncu defa tamir etmek daha mi hosuna gidecek?"

" Canin cehenneme..."

Bettina genc adamla bogusmaya hazirlandi, fakat erkegin elleri birer kelepce gibi bileklerini kavramisti. Artik Bettina sadece ayaklariyla mucadeleyi surdurmeye calisiyordu. Tristan'in agir vucudu altinda kemikleri kirilacak gibi olmustu, nefes almakta da gucluk cekiyordu. Kendini bu cendereden kurtarmak icin cabaladikca Tristan da kahkahalarla guluyordu, guluyordu...

Bettina bir ciglik atti. Hemen arkasından Tristan kizin agzini kendi dudaklari arasına aldı. Bettina basini iki yana savurarak bu ihtirasli opucuklerden kurtulmaya calisti. Ancak Tristan kizin yuzunu iki avucu arasına almisti. Bu durumda Bettina'nin kendini kurtarmasına artık imkan yoktu.

Bettina son bir gayretle tirnaklarini erkegin sirtina gecirdi.

" Lanet olsun sana vahsi kedi." Tristan bir eliyle kizin bileklerini kavradı, Obur eliyle de elbisesini beline kadar yırtıverdi. Soguk bakislarla kizin dehset dolu yuzunu inceledi. Sonra da gomlegini sert bir el hareketiyle paralayiverdi. Bettina artik ciplak kalmisti. Tristan ask oyununa baslarken de ofkesini yenememisti. Vahsi bir hayvana saldirir gibiydi.

Tristan sevismeyi tamamlayınca kizi serbest birakti. Artik onun varligiyla hic ilgilenmiyor gibiydi. Bettina yatakta hareketsiz kalmisti. Tristan yorgani ustune cektigi zaman da Bettina kipirdamamisti.

" Bettina neden ille aci cekmek istiyorsun? Bu sabah zevkin doruguna ulastin, bunu gizleme. Seni gene ayni sekilde memnun etmek isterim."

" Bana boyle bir zevk vermeye hakkin yok." Bettina ansizin canlanivermisti. Tristan kizin hazir cevapligina sasmaktan kendini alamadi.

" Sadece kocamin buna hakki olabilir. Sende benim kocam falan degilsin."

" Kont ile evlendigin zaman ona kendini seve seve teslim edeceksin oyle mi?"

" Tabii..."

" Ama bu adamin yuzunu gormedin bile. Onu hic tanimiyorsun. Ya ondan nefret edersen? Evet, o zaman ne olacak soyley misin, Bettina?"

" Bu seni ilgilendirmez."

Bettina, birden , annesiyle yaptigi konusmayi hatirlamisti. Babasinin onu evlendirme kararini aciklamasindan sonra zavalli annecigi Bettina'ya her ne pahasina olursa olsun mutlulugu bulmasi icin Tanriya yalvardigini soylemisti. Ya Kont De Lambert de Tristan gibi zalim bir adam ise, o zaman ne olacakti?

Hayir. Bettina mustakbel kocasindan nefret etmemeliydi. Tristan'dan intikamini alabilmesi icin kontun destegine muhtac olacakti.

" Seninle tekrar sevismek istiyorum. Bettina. Hadi inatcilik etme de sende ask oyunun tadini cikarmaya bak. Kendini bana teslim ettigini kimsenin bilmesine de luzum yok."

" Benim bilmem yeter."

Bettina erkege arkasini dondu. Sessiz sessiz aglamaya basladi. Zavallinin gozlerinden sel gibi yas bosaniyordu. Uzun sure agladi, ve nihayet uykuya dalabildi.

Aslinda Tristan da pek huzurlu degildi. Zihnini kurcalayan bir suru mesele vardi. Gece cok gec bir saatte yavasca kamaradan cikti.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 25, 2007, 11:30:22 ÖÖ

ON ALTINCI BOLUM.....

Sabah coktan olmustu. Tristan hala ofkesini bastiramamisti. Karsisina cikan herkesle kavga edip,

yumruklasmak istiyordu. Gemi murettabatinin sakalsiz yuzunu yadigamasi, adamlarin onu hayretle suzmeleri Tristan'i iyiden iyiye cilgina dondurmustu. Su adamlarin hepsinin sakallarini bir guzel kestirirse, o zaman kim kimin haline gulecekti acaba,

Iste Tristan bu ofkeli hava icinde Jules'in kamarasina gelmisti. Kapiyi Madeleine acti sonra korku dolu gozlerle bir iki adim geri cekildi. Tristan kamaraya girdiginde Jules kahvesini yudumluyordu.

" Neden hala burada oyalaniyorsun, Jules?"

" Bu kadina, dun gece hanimini kamcilamadigini anlatmaya calisiyordum. O disi seytanin ciyak ciyak bagirmasina engel olamaz misin?"

" Yani agzina bir tikac mi koymami teklif ediyorsun? O zaman da kizin bana daha fazla kinlenmesine sebep olurum. Hos bu da umurumda degil ya..." Tristan sikintili bir tavirla Madeleine'e dondu. " Hadi, haniminin yanina git. Onu dunkunden daha kotu bir durumda bulmayacagindan emin olabilirsin. Hatta belki de yaptiklariyla gurur duyuyordur.

Tristan, yasli kadinin kamaradan cikmasini bekledi, sonra kapiyi kapadi. Jules, kahkahalarla gulmeye baslamisti.

Tristan, ofkesini arkadasindan aldi. " Kes su gulmeyi... Bu isin tadini kacirmaya basladin. Senin de sakalini tras ettirirsem belki benimle alay edecek halin kalmaz."

" Benim komik buldugum sey sakalsiz yuzun degil, gozundeki mor curuk."

Tristan, elini gozunun altina goturdu. Jules, yalan soylememisti. Gozunun altinda buyucek bir sislik vardi. Bettina'nin yuzune indirdigi yumrugu nasil unuttuguna kendisi de sasti.

Jules birden ciddileserek, " O dilberin sana bu kadar hukmetmesine neden izin veriyorsun. Onu bir guzel pataklarsan akli basina gelir. Dun gece ciglik cigliga bagirmaya baslayinca, dadisini buraya hassetmek zorunda kaldim. Az kalsin hanimini kurtarmak icin kamaraya gelecekti."

" Ben kizi kendi bildigim gibi idare edecegim. Onu uslandiracagima inaniyorum. Dahasi bu kizi bir sure daha yanimda alikoymaya karar verdim. Geminin rotasini da dun gece degistirdim. Bizim adaya donuyoruz."

" Peki ya fidyeye ne olacak?"

" Fidyeyi mutlaka alacagim, fakat hemen simdi degil, daha sonra. Simdi elini kalbine koy ve soyle bakayim kucuk Maloma'na kavusmak icin sabirsizlanmiyor musun?"

" Sabirsizlanmadigimi soyleyemem. Ancak Bettina ile Madeleine, Geminin St. Martin'na dogru yolaldigini saniyorlar. Geminin yol degistirdigini ogrendikleri zaman ne olacak?"

" Biz adaya varincaya kadar gercegi ogrenmeyebilirler. Zaten bu karar degisikligine kizicak tek kisi Bettina olur.

O da bir sey yapamayacagina gore endiselenmene sebep yok..." Tristan dusunceli bir tavirla basini salladi. " Bugun tayfaları toplayip onların da fikirlerini alsana. Iki yildan beri denizlerde dolasiyoruz. Su sirada fidyeden alacaklari payi pek onemseyeceklerini sanmiyorum."

Jules, " Tayfaların seni destekleyeceklerinden benim de kuskum yok" dedi. " Karilarina, sevgililerine kavusmak icin sabirsizlaniyorlardı."

" Sana bir sey daha soylemek istiyorum. Su ihtiyar kadinin durumu ogrenmesine meydan verme.

.....ON YEDINCI BOLUM.....

Bettina, tam on yedi gundur Tristan'in ` Spirited Lady' isimli gemisindeydi. Insanin kanat takip ucmai icin sabirsizlandigi bir sirada zaman inadina gecmek bilmiyordu. Tristan gunduzleri kamaraya hic ugramiyordu, ama geceleri de Bettina'yi yalnız birakmaması, ask oyunlarini her defasında büyük bir istekle tekrarlaması, Bettina'yi ofkeden cilgına dondurmeye yetiyordu.

Bir hafta önce, Tristan'in pantolonuyla gomlegini ilk giydigi geceyi çok iyi hatırlıyordu. Erkegin kahkahaları da hala kulaklarında cinliyordu. Genç kız, kendi elbiselerini koruyabilmek için erkegin oteberisini giymeye devam etmişti.

Ozellikle hafta içinde bir gece Bettina oyle korkunc saatler yaşamısti ki, bu muthis kabusun tesirinden kurtulamıyordu. O gece Tristan, kiza çok musfik davranmısti. Vucudunu uzun uzun oksamis, hareketleriyle onu adeta buyulemısti. Sonra da bir zafer kahkahası koparacak yerde kizin gözlerinden akan yaşları sevgi dolu opucuklerle kurutmaya çalışmısti. Bettina, Tristan'in insafsızlıgından çok nazik tavırlarına kızıyordu.

Bettina, diktigi elbiseyi alıcı gozuyle inceledi. Sade bir elbise olmuştı bu. Leylak rengi yumusak pamuklu kumastan, dumduz elbise, modağa uygun degildi tabii. Fakat bunaltıcı sicaklarda bu elbise onu serin tutacaktı. Tristan önce ona bir miktar beyaz saten getirmeyi kabul etmiş, sonra kizin bu kumasla kendine yeni bir gelinlik dikmek istedigini öğrenince, kuması getirmekten vazgeçmişti. Bettina bu ani karar degisikligine bir mana veremiyordu.

" Bettina, müjde, geldik."

Madeleine, ruzgar gibi kamaraya girince Bettina da elindeki isı bıraktı. Kadının yuzu heyecandan pence pence kızarmısti. Kir saçları yuzune dagılmısti.

" Ay, iklimi basımdan aldın. Ne oldu soylesene."

" Adaya geldik, güzelim. Biraz temiz hava almak için guverteye ciktigimde adayı uzaktan gordum. Nihayet..."

Madeleine daha sozlerini bitirmeden Bettina, kamaranın acik kalan kapisından disari fırlayıp solugu guvertede almısti. Madeleine'nin pesinden geldigini duymadı bile.

Madeleine ancak bir sesle. " Dogrusu Saint Martin Adası'nın böyle bir yer oldugunu hic sanmıyordum." dedi.

" Terkedilmiş bir adaya benziyor burası. Ama çok güzel degil mi?"

Güzel kelimesi adayı anlatmaya yeterli degildi. Gemi turkuaz rengi küçük bir koya girmısti. Ilerdeki ucsuz bucaksız denizden korunmak için bundan daha uygun bir koy da olamazdı herhalde. Adayı iki tepeli yüksek bir dag koruyordu.

Bettina dadısına dondu. Mavi gözlerinde sevinc parıltıları vardı. " Saint Martin'in bu derece güzel bir ada olacağını iklimden, hayalimden geçirmemistim. Burası Cennet. Ah, burada yaşamak beni gerçekten çok mutlu edecek."

" Dogrusu adayı ben de sevdim." Madeleine gulumsedi,

" Kis ortasında böyle yemyesil bir yer görmek beni sasirtmedi dersem yalan soylemiş olurum."

" Kimbilir ilkbahar ve yaz aylarında daha ne kadar güzellesecektir."

“ Madeleine guldu. “ Haklisin.”

Bettina, “ Acaba adanin halki nerede oturuyor?” diye mirildandi. “ Gorunurde bir tek bina bile yok.”

“ Belki de adanin issiz bir koyuna yanastik. Bir korsan gemisinin kalabalik bir limana yanasmasi elbette tehlikeli olur.”

“ Evet ama koyda bir gemi daha var. Gel bak.”

“ Ne gemisi bu?”

“ Biz geldigimizde gemi burada duruyordu. Fakat gemide de kimse yok.”

Obur gemiyi daha yakindan gorebilmek icin guvertenin obur yanina gectiler. Bu da uc direkli bir gemiydi. Tristan’in gemisinin bir esiydi.

Bettina “ Acaba geminin murettebati nerede,” diye mirildandi.

Madeleine, “ Herhalde adaya cikmis olmalilar,” diye karsilik verdi. “ Belki de liman pek de uzakta degildir.Ormanin agaclari arkasina gizlenmis de olabilir.”

“ Acaba oyle mi?”

“ Tabii, Kont De Lambert’e ulastirmek pek de uzun surmez sanirim. Belki de aksam olmadan kontun ciftligine gideriz.”

Bettina sevincten ucuyordu. Oh cok sukur, nihayet ozgurlugune kavusacakti. Bundan sonra Tristan da olmayacakti. Bir erkegin ona zorla sahip olabilecegi gunler geride kalmisti. Ve de yakinda intikam saati gelip catacakti.

“ Ah, Maddy bu kabus nihayet sona erdi.”

“ Evet yavrucugum nihayet.”

Bettina kamarasina donmeye hazirlanirken Jules’le burun buruna geldi. Gozleri korkudan irilesmisti. Hemen bir adim geri cekildi.

Jules gayet kibar bir taviryla, “ Hanimefendiler kamaralariniza donup esyalarinizi toplarsaniz sizleri birazdan karaya cikaracagiz.” Jules, Madeleine’e bakti. Daha yumusak bir sesle. “ Lutfen elinizi biraz cabuk tutun,” dedi. “ Filikalardan biri denize indirildi bile.”

“ Sey, Kaptan nerede? Jules ile bir daha karsilasmamisti. Madeleine bu adami ne kadar mudafa ederse etsin, Bettina ondan hala korkuyordu.

“ Tristan’in ne isi var?”

“ Ama teslimatin gemide yapilacagini soylemisti. Bizi neden karaya cikariyor.”

“ Plan degistirildi.”

Jules sozlerini bitirir bitirmez oradan uzaklasti.Bettina pek afallamisti. Tristan’in plani degistirmesine bir mana veremiyordu.

Bettina da Madeleine’in yanindan ayrilip Tristan’in kamarasina dondu. Iki elbisesini sarip hazirlaması

iki dakika surmustu. Tristan'ın ona hediye ettigi gumus taragi gemide birakmaya karar verdi, cunki Kont De Lambert'in ona istedigi herseyi alacagindan kuskusu yoktu. Fakat birden kararini degistirdi. Gumus tarak iyi para ederdi. Tristan'ın bunu satip para kazanmasina firsat vermemeliydi. Gemide diktigi elbiseleri de bu taragi da daha sonra firlatip atacakti.

Bettina nefret ettigi kamaraya son bir defa bakmadan disari cikti. Guverteye geldiginde kara kara bulutlarin adadaki dagin o guzelim manzarasini kapadigini farkederek yuzunu burusturdu. Iki tepe arasindan gunes isinlarinin ortaliga yayilisi gercekten buyuleyici bir guzellik yaratiyordu. Belki de bu Bettina'nin gelecekte cok mutlu olacagini haber veren tilsimli bir isaretti.

Gunes bulutlarin arasindan kendini gosterince, Bettina'nin icini tatli bir sicaklik kapladi.

Gemiden ayrilmaya hazir misin, Kucugum?"

Bettina, Tristan'ın kalın sesini duyunca hemen arkasını dondu. Kaptan bacaklarını iki yana açmış, ellerini kalçalarına dayamış meydan okur gibi bir tavırla genç kıza bakıyordu. Beyaz ipekli gömleği beyaz pantolonu ve siyah kemeriyle çok sıktı.

Bettina, " Daha on bir gün önce bu gemiden ayrılmaya hazırdım," dedi. " Değis tokus ne zaman yapılacaktır?"

" Benden ayrılmak için sabırsızlanıyorsun demek?"

" Bu da sorulur mu, Tristan? Seni hafızamdan silip atacığım günün bir an önce gelmesi için gece gündüz Tanrıya dua ediyorum."

Tristan alaycı bir sesle. " Saclarına güneş vurdugu zaman rengi daha da güzelleşiyor," dedi.

" Konuyu neden degistirdin?"

" Bu meseleyi daha rahat görülebilmemiz için kamaraya gitmemizi tercih eder misin?"

" Hayır. Ben birazdan gemiyi terkedeceğim."

Tristan kızın koluna girdi. " Oyleyse gel hayatım," diyerek Bettina'yi guvertenin daha kuytu bir kosesinde bekleyen Madeleine ile Jules'ın yanına goturdu. " Istersen esyani gemide birakabilirsin. Adamlarım onlari daha sonra kiyiya getirirler."

" Hayır, şimdi herseyimi alip gitmek istiyorum."

" Sen bilirsin."

Tristan, Bettina'nin küçük filikalardan birine binmesine yardım etti. Madeleine'de kızın yanına oturmustu. Tristan arkaya geçmiş dumen tutuyordu. Altı tayfa da kureklere sarılmıştı. Jules ise obur filikaya binmişti.

Bettina, küçük dalgacıkların sandalin kenarlarına vurusunu seyrederken, Tristan'ın son bir defa daha kamaraya gelip onunla sevmekten neden kactığını merak etti. Bildiği kadariyle Tristan aska doymak bilmeyen bir adamdı. Eline geçen her firsati degerlendirmeye de daima can atiyordu. Onun bu firsati bile bile kacirmasina bir mana vermeye imkan yoktu.

Genç kız gene de adamin isleri yuzunden kamaraya gelmemesinin kendisi acisindan bir sans eseri sayilacagini dusundu.

Karaya varmışlardı. Davey adındaki tayfa hemen sandaldan karaya atlayip tekneyi kumsala çekti.

Tristan da ona yardım etmişti. Sonra da Bettina'yi ıslak kumlara bastırmamak için onu kucagında tasımak istedi. Bettina geminin bütün mürettebatının karaya çıkması uzun zaman alır düşüncesiyle kumsalda biraz dinlenmek istemişti. Fakat Tristan ona hemen engel oldu.

" Hadi gidiyoruz."

Bettina arkasına donup bakınca iki sandalin da koydan ayrılıp gemiye doğru yol aldıklarını gördü. Jules biraz geride kalmıştı. Tayfalarla Madeleine de yanındaydı. Tristan, Bettina'yi kolundan tuttu.

" Obur denizcilerin de gelmelerini beklemeyecek miyiz? Yoksa onlara ihtiyacın olabileceğini düşünmüyor musun?"

" Oburleri arkadan gelecek."

" Nereye gidiyoruz?"

" Gideceğimiz yer pek uzak değil."

Bettina durdu. " Bu gizlilik niye? Bizi nereye götürdüğünü bilmek istiyorum."

" İlerde bir ev var. Banyo yapmak istersin değil mi?"

Bettina gulumsedi. Uzun zamandan beri sıcak suyla güzel bir banyo yapmaya hasret kalmıştı. Kontla ilk defa karşılaştığı zaman da tertemiz ve derli toplu görünmek istiyordu.

Tristan kızın elinden tuttu, onu ağaçların arasındaki daracık bir patikada yürütmeye başladı. Orman, Bettina'nın düşündüğü kadar sık ağaçlı değildi. Zeminde de fazla ot yoktu. Toprak kumla karışık olduğu için ot yetişmemişti.

Biraz sonra Tristan'ın söz ettiği eve vardılar. Burası bir çeşit kaleye benziyordu. Büyük beyaz taşlardan yapılmış kocaman bir binaydı bu. Birinci kat kare biçimindeydi. İkinci kat ise U biçimindeydi ve kapının ön kısmına açılan bir avlu oluşturunuyordu. Bu avlu saksı saksı çiçeklerle küçük bir ormana donmuştu. Evin dört bir yanı palmiye ağaçlarıyla çevriliydi. Renk renk nadide çiçekler bahçeyi Cennetin bir kosesine dönüştürmüştü.

Bettina evi öylesine beğenmişti ki, Kont De Lambert'in evi burası olsa çok sevineceğini düşünmekten kendini alamadı. Evet hayatının sonuna kadar burada yaşamak ona zevk verecekti.

Binanın dış kapısını uzun boylu bir adam açtı. Adam öylesine uzun boylu ve iri yapılıydı ki, gövdesi kapıyı tamamiyle örtmüştü. Pek de ofkeli görünüyordu.

Tristan durdu. Jules'de kaptanın yanına gelmişti. Bettina havadaki gerginliği hemen farketti.

" Eger şu yanında hiç ayırmadığın beki kopeği, Bandelaire de olmasaydı seni tanımayacaktım, Tristan."

Tristan da sert bir sesle karşılık verdi.

" Bakıyorum sen de hiç değismemisin, Casey."

" Evet, iste bu doğru. Seni bir yumruktaki yere serecek kadar güçlüyüm, evlat."

Jules homurdandı, " Beni ortadan kaldırmadan kaptanın kilina dokunamazsın."

Tristan, " Yeter kesin," dedi. " Bu ihtiyar deniz kurtuyla kozlarımızı paylaşmanın zamanı geldi artık."

İki erkek birbirine saldirınca Bettina da korku icinde solugunu tuttu. Fakat bir iki saniye sonra iki erkek birbirlerine sarilip kahkahalarla gulmeye basladilar. Bettina ofke icinde cocuktan kalir yerleri olmadigini dusundu. Bunlar sozumona dosttular.

Casey adindaki adamin yuzunde simdi tatli bir gulumseme vardi. Tristan'in yaninda durup Jules ile tokalasti.

" Budalaca bir gosteriydi bu."

Bettina, Madeleine'e, " Budalaca olan neydi?" diye sordu.

" Heyecandan kalbim duracak sandim. Boyle munasebetsizliklere kalbim dayanmiyor."

Bettina caninin sikintisini unutarak, " Sen niye endiseleniyorsun?" diye sordu.

" Jules..."

Bettina, " Jules mi?" diye hayretle bagirdi. Ve birden o koca adamin dadisiyla konusurken nasil kibarlastigini ve Madeleine'e ne kadar nazik davrandigini hatirladi.

" Jules ile neden bu derece ilgileniyorsun?"

" Sey... Jules bana annesini hatirlattigimi soyledi Bu aciklama nedense bana pek dokundu. Jules bana cok iyi davraniyor, pisirdigim yemekleri de ne kadar begendigini biliyorsun."

" Askolsun, Maddy, konusmana bakilrsa adami evlat edinmeye hazir gibisin."

" Yok canim. Sadece birden endiselendim. O Casey denen adam, zavalli Jules'e cok kaba davrandi."

" Jules o adamla ayni boyda ondan cok daha genc ve de en azindan iki misli daha kuvvetli. Jules icin endiselenmene hic sebep yoktu. ustelik..."

Bir erkek sesi " Ne o haremine yeni bir kadin daha mi ilave ediyorsun, evlat?" Bu soruyu soran Casey'di. Gozlerini Bettina'ya dikmistti. Genc kiz olanca kaninin yuzune hucum ettigini hissetti.

Tristan gulumseyerek, " Benim haremim olmadigini cok iyi biliyorsun, Casey. Ancak bir kadinla basedebiliyorum."

Jules guldu. Fakat Casey, Tristan'in gemisini dusundugu icin bu karisikligi pek yeterli bulmamisti.

" Bu kadin evli mi?" diye sordu.

" Hayir ama sozlu. Sen baska kapiya bas vur, dostum."

" Hay aksi seytan. Ben de sans yuzuma gulecek diye dusunuyordum. Seninle bir pazarlik yapamaz miyiz?"

" Hayir, kesinlikle hayir. Adamlarina soyle, bu kadinin yanina bile yaklasmasinlar."

Bettina, ofkesini kismaya hazirdi, Tristan'in ona yaklastigini gorunce vucudu kasildi.

" Simdi banyo yapmak ister misin, yoksa once karnini doyurmayi mi tercih edersin?"

" Eger ev bu kaba saba adamin maliysa ne banyo yaparim ne de bir lokma yemek yerim." Bettina,

ofkesinden burnundan soluyordu.

Tristan guldu, " Bu ev Casey'in evi degil, ama sen de onun hakkindaki dusuncelerinde yaniliyorsun. Casey iyi adamdir, sadece seninle biraz dalga gecmek istedi. Tayfalari kasabada egleniyor. Casey ise kasabaya cok seyrek gider.

" Kasaba burdan ne kadar uzakta?"

"Asagi yukari bir mil kadar icerde."

" Kont De Lambert'in ciftligi de orada mi?"

" Hayir."

" Peki oyleyse ciftlik nerede?"

Tristan kizin sorusuna cevap vermeden. " Gel seni iceriyeye gotureyim," dedi. " Hemen banyo yapabilirsin."

" Burada ne kadar kalacagiz?"

Tristan, " Bir sure," diye kestirip atti. Jules de Madeleine'i iceri buyur etmistir. Casey ise gorunurlerde yoktu.

Binanin birinci kati kocaman ve sepserin bir salondan ibaretti. Duvarlarda cok az pencere vardi. Sagdaki duvarin onunde buyuk bir somine dikkati cekiyordu. Sominenin onunde birkac tahta sandalye serpiştirilmisti.

Odanin tam ortasinda buyuk bir masa vardi. Tavanda ise koskocaman bir kristal avize goze carpiyordu. Dogrusu bu kristal avizeyle bu tahta sandalyeli bos salonu birbiriyle bagdastirmaya imkan yoktu. Ikinci kata ise korkuluksuz tas merdivenlerle cikiliyordu.

" Yukarida alti oda var. Sagdaki birinci odayi kullanabilirsin."

" Ben banyo yaptiktan sonra yola cikabilecek miyiz?"

" Once karnimizi doyuracagiz. Sen hic acele etme, cunku mutfagi gozden gecirip yiyecek durumuna bir bakmam gerekiyor."

Tristan ocakta hemen bir kazan su isitilmesini emrettikten sonra odadan cikti. Bettina, Madeleine'e dondu. " Kaptan sagdaki birinci odayi kullanabilecegimizi soyledi" dedi. " Onca zaman denizde yolculuk yaptiktan sonra sicak suyla yikanmak hosuma gidecek."

" Haklisin. Ben once yemek isiyle ilgileneyim."

" Peki, sen bilirsin." Bettina boyle diyerek merdivenlerden yukari cikti. Koridorun sagindaki birinci odaya girdi. Burasi guzel dosenmis buyuk bir yatak odasiydi ama her taraf toz icindeydi. Siyah, sari ve yesil renkte desenlerle suslu kocaman bir sark halisi odanin zeminini ortuyordu. Iki kisilik karyolanin onunde oymali tahtadan guzel bir sandik vardi. Yesil kadife kapli iki koltuk duvara dayali duruyordu.

Odada somine yoktu, fakat boyle sicak bir ulkede somine atesine de herhalde ihtiyac duyulmazdi. Bahceye bakan pencereden adanin arkasindaki iki tepeli dag da gorunuyordu. Bettina kara bulutlarin hala dagi gizledigini farkedince cani sikildi.

Bettina gidip karyolanin yanindaki sandigi acti. Ici bostu. Odanın bir kosesinde tahtadan yapilmis guzel bir paravana konmustu. Paravanin arkasinda da guzel bir banyo duruyordu. Bettina, once paravanin kenarinda elini gezdirip tozunu aldiktan sonra elbisesini cikardi, paravaya asti. Gumus taragini da karyolanin yanindaki masaya birakti. Ve yatagin ortusunu kaldirip guzelce silkti. Odada tozdan goz gozu gormez olmustu. Bunun uzerine Bettina odadaki esyanin tozunu almak istedi. Kucuk kamarot Joey odaya girinceye kadar toz alma isine devam etti. Joey iki elinde iki kova su tasiyordu. Madeleine de havlu ve sabunla iceri girdi. Kapi acik oldugu icin birinci kattan gelen kadin seslerini rahatlikla duyuyordu.

"Burada baska kadinlar da mi var?" diye hayretle sordu.

"Evet, kasabada oturan birkac kiz az once geldi. Mutfakta calisacaklar. Hepside birbirinden guzel. Beyaz tenli siyah sacli kara gozlu kizlar. Aralarinda Ispanyolca konusuyorlar."

"Saki mi? Ben Saint Martin Adasi'nda sadece Fransiz'larla Hollanda'lilerin bulundugunu sanliyordum.

"Demek ki yanilmissin, kucugum." Dedi odaya giren Tristan.

"Neden."

"Cunku senin elinde hicbir imkan yok. Bana boyun egmek zorundasın. Senin boyle kalmani istiyorum."

"Anlayamadim."

"Bak Bettina, sadece bu oda degil, ev de benim malim. Bir sure burada kalacagiz.

"Ama bana boyle bir aciklamada bulunmak icin aklini oynatmis olman gerekir. Konta herseyi anlatacagimi biliyorsun. Nisanlimda seni rahat birakmayacaktır."

"Nasil?"

"Ayni adada yasiyorsunuz. Bu evi tekrar bulmak hic de guc olmayacak."

"Ah Bettina." Tristan derin derin icini cekti. "Gozle gorunen gercegi kabul etmek senin icin bu kadar guc mi? Benim evimi hic kimse bulamaz. Burasi Saint Martin Adasi degil. Bir suru ada arasinda kucuk, bir adacik.

"Hayir. Bana gene yalan soyluyorsun."

"Dogru soyledigime yemin edebilirim. Bir hafta once geminin rotasini degistirdim. Biliyorum bu haber hosuna gitmeyecek ama ne yapalim, basa gelen cekilir. Burada bir ay, belki iki ay kalacagiz."

"Hayir. Burada senin evinde kalmam. Neden rotayi degistirdin? Yoksa beni Saint Martin Adasi'na goturmeyecek misin?"

"Baslangicta sana yalan soylemedim. Sadece yari yolda kararimi degistirdim. Bir sure evimde kalip dinlenmeyi tasarladim. Sizin gemiyi gordugumuzde biz buraya geliyorduk. Iki yildan beri denizdeyiz. Adamlarimin istirahate ihtiyaclari var. Eger istiyorsan seni gene de nisanlina goturecegim. Fakat simdilik burayi evin olarak kabul etmek zorundasın."

"Hayir. Burada kalmayacagim."

" Peki nereye gideceksin, kucugum?"

" Bir kasabadan soz ediyordun. Bende oraya giderim."

" Orada sana kimse yardim etmez; Bettina. Adanin yerli halki çiftcilikle mesgul olur, hepside sakin insanlardir, ama beyaz yabancilardan hoslanmazlar. Yuz elli yil once buraya Ispanyollar gelmisler. Adanin yerli halkini gumus madenlerinde calistirmislar. Halka cok da kotu davranmislar. Halkin buyuk bir kısmi kasabadan kacmis. Ispanyollar gumus madenlerini tuketip adayi terkedince geri donmusler.

Ben bu adaya ilk defa geldigim zaman bu eve sahip ciktim. Yerlilerle iyi anlasiyoruz. Biraz Ispanyolca biliyorlar. Ben buraya geldikten sonra biraz da Ingilizce ogrendiler. Fakat bosuna umitlenme buranin halki sana yardim etmez. Zaten etseler de seni nasil olsa bulurum."

" Beni buraya getirmeye neden karar verdin, Tristan?" Bettina sinirlenmemeye calisiyordu. " Eger beni once Saint MartinAdasi'na goturseydin, adaya sadece iki hafta gec donecektin. Buna karsilik bol miktarda altina sahip olacaktin. Tanrim, senin yuzunu bir daha gormeyecegim diye nasil da seviniyordum. Neden fikrini degistirdin?"

" Dinlenip biraz da gonul eglendirmek icin adaya donecektik. Sen de benim icin buyuk bir eglence kaynagisin." Tristan ayaga kalkti. " Hadi kucugum, banyoda daha fazla oyalanma. Giyinde asagiya gel. Herhalde sofrada hazirlanmistir."

" Tristan, bundan sonra beni kendi zevklerine alet edemeyeceksin."

" Gorecegiz bakalim."

" Hayir gormeyecegiz. Eger bana zorla sahip olmakta ısrar edersen, gene senden kacmanın bir yolunu bulurum. Yemin ediyorum, mutlaka kacarim."

Sonunda Tristan'ın sabri tukenmisti. " Ben de yemin ediyorum, gerekirse seni burada hapsedirim." Genc adam hirsle disari cikti, arkasından kapiyi buyuk bir gumburtuyla kapadi.

Bettina bir saat sonra asagiya indigi zaman saclari hala kurumamisti. Islak saclarini tek orguyla toplamis leylak rengi pamuklu elbisesini giymisti. Madeleine hanimini gorunce hemen masadan kalkip merdiven basina kostu.

" Jules bana bir sure burada kalacagimizi soyledi." diye fisildadi, " Cok uzgunum Bettina. Herhalde senin de bu ise canin sikilmistir degil mi?"

" Neden canim sikilsin" Bettina gayet sakin bir tavirle konustu. " Burada kalmak zorunda degilim ki."

" Ne demek istiyorsun,"

" Demek istedigim su! O kaba sersem bir daha bana elini surmeye kalkirsarsa, kacip gidecegim." Bettina masanın obur ucundan ona bakan Tristan'a bakarak cilveli cilveli gulumsedi.

Madeleine korku icinde " Aman guzelim sakin bir dusuncesizlik yapma," diye mirildandi.

" Hayir oyle bir sey yapmaya niyetli degilim." Bettina bu sozleri gayet sert bir sesle soylemisti ama dadisinin korku dolu yuzunu gorunce hemen yumusayiverdi. " Bagisla beni Maddy, ofkemi nedense hep senden cikariyorum. Beni bagisla, canim."

" Biliyorum su kaptanla tanistigindan beri de cok degistin. Bunun sebebini cok iyi biliyorum. Ofkeni benden cikarmana da coktan raziyim. Eger bu kaptana sert bir soz soylersen ya da kizginligini belli

edersen, hayatın tehlikeye girebilir.”

“ Sen hic korkma, Maddy. Kaptan beni oldurmez. Sadece beni cok kizdiriyor, bunun da cezasini elbette odeyecek. Bazen ben bile icimden gecenlerden korkuyorum.”

“ Peki ama Bettina bu adamdan niye bu derece nefret ediyorsun?”

“ Neden mi? Ben... Neyse bos ver. Kaptan sabirsizlaniyor.”

Ikisi birlikte masaya yaklastilar. Bettina, Kaptan’in yanindaki bos sandalyeye oturdu. Madeleine de mutfak bolumune gecti. Casey, Bettina’nin saginda oturuyordu. Jules de karsilarindaydi.

“ Bettina, seni sevgili dostum Kaptan O’Casey ile tanistirmek istiyorum.”

Bettina yan gozle Tristan’a baktiktan sonra basini yaninda oturan uzun boylu adama cevirdi. Casey belki Bettina’nin babasi yasindaydi ama hala yakisikli bir erkek sayilirdi. Kizil Saclari sakaklarinda agarmaya baslamisti. Fakat vucudu dinc ve kuvvetliydi.

Casey, “ Hizmetcinizle gorustum, Matmazel” dedi. “ Sizin Fransiz oldugunuzu da ondan ogrendim.”

Bettina bu adamin Fransizca konusmasina cok sevinmisti. Tam o sirada aklina seytanca bir fikir geldigi icin de tatli tatli gulumsedi.

“ Koyda gordugum gemi sizin mi Kaptan O’Casey?”

“ Evet, kizim. Burada bana herkes Casey der, senin de ayni seyi yapmani rica ediyorum. belki bir iki gun daha kaliriz. Tortuga’ya gidecektim. Tam o sirada bir Ispanyol kalyonu karsimiza cikti. Gemiye biraz tamir etmek icin buraya geldim.”

“ Yola cikarken beni de yaniniza alabilir misiniz?” Bettina bu soruyu gene Fransizca sormustu.

Casey kaslarini catarak. “ Peki ama neden buradan ayrilmak istiyorsunuz.” diye sordu.

“ Lutfen, burada daha fazla kalamam. Beni nisanlima gotururseniz size bol para verecektir.”

“ Peki bu sansli adamin adi nedir?”

“ Yeter.” Tristan oyle yuksek sesle bagirmisti ki, Bettina bos bulunup yerinden sicradi. Madeleine’in korku dolu yuzune ve Jules’in alayci bakislarini farkedince ofkesi iyice artti. Tristan’in da cok kizdigi belliydi.

“ Eger arkadasimla gorusmeye devam edeceksen Ingilizce konusman gerekiyor.”

“ Neden?”

“ Cunku sana hic guvenim yok, kucugum.”

Jules dayanamadi kahkahalarla gultmeye basladi.

Tristan, gozlerini Jules’e dikerek, “ Birdenbire bu derece neselenmenin sebebini ogrenebilir miyim?”

Jules, Tristan’in bu sorusunu duymazliktan gelerek Casey’e dondu. “ Genc arkadasimin bu pilice guvenmemesi bosuna degil. Kiz onu oldurmeye kalkisti. Belki de simdi seninle is birligi yapip onu oldurmeye calisir diye endiseleniyordur.”

Tristan'ın ofkesi gecmisti " Yoo, sebep bu degil. Bettina kacmayi aklina koymustu. Senden de bunun icin yardim isteyeceginden kuskum yok, Casey. Hanim sadece kendisinin bildigi sebebler yuzunden benimle birarada olmaktan pek zevk almiyor. Ama diger taraftan ben de bu hanimla beraber olmaya bayiliyorum. Bu kizi ben ele gecirdim. Benim malim sayilir. Bir bakima savas ganimeti oldugunu da soyleyebilirim."

Bettina ayaga firladi, " Hayir, ben savas ganimeti degilim."

Tristan sert bir sesle " Yerine otur, Bettina" dedi. " Durumu daha basit bir sekilde aciklamami ister misin?"

Hayir."

Tristan arkadasina dondu. " Belirttigim gibi bu kiz benim malim sayilir. Ona kimse elini suremez ve kimse de benden almaya kalkisamaz."

Casey, " Yoksa sonunda evlenmeye de mi karar verdin?" diye sordu.

" Hayir. Benim hayatimda evlilik yeri olmadigini bilmelisin."

" Canim o kadarini biliyorum, tabii. Demek Don Miguel de Bastida'yi hala bulamadin oyle mi?"

" Bulamadim."

" Onu aramaya baslayali kac yil oldu?"

" On iki yil oldu. Artik benden once baskalarinin onun hesabini gormus olabileceklerini dusunmeye basladim. Adamin pek cok dusmani var."

" Haklisin ama bence adam yasiyor. Port Royal'de bir denizciyle konustum. Adam Tanrinin yardimiyla Ispanya'daki cezaevlerinden birinden kacmayi basarmis. Bu denizci bana korkunc bir hikaye anlatti. Onun zindana atilmasina sebep olan kisi de senin yillardir aradigin adamdan baskasi degil."

" Denizci baska birseyler anlatti mi, Bastida en son nerede gorulmus?"

" Tayfanin durusmasi uc yil once Cartagena'da yapilmis. Adam o gunden sonra da Bastida'yi gormemis."

" Lanet olsun. O katili ne zaman bulacagim? Ne zaman soylesenize."

" Benim bildigim tek sey onu burada bulamayacagindir, evlat."

" Tabii haklisin. Onu burada bulamam." Tristan yumusak bakislarla Bettina'yi suzdu. " Fakat aramaya da birkac ay sonra ciksam olur."

Adanin yerlisi iki kiz kocaman yiyecek tabaklariyla iceri girince konusma da yarim kaldi. Bu kizlar Madeleine'in dedigi kadar guzeldiler. Parlak renkli etek ve acik yakali bluzlar giymislerdi. Kizlar birbirine cok benzedikleri icin Bettina onlarin kardes de olabileceklerini dusundu. Kizlar yemek tabaklarini masaya birakirlarken Bettina'ya da merakli merakli bakmaktan kendilerini alamadilar.

Bettinada dikkatini onundeki yemeklere verdi. Daha once hic tatmadigi nefis bir meyva vardi yemekte.

Biraz sonra geminin murettabati da birer ikiser sofraya geldi. Bettina su Bastida denen adami merak

ediyordu. Daha sonra bir fırsat bulur bulmaz Tristan'dan onun hakkında bilgi almaya calisacakti.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 25, 2007, 11:47:19 ÖÖ

.....ON SEKIZINCI BOLUM.....

Bettina, bir ara Triastan'a bahcede gezinmek istedigini soyledi ve kaptandan kolayca izin alinca da buna pek sasti. Evin on kapisindan disari cikti, once binanin cevresini dolasti, sonra da az ilerdeki agacligi gezdi agacligin otesindeki ahira bir goz atti. Ahirda tam yedi at vardi. Beyaz bir kisrak özellikle dikkatini cekmisti. Bettina hayvana yaklasip onunla dost olmak istedi ama bu beyaz kisrak da ahirdaki diger atlar gibi yabancılara kolay kolay alisacak cinsten degildi.

Bettina, ata binmesini bilmedigine oylesine hayiflaniyordu ki. Babasi Andre biniciligin kadınlara göre bir spor olmadigini soylemis, inadinan bir turlu vazgecmemisti. Genc kiz, at uysal olursa, Biniciligi ogrenmenin ona pek de guc gelmeyecegini dusundu.

Yerdeki kuru dallarin catirdamasıyla Bettina birden kulak kesildi. Gelenin Tristan oldugunu sanarak ofke icinde arkasina dondu. Fakat yanilmisti. Komur gibi simsiyah sacli bir adam hizli hizli ahira dogru geliyordu. Bettina'yi gorunce cok sasirdi.

" Ben galiba hayal goruyorum. Sen nereden geldin guzel kiz?"

" Sey, sey,"

" Neyse bos ver, Tanrının gönderdiği hediyenin kaynagini sormamaliydim."

Adam kollarini iki yana acararak Bettina'ya yaklasmaya baslayınca kizcagiz da panige kapildi. Adam yari ve guclu kuvvetliydi. Niyetini sezmemek ise hic de guc degildi. Bettina bir fırsatini bulup aci bir ciglik koparinca adam da hemen geldi kizin agzini kalın parmakli eliyle kapayiverdi.

" Neden korkuyorsun, yavrum? Sana bir kotuluk yapmayacagim ki. Aklimdan gecen seyler kimsenin canini yakacak cinsten seyler degil. Birisi buralara geliverirse diye agacliga dogru ilerleyecegiz."

Bettina simdi caresizlik icinde kivraniyordu. Onu bu beladan bir tek seyin kurtaracagini biliyordu. Elindeki kozu cok iyi kullanmaliydi. Bettina birden basini geriye iterek, "

" Siz durumun farkında degilsiniz, Mosyo" dedi.

"Ben Tristan'ın kadiniyim."

Adam Tristan'ın adini duyunca hemen Bettina'yi serbest birakip bir iki adim geriledi. " Kaptan Tristan adada degil ki" Bettina'ya pis pis bakarak siritti.

" Kaptan evde. Bu sabah geldik. Yalvaririm Mosyo, benim yuzumden oldugunuzu gormek istemem."

" Olmek mi? Oda nereden cikti?"

" Tristan bana elini degdiren erkegi oldurmeye yemin etti."

" Benim bildigim Kaptan Tristan kadınlara metelik vermez. Iste yalanin ortaya cikti. Hem oyle olsa bile senin ugruna olmeye de deger hani."

Adam, Bettina'ya kacma firsatini vermeden onu kollari arasina hapsetti, sonra dudaklarindan opmeye basladi. Ve birdenbire adam, Bettina'dan uzaklastirilip boylu boyunca yere serildi.

" Seni gidi alcak orospu cocugu seni." Adam avaz avaz bagirmaya baslamisti. Ancak Tristan'i karsisinda gorunce susuverdi.

Bettina hemen atildi. " Bana bir kotuluk yapmadi bu adam" diye mirildandi. Ortada bir neden yokken bu adami olduremezsin."

" Sana tecavuz etmek istedi. Bu yeterli sebep sayilmaz mi?"

" Ama bir sey yapmadi ki."

" Sen ne diyorsun, Brown?"

" Hanim bana bu sabah geldiginizi soyledi, Kaptan. Fakat ona inanmadim. Tayfalarindan hicbiri kasabaya gelmedi. Senin kadının oldugunu soyledigi zaman bana yalan atiyor sandim. Inanin gercegi bilseydim ona elimi surmezdim."

" Sen de kendi Kaptanini gormedin demek?"

" Hayir, dogruca kasabadan geliyorum."

" Pekala, Casey'in sag kolu oldugun icin bu defalik seni bagisliyorum. Ama beni iyi dinle, Brown... Bir daha sakın bu kadının yanına yaklasayim deme... Hadi simdi git kaptanini bul. Galiba oda obur yoldan kasabaya gitti."

" Tesekkur ederim, Kaptan Tristan" Brown, Bettina'nin yuzune bile bakmadan hizli hizli yuruyup gozden kayboldu.

Bettina alcak bir sesle. " Tam zamanin da geldigin icin sana tesekkur etmek istiyorum, Tristan."

Tristan kizi ahirin duvarina dayayip, kollari arasina aldi. Hirsla dudaklarindan opmeye basladi. Bettina bir an icin erkegin guclu kollari arasinda zevkten kendini kaybeder gibi oldu, ama kendini toparlamasi uzun surmedi. Hemen ellerini erkegin gogsune dayayip onu itti.

" Bir erkegin kollarindan kurtulup bir baskasinin kucagina atilmek istemedim, Tristan."

"Kurtulmadin, kurtarildin, yavrum. Ikisi arasinda buyuk fark var. Sadece bana gerektigi gibi tesekkur etmek isteyecegini dusundum."

" Sana demin tesekkur ettim ya."

" Evet, ya tesekkur ettin. Simdi soyle bakayim, Neden Brown'u korumaya calistin? Ben ayni sey yapmaya kalkistigim zaman beni oldurmek istemistin. Bu adama ozel muamele yapmana bir mana veremedim."

" O adam bana tecavuz etmedi. Oysa sen defalarca tekrarladin bunu. Beni oyuna getirdin, karsima gecip yalan soyledin. Beni kendi zevklerine alet ettin. Senden nefret ediyorum, Tristan. Eninde sonunda senden intikamimi alacagim."

" Eyvah, hayatim gene tehlikede mi?" Tristan bu soruyu gulumseyerek sormustu.

" Beni ciddiye almiyorsun ama yakinda pisman olacaksin, Tristan. Senin elinden kurtulunca, dunyanin kac bucak oldugunu sana gosterecegim."

Tristan kahkahalarla guldu. " Peki, su agzindan hic eksik etmedigin intikam alma isini nasil gerceklestireceksin?"

" Bir yolunu bulacagim."

" Kadimin benden boylesine nefret etmesi cok aci. Benim kadim oldugunu az once sen kendi agzinla soyledin. Bunu da hatirlatirim."

" Senin kadimin degilim."

" Nee, simdi de gercegi inkar mi ediyorsun? Bu gercegi benden baska herkesin onunde kabul etmene de sasiyorum dogrusu."

" O adama neden boyle dedigimi biliyorsun. Fakat cevrende dusundugun kadar korku vr saygi uyandirdigini da sanmiyorum, Kaptan. Cunku o adama senin kadimin oldugunu soylememe ragmen beni birakmak istemedi." Bettina sozlerini bitirince arkasini dondu, eve dogru yurumeye basladi.

.....ON DOKUZUNCU BOLUM.....

Bettina sinirli bir taviryla, " Maddy, bu gece benimle kalir misin?" diye sordu. Buyuk pirinc karyolaya oturmustu. " Eger bu canavar bu gece de benimle sevismek isterse, ondan kacmanin bir yolunu bulacagim. Yemin ederim, kacacagim." Bettina, koridorun sonundaki odaya yerlesmistti. Bu odayi oglekten sonra temizlemislerdi.

" Eger bir imkan bulursam senin yaninda kalirim, Bettina. Ama Kaptanin buna izin vermeyecegini cok iyi biliyorsun."

" Hasta oldugumu soyleyebilirsin. Yediklerim mideme dokunmus olabilir."

" Soylemesine soyleyim de, Tristan mutlaka kuskulanir. Hic de hasta gibi gorunmuyorsun, Bettina."

" Tristan'ı odaya sokmazsan benim hasta olmadigimi da anlayamaz."

" Bettina yavrum, Bu adam geminin kaptani. Ondan eskisi kadar korkmuyorum ama burada onun sozunun gectigini de unutmamaliyiz, hayatimiz onun elinde."

" Onun bizi oldurmeyecegini kac defa daha hatirlatacagim bilmem ki." Bettina bu sozleri sabirsizliktan bunalmis bir halde tekrarladi. " Ayrice daha sonra da bizi Saint Martin Adasina goturecegine soz verdi."

Madeleine konuyu degistirerek. " Neden hala ona karsi koyuyorsun, Bettina?" diye sordu. " Baksana Kaptan yakisikli bir erkek. Kont De Lambert bile onunla boy olcusemez. Eger bu adama boyun egersen senin icin hersey cok daha kolay olacak. Ustelik sana secme hakki da tanimadigina gore, ayiplanacak bir sey yapmiyorsun."

" Bettina saskina donmustu, " Ondan tiksindigimi bile bile benim vucudumdan istifade ediyor. Baska herhangi bir erkegi ona tercih ederim."

" Sen ona karsi koydugun icin adam da sana zorla sahip oluyor. Tek istedigi seninle sevismek. Simdiye kadar yeni durumunu kabullenmissindir diye dusunuyordum. Tristan, sana bir kocadan cok daha iyi davraniyor. Sana pek cok hediye veriyor. Ustelik senin ugruna sakalini da buyutmemeye dikkat ediyor. Jules bana herseyi anlatti... Sakalini kestigi zaman kaptan ofkeden cildiracak gibiyim."

Bettina, kendi kendine gulumsedi. Iste hic parmagini bile kipirdatmadan kazandigi savaaslardan biri de buydu. Tristan'in sakalini kestikten sonra kamaraya geldigi gece ne halde oldugunu hatirladi. Adam ofkesinden burnundan soluyordu. Sakalini kesmeye zorladi diye Bettina'ya avaz avaz bagirmis, cagirmisti.

Kaptan her gun aksama dogru tras oluyordu. Bettina da erkegin onunla sevismeye niyetlenip niyetlenmedigini boylece daha onceden anlayabiliyordu. Tristan o gun de yemekten once tras olmustu.

" Ne olursun, Maddy, Yalvaririm bu gece benim yanimda kal."

" Tristan bu gece yaninda kalmama izin verse bile yarin ne yapacaksin?"

" Yarinda baska bir bahane bulurum. Beni asil korkutan bu gece. Hadi simdi git Tristan'a hasta oldugumu soyleyiver. Benim yanimda kalmani istedigimi de soylemeyi unutma. Aman elini cabuk tut, Tristan buraya gelmeden onunla konus."

Madeleine icini cekti, " Peki, nasil istersen. Ben elimden geleni yapacagim. Bari sen de yataga gir."

Madeleine kapiyi kapadiktan sonra derin bir soluk alip koridorda yurumeye basladi. Bettina'nin, Tristan'dan nicin bu derece nefret ettigini bir turlu anlayamiyordu. Bu adamdan eni konu zevk alir gibiydi. Kavga ettikleri zamanlar Bettina canlaniveriyordu.

Madeleine elinden geldigince Bettina'ya yardim etmeye calisacakti fakat basarili olacagina pek akli yatmiyordu. Bettina, Kaptana karsi koydukca adam da ona baglaniyordu.

Madeleine agir agir merdivenlerden indi, erkeklerin yanina yaklasti. Hepsi bir masanin basinda toplanmis icki iciyordu.

Tristan, Madeleine'i gorunce. "Bettina nerede?" diye sordu.

" Yatiyor. Biraz rahatsiz."

" Tristan'in bir kasi havaya kalkti. " Nesi var Bettina'nin?"

" Galiba yedigi yemek dokunmus. Bu gece onun yaninda kalmama izin vermenizi istiyorum. Zavalli benim yardimima muhtac."

" Demek oyle ha? Buna hic gerek kalmayacak." Tristan sozlerini bitirir bitirmez ayaga kalkmisti.

" Ama Kaptan, sey..."

Jules soze karisti. " Oturun Madam. Haniminizin her seyinden Tristan sorumlu. Eger bakima ihtiyaci varsa bu isi de kaptan yapabilir. Aslinda ben boyle bir yardima ihtiyaci olacagini da sanmiyorum ya neyse..."

Madeleine, Jules'in kulagina " Tristan'in ona sahip olmak isteyecegini unutuyorsunuz." diye fisildadi.

" Tabii. Bettina'nin cani dayak istiyor anlasilan."

Tristan odasinin kapisini acti, icerde kimsenin olmadigini gorunce Bettina'nin oyununu anlamakta gecikmedi. Yandaki odaya gecti, orada da kimse yoktu. Ucuncu odaya girince Bettina'nin yatagin icinde buzulmus yattigini gordu. Tristan'in girdigini duyunca hemen dogruldu.

Tristan " Burasi senin odan degil kucugum."

Bettina buz gibi soguk bir sesle, " O halde benim odam yok demektir. Disarda uyumami mi tercih edersin?" dedi.

" Hayir, benim koynumda uyumani tercih ederim."

Bettina hemen diklendi, " Iste bunu da ben yapmayacagim."

" Dadin kendini pek de iyi hissetmedigini soyledi. Ama bakiyorum ofken yerinde... Hasta bir insanin ofkelenmeye de gucu olmaz." Tristan yatagin kenarina ilisti. " Gerçekten hasta misin, Bettina?"

" Evet, ama derdimi seninle paylasacak degilim."

" Bana kalirsa sen yalan soyluyorsun. Her seye ragmen sana biraz sut getireyim. Mideni rahatlatir."

" Tesekkür ederim ama bosuna zahmet etme. Eger bir sakincasi yoksa rahatsiz edilmeden uyumak istiyorum."

" Ben de tedavi edilmen konusunda kararliyim, Bettina."

" Kararlarini adamlarina uygulat. Senden emir almayacagimi daha once de soylemistim, Tristan. Simdi Maddy nerede? Bu gece benim yanimda kalmasini istiyorum."

" Madeleine asagida ama bu gece senin yaninda kalmayacak. Baska geceler de buna izin vermeyecegim. yatakta uc kisi birden yatamaz."

" Ben burada kalacagim."

" Benimle cekismenin sana bir fayda saglamayacagini artik ogrenmis olman gerekirdi. Simdi soyle bakayim, sesini cikarmadan guzel guzel benimle gelecek misin, yoksa seni odama zorla mi gotureyim?"

" Bu soruyu sorman bile hata. Senin yatagina kendi ayagimla dunyada gitmem, anliyor musun? Asla yapmam bunu." Bettina, ortulerin altina gizlenmeye calisti ama Tristan, onu saclarindan tutup cekmisti. Daha sonra da sert bir hareketle genc kizi kucakladigi gibi kendi odasina goturdu. Bettina'yi yataga biraktiktan sonra kapiyi kapamak icin arkasini dondu. Geri geldiginde Bettina odanin icinde saklanacak bir yer aramakla mesguldu.

Bir an icin Bettina urkek bir tavsana benzemisti. Tristan onu bu halde gorunce herseyi unutup kizi rahat birakmayi bile dusundu. Fakat Bettina'nin gozlerindeki o ofke dolu bakislar, intikam piriltileri Tristan'i kararindan caydirmaya yetti.

" Bu isten kurtulus yok, Bettina." Tristan soyunmaya baslamisti.

Bettina hemen pencerenin onune kostu. Sonra basini geriye cevirdi, " Asagiya atlayacagim."

" Hayir boyle birsey yapmayacaksin. Yasamak istiyorsun, bu istegi duyman icin de pek cok nedenin

var. Benden intikamini almak da bu nedenlerin arasinda." Tristan basini sallayarak icini cekti, " Benimle nicin didisiyorsun, Bettina?"

" Beni kandirmaya calistigin icin, yalan soyledigin icin, istemedigim halde bana zorla sahip olmaya kalkistigin icin seninle didismek zorundayim."

" Az once sende bana yalan soyledin. Hasta olmadigin halde hastayim dedin ama ben senden intikam almayi dusunmuyorum."

" Oyle mi? Peki, neden burada zorla alikoyuyorsun, Tristan? Bu da bir cesit intikam sayilmaz mi?"

" Hayir, senden intikam almayi dusunmedim bile. Eger sana evlenme teklif etseydim ne diyecektin?"

" Dunyayi ayaklarimin altina versen de seninle evlenmem" Bettina bu sozleri buyuk bir ofkeyle soylemistir. Sonra birden sesini yumusatti, " Ama bana evlenme teklif etmiyorsun ki..."

" Hayir, boyle bir teklif yapmiyorum. Fakat seni dovup sovmuyorum, Bettina. Ne istersen veriyorum. Bunlara karsilik da senden tek istedigim sey, benimle sevismen. Kont De Lambert de sana baska türlü davranmayacaktır." Tristan'in sesi sevgi ve sefket doluydu.

" Bir bakima haklisin. Ama Kont bana zorla sahip olmayacak ki."

Tristan'in gozleri kisildi. Kizgin bir sesle " Kont daha seni gormedi bile."

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 25, 2007, 11:49:55 ÖÖ

.....YIRMINCI BOLUM.....

Tristan muamlari sondurunce odanin icine ayin solgun isiklari doldu. Genc adam, uzun bir sure uyuyamadi, neden sonra goz kapaklari agirasmaya basladi. Bettina erkegin ona arkasini donup uyumasina sevinmistir, Bettina yavasca yataktan kalkti, menekse rengi elbisesini sirtina gecirdi. Bu isi yaparken gozlerini de Tristan'dan hic ayirmadi.

Bettina icinden, bir daha bana dokunursan kacacagimi sana soylemistim diye gecirdi. Ama sen bana inanmadin. Hayir, bana zorla sahip oldun kendini tatmin edecektin. Eee, iste boyle sabahleyin uyandigin zaman ben coktan gitmis olacagim. Ve sen beni bir daha asla bulamayacaksın, Tristan."

Bettina hic gurultu yapmadan kapiyi kapadi ve yavas yavas merdivenlerden indi. Buyuk yemek salonuna szip kalan tayfalarin uzerlerinden atlamak zorunda kalacagini dusunmustu, fakat gorunurde kimsecikler yoktu. Herhalde adamlar kasabaya gitmislerdi ya da gemide geceleyeceklerdi.

Bettina, bahceyi gecti. Disarida ay isiginin ortaligi gunduz gibi aydinlatmis olmasına sasti. Fakat karsisindaki karanlik agac kumesini gorunce de icine birden korku dustu. Bu agaclarin arasindan gecmek zorundaydi cunku.

Ayin isiklarini arkasinda birakmis agaclarin arasindaki dar patikada yuruyordu. Ormanin icine iyice girince ayisigindanda eser kalmadi. Ahiri zar zor bulabilecekti.

Bettina bir iki saniye durup dusunmek zorunda kaldi. Mutlaka bir plan yapmaliydi. Agaclarin arasindan evi gorebilmek icin basini geriye cevirip bakti. Pencerelelerin hic birinden isik sizmiyordu. Evde durum normaldi.

Besbelli Tristan derin bir uykuya dalmis olacakti. Sabaha kadar da uyanmayacagi muhakkakti. Bettina'nin da uzun zamana ihtiyaci vardi. Tristan onu takip etmek icin ahirdaki atlardan birine atlayip onu yakalamaya calisacakti. Eger Bettina yayan gitmeye kalkirsarsa Tristan onu kolayca yakalayabilirdi. Onun icin de atlardan birini almasi gerekiyordu.

Bettina hemen saclarini iki orgu yapip ensesinde bagladi. Sonra ahira yaklasti, kapisini bulmaya calisti. Ama gorunurde kapi filan yoktu. Demiryolu raylarindan yapilan parmakliktan iceri atlamasına imkan yoktu. Sonunda raylari kaldirip kendine yol acmayı denedi. Biraz ugrasinca bu isi de basariverdi.

Ahirdaki atlardan biri kisnedi, sonra oteki...Bettina solugunu tuttu. Atlarin kisnemesi gecenin sessizliginde bir davul gumburtusu gibi gelmistti. Sinirli sinirli cevresine bakindi. Gecenin karanliginda fazla birsey de gorulmuyordu. Tekrar eve bakti. Orada hala bir hayat belirtisi yoktu. Simdi boceklerin vizilttilarini ve kuslarinda seslerini duymaya baslamisti.

' Biraz cesur ol, Bettina, Tristan sabaha kadar uyanmayacaktır. Hadi artik korkma.'

Bettina bunlari dusunerek ahira girdi. Icerdeki beyaz kisragi gozune kestirmisti. Ona yavas yavas yaklasti. Beyaz kisrak biraz geri cekilmisti. Obur atlarda huysuzlanmaya baslamislardi. Bettina bir an icin atlarin hepsinin citin acik kalan bolumunden disari kacacaklarini dusundu. Fakat atlar, biraz sonra sakinlesiverdiler.

Bettina bu isin kolay olamayacagini anlamisti. Hani neredeyse kacmaktan da vazgececekti. Ne eger vardi, ne dizginler. Bir parca ip bile yoktu yaninda. Ati yelesinden tutmaya calisacakti. Bereket ki fazla iri bir hayvan degildi. Ama at ondan kacmaya calisirsarsa Bettina bu isi nasil basaracakti.

Bettina bu sefer hayvana agir agir yaklasmayı denedi. Hayvanin boynunu oksadi sonra ona iyice yaklasti. Elini hayvanin burnuna goturdu.

Ati oksamaya devam ederken bir yandan da onunla konusmaya baslamisti. Hayvanin huzursuzluktan kurtulmasını bekliyordu. Sonra da uzerine binmeye calisacakti. Beyaz kisrak biraz sonra Bettina'ya iyice alismisti. Genc kiz hayvani yeleslerinden tuttugu zaman da ondan kacmaya calismadi. Bettina bir sicrayista hayvanin uzerine oturuverdi. Sonra eteklerini topladi ve hayvanin yavas yavas ilerlemesini saglamak icin bogurlerine ayaklariyla hafifce dokundu. Uysal bir atti bu... Biraz sonra arkasina bakınca ahirdaki obur atlarin da citin acik kalan bolumunden disari ciktiklarini gordu. Tristan, artik istese de ona yetisemeyecekti. Simdi gidecegi yolu kararlasmasi gerekiyordu. Adanin obur kiyisine gitmek fena fikir degildi. Ancak Tristan'in bunu akil edecegi muhakkakti. Oncelikle kasabanin yolunu bulmaliydi. Oradan bir yardim istemenin faydasi olmayacakti. Zaten Tristan'in da kasabaya gelip onu arayacagini unutmamak gerekiyordu. Bettina kimseye gorunmeden bir gemi bulmak zorundaydi.

Patika sola kivriliyordu. Bettina donemecte basini arkaya cevirip eve bakti ama bina artik cok gerilerde kalmisti. Obur atlar da peslerinden gelmiyorlardı.

Bettina koca adada tek basina olduguna inanacakti nerdeyse. Bir an icin panige kapilir gibi oldu ama bu duygusunu yenmesi cok surmedi. Neden o evden kactigini dusununce korkusu dagilmisti. Sonra Madeleine'i evde biraktigini hatirladi.

Ati geriye dondurmek istedi, fakat hemen fikrinden caydi. Madeleine'i yaninda goturemezdi. Basariya ulasabilmesi icin bu seruvani tek basina devam ettirmesi gerekiyordu. Madeleinee kacmaya cesaret edemezdi. Ayrica kadinin atlardan da odu kopuyordu.Bettina'yi bu kararından caydirmak ister, belki

de Tristan'a herseyi anlatip Bettina'ya engel olmaya kalkisirdi.

Bettina, sag salim Saint Martin Adasi'na gidip Kont De Lambert'e basindan gecenleri anlatmaya kararliydi. Ondan sonra da Kont gidip Madeleine'i kurtarirdi. Madeleine bir sure adada herturlu tehlikeden uzak kalacakti. Tristan ne kadar kizarsa kizsin, ofkesinin acisini Madeleine'den cikarmaya kalkismayacakti.

At ustunde on bes yirmi dakika yol aldigi halde, Bettina saatlerden beri at sirtindaymis gibi yorgun dushman. Orman da oylesine sik agaclarla kapliydi ki, karanlikta onunu gormesine imkan yoktu. Patika hafifce saga kivrilince, Bettina uzakta kulubelerin damlarini secer gibi oldu.

Bettina adanin sagina gitmeye karar vermisti. Artik patika falan da kalmamisti. At agaclarin arasinda guclukle ilerliyordu. Bettina, icinden atin gozlerinin onunkilerden daha kuvvetli olmalari icin dua etti.

Aradan bir saat gecti....Saatler birbirini kovaladi. Bettina, artik zaman mefhumunu da kaybetmisti. Tristan uyanmadan bir hayli mesafe kaydetmek zorundaydi. Aksi halde genc adamin onu yakalamasi ihtimali kuvvetliydi.

Birden kahverengi kucuk bir hayvan atin onune cikti. Hayvan fena halde huylanmisti. Saha kalkip Bettina'yi uzerinden attiktan sonra hizla oradan uzaklasti. Bettina neye ugradigini anlayamamisti. Biraz kendini toparlayınca hayvanin yerinde yeller estigini faketti. Artik hirsindan aglayacak gibiydi. Ayaga kalkip ustunu basini silkti. Agaclarin arasindan dagin tepesini gorunceye kadar da yonunu nasil bulacagini kestiremeden yurumeye devam etmisti. Biraz sonra da yayan daha cabuk yol aldigini faketti.Ustelik nereye gittigini de gorebiliyordu.

Bir saat kadar sonra Bettina, yakindan dalga seslerini duydu. Artik son bir gayret kosmaya baslamisti. Ormandan cikti sirada gunes de dogmustu. Bettina kumlarin uzerine diz coktu. Soluk soluga kalmisti. Tekrar basini kaldirdigi zaman gozlerine inanamadi. Dogan gunesin solunda bir gemi vardi. Kiyiya bir mil kadar acikta demirli duruyordu.

Bettina kollarini havada sallamaya basladi. Sonra akli basina geldi, gemidekiler onu goremezlerdi.

Bettina hemen ayaga kalkip avazi cikti kadar bagirmaya basladi. Gemi de hareket etmisti. Adanin baska bir yerine dogru ilerliyordu. Bettina adamlara sesini duyuramayacagini anlayınca bu defada kollarini havada sallayarak isaret vermeye calisti. Gemi biraz sonra ona dogru gelmeye baslamisti. Bettina sevincinden gozyaslarini tutamadi.

Kucuk bir sandal indirilmisti gemiden. Bettina, sandal kiyiya yaklasmadan Tristan'i karsisinda buluvermekten korkuyordu.Fakat on bes dakika sonra Bettina, Kaptan William Rawling'in himayesinde onun gemisinde yol aliyordu.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 25, 2007, 11:54:10 ÖÖ

.....YIRMI BIRINCI BOLUM.....

" Aslında sizi karaya bizzat cikarmak isterdim, Matmazel Varlaine. Fakat sizi almak buraya getirmek benim programimi aksatti. Oysa iyi bir is adami programini dakikasi dakikasina uygulamak zorundadir."

" Buna luzum yok, Kaptan. Bana cok iyi davrandiniz, buyuk bir yardimda bulundunuz. Kont De Lambert'in ciftligini bulmakta gucluk cekecegimi hic sanmiyorum."

" Bende sanmiyorum. Duyduguma gore adadaki ciftliklerin en buyuklerinden biriymis onunkisi. Bana boyle demislerdi."

Kucuk sandal denize indirilirken Bettina da geminin guvertesinde Kaptan'la vedalasiyordu. Saint Martin Asasi'na kadar iki hafta suren yolculugu sirasinda Bettina, bu babacan adamdan hoslanmisti. Elli yaslarinda babacan bir adamdi Kaptan Rawlinsen Amerikan kolanilerine icki ve tutun goturup, adalardan mal aliyordu.

Bettina, Kaptan'a Tristan'in adasina nasil geldigini anlatirken bir yalan uydurmustu. Guya onu Saint Martin Adasi'na goturen geminin guvertesinden denize dusmus ve karaya kadar yuzerek canini kurtarmisti. Kaptan genc kizin sag salim karaya ulasmasina cok sasmisti dogrusu Deniz kopek baliklari ve baska tehlikeli baliklarla doluydu cunku.

Bettina adaya donmek isterse diye Kaptan Rawlinsen'den bu yorenin bir haritasini istemisti. Kaptan buyuk bir dikkatle buyucek bir harita cizip Bettina'ya vermisti. Genc kiz bu haritayi elbisesinin cebine saklamisti.

Bettina, Kaptanin ona sabahleyin giymesi icin izarar ettigi pantolon ve gomlegi isaret ederek, " Bu kilikta karaya cikmama neden luzum gordugunuzu anlayamadim" dedi.

Kaptan gulumsedi, "Billy'nin giyecekleri sana tam geldi, evlat."

" Tam mi geldi? Bunlar bana buyuk..."

" Daha iyi ya. Bu bol giyecekler senin guzelligini gizlemeye yarayacak. Rihtimlarda volta atan gemiciler seninle fazla ilgilenmeyecekler." Kaptan merakla kizin yuzune bakti. " O guzelim sari saclarini su bir karislik bez parcasinin altinda gizlemeyi nasil basardin?"

" Saclarimi gomlegin icine soktum." Bettina bir daha erkek elbisesi giymek zorunda kalmamasi icin dua ediyordu.

Kaptan guldu. " Neyse saclarin farkedilmiyor."

"Ama cok da rahatsiz oluyorum."

" Nisanlini bulman uzun surmeyecektir. Onu bulunca kendi elbiseni giyersin. Ve, iste sandal denize indirildi. Rask seni kiyiya goturecek.

Bettina, gulumseyerek Kaptani yanaklarindan optu. Kaptan Rawlinsen kizin sandala binmesine yardim ettikten sonra kucuk sandal gozden kayboluncaya kadar guverteden ayrilmadi.

Bettina, rihtimda agir agir yuruyordu. Burasi ne kadar kalabalik ve gurultulu bir yerdi boyle...Rihtima yanasan bir cok geminin yuku bosaltiliyordu. Bir alay kucuk cocuk siska bir kedinin pesinden kosuyordu. Kocaman katirlarin cektikleri arabalara gemilerden bosaltilan mallar yukleniyordu. Burasi Tortola'dan daha kalabalik, daha gurultulu bir yerdi.

Bettina bir denizcinin yolunu kesip adres sormak istedi, fakat gemici onun yuzune bile bakmamisti.

Bettina rihtimda bir sure dolastikten sonra bir dukkanin onunde dilenen uc cocugu ve onlari dikkatle seyreden iki denizciyi gordu. Bu adamlarin bir yere gitmek icin acele etmedikleri belliydi. Hemen onlari yanina yaklasti.

"Affedersiniz..."

Adamlarin ikisi de donup Bettina'ya baktilar. Iki adamdan birinin boyu Bettina'nin ki kadardi. Bettina'yi gorunce gozleri sevinclerle parladi. Obur adam biraz daha kısa boyluydu, yuzune hic de uymayan kucucuk boncuk gibi gozleri vardi.

Birinci adam, " Iste tam istedigi gibi birini buldum." diye mirildandi.

Oburude Bettina'yi tepeden tirnaga suzerek " Gercekten oyle, bu tam Kaptan'in istedigi gibi biri, Shawn" dedi.

Bettina, adamlari merakla suzdukten sonra oradan kacmaya calisti. Adamlardan adi Shawn olan " Bir dakika beni bekle, delikanli" diye seslendi. " Sana Kaptanimin kamarotlugunu teklif ediyorum."

" Anlamiyorsunuz" Bettina bu sozu soyley soylemez adam, koluna yapisti. Bettina'yi bileginden sirmsiki tuttu.

" Sakin denizlere acilmaktan hoslanmadigini soylemeye kalkisma. Denizcilik guzel bir meslektir."

" Hayir" Bettina kolunu adamin parmaklarindan kurtarmaya calisti ama basaramadi.

" Senin macera hevesine ne oldu delikanli? Bu is icin bicilmis kaftansin. Simdiye kadar bir deri bir kemik kalmis siska oylanlarla ugrastik. Ne diyorsun?"

" Hayir simdi beni rahat birakin."

Adam sert bir hareketle Bettina'nin kolunu arkaya cekip, canini acitti. " Bu isi kabul etmeye pek de istekli gorunmemen cok kotu, delikanli ama gene de sonuc degismeyecek."

"Beni zorlayamazsiniz."

"Eger tek kelime soylersen kilicimla sirtina bir harita cizerim." Adam sinirlenmisti. Bettina'nin kolunu bukuverdi. Bettina'nin fena halde cani yanmisti. Neredeyse dusup bayilacakti. " Kaptan bizi kamarotluk yapmaya elverisli birini bulalim diye karaya gonderdi. Sen tam onun istedigi gibisin. Cabucak ise alisacagindan eminim. Kaptan Mike'i memnun etmek hic de guc degildir. Bunu kisa zamanda anlayacaksin. Ilerde de bana mutlaka tesekkur edeceksin. Denizcilik guzel bir meslektir cunku."

Adamlar Bettina'yi aralarina alip yurumeye basladilar. Bettina sirtinin tam ortasina bir bicagin sivri ucunun degdigini farketmisti.

Adamlar onu demir almaya hazirlanan bir yuk gemisine goturduler. Tayfalar islerine oylesine dalmislardi ki, iki adamlar Bettina'nin varligini faketmediler. Bettina'nin icine bir korkudur dushman. Ya bu gemiden kacamazsa ne olacakti?

Onu hemen Kaptanin kamarasina goturduler. Sahawn adindaki adam onu iceri sokarken " Bizim Kaptan Mike senin calismaya istekli olmadigini duyarsa, yandin demektir. Hic gozumu kipmadan girtlagini kesiveririm. Umarim dedigimi anlamissindir. Gozlerimi senden hic ayirmayacagim bunu da bilesin."

Kapi kapanip da Bettina kamarada yalniz kalinca hic vakit kaybetmeden kapiya kostu. Neyse ki, kapi kilitle degildi. Bettina hemen disari cikti. Shawn ile arkadasinin orada bekledigini gorunce ister istemez geri dondu. Iste gene kacirilmisti. Fakat bu defa bir erkek cocugu oldugu icin onunla

ilgilenmemislerdi,

Tristan'dan her kacisinda daha kotu bir belaya catmasina bir mana veremiyordu.

Bettina kamaranın icinde gezinmeye basladi. Su Kaptan Mike bir an once gelse de ona durumu anlatabilse diye sabirsizlanliyordu. Fakat gemi yola cikmadan kaptan kamaraya donmeyebilirdi. Eger boyle olursa, ne yapacakti?

Dakikalar yerlerini saatlere biraktilar. Bettina tekrar kapidan cikmayi denedi ama, Shawn orada duruyordu. Dedigi gibi kamaranın onunde nobet tutuyordu. Acaba kaptana bu adamin onu gemiye zorla getirdigini soylerse adam onu gercekten oldurur muydu? Ama kamarotluk da yapamazdi ki, Kaptan onun bir kadin oldugunu kisa bir zamanda anlayacakti.

Neden basi dertten kurtulmuyordu? Once Tristan, arkasindan hapislane sonra gene Tristan ve simdi de bu bela. Ustelik nisanlisi da bu adadaydi ve Bettina ondan yardim isteyemiyordu. Ya Kaptan da Tristan gibi biriye ne olacakti?

Birden kamaranın kapi acildi ve kizil sacli iri yari bir adam iceri girdi. Bettina'yi dikkatli dikkatli suzduktan sonra masanın basindaki koltuga coktu. Orta yasli yakisikli bir adamdi ama pek yorgun gorunuyordu.

" Demek benim yeni kamarotum sensin ha." Adamin sesi bile yorgundu.

Bettina bu adamdan korkmak gerekip gerekmedigini kestirememisti. Alcak bir sesle, " Hayir, Mosyo." dedi.

" Oyleyse burada ne isin var?"

" Adamlarinizdan ikisi getirdi beni buraya."

" Neden?" Adamin yesil gozleri Bettina'ya yönelmisti.

" Sizin islerinizi yapmam icin getirdiler ama"

" Ama sen kararini degistirdin oyle mi? Acaba bu isi biraz dusunmeni soylersen, dedigimi yapar misin? Kamarama bakan cocuk firtinali bir gun de dalgalara kapilip boguldu. Ama o hastalikli bir oglandi. Sen ise bana guclu kuvvetli, saglam bir delikanli gibi gorundun. Bu gece denize aciliyoruz. Senden daha iyisini bulmama da imkan yok. Ne dersin kabul mu?"

" Imkansiz, Kaptan."

" Fransiz oldugun icin endiseleniyorsan, tatli canini bosuna uzme. Gemide baska Fransizlar da var, pek yalnız kalmayacaksin. Ustelik guzel ingilizce de konusuyorsun. Kardan sana da pay verilecek, ayrica gemide daha iyi mevkieler elde etme firsatini da bulacaksin."

" Eger erkek olsaydim, bu teklifiniz bana cazip gelebilirdi, Kaptan."

" Bu da ne demek oluyor? Sacmalamaya basladin."

Bettina hemen karsilik verdi, " Ben erkek degilim. Adamlariniz beni buraya getirdikleri zaman onlara gercegi anlatmama firsat vermediler Kaptan, Ben bir kizim."

" Bir kiz mi?" Kaptan kulaklarına inanmamisti.

Kaptanın supheciligi Bettina'yi tedirgin ediyordu. Basındaki kirmizi esarbi cozdu. Saclarini gomleginin altından cekip serbest birakti. " Evet kizim ben."

Kaptan Mike'in ani kahkahasi Bettina'yi sasirtmisti. Merakla adamin yuzune bakti. " Yuzunu fazla ince ve duzgun bulmustum zaten. Fakat boyle bebek yuzlu delikanlilara daha once de rasladigim icin pek aldirmadim. Bir karisiklik yaratmamak icin kadin elbiseleri giymen dogru olur, ufaklik."

" Ben her zaman erkek elbisesi giymeye aliskin degilim ki. Dikkati cekmemem icin boyle giyinmemi tavsiye etmislerdi."

" Ama bu kiyafetle daha fazla dikkati cektin iste. Basin derde girdigi icin uzgunum, kucuk hanim."

" O halde gidebilirim degil mi?"

" Evet, ne kadar yorgun oldugumu unutmada toz ol buradan. O guzel saclarini da gene gizlemeye calis kizim. Buradan giderken de ayni kilikta olman gerekiyor."

Bettina rahat bir soluk alip adamin dedigini yapti. Basina esarbi baglayinca Kaptan da ayaga kalkti onu kapiya kadar gecirdi. Kapida ayrilirlarken Bettina'nin elini optu.

" Seninle tanismak benim icin bir zevkdi, guzel kiz. Seni hic unutmuyacagim."

Bettina disari cikar cikmaz Shawn adindaki denizciyi ve tehditlerini hatirladi. Guverteye soyle bir goz atinca adamin biraz ilerde durdugunu gordu. Bettina'nin gozleri korkudan irilesmisti. Shawn'un ofkeli bakislari onu gercekten korkutuyordu. Basini arkaya ceviriip Kaptanın kamarasina bir goz atti. Fakat kamaranın kapi si kapaliydi.

Shawn " Demek ona herseyi soyledin?" diye homurdandi. Sonra bicagini cekti. " Seni uyarmistim, delikanli."

Bettina'nin yuzu bembeyaz oldu. Guvertedeki adamlar da kanli bir kavgaya tanik olacaklarini dusunerek onlari seyre koyulmuslardi. Fakat Bettina bunun farkina bile varmadi. Agzindan tek kelime bile cikmiyordu. Shawn agir agir hareket ediyordu.

Bettina icinden kacmaya calismali diye dusundu. Ve aniden donup kosmaya basladi. var gucuyle kosuyordu.

Bettina sokaga cikinca rahat bir soluk aldi. Kacmakla ne iyi etmisti. Kusku dolu gozlerle cevresine bakindi. Hay aksi seytan, Shawn sokagin obur ucundan geliyordu. Bettina hemen gordugu bir binanin kapisindan iceri girdi..Burasi terk edilmiş bir yerdi.duvara yaslandi.soluk bile almaktan korkarak,denizcinin kapiya yaklasmasini bekledi. Heyecandan ve korkudan oracikta olecekti neredeyse

Fakat kimse gelmedi genc kiz geri donmeye korkuyordu.

Ya adama gene yakalanirsa yoo, boyle bir sey olursa adamin elinden bu sefer kurtulamazdi. merdivenden yukari kata cikti.Bettina binanin arka penceresinin onune gitti. Disarda balkon falan yoktu. Asagida sagda bir arka kapinin uzerindeki genis sacak dikkatini cekmisti.pencerenin hemen altinda da buyucek bir odun yigini vardi. Eger Bettina pencereden bu odun yiginina uzerine atlarsa hemen olebilirdi. Cunku odunlarin uzerinde ince ince dallar vardi. Hepsinin de uclari birer ok gibi sivriydi.

Bettina bacaklarini pencereden asagi sallandirip bekledi. Hayatinin son dakikalarini yasadigina inanmiyordu. Dunyanin belki de en yakisikli erkeginden kacmisti. O adami bu akibet ugruna terk

etmisti demek.

“ Ah Bettina, oyle buyuk bir aptallik ettin ki” diye mirildandi.

Derin bir soluk alip ellerini pencerenin kenarlaridan cektii. Biraz one egilirse hersey bitecekti. Fakat gene de yasamak istiyordu. Iskence cekecegini bile bile yasamak isteginden vazgecememisti. Tekrar geri dondu.

Atlamalysin Bettina. Hayir, bunu yapamam. Bagirip yardim isteyebilirsin, Bettina. Hayir, o zaman da Shawn gelebilir. Ve ben de o odun yiginina atlamak zorunda kalirim. Oyleyse odun yigininin otesine atlamaya calis. Bettina tekrar disariya bakti. Odun yigini gozunu korkutmustu. Ya kapinin uzerindeki sacak? Bettina ani bir kararla elbisesini bir halat gibi pencereye baglayip ona tutuna tutuna kapinin uzerindeki sacaga varmaya calisti. Bu is pek de kolay olacaga benzemiyordu. Genc kiz boslukta asili kalinca panige kapilip geri donmek istedi. Ama bunuda basaramayacakti. Sacak, onun sandigindan daha da asagidaydi. Bir hamlede oraya erismesine imkan yoktu. Bir sure daha sallandi durdu, sonra nasil olsa olecegini bildigine gore hayatina kendi elleriyle son vemenin daha kolay olacagini dusunerek kendini yere attii. Sacagin uzerine dusmustu. Sacak sandigi kadar yuksek degilmisti. Buradan yere atlamasi ise pek de guc olmayacakti.

Bettina sokaga dusunce, rahat bir soluk aldi. Hemen yerden kalkip ustunu basini silkti. Korku ve kuskulu dolu gozlerle cevresine bakindi. O da ne Shawn sokagin karsi tarafinda bir hanin kapisindan iceri giriyordu. Bettina'nin bulundugu tarafa bakmamisti. Genc kiz adamin handan iceri girmesini bekledi, bir kac dakika oyalandi sonra da bacaklarinin olanca kuvvetiyle kosmaya basladi. Karsisina cikan bir cocuga Lambert cifligine ne taraftan gidildigini sordu. Oglan ona ciftligin kentin disinda oldugunu fakat Kont'u o sabah rihtimde gordugunu soyledi.

Bettina kentten uzaklasmak istiyordu aslinda. Fakat Kont'un rihtimde oldugunu ogrenince istemeye istemeye limana dondu. Rihtima vardigi zaman bir sandik yiginina yaslanmis duran yasli bir adamin yanina yaklasti.

“ Ozur dilerim efendim” dedi, “ Acaba Kont De Lambert'i nerede bulabilirim?”

“ Kontla senin ne isin var delikanli?”

“ Cok onemli bir is efendim” Bettina icinden bir daha erkek elbisesi giymeye de tovbe etmisti.

Adam eliyle buyuk bir gemiyi isaret ederek, “ Kont hazretleri orada dedi. “ Emir veren adam Kont'un ta kendisi.”

Bettina Kontu bu kadar cabuk bulabildigi icin bayagi rahatlamisti. Hemen adamin gosterdigi gemiye gitti. Bu buyuk gemiye zincire vurulmus koleler yukleniyordu. Bettina cevreye yayilan igrenc kokudan oylesine rahatsiz olmustu ki, burnunu tikadi. Emir veren adami da gormustu. Orta boylu dalgali siyah sacliydi. Arkasi genc kiza donuk oldugu icin, Bettina adamin yuzunu goremiyordu. Bettina, Kont'a seslendi. Adam isminin soylendigini duyunca basini yana cevirip sesin geldigi tarafa yan gozle bakti sonra tekrar isina dondu. Bettina, Kont'in cok yakisikli bir erkek oldugunu hemen farketmisti. Erkek kiyafetiyle nisanlisinin karsisina ciktigina gore adamin ona ilgi gostermesini elbette bekleyemezdi.”

Bettina agir agir adamin yanina gitti. “ Siz Kont Pierre De Lambert'misiniz?”

“ Cekil basimdan, oglum, dilenciye sadaka verecek halim yok.”

“ Siz...”

“ Sana defol buradan dedim.”

" Ben Bettina Varlaine'in."

Kont guldu, basini tekrar cevrip isine devam etti. Bu arada Bettina da basindaki esarbi ckarip atmisti. Sari saclarini gomleginin altindan cekip omuzlarına dagittikten sonra tatli bir sesle " Mosyo" diye seslendi ve geri donup hizli adimlarla yurumeye basladi.

Kont kizin arkasından Bettina" diye bagirarak kosmaya baslamisti. Fakat Bettina durmadi. Kont onun yanina vardigi zaman sert bir hareketle kolundan tutup cevirdi. " Beni bagislamalisin, Bettina. Senin oldugunu saniyordum. Kaptan Marivaux Benim gemimle adaya dondu ve olanlari anlatti. Az oncede benden para sizdirmek isteyen bir serseri oldugunu sandim. Butun kasaba senin gelmeni bekledigimi ve olanlari biliyor."

Bettina'nin ofkesi hemen gecmisti. Tatli tatli gulumsedi. " Seni yordugum icin ozur dilerim."

" Ama ben de yuzune iyice bakmadan sana bagirmamaliydim. Neyse bunlari unutam artik. Gel seni simdi eve gotureyim. Sonra oturur uzun uzun konusuruz. Ayrica sana bir surprizim var."

" Surpriz mi dedin?"

" Evet, bu surprizden cok da hoslanacagina inaniyorum. Simdi soyle bakayim, buraya gelmeyi nasil basardin?"

" Bir tuc-car gemisiyle geldim."

" Ama benim gemime saldiran tuc-car gemisi degilmis."

" Biliyorum. Tuc-car gemisi degildi. Sana anlatacak pek cok sey var. Ama dedigin gibi bunlari sonra konusuruz. Simdi sicak bir banyo yapip ustumu degistirmekten baska bir sey istemiyorum."

" Haklisin hayatim. Eve varmamiz uzun surmeyecek."

.....YIRMIKINCI BOLUM.....

Jossel Varlaine, habersizce kontun calisma odasina girince Kont De Lambert, " ah, madam Varlaine" dedi. Sizin bugun kendinizi daha iyi hissetmenize cok sevindim. Dun buraya geldiginizde kizinizi bulamamaniz elbette sizi cok sarsti. Buyuk bir sok gecirdiniz."

" Kendimi daha iyi hissetmiyorum, Mosyo, fakat kizimin oldugune de inanmiyorum. Onu aratmalisiniz."

Pierre, masasinin yanindaki koltugu isaret ederek, " Lutfen buyrun oturun, Madam" dedi. " Kizinizi buldum. Daha dogrusu o beni buldu. Bettina sizin odanizin yanindaki odaya yerlesti. Su sirada banyo yapıyor."

" Peki ama neden bana haber vermediniz?" Jossel boyle diyerek odadan disari firlamak istedi.

Pierre kadinin kapiya varmasini beklemeden sert bir sesle, " Madam Varlaine" diye seslendi, " Bettina'yi gormek icin biraz daha beklemenizi rica ediyorum."

" Peki ama neden? Yoksa kizim hasta falan mi?"

" Yoo, gordugum kadariyla hasta falan degil, fakat gemimden kacirildikten sonra basina neler geldigini ogrenmem gerekiyor. Kizinizla once ben konusmak istiyorum."

" Ama ben onun annesiyim."

" Ben de nisanlisiyim. Herseyden once bilmek zorunda oldugum bazi seyler var. Bunu takdir edersiniz sanirim."

" Siz ne demek istiyorsunuz, Mosyo? Bettina'nin sag salim buraya gelmesi yetmez mi?"

" Eger Bettina benim karim olacaksa yetmez."

Jossel Varlaine, ofkelenmisti. " Eger de ne demek oluyor? Size sunu soyluyeyim, Kont De Lambert ben baslangictan beri bu evlilige karsiyim. Bettina'nin evlenecegi erkegi kendisinin secmesini isterdim. Hala da dusuncemi degistirmis degilim. Kocam da oldugune gore Bettina. Babasiyla yaptiginiz anlasmaya uymak zorunda degil. Zaten kizima bunu anlatmak icin geldim."

" Lutfen sinirlenmeyin Madam Varlaine. Beni yanlis anladiniz galiba."

" Sizi gayet iyi anladigimdan eminim. Mosyo. Eger Bettina artik bakire degilse, bundan dolayi da onu suclamayiniz. Eger onunla evlenmek istemezseniz kizimi alir giderim. Bu evde bir dakika bile durmamiza gerek yok."

Pierre'in cani sikilmisti, fakat duygularini gizlemeyi basardi. Aslinda bu kadina kizinin geldigini haber vermekle hata etmisti. Kadini basindan savdiktan sonra Bettina'yla metres hayati yasayabilirdi. Butun kasaba halki Bettina'nin basina gelenleri ogrenmisti. Bu nedenle de su sirada onunla evlenemezdi. Ancak kizi elinden kacirmak da istemiyordu. Bettina gercekten cok guzel bir kizdi.

" Eger sizi yanilttiysam beni begislayin, Madam Varlaine, Bettina ile evlenmeyi elbette istiyorum. Onun kocasi olacagima gore basindan gecenleri once bana anlatmasini istemistim. Biliyorsunuz, Bettina dogruca bana geldi. Daha sonra da sizi karsisinda gorunce kimbilir nasil sevinecek. Yasadigi o kabus dolu gunlerin acisini da sizin varliginiz ona unutturacak."

" Jossel biraz sakinlesmisti. Kont'un dediklerini dusunduktan sonra " Pekala, Mosyo" dedi. Ben odamda bekleyecegim."

"Bettinayi gormeye gitmeyecek misiniz?"

" Siz onunla konusuncaya kadar bekleyecegim. Fakat konusmaniz biter bitmez Bana haber vermenizi istiyorum."

" Evet efendim. Gelip size bizzat ben haber verecegim."

Pierre kadinin odadan cikisini seyrettikten sonra dislerini gicirdatti. Bu ise cok cani sikildigi yuzundeki ifadeden anlasiliyordu. Korsanlarin Bettina'yi ele gecirmelerine goz yumdugu icin su Kaptan Marivaux'yu kursuna dizdirse yeri vardi. Nisanlisi hala bakire olsa bile buna kimse inanmayacakti.

Simdi vakit kazanip kizin annesini basindan savmanin bir yolunu bulmaliydi. Eger Bettina ona emanet edilirse, kizi diledigi gibi kullanacagina inaniyordu.

.....YIRMI UCUNCU BOLUM.....

Pierre salona girip kapilari kaparken " Bettina, sen hatirladigimdan daha da guzelmissin" dedi.

Bettina sakin bir tavirla, " Iltifat ediyorsunuz, Mosyo" dedi.

" Artik bana Pierre diye hitabetmelisin, kucugum" dedi. Biz sey oldugumuza gore, yani..."

" Bana kucugum demeyin. Tristan da ayni bana kucugum, derdi. Bu sozu bir daha duymak istemiyorum."

" Bagisla, Bettina."

" " Asil siz beni bagislayin." Bettina aptalca bir soz soylediginin farkindaydi. " Size karsi gelmek istemezdim, fakat o adami hala unutamiyorum."

" Sozunu ettiginiz bu adam kimin nesi?"

" Tristan, Spirited Lady gemisinin Kaptani. Sizin geminizle savasan geminin yani."

Pierre, sariya calan kahverengi gozlerini Bettina'dan hic ayirmadan, " Tabii bu adam bir korsan oyle degil mi?"

" Kendine Ingiliz Bayragi altinda calisan bir tuccar gemici susu veriyor."

" Korsan ya da ozel is yapan tuccar... Aslinda ikisi de ayni kapiya cikar. Sey, seni...."

" Beni igfal edip etmedigini mi soruyorsunuz. Evet, hem de defalarca sahip oldu bana. Ayrica bana yalan soyledi, kandirdi. Fidyeye almak icin beni buraya getirecegini soyledi. Ama kendi mali saydigi bir adaya goturdu. Eger kacmasaydim beni aylarca orada tutacakti."

" Bu adanin bir adi var mi?"

" Bilmiyorum. Gemiden baktiginiz zaman issiz bir adaya benziyor. Ic kisimlarda yasayan yerliler var. Vaktiyle Ispanyollarin yaptirdiklari buyuk bir evde kaldim."

" Peki bu Tristan denen adamdan kacmayi nasil basardin?"

" Tristan uyurken evden ciktim. Sahilde bekleyen bir gemiye bindim. Fakat ihtiyar dadimi kurtarmak icin o adaya donmeliyiz."

" Dadin hala o adada mi?"

" Evet."

" Simdiye kadar onu coktan oldurmuslerdir, Bettina."

" Hayir. Dadimi nasil olsa kurtarirsiniz diye yanima almadim. Ayrica bu Tristan'dan da intikamimi almak istiyorum. Bu adam olmeli."

Pierre, saskin gozlerle kiza bakti. " Aman Bettina, cok sacma bir istek bu. Bu denizlerde dolasan korsanlar amansiz olurlar. Bir insanin yuzune bakacak yerde girtlagini kesmeyi tercih ederler. Sen ne

mahzur gormedi. Hatta vücudunun bir çok kereler ona ihanet ettigini ve Tristan ile sevismekten de cogu zaman zevk aldigini belirtti.

“ Maddy benim Tristan’dan niye bu kadar cok nefret ettigimi anlayamiyordu” dedi, “ Pierre de benim intikam almak istememi sacma buluyor. Ama Pierre, benim nisanlim. O adamdan intikam almak istemesi gerekmez mi? Fakat bana oyle geldi ki, nisanlim bu meseleye fazla onem vermiyor, herseyi unutmaya tercih ediyor. Tristan’dan nefret etmem hata mi, anne? Onun oldugunu gormek istemek hakkim degil mi?”

“ Bu adam sana tecavuz etmis. Hem de bir kere degil... Aklina estikce sana zorla sahip olmus. Ondan nefret etmekte yerden goge kadar haklisin. Ama bugun sag salim olduguna da sukretmelisin. Adam isteseydi seni oldurebilirdi de. Ama o bunu yapmadi. Bir insanin olmesini istemek hic de iyi bir sey degil. Bu Tristan’in zaten uzun yillar yasayabilecegini hic sanmam. Onun gibilerin omru uzun olmaz, yavrum. Onun olumunu sebep olma sakin. Intikam almaya kalkirsan, bundan sen daha cok zarar gorebilirsin.”

“ Ama ben onun oldugunu gormekten baska bir sey istemiyorum. Kafam hep bununla mesgul.”

“ Ah yavrum, bunlar hic de guzel seyler degil. Bu adami unutmaya calismalisin. Artik olan olmus, bunu degistirmeye imkan yok. Bir cok kadin ayni akibetle karsilasir ama hepsi de kaderlerine boyun egerler. Sen de yasamak istiyorsan boyle yapacaksin, guzelim. Aslinda sen talihlisin, canim yavrum. Hayatini diledigin gibi yasayabileceksin. Istersen Kont ile evlenirsin, yoo onunla niyetin yoksa Madeleine’i o korsanin elinden kurtarir kurtarmaz hep birlikte Fransa’ya doneriz.

“ Ama ben herseyin kararlattirildigini saniyordum. Kont ile evlenmek zorunda oldugumu dusunuyordum.”

“ Artik boyle bir mecburiyet kalmadi, Bettina. O anlasmayi Andre yapmisti. Oysa Andre oldu.”

“Oldu mi?”

“ Evet, Saint Malo’dan dondugumuz gun oldu. Cok feci bir kazaydi. Attan dustu, basini yere carpti.”

Bettina o beyaz kisraktan nasil dustugunu hatirlayarak urperdi. Gerci bu adam onun gercek babasi degildi ama kendini bildi bileli onu oz baba olarak tanimisti. Simdi ise onun olumune uzulmemek elinde degildi.

“ Basindan onca hadise gectikten sonra sana bir de bu kotu haberi vermek istemezdim. Fakat durumu bilmeni istedim.”

“ Onemi yok anne. Babam olunca sen kimbilir ne buyuk gucluklerle karsilasmissindir. Birdenbire tek basina kalmak kolay degil.”

“ Senden gercekleri gizlemeye calisacak degilim, Bettina. Kocami sevmedigimi sana daha once de soylemistim. Bunca yil onunla ayni cati altinda yasamak hic de hosuma gitmemisti. Kocam yillar once ille de bir erkek avlat isterim diye tutturunca ona besledigim sevgi de kayboldu. Kocamin olumu beni cok sasirtti, ama inan bana arkasindan fazla uzulmedim. Sadece ozgurlugume kavustugumu hissederek rahatladim.”

“ Sevmedigin biriyle uzun yillar birlikte yasamak herhalde kolay olmamistir.”

“ Senin varligin benim icin buyuk bir guc kaynagiydi. Ayrica beni mutlu da ediyordun.”

“ Hala genc sayilirsin anne. Aski aramak icin gec kalmis sayilmazsin.”

" Bak bu konuda seninle ayni fikirde degilim, Bettina. Sadece simdi zengin bir dulum. Andre'nin bu kadar zengin oldugunu aklimin kosesinden bile gecirmiyordum. Simdi senin her istedigini yerine getirebilecek durumdayim. Eger istemiyorsan Kont De Lambert ile evlenmek zorunda da degilsin. Bir sure burada kaliriz. Eger bu adami sevdigine inanirsan, seni onunla evlendiririm. Yok eger adamdan hoslanmazsan o zaman da birlikte geri doneriz."

" Pierre De Lambert'i mustakbel kocam olarak dusundum hep. Simdi herseyi degistirmeyi pek istemiyorum."

" Allah'tan Andre sana genc bir koca secmis. Ustelik adam cok da yakisikli."

" Genc ve yakisikli olmasi onun iyi bir adam sayilmasina yetmez ki, ama dedigin gibi burada bir sure kalabiliriz. Pierre'i daha iyi taniyabilmek icin biraz zamana ihtiyacim var."

Kont De Lambert yanlarina gelip onlari yemek salonuna goturunceye kadar uzun uzun konustular. Yemek salonundaki koskocaman maun masa; odayi kucultmustu. Yemek masasina dort kisilik sofraya kurulmustu. Kirk yaslarinda kadar gosteren, siyah kivircik sacli, koyu kursini gozlu bir adam sofranin bir ucunda oturuyordu. Kont ile hanimlarin geldigini gorunce hemen ayaga kalkti.

Pierre, " Sana sozunu ettigim geminin kaptani bu bey, Bettina" dedi. " Bir sureden beri burada kaliyor. Gemisinin geri donmesini bekliyor da."

Adam kibar bir tavirle egilerek hanimlari selamladi. Bettina'nin elini operken " Ben deniz Don Miguel de Bastida'yim" dedi. " Sizinle tanismak benim icin buyuk bir seref."

Bettina'nin solugu kesildi. " Bastida ha... Tristan'in aradigi adam sizsiniz."

Bastida'nin Beti benzi solmustu, " Siz bu Tristan denen adami taniyor musunuz?"

" Evet, maalesef taniyorum. Merakimi bagislayin, efendim. Tristan'in sizi neden öldürmek istedigini biliyor musunuz?"

" Aslinda bende size ayni soruyu sormak isterdim, matmazel. Yillardir, pek cok kisi Tristan adinda bir genc adamin beni aradigini soyleyip durdu, fakat bu aramanin sebebini hic kimse bilmiyor. Siz de adamin beni öldürmek istedigini soyluyorsunuz, oyle mi?"

" Kulak misafiri oldugum bir konusmadan ogrendim bunu. Tristan on iki yildan beri sizi aradigini ve sizi bulamadan olmenizden korktugunu soyledi. Sizden de katil diye soz ediyordu."

" Katil mi?" Don Miguel guldu. " Bu adam herhalde baskasiyla karistiriyor olmalı. Fakat gene de su Tristan ile tanismak isterim. Onun su sirada nerede oldugunu biliyor musunuz, Matmazel?"

" Kont'a Tristan'in gizlendiği adanın yerini gosteren bir harita verdim."

Kont De Lambert hemen atildi, " Don Miguel, yemekte bunlari konusmasak daha iyi degil mi?"

" Ozur dilerim, Pierre yerden goge kadar haklisin. Beni bagislayin, hanimefendiler. Uzun zamandan beri sizin gibi kibar hanimefendilerle ayni sofraya oturma sansini elde edemedigim icin nasil davranmam gerektigini de unutmusum."

Jossel, " Hic onemi yok, Mosyo Bastida" dedi. Kontun bu konusmayi yarida kesmis olmasına bayagi sevinmistti.

Bettina da " Siz Ispanyolsunuz Mosyo Bastida, bu kadar guzel Fransizca konusmayi neredede ogrendiniz?"

"Seyehatlerim sirasinda pek cok defalar Fransa'ya gittim. Ayrica Yeni Dunya'daki Fransiz yerlesim merkezleriyle de siki isbirliyi icindeyim. Sizin dilinizi ogrenmem sart olmustu."

" Fransizcayi cok iyi ogrenmissiniz, Mosyo... Sizi kutlamak isterim."

Yemek suresince havadan sudan konustular. Yemekten sonra salona donduklarinde Don Miguel de Bastida, Jossel ile ilgilenmeye basladi. Bettina da annesinin Fransa'daki haline gore cok degismis oldugunu faketti. Kadincagiz kizindan ayrilmayi hic istememis, bu ayrilik onu fazlasiyla uzmus, perisan etmistir. Oysa simdi cok genc ve guzel bir kadin havasina burunmustu. Yesil gozlerine pek yakisan Yesil kadife elbisesi, itinayla taranmis saclariyla bir genc kadindan farki yoktu.

Bettina ne zaman Pierre De Lambert'in yuzune baktiyisa, adam hep baska birseyyle ilgilenir gibi yapiyordu. Genc kizin bir iki kere de adamin sikinti icinde kaslarini cattigini farkettiler. Tristan kadar olmasa bile, Kont da eni konu yakisikli bir erkekti. Tristan ise yanagindaki o yara izine ragmen.... Sahi niye hep Tristan'i dusunuyordu...?

Vakit hayli gec olunca, Bettina odasina cekilmek icin izin istedi. Aslinda yorgun degildi ama biraz yalnız kalmak istiyordu. Pierre onu odasina goturmek icin ısrar etti. Odanın onune gelince Pierre de iceri girip kapiyi kapadi.

" Nasil odani begendin mi?"

Bettina luks esyalara goz gezdirdikten sonra " Evet" dedi.
" Gordugum kadariyla eviniz gercekten cok guzel."

" Seninle evlenmeye karar verince evimi bastan asagi degistirdim, esyayi yeniledim. Evin geri kalan bolumlerini de yarin gorebilirsin... Ah, Bettina seni oylesine buyuk bir sabirsizlikle bekledim ki..."
Kont kizi kendine cektiler, buyuk bir istekle dudaklarindan opmeye basladi.

" Lutfen, Pierre, Vakit cok gec oldu. Dahasi..."

" Burada kalmak istiyorum, Bettina. Nasil olsa evlenecegiz. Ayrica da seni cok istiyorum..."

Bettina kulaklarına inanmamisti. " Pierre" diye saskin bir sesle bagirip erkegi gogsunden ittiler.

Birden Kont'un yuzunde ofkeli bir ifade belirdi. Gozlerine zalimce bir bakis hakim oldu. " O adamin benden once sana sahip olmasini bir turlu hazmedemiyorum." Pierre'in sesi de bakislarida birden yumusayiverdi, " Lutfen Bettina, beni kirma. Sana cok nazik davranacagim. Bu Tristan denen adami unutturacagim.

Kontun bu davranisi Bettina'yi cok sarsmistir, evlenmeden once onun koynuna girecegini dusunmesine de fena halde icerlemisti.

Bettina sert bir sesle " Sen de bana zorla sahip mi olmak istiyorsun?"

" Elbette, hayir."

" Oyleyse lutfen odami terket Pierre. Vakit cok gec oldu, ben de cok yorgunum."

" Bagisla beni Bettina. Sen yorucu bir gun gecirdin. Ben ise bencillik edip sadece kendimi dusundum."

Bettina genc adamin onu dudaklarindan opmesine izin verdi. Pierre bu dafa cok yumusak

davranmisti. Baska bir sey soylemeden odadan cikti.”

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 25, 2007, 11:58:22 ÖÖ

.....YIRMI DORDUNCU BOLUM.....

Bettina cok ugrasmasina ragmen bir turlu uyuyamadi. Pierre ile yasadigi o igrenc sahne gozlerinin onunden gitmiyordu. Bu sahne aklina geldikce de ofkеси artiyordu. Bekaretini kaybetti diye evlenmeden Kont'un yatagini paylasmagina izin vermesi gerekmezdi ki. Annesinin de kısa bir sure sonra odasına cekildigini duymustu. Bettina, annesinin burada olmasından son derece memnundu. Artik Kont De Lambert'e muhtac degildi. Annesinin de belirttiği gibi Kont ile evlenip evlenmemek konusunda da son karari o verecekti.

Bettina yatagina yatali bir saati gecmisti. Ama gozlerine uyku girmiyordu. Odanın ici dayanilmayacak derecede sicakti, ustundekileri cikarip cirilciplak yatmayi da dusunmedi degil. Buyuk pencerelerin acik birakilmesine ragmen oda havasiz ve sicakti.

Bettina sonunda yataktan kalkti, genis verandaya cikti. Tek katli bina kısa tas sutunlar uzerine oturtulmustu, veranda da binayi cepecevre sariyordu.

Gokyuzu kalın kursini bulutlarla kapliydi. Bettina yakinda yagmur yagacagini dusundu. Belki o zaman odanın ici biraz serinlerdi.

Genc kiz veranda da gezinmeye basladi. Sehrin isiklari uzaktan uzaga farkediliyordu. Birden kulagina sesler gelince Bettina durdu. Salonunun onunde durdugunu farketmisti. O kocaman salonda sadece bir tek lamba acik birakildigi icin icerisi pek gorunmuyordu.

Don Miguel, " Sen gercekten cok taliqli bir erkeksin, Pierre" diyordu. " Eger on yas daha genc olsaydim Bettina Varlaine'i senin elinden almaya calisirdim. Fakat artik boylesine genc ve guzel bir kizi yanimda alikoyacak yasta degilim. Onu mutlu edemem. Ama annesi bana iyi bir es olur. Dul kadin da ne kadar genc gosteriyor degil mi? Kadinin evlenme cagina gelmis bir kizin annesi olduguna inanmak cok guc. Neyse birden umitlenmeye de gelmez, kizin annesi de beni fazla yasli bulabilir."

" Sacmalama, Miguel. Sen eskisi kadar genc ve de guclusun. Istersen burada bir sure kalip guzel dulun kalbini kazanmaya calis."

Don Miguel guldu, " Nee, yoksa, daha evlenmeden kaynanani basından defetmeye mi bakiyorsun?"

Pierre aci bir sesle " Dugun falan olmayacak" dedi.

Bettina solugunu tuttu, duvara biraz daha yaklasip konusulanlari buyuk bir merakla dinlemeye koyuldu:

" Tabii saka ediyorsun degil mi? Yoksa budala misin sen?"

Pierre ofke ve pismanlik dolu bir sesle " Keske saka ediyor olsaydim" dedi. " Sen sehre inmissin. Bettina hakkında soylenecekleri de duydun. Wingsong gemisi limana geldigi zaman geminin tayfalari olanlari herkese anlatti, cok gecmeden de Bettina'nin adi korsanin kapatmasi'na cikti...

Bu durumda onunla evlenemem..."

" Komsularin dedikodu yapar diye Bettina'dan vazgeceksen gercekten budalanin birisin."

" Sen burada devamli oturmuyorsun, Miguel. Burasi kucuk bir ada. Karim hakkında dedikodu yapilmasina dayanamam. Boyle bir evlilik basima bir suru is acabilir."

" Demek inciye avucundan birakacaksin ha...Yerinde olsam..."

Pierre hemen arkadasinin sozunu kesti, " Inciye elimden birakmaya niyetim yok. Sadece bu isi nasil basaracagimi dusunuyorum."

Don Miguel hayretle, " Yani Bettina'yi metres tutmaya mi karar verdin?"

" Tabii ne sandin ya? Az once ondan vazgecmenin aptallik olacagini soyleyen sen degil misin?"

" Peki ama bu isi nasil kiviracaksin? Bettina Varlaine'in seninle evlenmeyi dusundugunu saniyorum. Kizin havasi da oyle gosteriyor. Ayrica anneside bu dusuncede."

" Evet, annesi buradan gitmek zorunda. Kizini da bana emanet edecek. Ondan sonra da Bettina'yla yatmam guc olmayacak. Aradan bir sure gecinceye ona evlenmemizin neden mumkun olamayacagini anlatirim."

" Sana gipta ediyorum, Pierre... Guzel bir kadina sahip olacaksin hem de onunla evlenmen de gerekmecek. Cok sanslisin dostum."

" Ama benim istedigim bu degildi ki. Bettina'yla evlenmeyi kararlasmistim. Eger su Tristan denen adam Bettina'yi koynuna almasaydi, ona kapatma damgasinin vurulmasina sebep olmasaydi, Bettina benim kralicem olabilirdi."

" Ayni adamin ikimizin de hayatina hukmetmesi ne garip degi mi? Ustelik onu ikimiz de tanimiyoruz, yuzunu bile gormedik."

" Demek sen bu adamin neden pesine dustugunu gercekten bilmiyorsun oyle mi?"

" Hayir bilmiyorum. Onun beni neden aradigini bilemedigim icin de cogu zaman uykularim kaciyor. Onu gorenler cok uzun boylu sarisin bir adam oldugunu soylediler. Cok da genclim. Once belki de bu adam benim geyri mesru cocugumdur, diye dusundum. Fakat onunla ilgili haberleri aldikca bu dusuncemin dogru olamayacagini anlamaya basladim. Ne diyecegimi bilemiyorum."

" Demek Tristan genc bir adam oyle mi?"

" Ne o bu is hosuna gitmedi ha? Canim adamin yasinin ne onemi var? Bettina'nin ondan iyi muamele gordugunu hic sanmam. Korsanlar cok kaba insanlar olurlar. Gencligimde ben de korsanlik yaptigim icin onlari cok iyi tanirim."

Pierre saskin bir sesle " Korsanlik yaptigindan hic haberim yoktu" dedi. " Bundan bana soz etmedin."

" Cok eski bir hikaye bu. Zaten benim korsanlik yaptigim gunleri bilenlerin sayisi da cok az. Nasilsa serserilerin arasina dushman oldum. Zevk icin baskinlar duzenliyorduk. Ama boyle baskinlardan kazanc da saglandigi icin isi benimsedim. Bir kac yil korsanlik yaptim. Fakat artik dogru yolu sectigime inanabilirsin. Tovbekar oldum dostum. Gecmisi de unutmakta bence fayda var."

" Korkma, sirrini kimseye aciklamam.."

" Bu beni endiselendirmiyor, fakat ne yalan soyleyeyim su Tristan meselesi fena halde canimi sikiyor. Bu geceye kadar adamin beni bir alacak borc meselesi yuzunden aradigini saniyordum. Ama senin Bettina'ciginin sayesinde tehlikeli bir dusmana sahip oldugumu ogrendim. Kiz o haritayi sana neden verdi?"

" Tristan'in ve yasli dadisini tutsak ettigi adaya gidip adami oldurmemi istiyor." Pierre kahkahalarla guldu. " Adamin yaptiklarinin intikami alinmaliymis."

" Cesur bir kiza benziyor. Neyse, sen su haritayi bana versene. Tristan'i oldurme isini ben halledivereyim."

" Haritayi yaktim."

Don Miguel hayretle " Ne yaptin, ne yaptin?" diye sordu.

" O adaya gitmeye hic niyetim yoktu. Gemilerim silahlarla donatilmadi. Tayfalarim da asker degil. Bettina'ya haritanin kayboldugunu soyleyecektim. Boylece mesele kapanacakti.. Peki ama sen o adaya gitmeyi neden istiyorsun?"

" Dusmanlarim gelip beni bulsunlar diye bekleyemem... Elimi cabuk tutup Tristan'i bulmaliyim."

" Bettina buraya bir tuccar gemisiyle geldi. Bu adanin nerde oldugunu da o geminin kaptani bilebilir. Zaten Bettina'ya haritayi da o kaptan vermis."

" Kaptan burada mi? Gemisi limanda demirli mi?" Don Miguel telasla sordu.

"Bettina'yi karaya cikarmislar, ama sonra geminin nereye gittigini bilmiyorum. Kaptanin ismini ve geminin nereye gittigini yarın sabah Bettina'ya sorarim. Tabii o korsanin pesine dusemeye hala kararli olursan... Bana kalirsa boyle yaparsan budalalik edersin..."

" O adamin oldurmek istedigi kisi sen degilsin. Onun icin sen adam hakkında bilgi toplamaya calis, gerisini bana birak. Belki Tristan'a yakalanmadan omrumu tamamlarim. Ama ne olursa olsun, tehlikeyi goze almak istemiyorum."

iki erkek odalarina cekildikten sonra da Bettina salonun onunden ayrilamadi. Duvara yaslanmis oylece duruyordu. Iki erkegin birbirlerine soyledikleri sozler kulaklarinda cinliyordu...Pierre de alcagin biriydi... Bettina'yi kendi isteklerine alet etmek istiyordu. Demek adam onu kendine metres tutacakti ha...Sonra harita isi?.. Pierre, Bettia'nin annesini de basindan savmaya bakacakti. Sonra da Bettina'ya zorla her istedigini yaptiracakti. Eger genc kiz onun arzularina boyun egmezse, herhalde sokaga atacakti.

Bettina sicak havaya ragmen urperdi. Ayaklarinin ucuna basa basa kendi odasina dondu. Cok kizmistti. Evet, gercekten cok kizmistti. Hemen bu evden cikip gitmek istiyordu. Duyduklarini annesine anlatmaliydi. Fakat vakit cok gec olmustu, zavalli annecigi coktan uykuya dalmisti. Bettina bu igrenc adamin islerini bozmak icin sabahi beklemeye karar verdi.

Erkeklerin hepsi de boyle igrenc yaratiklar miydi? Kadinlari daha zayif bulduklari icin onlari istismar etmekten zevk mi aliyorlardi? Bettina nisanlisiyla, Don Miguel'in neler konustuklarini duymamis olsaydi, basina kimbilir neler gelecekti?...Kizcagiz bunlari dusunmek bile istemiyordu. Ama sansi yaver gitmis herseyi ogrenmisti. Annesiyle birlikte limanda bir pansiyona ya da kiralik eve tasinabilirdi.

Bettina birden Madeleine'i hatirladi. Annesiyle birlikte Fransa'ya donmeden once sevgili dadisini kurtarmasi gerekiyordu. Don Miguel Bastida, Tristan'in adasina gidecekti tabii. Bu adamla anlasip Madeleine'in geri getirilmesini saglayabilirdi. Don Miguel, nasil olsa Tristan'i oldurecekti. Bettina'nin vicdan azabi cekmesi icin de sebep kalmamisti. Tristan olecekti. Don Miguel de Bastida'ya da hizmetinden oturu bir miktar para verilecekti. Madeleine de kurtarilmis olacakti. Evet, bu is mukemmel yuruyebilirdi.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 25, 2007, 11:59:20 ÖÖ

.....YIRMI BESINCI BOLUM.....

Bettina, gece yarisi agir agir uykusundan uyandi. Disardan kulaklarina yagmur sesi geliyordu. Bir firtina patlamak uzereydi anlasilan. Istemeye istemeye yatagindan kalkti, pencerenin onune gitti. Hava eni konu sogumustu, pencereyi kapatmak istiyordu. Odanin ici kapkaranlikti ama bereket ki, karyola ile pencere arasina hic bir esya konmamisti. Bettina, karanlikta el yordamiyla pencerenin onune kadar gidebilecekti. Fakat yari yolda ıslak bir el saclarina yapisti ve vucudunun ıslak bir vucuda degdigini hissetti. Bagirmek icin agzini acmasiyla kocaman bir bez parcasinin agzina tikilmesi bir oldu. Kollari arkadan baglanivermisti. Bettina kacmak istedi ama guclu kollar onu kiskivrak yakalamisti ve hemen yere itmisti. Sonra da buyuk bir sessizlik icinde ayaklari baglanmisti.

Bettina korkudan bayilacak gibi olmustu. Onu boyle kiskivrak yakalayan mutlaka Shawn olmalıydı. Adamin onu Kont'un malikanesinden kacirmayi dusuncek kadar cilgin oldugunu dusunememisti dogrusu.

Adam Bettina'yi yerde birakip, oradan uzaklasmisti... Geri donunce de kizin uzerine egildi. Saclarından yagmur suyu damliyordu. Bettina zifiri karanlikta adamin yuzunu secememisti.

" Seni boyle bagladigim icin uzgunum kucugum, fakat cok yaramazlik yaptin. Artik tehlikeyi goze alamam. Disarda siddetli bir yagmur var. Onun icin seni bir battaniyeye saracagim. Senin yaptiklarini dusununce bu kadar musfik davranmaya da ne gerek var diyorum ya. Amaneyse..."
Bettina, ofkeden cildiracak gibi oldu. Tristan'in burada ne isi vardi? Simdi buraya geldigine gore, Bettina'dan iki gun sonra yola cikmis olmalıydı. Oysa Tristan'in adayi gunlerce, hatta haftalarca araması gerekirdi. Neden yapmamisti bunu? Sonra buraya neden gelmisti? Neden?... Bir iki ay sonra Bettina'yi Saint Martin Adasi'na getirecekti ya...

Tristan, Bettina'yi kalın bir battaniyeye sardi ve hemen pencereden verandaya cikti. Bettina yagmurun sesini duyabiliyordu sadece. Ayaklari ve basi ıslanmisti. Ama Tristan onu kucagından indirince, yagmurun sesini duymadi.

" Jules, gelinceye kadar burada bekleyecegiz. Zaman kazanmak icin ikimiz birden seni aramaya basladik. Sabah safak sokmeden gemiye donmus olmalıyız. Bu ciftligi bulmak da epey zamanımı aldı."

Bettina, ciftligin yerini Tristan'a tarif eden adama icinden lanetler yagdiriyordu. Sabahleyin evde olmadigi anlasilince annesi Pierre'den kizini aramasini isteyecekti. Annesi Bettina'yi kurtarmak icin elinden geleni yapacakti.

" Tristan, kizi buldum."

" Kimi buldugunu bilmiyorum ama Jules, yakaladigin kadinin Bettina olmadigindan eminim. Cunku Bettina, burada benim yanimda."

Tristan, Bettina'yi iyice kendine cekmisti.

Jules, " Senin dedigin gibi bir mum yaktim. Bu kadinin acik sari uzun saclari var."

" Bende ayni seyi yaptim. Sana benim yanimdaki Bettina diyorum." Tristan sabirsizlanmaya baslamisti.

" Kadinin yuzunu gordun mu?"

" Hayir ama" Bettina, erkegin kollarinin ona daha da siki siki sarildigini farkettiler. " Bu zifiri karanliga da lanet olsun. Ikisini birden gotururuz. Burada daha fazla oyalanmayalim. Gemi farkedilmeden bu sular dan uzaklasmak istiyorum. Obur kadin kim olursa olsun, adamizda fazladan bir kadinin bulunmasi kimseye zarar vermez."

Bettina, bagirmek istedi ama sesi cikmiyordu. Jules'in da annesini yakaladigini anlamisti. Fakat hicbir sey yapacak durumda degildi. Bundan sonra onu kimse kurtaramazdi. Pierre haritayi yok etmisti. Tristan'da bundan sonra cok daha dikkatli davranacagini soylemisti. Genc adam ne demek istemisti acaba?

Tristan, kizi kaldirip omuzuna aldi. Hizli hizli, biraz da kosar adimlarla yurumeye basladi. Biraz sonra hareketsizlikten Bettina'nin kaslari agrimaya baslamisti. Tristan'in onu baglamasina bile gerek kalmamisti. Erkegin guclu kollari en saglam ipten bile daha etkiliydi.

Karanlikta, ustelik yagmur altinda bir hayli yol aldilar. Islak dallar Bettina'nin orasina burasina surunuyordu. Ayaklari soguktan buz gibi olmustu. Tristan'in omuzunda sarsilmaktan karnina agrilar girmisti. Tristan nihayet durdugunda, Bettina'nin vucudunu saran battaniye de sirilsiklam olmustu.

Tristan, Bettina'nin bacaklarini kivirip onu bir yere oturttu. Bettina, kucuk bir sandala bindiklerini anlamisti. Jules da sandala binince sandan adamakilli sarsildi. Bettina annesinin de yanina oturtulduğunu hissetmisti. Kisa bir sure sonra Tristan'in gemisinde olacaklardi.

Bettina buyuk bir korku ve caresizlik icindeydi, dakikalar ilerledikce umutsuzlugu daha da artiyordu. Annesi de kimbilir ne kadar korkmus olmalıydı. Bettina gibi annesi de Jules ile Tristan'in konusmalarini duymustu mutlaka. Kadincagiz nereye goturulduklarini herhalde anlamisti. Fakat Jossel, mustakbel damadinin o haritayi yokettigini bilmiyordu. Onlari kurtaracak kimsenin kalmadigindan da haberi yoktu.

Bettina tekrar Tristan'in omuzuna yuklendi. Genc adamın geminin merdivenlerini tirmandigini hissetmisti. Biraz sonra da Tristan'in kamarasina vardilar. Tristan genc kizi yere birakip sert bir hareketle uzerindeki battaniyeyi cekti.

Bettina'nin gozleri simdi kopkoyu yesil renge donusmustu. Eger bu gozlerde oldurme gucu olsaydi,, Tristan cansiz yere serilebilirdi.

Genc adam, Bettina'yi merakla suzduktan sonra gulmeye basladi. " Seni hemen tanimistim, kucugum. Zifiri karanlikta bile farkediliyorsun."

Jules da Bettina'nin annesini kamaraya getirdi. Kadincagiz da kizi gibi bir battaniyeye sariliydi. Jules,

Bettina'nin annesini buyuk bir dikkatle oturtup yavasca uzerindeki battaniyeyi cekti. Bettina, Tristan'in ona nasil da kaba davrandigini hatirlayinca ofkesi busbutun artti.

Jules, Jossel'in baglarini cozmeye baslarken, " Bakiyorum sen aradigini bulmussun" dedi, " Bu da benim yasimda var galiba... Belki de kamarami paylasmaktan zevk duyacaktır."

Bettina, oldugu yerde kipirdanmaya calisti, fakat beceremedi. Tristan kiza alayci alayci gulumsedi. Bettina'nin baglarini cozmeye simdilik niyeti yoktu besbelli.

Baglari cozulunce Jossel, kollarini ovusturdu. Fakat agzina yerlestirilen tikac cikarilirken bile sesini cikarmadi. Bettina, annesinin gozlerindeki korku dolu ifadeyi farketmisti. Onu teselli edemedigi icin de ayrica uzuluyordu.

Tristan, " Siz kimsiniz, Madam?" Diye sordu. Jossel'in karsisina gecmis, bacaklarini iki yana acip kollarini gogsunde kavusturarak meydan okur gibi bir tavirla kadina bakiyordu.

" Adim Jossel Varlaine, ve..."

Tristan, " Hay aksi seytan" diye bagirdi. Jossel adamin boyle kukremesinden pek korkmustu, " Ne halt ettigini biliyor musun, Jules? Bu kadin, kizin annesi."

" Ee, ne olmus yani?"

" Kiziyla basim yeterince dertte. Bir de annesini basima bela etmek istemem."

" Kizla basinin derde girmesinden kimse sorumlu degil. Sana daha baslangicta bu kiza nasil muamele etmen gerektigini soylemistim, ama beni dinlemedin. Kadinlarakarsi cok yufka yureklisin, Tristan. Ben annenin de bizimle beraber gelmesinde bir sakınca gormuyorum."

Tristan, Jossel'in solgun yuzune ve iri iri yesil gozlerine bakti. Birden yuzundeki ifade de yumusamisti. Onunla tekrar konusmaya baslayinca da sesinin tonu hayli degismisti.

" Eger sizi korkuttuysam, ozur dilerim, Madam. Fakat sizi burada bulmak benim icin buyuk bir surpriz oldu...Bettina bana daha once sizden soz etmisti.Fransa da yasadiginizi saniyordum." Jossel hic sesini cikarmayinca, Tristan sozlerini surdurdu. " Size de kiziniza da bir kotuluk yapmak istemiyorum. Oyle bir niyetim de yok. Bu bakimdan iciniz rahat olsun."

Jossel urkek bir tavirla, bu iri yari adam hakkında ne dusunecegini bilemeden " Oyleyse lutfen kizimin baglarini cozun, Mosyo" dedi.

" Simdi olmaz."

" Herhalde sizin yaninizdan kactigi icin onu cezalandirmayi dusunmuyorsunuz degil mi?"

" Demek kiziniz size benden soz etti oyle mi?"

Jules araya girdi, " Kizinizin Kaptan'dan pek de iyi bir dille soz ettigini sanmam."

Tristan, sert sert Jules'a bakti. " Senin isin yok mu, Jules?"

" Su anda hic isim yok" Jules sozlerini bitirdikten sonra masanin basina gecip oturdu.

Jossel biraz daha cesaretlenmisti, " Bettina bana her seyi anlatti."

Tristan, yuzunde alayci bir ifadeyle " Her seyi mi?" diye sordu.

" Evet, herseyi anlatti."

" Sizi temin ederim. Madam ben kizinizin anlattigi gibi canavar ruhlu korkunc bir korsan degilim."

" O halde sizde biraz insanlik varsa, bizim gitmemize izin verirsiniz. Namuslu bir erkekten bu beklenir. Tabii bir de Madleine Daudet'yi serbest birakmanizi istiyorum."

Madam, ben sadece bir canavar olmadigimi soyledim. Ama namuslu bir erkeğim diye iddia etmedim. Bettina, bana ait. Onu defalarca uyardim, benden kacmaya calismamasini tenbih ettim. Sozlerimi dinlemedigi icin de onu kendi usullerimle yola getirecegim."

" Ama, Mosyo."

" Sozlerimi henuz bitirmedim. Sizin islerime burnunuzu sokmaniza da asla izin veremem. Eger kizinizin yaninda kalmak istiyorsaniz, benim sozlerimi dinlemenizi tavsiye ederim. Bettina ile aramdaki iliski sadece beni ilgilendirir. Simdi beni iyice anladiniz mi?

Jossel, " Cok iyi anladim" diye fisildadi.

" Guzel. Siz Jules'in kamarasinda kalabilirsiniz. Dostum, kamarasini bosaltip sizi orada misafir edecektir. Karisinin canini sikmak istemedigi icin kamarayi bosaltacagindan kuskunuz olmasin."

Jules dislerini gicirdatarak " Galiba baska da carem yok" dedi.

Tristan onlarla birlikte kapiya kadar gitti. Sonra Jossel'in kulagina " Siz hic endiselenmeyin, Madam" dedi. " Kiziniza bir kotuluk yapmayacagim."

Jossel, Tristan'in bu kibar ve musfik tavrına pek sasmisti. Jules kadinin birsey soylemesine firsat birakmadan onu kolundan tutup kamaradan cikardi.

Tristan, kapiyi kaparken Bettina da oldugu yerden onu seyre koyulmustu. Erkegin saclari sirilsiklamdi. Giyecekleride islanmis tenine yapismisti. Genc adam hala sakalini uzatmamisti.

" Annen harika bir kadin. Cok da guzel. Onun kizi oldugun da hemen anlasiyor." Tristan karyolanin yanindaki el yuz yikama tezgahinin basina gitti.

Gomlegini cikardi, yere birakilan ıslak battaniyelerin uzerine firlatti. Sonra bir havlu aldi ve saclarini sert hareketlerle kurulamaya basladi. Lanet olsun bu adam Bettina'nin iplerini ne zaman cozecekti?

Tristan, Bettina'nin karsisina gecmis, havluyla gogsunu kurularken, " Ah Bettina seninle nasil basa cikacagimi bilemiyorum" dedi. " Evi tekettigini anladigim zaman ofkeden cilgina dondugumu itiraf edeyim. Gene sansin varmis da seni hemen o sabah ele geciremedim. Eger seni hemen bulsaydim, adamakilli doverdim. Zaten Jules da senin buna ihtiyacin oldugu dusuncesinde. Neyse aradan epey zaman gecti de biraz sakinlesebildim."

Tristan masanın onune gidip kendine bir icki hazirlarken Bettina da adamin onu yerde boyle bagli birakacagini dusunerek panige kapildi. Annesine, Bettina konusunda kimseden akil almayacagini soylemistti bu adam. Ona gerektigi gibi davranacagini aciklamisti. Acaba ne yapacakti?

Tristan paril paril parlayan mavi gozlerini Bettina'ya cevirdi.

" Isledigin sucun cezasi ne olmalı, Bettina? Benden kacmaya calirsan seni hapsedecegimi

soylemistim. Bu Dedigimi yapacagim. Fakat sen sadece kacmaya calismakla kalmadin, kisa bir sure icin de olsa, benden kacmayi basardin. Yaptigin en buyuk hata atlari serbest birakmak oldu. Hayvanlardan biri gelip beni uyandirdi. Senin pesine dustugum zaman da beyaz kisrak yildirim carpmis gibi buyuk bir hizla ormandan cikti. Attan dustugun zaman yaralandin mi? Pek sanmiyorum, cunku o sabah sansin yaver gidiyordu. Tam sen o lanet olasica gemiye bindigin sirada ben de rihtima geldim. Bir gun once oraya varmis olacaktim ama firtina yuzunden rota degistirmek zorunda kaldim.”

Demek Tristan atlar sayesinde Bettina'nin izini carcabuk bulabilmisti. Bettina atlarin fazla uzaga gidemeyeceklerini onceden tahmin etmesi gerektigini dusundu.

“Ee, soyle bakalim, kucugum, sana ne ceza vereyim?” Tristan yere diz cokup isaret parmagiyla Bettina'nin cenesini hafifce kaldirdi. “ Seni bir guzel dovebilirim de, Jules bu cezanin seni uslandiracagina inaniyor.”

Bettina basini geri cekmeye calisti. Fakat o sirada Tristan, elini kizin gogsune koymustu. Genc adamin parmaklari Bettina'nin vucudunu alev alev yakiyordu.

“ Benden niye kactin? Bunun yuzunden mi?” Tristan gene alayci bir tavir takinmisti. Elini daha asagilarda gezdirmeye basladi. Bettina, oldugu yerde kivrim kivrim kivraniyordu. Simdi gercekten korkmaya baslamisti. Tristan ona nasil bir cezayi layik gormustu acaba?

Bettina'nin icinden avaz avaz haykirmek geliyordu. Tristan bicagini cekince Bettina'nin gozleri de birer faltasi gibi acildi. Bagirmaya calisti ama dudaklarinin arasindan ses cikmiyordu. Tristan soguk bakislarla kizi suzerken hafifce gulumsedi.

“ Sakin ol ve kaderine boyun egmeye calis, Bettina. Cunku sana cok uygun bir ceza buldum.” Tristan bicagi Bettina'nin gomlegine yaklastirirken, genc kiz da dehset icinde onu seyrediyordu. Genc adam, bicagiyla Bettina'nin geceligini kesip parcaladi. Sonra ayaga kalkti, geceligi ve bicagi yere atip Bettina'nin ciplak vucudunu seyre koyuldu. Bettina'nin yuzunu ates basmisti.

Tristan, bir koltuga oturdu ve hic sesini cikarmadan genc kizin ciplak vucudunu incelemeye devam etti. Adamin duygu ve dusuncelerini yuzunden okumaya imkan yoktu.

Bettina Olmek istiyordu. Yoo, hayir boyle bir sey istemiyordu. Ah icindeki nefreti bu adama bir anlatabilseydi. Tristan onu serbest biraktigi zaman, Bettina genc adamin gozlerini oyacakti.

Tristan'in ciplak vucudunu seyretmesine daha fazla dayanamayacagini anladigi icin, Bettina gozlerini kapamisti. Bir kac dakika sonra Tristan bir kedi gibi sessizce, Bettina'nin yanina geldi. Kizi kucaklayip yavasca yataga yatirdi. Sonra kendisi de yatagin kenarina oturdu. Bettina erkege bakti, adamin bakislari gene yumusamisti. Tristan artik ofkeli degildi, ama Bettina, onun ne yapmaya karar verdigini cok iyi biliyordu.

“ Neyse bu defa canimin istedigini yapacagim. Hem de senin itirazlarini dinlemek zorunda kalmadan. Hakaretlerine hedef olmadan.” Tristan, kizin ciplak vucudunu yavas yavas oksamaya basladi. “ Iste Bettina, sen asil bundan kaciyordun. Inkar etmeye calistigin o duygulardan kactin.”

Bettina icinden “ Yapma birak” diye haykiriyordu ama sesi cikmadigi icin bir sey yapamiyordu. Tristan basini kizin boynuna gommustu. Simdi de dudaklarini kizin ciplak vucudunda gezdiriyordu. Agzi, Bettina'nin goguslerine degdigi zaman Bettina, vucudunun alev alev yandigini hissetti.

“ Su anda sana hakim olan duygu tiksinti degil, kucugum saf ve basit bir zevk. Bunu sende pekala biliyorsun. Bende biliyorum. Beni hem lanetliyorsun, hem de arzuluyorsun. Ihtirasin nefret duygularindan baskin cikiyor. Sadece benim sana verebilecegim tatmine kavusma hasretiyle

kivranıyor vücudun.”

Tristan ayaga kalkti, cizmelerini ve pantolonunu cikardi. Sonra yavsca egildi, Bettina'nin ayaklarinda ki bagi cozdu. Bir elini kizin bacaklarinda gezdirmeye basladi. Sonra sira kalcilarina geldi. Bettina yerinden dogrulmaya calisti ama Tristan buna izin vermedi. Daha sonra da agzina baglanan bezi cozdu. Bu iside tamamlayinca bacaklarini iki yana acti. Bettina, agzindaki bez parcasindan kurtulur kurtulmaz erkegi buyuk bir istekle opmeye basladi. Artik hic bir sey umurunda degildi. Tristan'in yaktigi atesten baska hic bir sey umurunda degildi. Tristan kollarini neden baglamisti? Bettina ona simsiki sarilmak istiyordu. Ellerini erkegin islak saclarinda gezdirmek istiyordu. Fakat erkegin ona kelimenin tam manasiyla sahip oldugunu anlamakla yetinmek zorundaydi. Bu ask oyunu, insani cildirtabilirdi de. Bettina bir sehvet kasirgasina tutulmustu sanki. Su anda Tristan'la sevismekten baska hicbir sey in onemi kalmamisti. Her sey bostu...

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 25, 2007, 12:00:24 ÖS

.....YIRMI ALTINCI BOLUM.....

Gemi , firtinayi atlatmisti. Sabahleyin kamaranin penceresinden iceri gunes sizmaya basladi. Bettina yatakta cirilciplak yatiyordu. Vucudunu sadece ince bir ter tabakasi ortmustu. Vucudu, hala Tristan'in ask oyununun etkisinden kurtulamamisti.

Triastan, onu kendisini boylesine buyuk bir coskuyla istemesini nasil sagliyordu acaba? Daha once benligini kaplayan o asagilik duygusu da yerini coskuya birakmisti. Bir erkegin ona soyle bir dokunmasiyla aska gelecek derecede sehvetli bir kadin miydi? Bir opucuk onu mutlu etmeye yetiyor muydu?

Fakat Pierre'in opucukleri, Bettina'yi boyle etkilememisti. Sadece Tristan onun ic dunyasinda yanginlara neden oluyordu.

Bettina'ya ne olmustu boyle? Aslinda suc onda degil, dogrudan dogruya Tristan'daydi. Bu adam seytanin tekiydi ve parmaklariyla mucize yaratmasini da biliyordu. Bereket ki, erkegin karsisina dikilip de ` Benimle sevismeni istiyorum´ diyecek derecede buyulenmemisti.

Erkegin eli, vucuduna degdigi zamanlar, Bettina onu arzuluyordu. Gerçekten seytanin ta kendisiydi bu adam. Yoksa, on erkek kadar guclu olabilir miydi? Boylesine guzel bir yuz ve vucuda sahip olabilir miydi?

Tristan, pencereden denizi seyrederken, Bettina da karsidan onu suzdu. Genc adam tasali gorunuyordu. Aman ne kadar iyi. Bettina, icinden keske bu adamin basinda bir milyon dert olsa, diye gecirdi.

Bettina, yerinden kalkmak istedi ama Tristan'in hala baglarini cozmedigini hatirlayinca, kaslarini catti. Erkegin ona verecegi cezanin sadece genc kizi kucuk dusurmek, caresiz birakmaktan ibaret kalacagini sanmisti. Ama...

“ Tristan, baglarimi coz?” diye emreder gibi konustu.

Genc adam bir kasini kaldirarak genc kiza bakti ve hafifce gulumsedi, Bettina ciplak oldugunu hatirlayinca kizardi. Adamin gozleri parliyordu.

" Bir sey mi dedin, kucugum?"

Ah, Tristan onun soyledigi sozleri pekala duymustu. Neyse Bettina da onun oyununu oynamaya devam edecekti. Ozgurlugunu kazanincaya kadar bu adama asagidan almak zorundaydi.

" Lutfen baglarimi cozer misin? Kollarim aciyor da."

" Mahkumlar genellikle demir kelepcelere katlanmak zorunda kalirlar. Iple baglandigin icin bir bakima da sansli sayilirsin."

Bettina, genc adamin onunla alay edip etmedigini bilemiyordu. Fakat Tristan yanina gelip ipleri cozmeye de hic niyetli gorunmuyordu. Bettina, dislerini gicirdatti. Icinden ona lanetler yagdiriyordu ama oncelikle su iplerden kurtulmaliydi.

" Lutfen, Tristan." Bettina, buyuk bir gayretle dogrulamak istedi ama kollarini asagiya indiremiyordu. " Beni bu halde birakip gitmeyi dusunmuyorsun herhalde degil mi,"

" Neden olmasin? Ellerin bagli kalinca arkami doner donmez bana saldirman ihtimali olmaz."

" Kollarim aciyor. Senden kacmaya calistim diye bana iskence yapmak mi istiyorsun? Lanet olsun. Bana tekrar saldirirsan senden kacacagimi soylemistim. Dedigimi de yaptim. Eger beni rahat biraksaydin senin adanda kalabilirdim."

" Ondan hic kuskum yok. Az once yaptigim gibi davranmasaydim yani sana elimi degdirmeseydim, cok memnun olacaktin. Fakat seni de rahat birakmak cok guc, Kucugum. Cok guzel ve cekicisin. Canim seni opmek isterse, opecegim. Canim seninle sevismek isterse, seviscegim. Az once annene soyledigim sozleri galiba unutuyorsun. Sen bana aitsin."

" Annemi gormek istiyorum."

" Ne, bu kilikta mi?"

Bettina, tekrar kizardi. Fakat ofkesini gizlemeye calisti.

" Baglarimi cozecek misin, cozmeyecek misin?"

" Herhalde cozecegim ama satlarim var."

" Neymis onlar?"

" Oncelikle benimle mucadele etmeyi bir yana birakacaksin ve..."

"Her zaman pazarlik ve sartlar. Sen beni idare edecek gucte degil misin? Bu kadar cik olsun erkekligine guvenemiyor musun?" Bettina alayci bir sesle konustu. " Oysa Pierre, kendine guveniyordu."

" Demek simdi ondan Pierre diye soz ediyorsun ha? Iki gunluk bir tanisiklik onunla bu derece samimi olmana yetti mi?"

Bettina, genc adamla goz goze gelmemeye calisarak.

" Samimi olmaktan da oteye gittik..."

" Bu da ne demek oluyor?" Tristan birden ofkelenmistti.

" Soruma cevap ver."

" Once iplerimi coz."

" Hayir, once sen soruma cevap vereceksin."

" Oyle mi dersin?" Bettina, Kont'un adinin bile gecmesinin Tristan'in fena halde sinirlendirmesine hem sasmis hem de buna cok sevinmisti. " Bak, Tistan cok da inatciyimdir hani. Benim ne kadar inatci oldugumu anlamak ister misin?"

Tristan arkasini dondu, bir elini yumruk yaparak obur avucuna vurdu. Agzinin icinden bir seyler mirildaniyordu. Bettina'ya kufurler yagdirdigi muhakkakti. Acaba Tristan, Pierre'i mi kiskanmisti? Eger yalan soyleyip, Pierre ile sevistigini soyleyse, Tristan'in buna tepkisi ne olurdu? Belki de baska bir erkegin yatagini paylasti diye Tristan onunla ilgilenmek istemezdi.

Tristan genc kiza yaklasti, sert bir hareketle bileklerindeki baglari cozdu. Bettina kollarini avustururken Tristan da bir adim geri cekilmis onu seyrediyordu. Bettina daha sonra yatagin ortusunu cekip vucuduna sardi.

Bettina agzini acip tek kelime bile soylemiyordu, onun bu hali Tristan'in sabrini tuketmeye yetti.

" Iste serbest kaldin" dedi, " Simdi soruma cevap ver bakayim."

" Hangi soruna?"

" Oyun oynamaya kalkisirsan benim sana oynayacagim oyun hic de hosuna gitmeyecek. Simdi soruma cevap ver. Kont de Lambert ile sadece senli benli olmakla kalmadigini soylemistin. Bu sozlerin manasi nedir?"

Sozlerimin gayet acik oldugunu saniyordum."

Tristan ofkeyle gurledi, " Ben kesin bir cevap istiyorum. Bu adam seni igfal etti mi?"

Bettina guldu, " Beni cok sasirtiyorsun, Tristan. Pierre'in beni igfal edebilecegini nasil dusunebilirsin? O benim nisanlim. Sana daha once de soylemistim, onun her istedigine seve seve boyun egebilirim."

" Onunla evlendikten sonra sana sahip olmasina izin verebilirsin. O adamla tanistigin gun gule oynaya koynuna girdigine inanacagimi mi saniyorsun?"

" Neye inanip neye inanmayacagin umurumda bile degil." Bettina gene isi cigrindan cikarmisti. Artik geriye donemezdi.

" Adamin seninle sevismesine izin verdin mi?"

" Bettina " Evet," diye bagirdi.

Tristan'in yuzu ofkeden allak bullak olmustu. Yumruklerini sikti. Hirsila disari cikti. Bettina da rahat bir soluk aldi. Fakat bir dakika sonra da geri dondu.

" Yalan soyluyorsun" diye bagirdi, " Onunla sevismene imkan yok. Annen ayni cati altindayken bunu yapamazdin."

" Her sey annemin orada oldugunu ogrenmeden once oldu. Annemde benim adaya vardigimi bilmiyordu. Pierre odama geldi. Beni cok uzun bir sure bekledigini soyledi, ayrica beni cok da sevdigini belirtti. Yakinda evlenecektik beklemek icin bir sebep olmadigini dusundum. Zaten sayende

bekaretimi de kaybetmistim. Mustakbel kocami uzmek istemedim.”

“ Sen hala yalan soyluyorsun. Nisanlin da olsa yabancı bir erkegin kollarina atilamazsin.” Tristan gene buyuk bir ofke icinde disari firladi.

Bettina korkmustu. Tristan’ın bu derece ofkelendigine hic sahit olmadigi icin endiseliydi. Gercegi kabul edip adamin kafasinda bir kusku birakmaya karar verdi.

Tristan tekrar geri geldiginde Bettina “ Benim yalan soyledigime inanmak senin gururunu oksayacaksa , bir itirafta bulunayim. Evet, hepsini ben uydurdum. Seni kizdirmek icin yalan soyledim. Nasil simdi rahatladin mi?”

Tristan Bettina’nin karsisina gecti. Yuzu ofkeden adeta simsiyah olmustu.

Bettina kaslarini kaldirarak, “ Neyin var, Tristan?” diye sordu. Demin de bana inanmadin. Yalan soyledigimi iddia ettin. Ee, simdi hakli oldugunu soyluyorum. Bana inanmiyor musun?”

“ Senin soyledigin sozlere neden inanayim?”

“ Gercekten oyle...Neden inanasin? Hadi, hadi, Tristan biraz kendine hakim ol. Birkere bu derece ofkelenmene sebep yoktu. Tabii bana asik degilsen. Beni seviyor musun, Tristan? Pesimden gelmenin sebebi bu mu?”

“ Senden tiksiniyorum. Hayatimda bir kadina yer olmadigini kac defa tekrarladim ya. Aska da inanmiyorum.”

“ Oyleyse beni Saint Martin Adasi”na geri gotur.”

“ Hayir. Seninle isimi bitirmeden olmaz.”

“ Bak Tristan, tam iki defa senin elinden kactim. Gene kacacagim.”

“ Son defaki kacma tesebbusun cok budalaca bir isdi. Beyaz esir tucclarinin ya da korsanlarin eline dusebilirdin.”

Bettina bunlari hic dusunmemisti, “ Iste dedigin gibi olmadı ya sen ona bak. Bindigim gemi bir tucclar gemisiydi, kaptani da hic bir karsilik istemeden beni Saint Martin Adasi’na goturecek kadar kibar bir adamdi. Bu dunyada akli basinda, namuslu insanlar da var.”

“ Belki vardir, fakat sana bir daha kacma sansi taninmayacak. Mecbur kalirsam sana tutuklu gibi de davranacagimi soyledim.”

“ Annemi gormek istiyorum.” Bettina konuyu hemen degistirmek istemisti.

“ Hayir.”

“ Ama annem beni goremezse merak eder. Onu teselli etmek de benim gorevim.”

“ Sana hayir dedim. Simdi karnini doyurmak ister misin?”

“ Ben simdilik bir igneyle bir iplik istiyorum. Eger...”

“ Cevabim gene hayir olacak.”

“ Neden?”

“Cunku sirtinda elbise olmazsa kamaramdan disari adimini atamazsin.”

“ Sen oyle mi saniyorsun?”

Tristan hafifce gulumseyerek, “ Evet” dedi ve kamaradan cikti.

Bettina hemen genc adamin camasir dolabina kostu, fakat acinca yuzu ofkeyle burustu. Dolap bostu.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 27, 2007, 06:19:32 ÖÖ

.....YIRMI YEDINCI BOLUM.....

Bettina, kamaranın icinde ofkeli ofkeli gezinmeye basladi. Aksam olmak uzereydi. Gemi kucuk koya demirleyeli bir bucuk saatten fazla olmustu. Bettina'nin sabri da tukenmisti, artik ofkeden cilgina donmus durumdaydi. Tristan ne bekliyordu acaba?

Su son iki hafta Bettina icin gercekten son derece sikintili olmustu. Hic bir is yapmadan kamarada oturmak zorunda birakilmisti. Annesini gormesine de izin verilmiyordu. Yemeklerini hep Tristan getiriyordu. Su iki haftadir sadece Tristan'i gorebilmisti.

Kamaranın kapisi acildi. Bettina arkasini donunce Tristan'in alayci bir ifadeyle onu suzdugunu gordu.

“ Beni ne zaman karaya cikaracaksin?”

Tristan , genc kizin ofkesini farketmemis gibi gayet sakin bir tavirle, “ Istersen hemen simdi karaya cikaririm seni. Bu kiyafeti cok begenmistin. Istersen simdide giyebilirsin.” Tristan, boyle diyerek pantolon ile V yakali gomlegi Bettina'ya uzatti.

“ Ayagima giyecek ayakkabim da yok.”

“ Bak iste buna uzuldum, kucugum. O gece seni buldugum zaman karanlikta ayakkabi aramayi aklima getiremedim. Karaya ciktingin zaman seni kucagimda tasimak zorunda kalacagim.”

“ Buna luzum kalmayacak. Annem nerede?”

“ Annen adaya gitti. Hadi yuru.”

Yirmi dakika sonra, Tristan kucuk kayigi karaya yanastirmisti. Iki adamin da yardimiyla, sandal karaya cekildi. Tristan, Bettina'nin pesinden giderken gemi murettabatinin hepsini yanina almamisti demek. Gemide kimsenin kalmamasi bunu gosteriyordu. Bettina, Kaptan O'Casey'in gemisinin de koyda olmadigini farkettti.

Tristan, kizi elinden tutup arkasindan yurumeye zorladi. Ormanin kenarina vardiklari zaman da Bettina'nin itirazlarina aldirmadan onu kucaginda tasidi. Evin onune gelince de yere indirdi.

Jossel ile Madeleine, Bettina'yi kapinin onunde bekliyorlardi.Fakat Bettina onden kosmak isteyince, Tristan, onu hemen elinden tutup kendisinin yaninda kalmaya zorladi. Eve girdikleri zaman da durum degismedi. Tristan, Bettina'nin annesi ve dadisiyla iki uc kelime konusmasina bile izin vermedi.

Bettina, kadife kumasla kapli sandalyelerden birini daga bakan pencerenin onune cekti. Gokyuzunun degisen renklerini seyrederek oyalanmaya calisti. Gunes coktan batmisti. Fakat gokyuzunu pembelerin, morlarin, sarilarin degisik tonlariyla boyamaya devam ediyordu.

Hafif hafif esen ruzgar acik pencereden iceriyeye serenlik getiriyordu. Bettina birden urperdi, battaniyeyi vucuduna sardi. Biraz once Tristan ona yemegini getirmisti. Bettina, genc adama ilgi gosteremeyince o da asagiya inmisti.

Adaya doneli aradan bir ay gecmisti, ve Bettina hala bu odada cile dolduruyordu. Tristan, genc kizin karaya cikmasi icin giymesine izin verdigi giyecekleri de odadan goturmustu.

Odanin kapi si geceleri bile kilitli tutuluyordu. Tristan uyurken odanin anahtarini da yastiginin altinda tutuyordu.

Birinci gunden sonra Bettina, genc adama konusmamakta da direnmisti. Tristan onunla sevisirken de Bettina erkege karsi koymuyor, sessiz sedasiz herseyin bitmesini bekliyordu.

Fakat su son birkac gunden beri, Bettina'da bir degisiklik olmustu, Tristan'in ziyaretlerini artik dort gozle bekliyordu. Odada tek basina oturmaktan bunalmisti. Biri yanina gelse de iki laf etse diye sabirsizlanliyordu. Tristan odaya girer girmez onu soru yagmuruna tutuyor, evde neler olup bittigini ogrenmek istiyordu. Fakat Tristan'da ona fazla birsey anlatmiyordu. Ozellikle annesiyle ilgili sorulari cevapsiz birakiyordu.

Bu gece Bettina, genc adama iyi bir ders vermeye kararliydi. Genc adam birazdan odaya donecekti. Hazirliklara hemen baslamak zorundaydi. Bettina koltugu kapinin onune getirdi. Sonra da agir Ispanyol mali dolabi kapiya cekti. Obur koltuk ve karyolanin onunde duran masayi da kapinin onune yigdi. Ah, bir de karyolayi cekebilseydi. Ama buna gucunun yetmeyecegini cok iyi biliyordu.

Bettina, karyolaya oturup beklemeye koyuldu. Cok gecmeden de anahtarin kilitte donduğunu farkettil. Tristan kapiyi acmaya calisti ama bir sonuc alamadi.

" Bettina, kapiyi ac. Hemen acmani emrediyorum."

" Daha cok beklersin sen."

Tristan, kapiya yuklendi ama acmayi basaramadi. Bunun uzerine gidip yardim getirdi.

Jules, ofkeli bir sesle " Bu kadina iyi bir ders vermek gerektigini sana kac defa hatirlattim," diye homurdandi.

Bettina sikinti icinde " Tristan, ben ciplagim" diye bagirdi. Hemen battaniyeyi kaptigi gibi vucudunu onunla ortmeye calisti.

" Yataga girip ustunu ortsen iyi edersin, Bettina."

Julesn Tristan'in bu sozlerine guldu.

Bettina yataga girmedi. Kapiya yerlestirdigi esyanin onune gecip saldiriya karsi kendini savunmak icin hazirlandi. Fakat iki erkegin kuvvetiyle basedemeyecegi ortadaydi. Biraz sonra Tristan ile Jules, kapinin arkasindaki esyayi itip kapiyi actilar.

Tristan, hemen kapiyi kapatmisti. Jules ise odasina donmustu, ama kahkahalari duyuluyordu. Bettina

hemen geri cekildi. Tristan, merakla onu suzmeye baslamisti.

" Eeee, niye konusmuyorsun bakalim? Hadi durma, ofkeni kusmaya basla. Bana ne kadar kizgin oldugunu goster."

" Sana kizgin degilim, Bettina. Dogrusu guzel bir denemeydi bu. Hic degilse mucadele gucune yeniden kavustun. Yavas yavas sakinlesmeye basladigini dusunuyordum."

" Tristan, bu odadan cikmaliyim. Bu iskenceye daha fazla dayanamayacagim."

" Sartlarimin neler oldugunu biliyorsun."

" Pekala, bir daha kacmaya tesebbus etmeyecegim. Tabii beni ne zaman serbest birakacagini aciklarsan."

" Benimle pazarliga oturacak durumda degilsin, kucugum."

" Peki, beni Saint Martin Adasi'na ne zaman goturecegini nicin aciklamiyorsun?"

Tristan soguk bir sesle " Sevgili Pierre'ini gormek icin cok mu sabirsizlaniyorsun?" diye sordu.

" Hayir. Beni baska herhangi bir adaya da goturebilirsin. Bu adanin Saint Martin olmasi sart degil."

" Nereye goturursem gotureyim, oradan mutlaka Saint Martin Adasi'na gitmeye calisacaksin. Bu da sonucu degistirmez."

" Bana hayatinda hic bir kadina yer olmadigini soylemistin. Eger dediklerin dogruysa, beni burada fazla uzun zaman alikoyamazsin."

" Seni omrumun sonuna kadar burada alikoyacak degilim, Bettina sadece daha ne kadar kalacagina karar veremedim."

" Bende kesin bir tarih istemiyorum, Tristan. Sadece ortalama bir tahmin yap yeter. Bir ay mi, iki uc ay mi kalacagim?"

" Hadi diyelim, bir yil, belki de daha az bir sure kalacaksin?"

" Bir yil mi? Yoo, olamaz. Cok uzun bir zaman bu, herhalde bu kadar uzun zaman denizlerden uzak kalmayi dusunmuyorsundur?"

" Hayir, belki de kalmam... Ara sira seni burada yalniz birakip isimin basina donerim... Tabii kacmayacagina soz verirsen."

Bettina, genc adama arkasini donup dislerini gicirdatti. Bir yil o kadar uzun bir zamandi ki... Bu adamla bir yil ayni cati altinda yasamaya nasil dayanacakti? Ama zaman zaman adadan ayrilacaginida soylemistin. Belki de yilin buyuk bir bolumunu adadan uzakta gecirecekti. Bettina su Kont Pierre'in de ne karakterde bir erkek oldugunu anladigina gore, artik ona donmesi soz konusu olamazdi. Aslinda Bettina'nin bir yere gitmek icin acelesi falan yoktu. Fakat oncelikle su odadan disari cikmaliydi.

" Senin yaninda gecirdigim zaman da bu bir yila dahil mi?"

" Eger ısrar edersen, oyle olsun."

“ Pekala, Tristan.”

“ Soz veriyor musun?”

“ Bir yil icinde buradan gitmeme izin vereceksen ben de buradan kacmayacagima yemin ediyorum.”

Tristan memnun bir sekilde gulumsedi, “ Buraya gel, Bettina.”

“ Uysal olmak anlasmaya dahil degildi.”

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:13:12 ÖÖ

YIRMI SEKIZINCI BOLUM.....

Bettina, guzel bir sabaha gozlerini acti. Odanın penceresinden iceri sizan gunes isinlari icerisini isitmisti. Disardan kuslarin civiltlari geliyordu. Bettina yatagından kalkip yeni güne baslamak için sabirsizlanıyordu. Tristan'ı da kaldirdi, gidip elbiselerini getirmesini soyledi. Tristan homurdana homurdana kalkti, Bettina'nin elbiselerini verdikten sonra tekrar yataga yatti ve derin bir uykuya daldi.

Bettina, bir an önce annesini gormek için sabirsizlanıyordu. Leylak rengi elbiseyi sirtina gecirir gecirmez saclarini taramak zahmetine bile katlanmadan, yalinayak odadan disari firladi, asagi kata indi.

Asagida annesi Madeleine ile yemek masasinin basina oturmus neseli neseli konusuyordu. Madeleine, Bettina'yi gorunce pek sasirdi, fakat Jossel hemen yerinden firlayip kizinin yanina kostu.

“ Ah, sevgili yavrum. Iyi misin? Kaptan sana bir zarar vermeyecegini soyledi ama senin yanina gelmeme razi olmadı.”

“ Simdi iyiyim.”

“ Sey, Tristan senin odadan ciktigini biliyor mu? Yoksa cok...”

Bettina saclarini taramaya basladi, fakat biraz sonra taragi yere firlattigi gibi odadan cikti, merdivenlerden asagi kostu.

“ Tristan her seyi biliyor, anne. Dun gece onunla bir anlasma yaptim. Bir yil burada kalacagima soz verdim. Bir aydir burada olduguma gore, Bu iskenceye on bir ay daha katlanacagim demektir.”

“ Sen bu sarti kabul ettin mi?”

“ Baska carem yoktu. Zamani o kararlattirdi ben de o odadan cikabilmek için evden kacmayacagima soz verdim.

Bir odada kapali kalmaya daha fazla dayanamadim.”

Madeleine, azarlayici bir sesle, “ Ikinci defa kacmaya calismakla hata ettin” dedi, “ Tristan senin bir gemiye binip kactigini bana anlatirken cilgin gibiydi. Seni cok merak ettim.”

" Bagisla, Maddy, seni almak icin buraya donecektim. Seni nasil olsa kurtaracagima inanmasaydim buradan bir yere gitmezdim."

" Benim bir sikayetim yoktu, yavrucugum. Hatta burada yasamaktan hoslanmaya bile basladim. Artik mutfakta calismiyorum. Tristan burada oldugu zamanlar evde hizmet yapan kizlara nezaret ediyorum sadece..."

Bettina, " Bu kizlar neyin nesi?" diye sordu.

" Kizlarin adi Aleia ile Kaino. Ablalari Maloma Jules ile evli."

" Evli mi? Evet Tristan'in bundan soz ettigini hatirliyorum."

" Jules'in karisi ve uc cocugu var. Ucu de kiz... Gorsen oyle sirin seyler ki..."

Bettina alayci bir taviryla, " Tristan'in da burada karisi ve cocuklari var mi?"

Madeleine ile Jossel, manali manali birbirlerine baktilar. Sonra Madeleine, " Tristan adanin kadinlariyla fazla ilgilenmemis" dedi. " Kasabadaki genelevlere arasira ugruyormus, hepsi bu kadar. Tayfalarinin cogu ise buranin yerli kizlariyla evlenmisler. Daha onceki gelislerinde evlerini de yapmislar. Tayfalar kasabada oturuyorlar."

" Sey, burada papaz var mi? Nikahlari kiymak icin bir papaz gerekli. Eger papaz varsa ben de gunah cikartmaya gidecegim."

" Hayir papaz yok. Evlenmek isteyen çiftler kasabanin belediye baskanina basvuruyorlar. Ama Jules'i kandirmaya calisiyorum. Buraya bir papaz getirip o evlilikleri takdis ettirecegim..."

Bettina, " Sen bu islerle neden ilgileniyorsun," diye sordu.

" Tristan'in adamlari bu yerli kizlarla evlenmisler. Onlari terketmeye falan niyetleri yok. Bu durumda onlarin da herkes gibi ciddi bir sekilde nikahlanmalari dogru olur."

" Sen hep Jules'i dusunuyorsun. Inan bana, Maddy, sen hic akillanmayacaksin. Her onune gelene annelik yapman sart mi yani? Jules senin gosterdigin bu ilgi ve sefkate layik biri degil ki..."

Jossel, soze karisti. " Ben de bu adami yakindan tanimaya basladim. Seni kamciyla dove dove oldurmeye kalkisan adamla onun ayni kisiler olduklarina bile inanmak guc."

" Ama gercek bu. Jules, gerekirse beni gene ayni sekilde oldurmekten kacinmaz. Tristan'a bir kotuluk yaparsam o da hemen sirtima kamciyi indirmeye baslayacaktır."

Madeleine, " Kizin dogru soyluyor, Jossel" dedi, " Bettina'nin Kaptan'i oldurmeye kalkistigi gun sen gemide degildin. Jules bazen yirtici bir canavar olup cikiyor. Ozellikle Tristan, konusunda cok hassas. Onu bir annenin korudugu gibi korumaya calisiyor."

Jossel, kaslarini catip uzgun uzgun Bettina'ya bakti. " Ama ben seni hic de iyi koruyamadim, yavrucugum."

" Yoo, anne sakin kendini suclama. Benim icin yapabilecegin hic bir sey yok. Kendi hayatini tehlikeye atsanda sonuc degismez. Ben herseye katlanacagim. Zaten sikintimiz en fazla bir yil surecek."

" Mucadeleden vaz gecmis gibi konusuyorsun, Bettina. Burada bir yil kalmaya lazim yok. Kont Pierre

de Lambert'in elinde harita var. Gelip bizi kurtaracaktır."

Bettina icini cekti, sonra annesine Pierre ile Don Miguel Bastida arasinda gecen konusmayi anlatti. "Tristan beni daha once serbest birakirsa cok daha iyi olur tabii."

Jossel, yumusak bir sesle "Tristan senin Kont'la evlenmekten vazgectigini biliyor mu?" diye sordu.

"Hayir bilmiyor. Bundan kimseye soz etmeyecegini vadetmelisin." Bettina annesiyle dadisinin bu istegi kabul ettiklerini belirtmek icin baslarini sallamalarini bekledi.

Jossel, "Tristan bunu ogrenirse belki de seninle evlenmek ister."

"Anne, benim Tristan hakkında dusuncelerim hic degismedi. Seninle onun hakkında konustugumuz gunden beri ayni seyleri dusunuyorum." Ben onunla asla evlenmem. Zaten o adam da benimle evlenmeyi falan dusunmuyor. Fikrini de degistirmeyecektir."

"Iyi ama bir yil cok uzun zaman sayilir, Bettina, Tristan'a bir cocuk verebilirsen, mutlaka..."

"Hayir... Bunu dusunmeni bile istemiyorum. Boyle bir sey asla olmayacak."

"Sakin ol yavrum. Elbette olmayacak. Senin canini sikmak istemedim." Jossel, bunlari soylerken, kizi kadar iyimser degildi.

"Birden ofkelenip bagirdigim icin ozur dilerim, anne. Son gunlerde bana bir hal oldu, durup dururken bagirmaya basliyorum."

"Umarim, boyle davranmanin hakli bir sebebi vardir."

"Tabii var."

Jossel, "Ah Ryan geri donmus olsaydi, hepimizin hayati nasil da degisirdi kimbilir."

Madeleine "Ryan mi?" diye sordu. "Bu adam da kim?"

Jossel'in yuzu hafifce pembelesti. "Bettina'ya, Aleia'nin pisirdigi ekmekten getirsene, Maddy. Birazda sut almayi unutma."

Ihtiyar kadin yanlarindan ayrilince, Bettina annesine dondu, "Sen ona Ryan'dan hic sozetmedin mi?"

"Hayir ama yillar once hayatima bir baska erkegin girdigini tahmin ettigini saniyorum. Bir sure ne kadar mutlu oldugumu biliyordum. Simdi ona boyle seylerden sozetmenin hic manasi yok."

"Haklisin, annecigim. Senin burada neler cektigini sormaya firsat bulamadim, anne. Adamlar seni rahatsiz ettiler mi?"

Jossel guldu, "Ilahi cocuk, hic oyle sey olur mu? Bu adamlar benim gibi yasli bir dudu ne yapsinlar,"

"Anne, bu isin sakaya gelir yani yok. Sen ihtiyar bir kadin degilsin. Bunu sen de pekala biliyorsun. Ustelik cok da guzel bir kadinsin."

"Sen benim icin hic endiselenme, Bettina. Senin Kaptan'in bana cok iyi bakiyor."

"Demek oyle ha. Bana hic bir sey soylemedi. Senin ac mi acik mi oldugunu bile anlatmadi."

" Gerci adam sana zorla sahip oluyor ama bana kalirsa hic de kotu karakterli bir erkek degil. Seninle arasindaki iliskiyeye de karismamami emretti. Buna karsilik o da evinde beni barindiriyor. Evde rahat birakilmami ve daima saygi gormemi emrettigini kulaklarimla duydum."

Bettina alayci bir sesle, " Boyle durustce davranislar ona hic de yakismiyor."

" Tristan bana karsi sadece comert davranmaktada kalmadi. Madeleine'in yattigi odanin yanindakini bana tahsis etti. Elbiselik kumas ve malzeme verdi. Ayrica ayakkabilarimi adada biraktigimi anlayınca bana bir cift de ayakkabi buldu."

" Tristan bu dediklerini kendiliginden mi yapti?"

" Evet. Dogrusunu istersen bana bu derece iyi davranacagini hic sanmiyordum. Tristan'in bunlari senin hatirin icin yaptigina inaniyorum. Senin annen oldugum icin bana saygili davraniyor."

Bettina aci bir sesle " Benim beddualarimdan kurtulmak istiyor anlasilan" dedi.

" Hayir, Bettina. Bana kalirsa bu adam seni gercekten begeniyor. Seni oyle bir odada mahpus tutmaktan hic hoslanmadigini biliyorum."

" Iste bu cok sacma. Adam benim aci cekmemden zevk aliyor." Bettina bir ay suren inzivayi hatirlayınca gozleri ofkeden yemyesil kesilmisti.

" Tristan kac defa kesin kararini verip merdivenlerden yukari cikti, sonra da kararsizlik icinde geri dondu. Duygularıyla mucadele eder gibi bir hali vardi. Boyle zamanlarda yildirim gibi evden cikip gidiyordu. Onu gordugumu bilmiyordu, fakat yukari kata seni serbest birakmak icin ciktiginden eminim."

Bettina; " Sen olaylari gormek istedigin sekilde goruyorsun" dedi. " Tristan'in namuslu, durust bir adam olduguna ve beni de sevdigine inanmak istiyorsun. Gercekte ise bu adam namussuzun teki, beni de hic sevmiyor. Sadece sehvet duygularini tatmin etmemi istiyor, o kadar"

Jossel birden " Tristan Fransizca biliyor mu?" diye sordu.

" Hayir. Dogma buyume Ingiliz. Sadece anadilini konusuyor."

" Bana onun bu kadar yakisikli bir erkek oldugunu soylememistin."

" Karakteri kotu olduktan sonra yakisikliligi ne ise yarar?"

" Ondan birazcik olsun hoslanmiyor musun?"

" Kesinlikle hayir. Tristan belki seytanin ta kendisi ama onun gucu benim kalbimi yumusatmaya yetmez."

" Ben sadece senin mutlu olmani istiyorum, Bettina."

" Bu adadan ayrildigim zaman mutlu olacagim. O zamana kadar da kaderime kusup bekleyecegim."

Tristan gayet yumusak bir sesle " Kendi dilinde konustugun zamanlar bir melekten farkin kalmiyor" dedi.

Bettina basini sesin geldigi yana cevirince Tristan'la goz goze geldi. " Boyle sessizce gelmene sebep var miydi? Ne zamandan beri orada duruyorsun?"

" Birkac dakikadan beri buradayim. Annenle tatli tatli sohbet ediyordun, konusmanizi yarida kesmeye kiyamadim. Annene anlatmak istedigin pek cok sey vardir mutlaka." Tristan sozlerini bitirdikten sonra Bettina'nin yanina oturdu.

Bettina ofkeli gozlerle annesine bakti. " Onun burada oldugunu neden soylemedin?"

"Tristan susmam icin isaret etti. Sana onun Fransizca bilip bilmedigini sormamin sebebi de buydu. Sen onun hakkindaki dusuncelerini aciklarken adamin yuzundeki ifade hic degismedi. Sozlerinden birsey anlamadigini saniyorum."

" Neler hissettigimi biliyor, anne. Ondan nefret ettigimden de haberi var."

Tristan kinayeli kinayeli " Annene sikayetlerini siralamak icin bol bol zamanin oldu" dedi. " Artik Ingilizce konusmaya basla."

Bettina, " Anneme sadece senden ne kadar nefret ettigimi anlatiyordum" dedi.

" Benden ne kadar nefret ediyorsun bakalim?"

Bettina, " Bunu neden sordun? Duygularimi bilmedigini mi ima etmeye calisiyorsun ha?"

" Bana kalirsa, sen kendini aldatiyorsun. Yatakta bana simsiki sarildigin zaman, nefret duygularin yuzunden mi boyle yapıyorsun?"

" Annemin yaninda boyle konusman dogru degil."

" Neden konusmayacakmisim? Benden nefret ettigine annen inanacak mi saniyorsun?"

Bettina ofkelenmisti. " Sen seytanin ta kendisisin, Tristan. Yatakta tilsiminla beni buyulemen herseyi halletmez. Kalbimdeki duygulari asla degistiremezsin. Eger senden nefret etmeseydim, Pierre'e seni öldürmesini soylermiydim? Beni geri getirdigin icin simdi senden daha da cok nefret ediyorum."

Bettina ayaga kalkip sokak kapisina dogru yurudu. Tristan hemen pesinden gelip onu durdurdu. " Nereye gittigini saniyorsun?"

" Senden uzakta olayim, bana yeter. Gidecegim yerin hic onemi yok."

" Az once soyledigim sozlerin dogru oldugunu annene ispat etmemi ister misin? Seni kollarimin arasina aldigim zaman kendinden gectigini annen gorurse neder?"

Bettina, goz pinarlarina biriken yaslari tutamadi. " Yeter beni annemin onunde kucuk dusurmek seni tatmin etmedi mi? Boyle davranmayi surdurmen sart mi?"

" Kes su aglamayi. Yaptiklarinla bu cezayi hatta daha fazlasini hakettin. Kucuk hanim, ofkene ne oldu?"

Bettina hala agliyordu. Budalaca davrandigini farkettiligi icin bir yandan da kendine kiziyordu. " Beni rahat birak" Genc kiz, bu sozleri emir verir gibi soylemisti ama bunda da pek basarili olamadi. " Anneme herseyi anlattim. Bana sahip oldugun zamanlar neler hissettigimi de anlattim. Vucudumun bana nasil ihanet ettigini de anlattim. Anneme birsey ispat etmek zorunda degilsin."

" Hayir ama belki de sana bazi seyleri ispat etmem gerekebilir."

Bettina buyuk bir ofke icinde ona bir seyler kanitlamaya calisti. Masaya bir goz atinca annesinin bir anlayislilik ornegi gostererek sessizce ortadan kayboldugunu farketti. Bunun uzerine Bettina kollarini Tristan'in boynuna doladi, dudaklarini dudaklarina kenetledi ve erkegi buyuk bir ihtirasla opmeye basladi. Elinden geldigince sehvetli davranmaya calisti. Vucudunu erkegininkine yaslamisti. Butun benligiyle onun olmak istedigini belli etmeye calisiyordu. Fakat Tristan'in da onu arzulamaya basladigini hissedince hemen geri cekildi.

Bettina, genc adamin yuzundeki saskin ifadeyi gorunce icinden gulmek geldi ama Tristan'i nicin optugunu hatirlayinca hemen dislerini gicirdatti. " Sayet senden nefret etmeseydim sana neler verebilirdim? Bu sorunun cevabini artik gayet iyi biliyorsun. Bana zorla sahip oldugun zamanlar, bir bakima ihtirasini tatmin ediyorsun fakat senin oksamalarindan hic etkilenmedigim zamanlar da oluyor. Benligimin bir bolumunu sana kapali tutuyorum. Askima hicbir zaman sahip olmayacaksin."

Bettina, dondu merdivenleri cikip odasina gitti. Madeleine'in eliyle hazirladigi yemeklere yan gozle bile bakmadi.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:14:04 ÖÖ

[.....YIRMI DOKUZUNCU BOLUM.....]

Bettina, butun gece yatagin icinde sikintili sikintili donup durmus, Tristan'i da rahatsiz etmisti. Simdi ise hala yorgundu, cani parmagini dahi oynatmak istemiyordu. Fakat vaktin ogleyi buldugunu hatta belki de gectigini saniyordu. Yatakta daha fazla oyalanamayacakti. Kalkmasi gerekiyordu.

Genc kiz, pembe bir gomlek ve pembe bir elbise giydi. Tristan'in onu adaya geri getirmesinden bu yana bir ay uc hafta gecmisti. Tristan'in odadan cikmasina izin vermesinden bir hafta sonra adet gormesi gerekirdi. Fakat isler dusundugu gibi olmamisti. Bettina, gozle gorunen gercegi bir turlu kabul etmek istemiyordu. Ama bunu daha fazla inkar edemezdi. iki aylık hamileydi.

Ne yapacakti? Tiksendigi erkegin cocuguna annelik etmeye nasil katlanacakti? Acaba o cocuktan da nefret mi edecekti?

Hayir, kendi cocugundan nefret edemezdi, bunu biliyordu. Fakat Tristan'in belki de Karayip denizlerindeki adalarin her birinde bir kac pici vardi. Bettina'nin cocuguna aldirmayacakti bile.

Tristan masa basinda oturuyordu. Onunde duran kagitlari incelemekle mesguldu. Bettina saskin saskin ona bakarken, icindeki ofke ve nefretin de dalga dalga kabardigini hissetti. Ellerinin titredigini gizlemek icin ellerini hemen arkasina gizledi. Tristan'da onun yaklastigini farketmisti. Onundeki isi birakip genc kizi seyre koyuldu.

Bettina masanin yanina gelince hirsyla adamin yanagina bir yumruk indirdi. Tristan, yuzunu ovustururken " Bu da neyin nesi?" diye homurdandi. " Beni yumruklamak nereden icab etti?"

Bettina " Lanet olsun sana Tristan" diye avazi ciktimi kadar bagirdi, " HAMILEYIM"

"Hay allah, bunun icin mi bana yumruk attin? Eger bir kadin beni tokatlamak icin kendince hakli bir sebep bulursa, ben de boyle seylere aldirmam, guler gecirim. Fakat sen her zaman illede yumrugunu kullanmak istiyorsun..."

" Dogrusunu istersen elime bir kama gecinceye kadar sabretmeliydim. Sonra da o kapkara yuregini

kamayla desip seni gebertmeliydim.”

“ Neden bu derece ofkelendigini anliyamadim. Bu isin eninde sonunda olacagini tahmin etmeliydin. Dahasi eger aradan sadece bir ay geciyse hamile oldugun ne malum?”

“ Hayir iki ay geciti... Anliyor musun iki ay...” Bettina genc adamin daha fazla konusmasina firsat vermeden geri dondu merdivenlerden yukari cikti. Tristan odanin kapisinin hizla kapandigini duyunca gulmekten kendini alamadi. Fakat Bettina'nin iki ay once Saint Martin Adasi'nda oldugunu hatirlayinca yuzu ofkeden mosmor kesildi.

Tristan da hemen yukari firladi, odasinin kapisini kirar gibi acti. Bettina genc adamin yuzundeki korkunc ifadeyi gorunce geri cekildi. Tristan sert bir hareketle kizi omuzlarindan yakalayip sarsmaya basladi.

“ Soyle bakayim karnindaki cocuk kimin?”

“ Nee?”

“ Numarayi birak be kadin. Sana karnindaki cocuk kimin diye sordum”

Bettina saskin saskin genc adamin yuzune bakti. “ Sen aklini mi oynattin? Cocuk...” Bettina sozlerini tamamlamadan duraladi. Tabii ya Triatan'in kafasina kustu tohumlarini eken kendisi degil miydi? Birden gulmeye basladi.

Tristan'in ofkesi daha da artmisti. Bettina'yi sarsmaya devam etti. “ Bana cevap ver.”

“ Tabii cocuk senin... Onun babasi baska kim olabilir ki?”

“ Kim olabilecegini pekala biliyorsun.”

“ Hadi canim cocukluk etme, Tristan. Sana Pierre konusunda yalan soyledigimi itiraf etmistim ya. Yoksa bana inanmadin mi?” Bettina bu sozleri alayci bir tavir takinarak soylemistir.

“ Cocugun benim olduguna yemin edeceksin.”

“ Hayir. Seni rahat ettirmeyecegim. Cocuk senin olsa da olmasa da bir onemi yok. Buradan ayrildiktan sonra bir daha senin yuzunu gormeyecegim. Eger hamile olmam senin islerini bozuyorsa buradan hemen gitmeme izin ver olsun bitsin.”

“ Senin oyle canin sikilmisti ki asagiya inip beni yumrukladin.”

“ Nasil canim sikilmasin? Hayatimi mahvettin. Eger sen karsima cikmasaydin, Coktan Pierre ile evlenmis olacaktim. Beni burada zorla alikoydugun yetmiyormus gibi bir de pic dogurmama sebep olacaksin. Benim sinirlenmem, uzulmem icin bir cok sebep var. Ama sen hicbir bahane bulamazsin.”

“ Karninda kimin cocugunu tasidigini ogrenmekte benim hakkim.”

“ Bu da nereden cikti? Sen benim kocam degilsin, sevgilim degilsin. Sadece cani istedikce bana tecavuz eden erkeksin... Benim uzerimde hic bir hak iddia edemezsin.”

Tristan, genc kadini kendine cekip onu hirsyla dudaklarindan opmeye basladi. Sonra gene ayni ofke icinde geri cekildi.

“ Lanet olsun, Bettina... Senin bir cadidan bir farkin yok.”

" Oyleyse birak da gideyim... Lutfen , Tristan yakinda karnim buyuyecek, sehvet duygularini bastirmak icin baska yerlere gitmek zorunda kalacaksin. Hadi, beni simdi serbest birakiver."

" Hayir. Fakat benim gitmem gerekiyor. Beni nasilda buyuledin ve isimi gucumu ihmal etmeme sebep oldun."

" Isin gucun neymis? Caldigin altinlari Ingiltere `ye goturmek mi?"

" Altinlar yerine gonderildi bile."

" O halde biraz daha altin calmak icin denize acilacaksin. Sen Ingilizlerin arkasina siginiyorsun ama dupedeuz bir korsansin, Tristan."

" Sen de her seyi sadece dusundugun gibi gormeye calisiyorsun. Gercekleri gormek hosuna gitmiyor. Bu seyahat bir is seyahati degil, Sahsi sebepler ugruna yola cikiyorum."

" Ama daha once de bir maksadin oldugunu soylemistin. Nedir bu?"

Tristan odadan cikmaya hazirlanirken, " Bunlari senin bilmen gerekmez" dedi.

Bettina, " Yoksa Don Miguel'i aramaya mi gidiyorsun?" diye sordu.

Tristan birden dondu. Kusku dolu gozlerle genc kadina bakti " Sen nereden..."

" Hatirlarsan Kaptan O'Casey'e Don Miguel'den sozederken ben de yanindaydim. Don Miguel..."

" Bu adamdan oyle yakin bir akrabanmis gibi bahsetme bana... O Bastida... Yani katil..."

" Onu neden ariyorsun?"

" Cok eskiden olan birsey yuzunden ariyorum. Bunlar seni hic ilgilendirmez."

" Iyi ama Don Miguel bile senin onu nicin aradigini bilmiyor. Seninle hic karsilasmamis ki"

" Sen agzinin icinde neler geveliyorsun bakayim? Don Miguel'in beni tanimadigina nereden hukmettin?"

" Pierre'in evinde onunla yemek yedim. Adam dedi ki..."

Tristan kulaklarina inanamamisti. " Bastida oradamiydi?"

" Evet."

" Aman tanrim... Adam burnumun dibine gelmis de benim haberim yok. Lanet olsun... Bana ne yaptigini goruyor musun?"

Bettina inatla, " Ben sana hicbir sey yapmadim ki" Diye bagirdi.

" Eger seni aramasaydim, Saint Martin Adasi'nda yasayanlara da her limanda sordugum sorulari tekrarlayacaktim. Bastida `yi da sonunda ele gecirecektim. Adam hala orada mi?"

" Don Miguel'in hala orada oldugunu sanmiyorum. Ne soylemeye calisiyorsun. Oysa bu islerle benim hic ilgim yok. Onun hakkında soracagin sorularada cevap vermeyecegim."

Tristan iki adimda Bettina'nin yanina geldi. Genc kadini bileginden kavradı. " Bu adamla ilgili sorularima cevap vereceksin, Bettina. Yoksa seni dove dove konusturmasini da bilirim."

Bettina birden sarardi... Tristan'in saka etmedigini anlamisti cunku... " Don Miguel'i bulamadigin icin sucu bana yukleme Gemisinin adaya donmesini bekliyordu. Ben donduktan bir gun sonra gemi adaya geldi. Don Miguel'in adada birkac gunden fazla kalmayacagini sanıyorum."

"Adamin nereye gidecegini ya da nerede oturduğunu biliyor musun?"

" Hayir."

" Peki ya gemisi? Don Miguel'in gemisinin adi nedir?"

" Onu da bilmiyorum. Sadece Pierre'in satinaldigi koleleri getirdigini biliyorum."

" Su ana kadar isime yarayacak birsey soylemedin. Sanirim ona benden sozetmissindir. Don Miguel neler dedi?"

" Senin onu aradigindan heberi oldugunu, fakat senin niye onun pesine dustugunu bir turlu anliyamadigini belirtti. Onu bir baskasiyla karistirman ihtimalinden soz etti. Cunku o seninle hic karsilasmamis." Bettina icinden, bari Don Miguel biran once Tristan'i bulsa da onu dertten kurtarsa diye dua etti. Genc adama bu defa da Bastida'nin onu aradigini soylemedi.

Tristan " Demek Bastida beni tanimadigini dusunuyor oyle mi?" dedi. " Aslinda beni taniyor tabii, ama unutmus olabilir. Fakat onu oldurmeden once, onu neden cehenneme gonderdigimi de aciklayacagim."

" Sahi onu oldurmeye neden bu kadar heveslisin? Adam sana ne yapti ki?"

" Bunlarin seni ilgilendirmeyecegini daha once de soyledim ya..."

" Peki, Don Miguel'in seni oldurebilecegini hic aklina getirmedin mi? Belki senden cok daha yasli bir adam olabilir ama gene de guclu bir adam. Bu catismada olen sen olabilirsin."

" Bu da seni pek mutlu eder, oyle degil mi?" Tristan bu soruyu soguk bir sesle sormustu.

" Evet, ne sandin ya? Sen bana uzuntuden, acidan baska bir sey vermedin. Senden nefret ettigimi biliyorsun. Senin de benden nefret ettigini biliyorum. Sif Don Miguel hakkında bilgi toplayabilmek icin, karnimda cocugunu tasidigimi bile bile beni dovme yi goze almistin."

Tristan icini cektı, " Seni dovmezdim, Bettina. Sana elimi bile kaldiramam. Artik bunlari anlamis olman gerekirdi. Sadece seni sindirmek icin kuru siki bir tehdit savurdum. Senin bana bilgi verebilecegine inaniyordum. Bastida'yi bulmaliyim. Onu oldurmeye yemin ettim. O herifi gebertmedikce de rahata kavusamayacagim."

Tristan odadan cikti. Bettina saskina donmustu. Tristan'in bu adami neden oldurmek istedigini hala bilmiyordu.

/b]

.....OTUZUNCU BOLUM.....

Meyhane kucucuktu ve daha fazla musteri alabilmek icin o kucucuk yere bir suru masa yerlestirilmisti. Ancak gecenin bu gec saatinde sikis tikis duran masalarin cogu bostu. Buranin yemeklerine mezelerine diyecek yoktu dogrusu ama ust kattaki randevu evi meyhaneden daha cok musteri cekiyordu.

Tristan, masalardan birine oturmus, yuzundeki alayci bir ifadeyle ust kata cikan denizcileri tucclarlari seyrediyordu.

Jules, cevresini urkek bakislarla inceleyerek " Tristan burada oyalanmak, dupeduz cilginlik" diye mirildandi.

" Aklini kaybettigine inanmaya baslayacagim. Yemegemizi gemide de yiyebiliriz. Yuru gidelim buradan."

" Sakin ol Jules, burada tehlike yok."

" Sakin mi olayim? O Lambert denen adam belki de senin kelleni getirene mukafat vadetmistir. Bettina'nin ona anlattiklarindan sonra Kont Hazretleri senin derini yuzmeye hazirlaniyor olmalı. Yoksa yasamaktan biktin mi?"

" Iste simdi ihtiyar bir cadı gibi konusmaya basladin, dostum. Burada bizi kimse tanimiyor ki."

" Zaten ben Saint Martin Adasi'na gelmek de istememistim. Bunu sana baslangicta da soyledim. Fakat burada Bastida hakkında birseyler ogrenecegimizden emindin. Eh sonunda buraya geldik ve Bastida'nin buyuk bir telasla adadan ayrildigini ogrenebildik. Hic kimse birsey bilmiyor."

" Kont De Lambert, dostunun nereye gittigini biliyordur tabii."

" Aman tanrim, aklım fikrim sana emanet. Sen gercekten aklını kaybetmissin. Kont'un ciftligine gidip Bastida'dan haber sormaya kalkismayacaksın ya"

" Neden olmasın? Eger Kont bana Bastida'nin simdi nerede oldugunu aciklayabilecekse, tehlikeyi goze almaya deger."

" Oyleyse ben de seninle geliyorum."

" Hayir gelmiyorsun."

" Sen budalanın birisin. Lambert'i gormek istemenin sebebi de Bastida falan degil. O sarisin buyucu bu adamla evlenmek istiyor diye gidip onu gormeye hevesleniyorsun hadi dediklerimin dogru oldugunu itiraf et."

" Belki de haklisin."

" Peki, kucuk hanim senin cocugunla Kont'un ciftligine dondugu zaman nisanlisinin onunla evlenmek istemeyecegi ihtimalini hic aklina getirmedi mi? Bettina sana mujdeyi verirken nasilsa soylediklerini duydum. Adadan ayrildigimizdan beri yuzunden dusen bin parcaydi onun icin bu meseleden haberim oldugunu sana aciklamaktan cekindim."

" Sey, Bettina hamile olabilir ama, cocugun benden olduguna pek inanmiyorum. Karnında tasidigi cocuk belki de Kont Hazretleri'nindir."

Jules guldu. "Iste bu imkansiz dostum. Bettina adada sadece iki gun kaldi."

" Iki gun kalmak bir sey ifade etmez ki!"

" Galiba Kont'u kiskanmaya basladin. Sakin o sarisin afete asik oldugunu da soylemeye kalkisma."

" Benim hicbir kadina asik olamayacagimi biliyorsun. Kalbim de sadece bir seye yer var, nefrete. Fakat Bettina'nin karninda buyuyen cocugun Kont De Lambert'e ait olabilecegini dusundukce yuregime bir kama saplanmis gibi oluyorum."

" Eger kadından kuskulaniyorsan basından defet gitsin."

" Isin kotu yani da bu ya. Ondan henüz bikmadim. Dahası..." Tristan birden sustu. Gözlerini kapıdan ayıramıyordu. Jules de basını o tarafa çevirince kapıdan giren adamı gordu. Kursini ipekli kumastan elbisesi ve siyah kadife peleriniyle pek sik bir adamdi bu halinden tavrından asil oldugu da hemen anlasiliyordu. Yukardaki kizlara musteriler bulan sisman kadın da barın tezgahından ayrılmis yeni musterisinin yanına kosmustu.

" Ah Kont De Lambert sizi kısa bir süre sonra tekrar aramızda görmek bizim için büyük bir şeref."

" Colette ile tekrar görüşmek istiyorum."

" Demek yeni kız Kont Hazretleri'nin yuregini yakip tutusturdu ha? Vah zavallı Jeannie kendinize yeni bir gözde buldugunuzu öğrenince pek uzülecek."

Jules, Tristan'in yuzüne bakmaya korkuyordu. Fakat genç adamın sakin göründüğünün de farkındaydi. Tristan herseyden habersiz olan avına yaklaşıp ac bir aslan gibi ağır ağır yerinden kalkti.

Jules ofke içinde " Tanrı askına yapma" diye fisildadi.

" Kont seni mutlaka taniyacaktır."

" Sen yerinden kipirdama ve idam sehпасına bakar gibi de durma lutfen" Tristan sozlerini bitirir bitirmez, Kont'un yanına gitti. " Mosyo sizinle biraz konuşabilir miyim?"

Pierre de Lambert, merdivenin birinci basamagini cikmis, ikincisine adimini atmak üzereydi. Yolundan alikonuldugu için de biraz canı sikilmisti. Onunla konuşmak isteyen iri yari, güçlü kuvvetli adamı görünce yukarda onu bekleyen Colette'i de eglenceyi de unuttu. Bu adamı sanki bir yerden tanıyordu. Sikintili bir tavırla adamı suzdu.

" Madam'in soze Kont de Lambert diye hitapettigini duydum, efendim. Eger siz gerçekten Kont de Lambert iseniz, Belki bana yardımcı olabilirsiniz" Tristan bu sozleri çok alçak bir sesle ve sevimli bir tavırla soylemistti.

" Size nasıl yardımcı olabilirim, Mosyo"

" Bir arkadasımı arıyordum efendim. Onun kısa bir süre önce sizin misafiriniz olduğunu öğrendim."

Kont " Kimden soz ediyorsunuz" diye sordu. " Ciftligimde pek çok kişiyi misafir ederim."

" Don Miguel de Bastida'yi arıyorum. Kendisi..."

Pierre, Tristan'in sozünü kesti. " Sizin adınız nedir Mosyo?" Kont bir elini de hemen kılıcına goturmüsttu.

" Bağışlayın efendim. Adım Matisse, belki Don Miguel size benden soz etmistir. Bir kaç yıl önce bir

savasta benim hayatimi kurtarmisti da.”

“ Don Miguel ciftligimde kaldigi surece bana bir savastan sozetmedigi gibi sizin isminizi de agzina almadi.”

“ Sey belki de yardimseverligiyle ovunmek istememistir.” Tristan gulumsedi. Aslinda kilicini cekip bu adami cansiz yere sermeye can atiyordu. Fakat Bettina belki de karninda bu adamin cocugunu tasiyor diye onu olduremezdi ya.

“ Don Miguel’i nerede bulabilecegimi soyleyebilir misiniz?”

Pierre bu Matisse denen adamin, onun tahmin ettigi kisi olmadigindan emindi, ama gene de kusku icinde “ Onu neden ariyorsunuz?” diye sordu. Bettina’yi calan korsanin buralara gelebilecegine ihtimal veremiyordu.

“ Az once de belirttigim gibi Don Miguel benim hayatimi kurtardi. Ona minnet borcumu odemek istiyorum. Belki de onun ozel muhafizi olur boylece bir gun ben de hayatini kurtaririm.”

“ Sey cok uzgunum ama size yardimci olamayacagim. Don Miguel uc ay once buradan gitti. Hem de apar topar yola cikti. O sirada ben de ozel bir mesele yuzunden uzuntulu ve endiseliydim. Don Miguel ile fazla ilgilenemedim.”

“ O halde kendisinin nereye gittigini bilmiyorsunuz degil mi?”

“ Don Miguel’in Karayipler Denizi’nde oldugunu saniyorum. Ispanya’ya donmeden once bitirilmesi gereken ozel bir isi oldugunu soyluyordu.”

“ Ne cesit bir is oldugunu acikladi mi? Belki de bu sayede onun izini bulabilirim.”

“ Onu bulabileceginizi pek sanmam. Mosyo. Don Miguel, gittigi limanlarda uzun sure kalmaz. Simdi izninizle size iyi geceler dilemek istiyorum. Yukarida beni bekleyen biri var da...”

“ Tabii mosyo” Tristan masaya dondu. Yuzunde ki gulumseme hemen kayboluvermisti.

“ Adamin karsisina dikilip, Bettina’yla sevisip sevismedigini soracaksin sandim. Dogrusu beni sasirttin. Tristan. Aslinda bunu yapmayi da aklindan gecirdin degil mi?”

“ Evet ama adamin bana dogruyu soylemeyecegini biliyordum. Demek kucuk oyunumu sende seyrettin.?”

“ Seyretmesem de konusmalariniza kulak kabartmaktan kendimi alamadim. Aslinda Kont’la konuşman dupeduz budalalikti. Don Miguel’i aradigini soyledigin zaman adamin yuzu nasil allak bllak oldu farketmedin mi? Bir an icin senin kim oldugunu tahmin edecek sandim. Bastida hakkında uydurdugun yalana inanmasi da beni sasirtti.”

“ Sen sasirsan da sasirmasan da herif yalanimi yuttu. Endiselenmeni gerektirecek birsey olmadigini sana soylemistim ya...”

“ Evet ama bir hic ugruna kendini tehlikeye attin. Bastida’nin yerini hala ogrenemedik. Belki de onu hic bir zaman ele geciremeyecegiz.”

“ Galiba sen bu isten vazgecmeye niyetlisin oyle mi?”

“ Kisa bir sure icin de olsa, adaya donmekten bize bir zarar gelmez diye dusunuyorum.”

" Adadan ayrilali bir ay oldu. Simdiye kadar ancak dort limana ugradik. Eger karini bu kadar cabuk ozleyecegini tahmin ettiysen, sana kadinlarin yaninda kalmani tavsiye ettigim zaman sozumu dinleseydin."

" Ben kadinlarin herhangi bir tehlikeyle karsilasacaklarini sanmiyorum. Jojo ve adada kalan diger tayfalar onlari her turlu tehlikeden koruyabilirler. Evini ozleyen tek kisi ben degilim. Tayfalar da donmek icin sabirsizlaniyorlar. Sen de dostum. Saint Martin Adasi'na sadece batisda'nin yerini ogrenmek icin gelmedin. Bettina'nin nisanlisini merak ediyordun Kont'un ihtiyar, cicek bozugu suratli, sevimsiz bir adam olmamasi canini mi sikti yoksa?"

Tristan sakin gorunmeye calisarak, " Adamin tipinden bana ne" dedi.Sonra birden ofkelendi. " Bu herifin igrenc bir randevu evinde ne isi var. Onun yerinde olsaydim, nisanlimi bukmak icin bir dakika bile kaybetmez, civardaki adalari birer birer aradim. Kont, nisanlisini nerede ariyor? Bir yosmanin yataginda. Bahse girerim ki, Bettina'yi aratmak icin bir gemi bile tahsis etmemistir."

" Kont'un bunu yapmasini mi istiyorsun? Bettina'yi bulmasini mi istiyorsun?"

"Hayir."

" Oyleyse niye sinirleniyorsun?"

" Adamin Bettina'yi bulmaya calismamasi beni sasirtiyor."

" Ama bundan da emin olamazsin ki, hadi, burada daha fazla oyalanmayalim. Kont asagiya indigi zaman bizi yine karsisinda gormesin. Yemekte sogumus. Ben gemiye donelim diyorum, hemen simdi..."

Tristan guldu, " Sana ne oldu boyle? Eskiden tehlikeli isler yapmaktan hic cekinmezdin."

" Evet orasi oyle ama kucuk kizimi daha yeni tanidim. Ustelik Maloma gene hamile. Simdiye kadar hep kiz cocugum oldu. Olmeden once bir de erkek evlada sahip olmak istiyorum."

Meyhaneden cikarlarken, Tristan'in kaslari catilmisti. Bir aydir gecirdigi uykusuz geceleri dusunuyordu. Bettina ve karninda tasidigi cocuk icin ne kadar endiselendigini ve onlar yuzunden uykularinin kactigini can dostundan gizlemeliydi.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:15:51 ÖÖ

.....OTUZ BIRINCI BOLUM.....

Ev ogleye kadar gayet serin oluyordu. Sadece inatci ogle gunesi evin kalın tas duvarlarini isitabiliyordu.

Tristan'in yola cikisinden bir buçuk ay kadar sonra, bir gun ogle vakti Bettina agir agir merdivenlerden asagi indi. Vucudunu serin tutan acik sari renkte, kolsuz bir basma elbise giymisti. Bir elinde de buyucek bir havlu vardi.

Fransa'dayken Bettina daima son moda kiyafetler giymeye dikkat ederdi, hemde boyle yapmayi hic istemedigi halde. Bettina, elbiselerin sik olmakla beraber rahat ve kullanisli olmalarini da isterdi. Ama

Andre onun boyle sade kiyafetler giymesine asla izin vermezdi. Bu adada ise korsa ve ic eteklgi giymekten de vazgecmisti. Elbiselerine de fazla kumas harcamamaya dikkat ediyordu. Bol buzgulu, volanlı eteklerden vaz gecmisti artik.

Bettina, buyuk yemek odasini yuzunde hafif bir gulumsemeyle gozden gecirdi. Jojo'nun tavan arasından bulup getirdigi parlak renkli kilim somenin üzerinde duvara asilmisti. Bettina pencerelere de yeni perde dikmisti. Pencereler çok kucuktu ve yuksekte olduklari için odaya fazla aydinlik vermiyorlardı. Bu pencereleri buyutmek gerekecekti. Ama Tristan'ın fikrini almadan birsey yapamayacakti. Yemek odasına bes koltuk getirmisti. Jojo simdi de buyucek bir kanepede oturacakti. Bereket ki Tristan son olarak ele gecirdigi Ispanyol gemisinin esyasini dagitmamis, Jojo bu gemiden kalan malzemeye her odaya ilave esya bulmayı basarmisti.

Bettina, o sabah ogleye kadar odasında Maloma'yla sohbet etmisti. Maloma'yla kısa bir surede dost olmuslardı ve bu kadın da bebek beklediği için basbasa verip uzun konusmak ikisinin de hosuna gidiyordu. İkisi de dogacak bebekleri için giyicek hazırlıyorlardı. Bettina ogleye kadar dikis dikip gevezelik etmekten zevk almasına ragmen Tristan'ı da aklından cikaramiyordu.

Bir ay once Maloma'nin karni adamakilli buyumeye baslamisti. Bettina'dan iki hafta once doguracakti o. Fakat Bettina'nin karni o kadar buyumemisti.

Bettina, hamile oldugundan emindi fakat karninin da carcabuk buyuyecegini umit etmisti. Tristan adaya donmeden once vucudunun iyice cirkinlesmesini istiyordu. Boylece adam da baska kadınlarla oyalanmak zorunda kalacakti."

Tristan adadan buyuk bir ofke içinde ayrılmisti. Tayfalarının yarısını da adada birakmisti. Bettina ile vedalasmak zahmetine bile katlanmamisti. Kavga ettikleri gun ani bir kararla denize acilmisti. Aslında Bettina onu hic ozlememisti. Daha dogrusu genc kadın bu dusunceye kendini inandirmaya calisiyordu. Tristan'ın ne zaman donecegini bilmiyordu. Icinden onun uzun zaman geri donmemesi için dua ediyordu. Hatta Tristan hic donmese daha çok sevinecekti.

Bettina, mutfaga gidip bir sure de orada oyalandı. Firında pisen ekmeğin mis gibi kokusu hosuna gitmisti. Arka kapidan avluya cikti. Jojo,, ilerde yeni kanepenin iskeletini catmakla mesguldu.

" Bakıyorum, marangozluk yapmaktan hoslanıyorsun, Jojo. Elin de bu ise yakisiyor hani. Daha once marangozluk yaptin mi?"

" Geminin marangozuyum ben, Matmazel. Tahta ile ugrasmaya bayiliyorum."

" Ne zamandan beri kaptan'ın yanında calisiyorsun?"

" Kaptan ` Spirited Lady' isimli gemiyi satinaldigindan beri yanındayim. Baska bir gemide calismaya heveslenmek için hic bir sebep goremiyorum. Kaptan adamlarina çok iyi muamele eder. Artik bir karimla iki cocugum oldugu için denizciligi birakmayı dusunuyorum."

Bettina, " Demek belirli bir yere yerlesmek istiyorsun oyle mi?" diye sordu. Tristan'ın murettabati arasında durust ve caliskan kisilerin de bulunmasi garipti.

" İki oglum da baba ihtiyacini hissedecek yasa geldikleri için denizlere acilmaktan butun butun vazgecmeyi dusunuyorum. Kaptan Tristan'a buraya yerlesip yerlesemeyecegimi soyleyecegim. Adanın kuzey kumsalında kucuk bir kulubem var. Bunu tamir ederim bize yeter. Ayrıca bu ada da cocuk yetistirmek için birebir ."

" Herhalde oyledir." Bettina cevresini saran o muhtesem guzellige bir goz atti. " Eh, neyse, iyi gunler Jojo"

Bettina, adamin yanindan ayrilip arka bahceden ormana dogru yurudu. Kendi kendine cevreyi gezmeye ciktiigi gun buldugu gizli yere gidecekti. Genc kadin orada olmayacak dusler kurmaya bayiliyordu. Sanki bu ada onun vataniydi ve Tristan'la birlikte gecirdigi aylar sadece bir kabustan ibaretti. Tristan adinda bir adamla hic tanismadigina kendini inandirmaya calisiyordu. Fakat aklina hep guzel seyler getirmeye ne kadar ugrasirsa ugrassin, Tristan'i dusuncelerinden bir turlu silip atamiyordu.

Ilkbahar gelmistir. Bu mevsimde de adamin guzelligine doyum olmuyordu. Ada simdi, Bettina'nin geldigi zaman oldugundan iki misli daha guzeldi. Gokyuzunde bulutlarin izi bile kalmamisti. Gunes saklanacak bir yer bulamadigindan olacak gun boyunca ortaligi cayir cayir yakiyordu.

Bettina, Thomas Wesley'in bir agacin cevresine ates ciceklerine benzeyen cicekler dikdigini gordu. Tristan onun adada serbestce dolasma sine izin verdikten sonra Bettina, Thomas Wesley ile tanismisti. Adam vaktiyle Ingiltere de buyuk bir malikanenin bahcivanligini yapmisti. Iyi bir denizci olup baska ulkeleri de gormek tutkusu onu yeni dunyaya gitmeye zorlamis, sonra da Tristan'in gemisinde calismaya baslamisti. Kaptan bu adayi bulunca Thomas Wesley de denizcilikten vazgecip eski meslegine donmustu. Bes yil icinde evin cevresinde bir cennet bahcesi yaratmisti. Adamin burada cok mutlu oldugu yuzunden anlasiliyordu. Bettina da onunla konusmaktan zevk aliyordu.

Bettina, biraz sonra patikadan ayrilip, sik agaclarla kapli bolime gecti. Daga dogru yurumeye basladi. Genc kadin, adada serbestce dolasma iznini kopardigi gun su guzelim daga tirmanmayi aklina koymustu. Tabii bu pek de kolay olmayacakti. Onceleri dagin eteklerine kadar gidebilmisti. Daga tirmanmak icin bir yol ararken de agaclarin arasinda siril siril akan bir dere keşfetmisti. Iste Bettina'nin gizli cenneti bu derenin kenariydi.

Bettina, derenin kenarina gelince, yaninda getirdigi havluyu yere serdi, ve soyunmaya basladi. Derenin bir kolu agaclarin arasinda kucuk bir havuz meydana getiriyordu. Bettina'nin gizli yuzme havuzuydu burasi. Etrafi agaclar ve yuksek otlarla cevrili oldugu icin, Bettina sanki kucuk bir odadaymis gibi rahat edebiliyordu.

Fakat bakalim Tristan dondugu zaman da buraya rahat rahat gelebilecek miydi? Tristan'in bu gizli yeri ogrenmesi ihtimali onu korkutuyordu. Bettina birden kendine kizdi. Su adami her dakika dusunmek de ne demek oluyordu?

Konu Bařliđı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:16:52 ÖÖ

.....OTUZ IKINCI BOLUM.....

“ Ne o, dostum, aklın gene adada mi? Yoksa beni dinliyor musun?”

Tristan basini kaldirip dalgın dalgın Jules'a bakti, “ Bir sey mi dedin?” Genc adam bakislarini dumandan goz gozu gormez hale gelen kalabalik salonda gezdirirken yuzunu burusturdu. Aylardir su yuzu gormemis vucutlarin igrenc kokusu midesini bulandirmisti. “ Tortuga, Seytan'in barinagidir” diye homurdandi, “ Niye bu Bastida denen alcak da obur katiller soyguncular gibi burada kalmiyor?”

Jules, “ Hatirladigim kadariyla vaktiyle sen de buraya gelip ortaligi birbirine katmaya bayilirdin.” dedi, “ Hic degilse burada kimlerle ve nelerle karsilasacagini onceden kestirebilirsin.”

“ Demek gene cesaretlendin ha?”

" Senin dusmanlarinin kucagina atilmaktansa boyle bir yerde yasamayi her zaman tercih ederim."

Tristan, " Saint Martin Adasi'nda basini derde soktugum icin ozur dilerim." dedi.

" Orada bana bir sey olmazdi ki. Asil senin basin derde girecekti. Saint Martin'den sonra tam uc limana ugradik ve en kucuk bir ipucu yakalayamadik. Bastida'nin nereye gittigini hala bilmiyoruz. Bu arama isinden ne zaman vazgececeksin, Tristan?"

" Bastida'yi bulunca tabii." Tristan sozlerini tamamladiktan sonra bardagindaki ickiyi bir yudumda bitirdi.

" Biliyorsun, gemi limana girmeden once tayfalarla konustum, hepsi de artik adaya donmek istiyorlar."

" Nedenmis o? Ugradigimiz limanlarin hepsinde tayfalarin karaya cikmalarina izin verdim ya. Kadinlarla kizlarla eglenmeye bol bol vakit buldular."

" Onlar adaya bir papazla donmek istiyorlar."

Tristan sasirmisti, " Bir neyle donmek istiyorlarmis?"

Jules guldu. " Bizim tayfalar, sevdikleri kadinlarla dogru durust nikahlanmak istiyorlar."

" Bunlarin alayi budala. Simdiye kadar ihtiyar reisin hayir dualari onlara yetiyordu. Her halde bu isin icinde sen de varsin degil mi?"

" Evet, oyle. Madeleine bir sureden beri bana dogru yolu gostermeye calisiyor. Maloma ile nikahsiz yasadigim icin gunahkar sayilacagimi soyleyip duruyor. Ben de ona hak verdim."

" Demek butun bunlar Madeleine'in basinin altindan cikti. Boyle olacagini tahmin etmeliydim. Peki papazi nereden bulacaksin soyles misin? Diyelim ki papazi buldun, bakalim adam bizimle adaya gelmeye razi olacak mi?"

" Papazin adaya gelmeyecegini nereden cikardin? Adada kac erkekle kadinin nikahsiz yasayip gunah islediklerini ogrenince papaz efendi adaya belki bizden once gitmek isteyecektir. Hatta bakarsin oraya yerlesmeyi bile dusunebilir."

" Pekala, eger sen ve adamlarin adaya gitmeyi kabul eden bir papaz bulursaniz, ben de isteginize karsi cikmam . Fakat bana kalirsa bundan daha sacma bir sey dusunulemez derim."

Jules, bir iki saniye dusunduktan sonra, " Hazir buraya gelmisken firsattan yararlanip dolu da ziyaret edecek misin?" diye sordu.

Tristan " Bunu hic dusunmedim" dedi. O guzel dul aklina bile gelmisti. Oysa kadin bu meyhaneden biraz ilerdeki sokakta oturuyordu ve Tristan'in yolu ne zaman Portuga'ya dusse o kadini mutlaka ziyaret ederdi.

Jules saf saf sordu, " Bir iki gece icin kendine cazip bir yatak arkadasi aramamak icin ne bahana uyduracaksin ha?"

Tristan kaslarini kaldirdi, " Bir bahane bulmam sart mi?"

"Elinde firsat varken bir kadinla sevismekten kacinmak hic adetin degildir de..."

" Kafam baska seylerle mesguldu. Bu yolculugu para kazanmak, ya da eglenmek icin yapmadigimizi sana hatirlatmama luzum var mi?"

" Hayir ama dulun yardimi olmasaydi, sen de Bastida'yi aramak icin bir gemi satin alma imkanina kavusamazdin. Guzel dul geminin limana demirledigini mutlaka ogrenmistir. Eger onu ziyaret etmezsen, buyuk bir hayal kirikligina ugrayacak."

" Eger sucluluk duygusuna kapilmam icin ugrasiyorsan, ceneni bosuna yoruyorsun, ahbab. Dula olan borcumu coktan odedim."

" Gemiye komik bir para karsiliginda sana sattigi zaman kadina minnattar kalmistin."

" O is alti yil once oldu bitti. Ayrica Margaret Hagen'in cok zengin bir kadin oldugunu da galiba unuttun. Kadinin kocasi oldugu zaman ona yarim duzine gemi miras kaldi. Bizim gemiyi de dusuk uretle satmak ona zarar vermedi. Aksine gemiyi basindan defettigi icin memnun bile olmustu."

" Kadin asil sana sahip olmak istiyordu."

" Beni simartiyorsun, Jules. Hanimefendinin bugune kadar sayisiz sevgilisi oldu. Bayan Hagen, erkeklerden fazla hoslaniyor. Ayrica onunla ugrasmak icin uzun zamana ihtiyac var. Biz burada fazla kalmayacagiz."

Jules, " Istersen o kadina da ayiracak zaman bulursun" dedi.

" Orasi oyle ama, canim istemiyor."

" Senin neyin var, Tristan? Bayan Hagen'in limana giren her gemiden heberi olur. Bunu sen de biliyorsun. Ayrica kadin senin Bastida'yi aradigini da biliyor. Kadının evine ugrayip orada bir saat kalirsan, gunlerce belki de haftalarca liman liman dolasmak zahmetinden kurtulabilirsin."

" Peki, sen niye benim dula ziyaret etmemi bu kadar cok istiyorsun?"

" Iki aydan beri Bastida'yi ariyoruz. Fakat sen daha cok Bettina Varlaine'i dusunuyorsun. Belki de Bayan Hagen sana onu hic degilse kisa bir sure icin unutturabilir diye dusundum."

Jules, cok hakliydi. Tristan, gece gunduz, Bettina ile karninda tasidigi cocugu dusunuyordu. Dul kadının ona Bettina'yi unutturabilecegini ise hic sanmiyordu. Fakat Jules dogru soylemistir. Bu kadin ona Bastida ile ilgili bir haber verebilirdi.

Tristan derin derin icini cekti, " Pekala, seninle birkac saat sonra gemide bulusuruz.

" Sen rahatına bak, dostum. Hic acelemiz yok."

Tristan gulumseyerek basini iki yana salladi. Meyhaneden cikip gunesten cayir cayir yanan sokakta yurumeye basladi. Sonra tekrar icini cekti. Aslında su dul kadini gormek, onunla oylanmak istemiyordu. Oysa daha onceleri Tortuga'ya geldigi zaman hemen kadının evine kosmayi adet edinmistir. Bayan Hagen guzel bir kadindi, Tristan'dan uc yas buyuktu ve inanilmayacak derecede de ihtirasli bir kadinda.

Tristan kucuk bir kuyumcu dukkaninin onunden gecerken iceri girmeye karar verdi. Bir inci kolye dulun ofkesini bastirmaya yeterdi. Kadına geceyi onunla gecirmeyecegini acikladigi zaman kopacak firtina icin onceden tedbir almak zorundaydi.

Iyi ama, geceyi neden bu kadinla gecirmesindi? Bir gunden bir sey cikmazdi. Ayrica her saniye

nefretini haykiran bir kadin yerine askini aciklamak icin bahane arayan bir kadinla sevismek de Tristan icin guzel bir degisiklik olacakti.

Tristan, kuyumcu dukkanina girmekten vazgecmisti. Artik Margaret Hagen'e hediye almasina luzum kalmamisti. Tam disari cikarken bir cift kupe dikkatini cekti. Kupeler gokyakut ve pirlanta taslarla susluydu. Kupelerin o masmavi gokyakut taslari genc adama Bettina'nin gozlerini hatirlatmisti. Evet, bu kupeler Bettina'ya cok yakisacakti. Hemen kupeleri satin almaya karar verdi. Her ihtimale karsi bir de inci kolye satinaldi.

Margaret Hagen, Tristan'i uc katli evin onune gelmeden gormustu. Genc adam kapinin tokmagina elini degdirmeden kapi aciliverdi. Tristan'i bir cift menekse goz karsiladi. Ofkeden paril paril parlayan gozlerdi bunlar. Fakat gozlerdeki ofke carcabuk dagiliverdi, Margaret Hagen genc adamin boynuna sarildi. Onu buyuk bir ihtirasla opmeye basladi.

" Ah, Tristan seni oyle ozledim ki, bilemezsin" Margaret, Tristan'i iceri alip kapiyi kapadi. " Bu sabah bana gelirsin diye bekledim. Ortalikta gorunmeyince de cok kizdim. Fakat iste simdi buradasin. Seni gorunce ofkem dagiliveriyor."

Margaret, Tristan'i elinden tutup yukari cikarmak istedi ama Tristan asagi kattaki salona gecmeyi tercih etti. " Ah Margaret, sen hic degismemissin' diye mirildandi.

" Ama sen degismisin. Hem de bir cok bakimlardan. Eskiden evden iceri adimini atar atmaz beni kucakladigin gibi yukariya, yatak odasina gotururdun. Bu sabah baska bir kadinla beraber miydin? Beni bunun icin mi ihmal ettin?"

" Hayir, sana bir hediye almak istedim." Tristan sozlerini bitirmeden cebinden inci kolyeyi cikardi.

Margaret'in gozleri sevincten parlamisti. Hemen simsiyah saclarini ensesinden yukari topladi, erkegin kolyeyi boynuna takmasini bekledi.

" Bu kolyeyi satinalmak icin dukkan dukkan dolasmadigini biliyorum. Fakat sana daha fazla sitem de etmeyecegim." Margaret erkegi buyuk kanepeye goturdu. " Simdi soyle bakayim o guzel sakalini neden kestir? Gerci benim icin bunun onemi yok ama sakalsiz cok daha genc gosteriyorsun."

" Bir ara sakalimi kesmek zorunda kaldim. Sonra da sakalsiz olmaya alistim."

" Sakalini neden kesmek zorunda kaldin? Bu cok sacma..."

" Uzun bir hikaye. Olup bitenleri sana anlatmaya da maalesef vaktim yok. Bir kac saat sonra yola cikiyorum"

" Peki ama neden?"

" Bastida'yi bulmadikca rahat edemeyecegimi, bir yerde kalamayacagimi sen de cok iyi biliyorsun. Ispanyol altinlariyla gecim saglamak guzel ama bu is beni hep denizlerde kalmaya zorluyor. Eger bu katili bulacaksam, zamanimin hepsini onu aramaya hasretmeliyim. Iste bundan sonra da oyle yapacagim."

" Neden bu adami aramaktan vazgecmiyorsun, Tristan? Belki de Bastida'yi hic bir zaman bulamayacaksin."

" Eninde sonunda onunla yollarimizin kesisecegini biliyorum." Tristan, bu sozleri nefret dolu aci bir sesle soylemistti.

" Oyleyse Bastida"nin iki ay kadar once burada oldugunu sana soyleyebilirim."

" Hay Allah kahretsin... Niye once buraya gelmedim sanki? Ikdir adami yakalayacak gibi olmusken elimden kaciriyorum. Aklim baska yerlerde, bu sebepten onu yakalamak icin gerekeni yaptigimi soyleyemem."

" Buraya gelseydin de onu yakalaman ihtimali pek zayıftı. Burada sadece birkaç saat kaldı. Galiba o da birini ya da birseyi arıyor."

" Onun hakkında neler öğrendin?"

" Korkarım ki, fazla bir şey öğrenemedim. Bastida bir tüccar gemisini arıyordu ve limanda da bir kaç saat kaldı. Aradığı geminin bu limanda olmadığina iyice akli yatinca demir alıp gitti."

" Peki neden bir tüccar gemisini arıyormuş?"

" Hiç bir fikrim yok. Fakat eğer o da senin yaptığın gibi her adayı aramayı planlıyorsa ve uğredigi adalarda sadece bir kaç saat kalırsa, senin onu bulman çok zor olacak. Tabii tesaduf sonucu aynı yerde karsılaşmazsanız."

" Evet, belki de sen haklısın."

" Burada bir süre kalacak misin?" Margaret bu soruyu sorarken ellerini erkeğin göğsünde gezdirdi.

" Hayır" Tristan hemen ayağa kalktı, " Gitmek zorundayım."

" Margaret gülümsemeye çalışarak " Hayatında başka bir kadın var değil mi?"

Tristan, ona doğruyu söylemeye karar verdi. " Evet, bir bakıma öyle de diyebilirsiniz."

" Bari güzel mi? Tabii mutlaka güzeldir." Margaret acı bir sesle konuştu. " Aklının başka yerlerde olduğunu söyleyince başka bir kadınla ilgilendiğini anladım. Her halde onu çok seviyor olmalısın."

" Onu sevmiyorum, ama sahip olmak istiyorum. Kadın aklımı basımdan aldı."

" Peki ya kadın? O seni seviyor mu?"

Tristan acı acı güldü, " Benden nefret ediyor. Ama ona da hak veriyorum. Belki de benden nefret ettiği için ondan vaz geçmiyorum."

" Senden nefret edecek bir kadının var olabileceğine inanmak çok güç, Tristan" Margaret Hagen ayağa kalktı, erkeği yanaklarından optu, " Eğer onu sevmediğinden eminsen, bu kadının tilsiminden kurtuluncaya kadar beklerim."

" Beni beklerken asıklarını sakın ihmal etme."

Margaret güldü, " Bunu yapmayacağımı biliyorsun. Tabii benimle evlenmek istersen her şey değişir. Eğer sana sahip olabilseydim, başka erkeklerde gözüm kalmazdı, Tristan. Senin ugruna diğerlerini unutmaya dünden hazırım."

Tristan dul kadının evinden neseli bir hava içinde ayrıldı. Geceyi Margaret'le geçirmeyi tasarlamıştı, fakat nedense bunu yapamamıştı. Artık Margaret'i eskisi gibi arzulamıyordu. Bu değişikliğe bir anlam veremiyordu, fakat simdilik bunlarla kafasını yormayacaktı.

Simdilik Bastida'yi da aramaya devam etmeye luzum kalmamisti. Bastida'nin aradigi adami bulup Ispanya'ya donmesini bekleyecekti. Simdi ise artik adasina donmek istiyordu.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:18:22 ÖÖ

.....OTUZ UCUNCU BOLUM.....

İki buçuk ay süren ayrılıktan sonra nihayet ada karsidan görününce Tristan da heyecandan yerinde duramaz oldu. Bettina'nin karnında onun cocugunu tasidigini öğrendikten sonra onu yalnız bırakmakla budalalık etmişti. Genç kadın şimdi dört buçuk aylık hamileydi. Bari karni fazla buyumemis olsaydi da Tristan onunla sevismeye fırsat bulabilseydi.

Gemi koya girip demir atincaya kadar Tristan ust guvertede sinirli sinirli gezindi. Sonra da gur bir sesle tayfalarına gemiyi hemen terkedeabileceklerini musdeledi. Adada kalan tayfaların gemiyle ilgilenmelerini isteyecekti. Eger gemideki adamlar sevgililerini, karilarini, Tristan'in Bettina'yi özledigi kadar özlemislerse, gemide isyan cikmaması için onları biran önce sevdiklerinin yanına göndermeliydi.

Peder Hadrian da guvertede durmuş tayfaların filikalari denize indirilerini seyrediyordu. Bu adamların nikah toreninden önce sevdikleri kadınlarla beraber olmalarına izin verilmemeliydi. Bunu Kaptana hatırlatması acaba yerinde bir hareket olur muydu? Fakat adamların yuzundeki sevinci görünce, onların böyle bir karara boyun eğmek istemeyeceklerini düşündü.

Hayir, gözlerini kapayıp nikah torenlerinin biran önce yapılması için dua etmekten başka çaresi yoktu. Dahası Kaptan Tristan'dan yardım istemeside bir işe yaramayacaktı. Papaza Kaptan'ın adadaki Fransız sevgilisinden söz etmişlerdi. Ayrıca Kaptan kimseden nasihat almak istemedigini de açıkça belirtmişti. Kendisi evlenmeyi aklından bile geçirmeyen, tayfalarının böyle bir işe kalkışmalarını sacma bulduğunu söylemişti. Kendisinin işe beraber yasadığı kadınla evlenmeye niyeti yoktu.

Yirmi dakika içinde sandallar, karaya yanasmışlardı. On dakika sonra da Tristan, evinin kapisından içeri girmişti. Evdeki değişiklikler, genç adamı çok şaşırttı.

Jules, Tristan'in yanına gelince, " Galiba biz yokken kadınlar da hiç boş durmamışlar" diye mirildandı. " Bana sorarsan ev çok güzel olmuş derim. Eski kaleyi gerçek bir yuvaya benzetmişler. Baksana pencerelere perde bile asılmış."

Tristan, beyaz perdelerle bakıp gülmüşü. Bettina, gelinlik yapmak için istediği beyaz kumasi başka işlerde kullanmıştı.

Tayfaların büyük bir gürültüyle evin onundan geçip kendi evlerine gidislerini de Tristan gulumseyerek seyretti. Maloma da gürültüleri duyunca merdiven basına gelmişti. Tristan kadının karnının ne kadar buyumus olduğunu farkedince hayretten ağzı bir karışık kaldı.

Bari Bettina'nin karni bu kadar buyumemis olsaydi... Genç kadının hala ortalıkta görünmemesine de şaşmıştı.

Jules merdivenlerden yukarı çıkarken basını arkaya çevirip, " Seninle sonra, çok sonra görüşürüz, Tristan" dedi.

Tristan, Jules'u seyrederken hafifçe gülmüşü.

Davey de Peder Hadrian'i kasabaya götürmeyi teklif etmişti. Papaz hazretlerinin evde kalmamasına

da bayagi sevinmisti.

Tristan merdivenlerden hizla cikti, koridorda kosmaya basladi.

“ Kaptan, Bettina senin odanda degil.”

Tristan birden durdu. Arkasina donunce Jossel’in mutfak kapisinin onunde durdugunu gordu. Hemen kadinin yanina gitti. “ Bettina nerede?”

“ Sinirlenmeniz icin bir sebep yok. Bettina, yuruyuse cikti. Her gun ogleden sonra yuruyus yapiyor.”

“ Nereye gidiyor?”

“ Hic bilmiyorum. Her gun tek basina evden cikip gidiyor.”

Jojo Martel de yanlarına gelmistir, “ Sizi gordugume cok sevindim, Kaptan. Yolculugunuz iyi gecti mi?”

“ Hayir. Burada idareyi sana birakmistim, Jojo. Eger Bettina’nin su anda nerede oldugunu soylemezsen, derini yuzerim.”

Joco urkek bir tavirle “ Bettina, ormanda, Kaptan” dedi.

“ Her gun ayni yoldan gidiyor. Kasabaya giden yoldan ormana sapiyor.”

“ Dogruca saga mi sapiyor?”

“ Evet.”

“ Peki onun tek basina ormana gitmesine nasil izin verdigini izah eder misin?”

“ Siz buradayken ona guvenmistiniz, Kaptan. Yuruyuse cikarken yanina birisini almasini tavsiye edince, kukuk hanim pek ofkelendi. Ille yalnız gidecegim diye tutturdu. Ben de dogrusu ona karsi koyamadim.”

“ Bu kadinin hic bir konuda ısrar etmeye hakki yok. Buradan giderken sana talimat vermistim. Sen guya benim emirlerimi yerine getirecektin, onunkileri degil.”

“ Benim kizim artik kukuk degil, Kaptan, basinin caresine bakabilir. Eskiden beri de yalnız kalmak isterdi. Fransa’dayken de sik sik ormanda tek basina yuruyus yapardi.”

“ Burasi Fransa degil, Madam. Tepenin eteklerinde yaban domuzlari var. Bettina cok uzaklara giderse, hayvanlar ona saldirip oldurebilirler de.”

Josel’in beti benzi atti, “ Oldurebilirler mi dediniz?”

Jojo hemen, “ Kukuk hanim dagin eteklerine gitmis olamaz” dedi, “ Gezintileri fazla uzun surmuyor.”

“ Bettina gideli ne kadar oldu,”

“ Sadece bir saat oldu efendim.”

Tristan, baska bir sey soylemedi, kosup arka kapidan disari cikti. Patikanin saga kivrilan donemecine varmasi bes dakika bile surmedi. Sonra da otlarin arasindan yurumeye devam ederken Bettina’nin agaclar arasindaki o kukuk golu bulmus olabilecegini tahmin etti. Vaktiyle kendisinin de sik sik oraya gittigini hatirlamisti. Eger Bettina oraya gidiyorsa, yanina baska kimseyi almamakta hakliydi.

Tristan, dereye yaklasirken Bettina'ya bir surpriz yapmaya karar verdi. Fakat derenin agzindaki golcugun kenarina yaklasirken gordugu manzara ona her seyi unutturdu. Bettina otlarin uzerinde cirilciplak yatiyordu. Birden damarlarindaki kanin beynine toplandigini hissetti. Bettina'nin vucudu gunesten yanmis bakir rengini almisti. Kollarini basinin altina yerlestirmis, ıslak saclari otlarin uzerine bir yelpaze gibi yayilmisti. Tristan genc kadinin yuvarlak karnina bakınca korkunc suphe gene beynini kemirmeye basladi. Bettina, karnında bir cocuk tasiyordu. Ama kimin cocuguydu bu? Tristan simdi bunlari dusunmek istemiyordu.

"Tristan..." Bettina, gozlerini acip da genc adami karsisinda gorunce ne yapacagini sasirmisti.

Genc adama uzun uzun bakti, dili tutulmustu sanki... Tatli bir heyecan butun benligini sarmisti. Tristan bacaklarini ikiyana acmis ellerini beline dayamis oylece duruyordu. Birden genc adam gomlegini cikardi, sonra sira cizmelerine ve pantolonuna geldi. Ciplak kalir kalmaz da yere atti kendini.. Bettina'ya sarildi. Bettina birkac saniye suren gafletinden cabuk kurtulmustu. Hemen erkekten uzaklasmak istedi. Elbisesini kavradigi gibi uzerine ortmeye calisti.

Tristan gur bir kahkaha atti, "Benden nefret ettigini hatirlaman epey uzun surdu" dedi, "Zaten benden nefret etmiyorsun ki. Niye duygularini gizlemeye calisiyorsun? Niye az onceki gibi bana sevgiyle, ihtirasla baglandigini itiraf etmiyorsun?"

Bettina, genc adami gorur gormez harekete gecmedigine pismandi ama olan olmustu.

"Neden sozettigini anlayamadim." Bettina'nin yanaklari pembelesmisti. Fakat artik duygularini kontrol altina aldigı da belliydi.

Tristan "Neden soz ettigimi gayet iyi biliyorsun, kucugum."

"Tristan, dur. Bana daha fazla yaklasma."

"Seninle sevismek istiyorum, Bettina. Bunu pekala biliyorsun. Aslında sende istiyorsun bunu. Numara yapmaktan vazgecsene..."

"Sen cildirmissin. Eger bana dokunmani isteseydim, uzak durmani soyler miydim. Senden hala nefret ediyorum, Tristan. Bundan hic kuskun olmasin."

"Yalan soyluyorsun, kucugum. Kendini bosuna kandirmaya calisma." Tristan, Bettina'yi belinden kavrayiverdi. Genc kadini bir agacin golgesine yatirmaya calisirken Bettina'da "Tristan, lutfen yapma" diye bagirdi. "Seninle mucadele etmek zorunda kalirsam bebege bir zarar gelebilir."

Tristan, Bettina'nin yalvarmalarına aldirmadi. "Benimle mucadele etmeyeceksin, kucugum. Senden ayri kaldigim gunler boyunca hep bu dakikalarin hayaliyle yasadim. Simdi sana sahip olmaktan beni hic bir gucun alikoyamayacagini biliyorsun." Tristan genc kadini dudaklarindan optu. Ask oyunu sirasinda karnina fazla tazyik yapmamak icin de elinden geldigince dikkatli olmaya calisti. "Bebegin hatiri icin bir sure bana karsi koymaktan vazgececeksin. Cocuk senin icin iyi bir bahane olacak. Simdi rahatına bak, sevismenin tadini cikarmaya calis."

"Bahane aramiyorum ki. Sen niye benim durumumu bahane edip baska kadinlarla oyalanmiyorsun?"

"Istedigim tek kadin sensin, ve sana sahip olmaktan da beni kimse alikoyamaz. Gercekte benimle mucadele etmek istemiyorsun, Bettina. Gururun yuzunden surduruyorsun bu oyunu."

Bettina sert bir sesle. "Hic de oyle degil" dedi.

" Neden bu kadar inatcisin bilmem ki. Gururunu zedeleden de mucadeleyi birakman icin hakli bir sebep var. Tanri askina birak bu oyunlari."

" Hayir."

Tristan, genc kadini buyuk bir ihtirasla opmeye basladi. Bettina'nin sivri tirnaklarini sirtina gecirmesi de Tristan'a tesir etmedi. Sonra ikisi de bir sehvet alevine kendilerini kaptirdilar. Tristan Bettina'ya sahip olurken, genc kadinin da buyuk bir cosku icinde erkegin opucuklerine oksamalarına karsilik veriyordu. Tristan hic bir kadinin onu Bettina kadar heyecanlandiramadigini dusundu. Ancak bu kadinla beraberken sehvet duygularini tatmin edebiliyordu.

Tristan, yana cekilip otlarin uzerine boylu boyunca uzaninca, Bettina dogruldu, Bacaklarini birlestirip uzun saclariyla ciplakligini ortmeye calisti.

Tristan yumusak bir sesle " Seni cok ozledim, Bettina" diye mirildandi. Yavasca genc kadinin sirtini oksamaya basladi.

" Her gun sadece seni dusundum. Hele geceleri. Kamaramda yatarken seninle birlikte gecirdigimiz geceleri hatirladim."

" Karaya ciktingin zamanlar kendine uygun dostlar bulup sikintini gidermissindir."

Tristan guldu, " Ne o yoksa kiskanclik damarlarin mi kabardi, kucugum?"

" Cok sacma. Baska bir kadin bul diye basinin etini yedigimi bile bile boyle bir iddiada bulunmak, gulunc."

" Boyle seyleri laf olsun diye soylemek kolay. Duygularini iyicene tart, Bettina. Sen de beni ozledin degil mi?"

" Hayir hic de ozlemedim. Bir daha donmemen icin gece gunduz dua ederken seni ozlememe imkan var mi? Hem niye bu kadar cabuk dondun? Don Miguel'i buldun mu bari?"

" Hayir, onu aramaya daha sonra devam etmeye karar verdim."

" Ne zaman yola cikacaksin?"

" Senden ayri kaldigim gunlerde zaman gecmek bilmedi. Bana ayirdigin bir yil sona erinceye kadar burada kalmaya kararliyim."

" Ama bunu yapamazsin?" Bettina birden telaslanmisti. " Sana burada bir yil kalacagimi vaatettigim zaman hep senin bir yil sureyle bu adada kalmayacagini dusunmustum. Vaktinin cogunu gemide gecirecektin..."

" Iki bucu aydan beri denizdeyim. Bu kadar zaman yalnız kalmak sana yetmez mi?"

" O halde ben de karnimda bir bebek tasidigim icin Tanriya sukretmeliyim. Cunku dogum tarihi yaklasinca, senin igrenc saldirilarina hedef olmaktan kurtulacagim. O zaman kendine baska bir kadin bulmak zorunda kalacaksin." Bettina bu sozleri soyledikten sonra giyinmek icin ayaga kalkti.

Tristan da genc kadinin sozlerinden pek memnun kalmamisti, kaslarini catarak kendi giyeceklerine uzandi. Ya bu cocuk siyah sacli gozleri koyu renk dogarsa ne olacakti? Ya cocugun teni Bettina'ninki gibi beyaz gozleri de mavi olursa ne yapacakti? Iste o zaman gercegi hic bir sekilde ogrenemeyecekti."

Bettina, yerden cicek toplamaya calisirken alayci bir tavirla

“ Endiseli gorunuyorsun, Kaptan” dedi. “ Benim yerimi kimin alacagini kararlasmak cok mu guc olacak?”

Tristan uzun uzun genc kadinin yuzune bakti. Bettina giyince vucudu eski sekline donmustu. “ Bugun Maloma’yi gordum” diye mirildandi. “ Daha simdiden karni adamakilli buyumus ama sende fazla bir degisiklik yok. Dort bucuik ayluk hamile oldugundan emin misin?”

Bettina neseli neseli guldu, Mavi gozleri parliyordu.

“ Simdi sen buna inanmak istiyorsun degil mi? O zaman cocugun senden oldugunu kabul edeceksin. Seni hayal kirikligina ugrattigim icin uzgunum, Tristan. Ancak hesabimin dogru olduguna inaniyorum. Simdi bir mahzuru yoksa artik eve donmek istiyorum.”

Bettina genc adamin yanindan gecerken, Tristan onu bileklerinden kavradı. “ Cocugun benden oldugunu soyluyorsun ama.”

“ Evet oyle dedim.”

“ Daha once de Lambert konusunda yalan soyledigini belirtmistin. Ama asil simdi yalan soylemedigin ne malum?”

“ Diledigin seye inanabilirsin, Tristan. Benim icin bunun hic onemi yok.”

“ Ama benim icin var.” Tristan sesini yukseltmisti. Bettina’nin bileklerini koparacakmis gibi sikmaya basladi.

“ Tanri askina yapma, Bettina. Bu supheye daha fazla dayanamayacagim. Su cocugun benden olduguna yemin ediver ne olursun?”

Tristan’in gozlerinde ofkeyle karisik derin bir izdirap da okunuyordu. Bettina genc adamin yuzunde bir huzur ifadesini gorebilmek icin herseyi yapmaya hazir oldugunu dusundu. Fakat artik olan olmustu. Bir kere adamin zihnine suphe tohumlarini ekmisti. Yari yoldan geri donmesi dogru degildi. Bettina, Tristan’a huzur vermemeye kararliydi. Boylece adamin ona verdigi sikintinin da intikamini fazlasiyla almıs olacakti.

“ Sana ne zaman bir soz verdiysem, bunu baska carem olmadigi icin yaptim. Simdi ise bana da bir secme hakki taninmis oluyor. Sana yemin vermemeyi tercih ediyorum. Cocugun senden oldugunu soyledim. Iste bu kadar yeterli.”

Lanet olsun sana be kadin. Simdi bana yemin veremeyecegini bildigin icin numara yapiyorsun. Cocuk mutlaka Lambert’in.”

Bettina alcak bir sesle, “ Pasa gonlun neye inanmak istiyorsa ona inan” dedi.

Tristan genc kadina vurmak icin elini havaya kaldirdi. Ama hemen bundan vazgecti.

Soguk tehdit dolu bir sesle, “ Hadi dogru eve git” diye bagirdi. Sonra genc kadina arkasini dondu., Bettina tek kelime bile soylemeden erkegin yanindan gecti. Telasli adimlarla eve dogru yurumeye basladi. Biraz sonra Tristan’in onu takip edip etmedigini anlamak icin basini arkaya cevirdi. Yolda kimsecikler yoktu. Bettina kendi kendine hafifce gulumsedi. Firtinayi yine ucuz atlatmis sayilirdi. Bundan sonrasi onemli degildi. Artik genc adamin ofkesi, ve saskinligiyla alay etmeye gelecekti sira. Hatta belki de Tristan odasini da onunla paylasmak istemeyecekti. Bettina, hurriyetine kavusacagi gunun giderek yaklastigini hissediyordu.

Evin arka kapisinda Jojo genc kadini buyuk bir endise icinde bekluyordu. " Kaptan'i gordunuz mu? Hala ofkeli mi? Sizi tek basiniza ormana gonderdim diye bana hala kiziyor mu?"

" Kaptan buna neden kizsin?"

" Daga fazla yaklasirsiniz diye endiselenmisti. Orada yaban domuzlari var da."

Maloma guldu, " Kaptan endiselenince baskalari da onun tesiri altinda kaldilar. Kaptan sizi aramaya ciktigindan beri, anneniz de buyuk bir merak ve endise icinde odada gezinip duruyor."

" Cok sacma... Tristan, beni buluncaya kadar gayet rahattim."

Maloma gene guldu, " Bunu gidip annenize de soyleseniz iyi edersiniz. Mady ve benim Jules ile birlikte buyuk salonda."

" Hemen oraya gidecegim. Sende sakin tasalanma, Jojo. Kaptan'in sana bu olaydan sozedecegini bile pek sanmiyorum. Eve dondugunde belki ofkeli olacak ama onun ofkesinin seninle bir ilgisi yok. Cani baska bir seye sikiliyor.

Bettina, yemek salonuna girdiginde annesinin gercekten endise icinde gezindigini gordu. Madaleine yeni kanepeye oturmustu. Jules de yanindaydi. Tristan'in Bettina'yi aramaya gitmesine izin verdi diye adama soylenecek duruyordu.

Jossel kizini gorunce, " Bettina" diye haykirdi, " Tanriya sukur, birseyin yok. Eger adada vahsi hayvanlar oldugunu bilseydim. Senin tek basina gezmene dunyada izin vermezdim."

"Ben dagin yakinina gitmedim ki anne. Onun icinde korkulacak bir sey yoktu. Kucuk bir derenin yanindaki golcugun kiyisina gidiyordum. Fakat bir daha oraya gitmeyecegim." Bettina, icinden Tristan'in oraya gelmesiyle tilsimin bozulduğunu dusunuyordu.

Jules, " Tristan nerede?" diye sordu.

" Benimle gelmedi. Galiba sinirlerini yatistirmek icin orada kaldi."

Jules, bilgilic bilgilic basini salladi, " Demek cocuk yuzunden kavga ettiniz."

Bettina, " Sen bunu nereden cikardin?" diye sordu.

" Eninde sonunda boyle bir meselenin cikacagini biliyordum. Ama cocuk doguncaya kadar bekler diye dusundum."

Madeleine bagirdi, " Jules boyle konusmaya utanmiyor musun?"

Jules, saskin saskin Madeleine'e bakti. Bettina ile Jossel de gulmemek icin kendilerini zor tuttular. Jules, bir kadından emir almaya hic aliskin degildi. Bu kadin onun annesine benzeyen biri de olsa kural degismiyordu.

Jossel hemen, " Ben biraz odama gidip dinlenmek istiyorum" dedi. " Yemekte gorusuruz."

Bettina gulumsedi, " Annem yukari ciktigina gore, Benimle daha acik konusabilirsin, Mosyo. Sende lutfen ceneni tut, Maddy."

Jules sikintili bir taviryla. " Benim de yapilacak islerim var."

Bettina, " Hadi hadi, simdi kacmaya calisma. Once konusmamizi bitirelim bakalim. Tristan'in benimle yalnız kalincaya kadar ya da daha acik bir sekilde, benim yatagima girinceye kadar bekleyecegini soylemek istemistin degil mi?"

Madeleine, dehset icinde haykirdi. " Bettina."

" Aman, Maddy, sen sus bakayim. Boyle seylerin acik acik konusulmadigini biliyorum. Fakat su anda Fransa'da bir misafir salonunda degiliz." Bettina, tekrar Jules'a dondu, " Hakliydin, Mosyo. Fakat bizim munakasa edecegimizi nereden anladin?"

" Bir kac aydan beri Tristan, buyuk bir azap icinde. Benim sersem dostum, belki de bebek ondan degildir diye endiseleniyor. Adaya dondugu zaman bu konuyu acacagindan emindim." Jules, duraladi, sonra cekingen bir tavirle, " Ama bebegin babasi Tristan degil mi?" diye sordu.

Bettina hafifce guldu, " Elbette cocugumun babasi o. Bu gercegi ona da acikladim. Ama nedense bana inanmak istemedi."

Tam bu sirada Tristan'in ofkeli sesini duydular. Bir saniye sonra da genc adam, kapiyi kiracakmis gibi kapadi. Bettina ile Jules'u sominenin karsisinda oturmus gorunce o da masanin basina gecti.

Bettina, genc adami daha fazla sinirlendirmemek icin yavasca yerinden kalkip yukari cikti. Madeleine de korku icinde hanimini takibetti. Jules de arkadasinin yanina gidip oturdu.

" Bettina, bana cocugun senden olup olmadigin konusunda suphelendigini anlatti."

Bettina, Jules'un sozlerini duymustu. Konusulanlari dinlemek icin, merdivenin basinda durdu. Madeleine koridora geldigi zaman haniminin orada oldugunu gorunce sasirdi. Bettina kadina hemen susmasini isaret etti. O da Bettina'nin yaninda kalip iki erkegin konusmasini dinlemeye basladi.

Tristan, " Bu cocugun benim olmadigini biliyorum" diye homurdandi.

" Mantiksizlik ediyorsun, Tristan."

" Evet, oyle yapiyorum, bir diyecegin var mi? O kadin beni kucuk parmaginda oynatmaya kalkiyor. Bana yemin ettigi zamanlar dogruyu soyledigine inaniyorum. Fakat cocuk isinde yemin etmeye yanasmadi."

" Ondan boyle bir istekte bulunmakla en buyuk kabaligi yaptin. Bu seninkisi dupeduz terbiyesizlik."

" Hah. Terbiyesizlikmis. O kadina sadece terbiyesizlik yapmakla kalmayacagim. Bugun onu dovup gercegi ogrenmeyi de dusundum. Belki gene oyle yaparim."

" Hayir. Buna asla izin vermeyecegim. Tristan."

" Izin vermeyecek misin?" Tristan, saskin bir halde arkasina yaslandi. Ne zamandan beri o disi seytanin muhafizligini yapiyorsun? Kadinin dayakla yola gelecegini defalarca hatirlatan sen degil misin?"

" Dayagi hak ettigi zaman onu dovme gerekir diyordum. Fakat simdi boyle bir durum yok. Dahasi karninda senin cocugunu tasirken onu dovme de izin veremem. Canavarlik olur bu. Kendi cocuguna zarar verebilirsin."

" Sana o cocuk benden degil diyorum. Bettina'nin yalan soyledigini biliyorum ama bunu neden yaptigini bir turlu anlayamadim. Cocuk dogdugu zaman, yanilmadigimi sende gozlerinle goreceksin.

Tristan yataga girdi, genc kadini kendine cekti. Bettina'nin ona karsi koyacak gucu kalmamisti.

Genc adam gayet alcak bir sesle, " Sen benim malimsin" diye mirildandi. Bana karsi koymaya kalkistigin gun seni kamciyatmalyidim. Benden kacmayasin diye de ellerinden ayaklarindan yataga zincirle baglatmalyidim. Hepsinden onemlisi, seninle hic karsilasmamalyidim. O zaman boyle sikinti cekmezdim. Suphe icimi kemirip durmazdi. Lambert'in picini karninda tasidigini bildigim halde, seni istemekten kendimi alamiyorum."

Tristan, genc kadini dudaklarindan ihtirasla opmeye basladi. Bettina, Tristan'in perisan bir halde oldugunu anlamisti. Genc adam ondan nefret ediyordu. Hem de bir sebepten oturu degil, pek cok sebepten oturu, kalbi kin ve nefretle dolmustu. Ancak gene de tum benligiyle Bettina'yi arzuladigi bir gercekti. Biraz sonra, Bettina da erkege duydugu nefreti unutup, kendini bu sehvet kasirgasina teslim etti.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:19:18 ÖÖ

.....OTUZ DORDUNCU BOLUM.....

Yaz mevsimi beraberinde bir de renk cumbusu getirmisti. Her yer, Bettina'nin daha once gormedigi renk renk cicekle bezenmisti. Genc kadin o guzelim meyveleri yemeye de doyamiyordu. Yeni tattigi meyveler arasinda en cok begendigi de yumruk buyuklugunde Mango adi verilen bir meyveydi. Thomas Wesley, sirf genc kadina Mango temin etmek icin gunde iki defa kasabaya gidip geliyordu.

Hava enikonu sicakti ama surekli olarak esen ruzgar, sicaktan bunalmalarına fırsat vermiyordu. Geceleri de tatli bir serinlik kapliyordu her yani. Bu ada, gercekten cennet gibi bir yerdi. Ancak evin icindeki kargasa cennete de golge dusuruyordu. Tristan, adaya donduktan sonra somurtuk, ofkeli bir adam olmus cikmisti. Gunler gectikce ofkesi sikintisi azalacak yerde artiyordu. Bettina, ondan imkan nisbetinde uzak durmaya bakiyordu. Zaten Tristan da genc kadinla fazla karsilasmamaya dikkat ediyordu. Zorla degil ya, Bettina'yi gordugu an, ofkesi kabariyordu.

Bettina, bir daha o kucuk golun kiyisina gitmemisti. Yaz cicekleri de acmaya baslayinca gol kiyisinin daha da guzellestigini tahmin ediyordu ama dogrusu Tristan o guzel yerin de tilsimini bozmustu. Genc kadin annesi ve bazen de Maloma'yla beraber geminin demirli oldugu koya kadar gidip hava aliyordu. Koyun kiyisinda ayakkabilarini cikarip deniz kenarinda yurumek ona zevk veriyordu.

Genc kadin annesiyle boyle gezintilere cikmaktan da son derece memnundu. Ana kiz, havadan sudan konusuyor, bazen de derin sessizlik icinde tabiatin guzelligini seyretmekle yetiniyorlardi. Bazi gunler Madeleine de onlarla birlikte yuruyuse katiliyordu. Boyle gunlerde daha cok Fransa'dan ve oradaki dostlarindan sozediyorlardi. Fakat uc kadinin en cok konustuklari olay, uc hafta once, papazin evlendirdigi dokuz cift serefine verilen muhtesem davetti.

Davet gercekten pek guzel olmustu. Tristan'in somurtmasi da davetlilerin neselerini kacirmamisti. Papazin dini nikah kiyimasina onceleri karsi cikmasina ragmen, nikah toreninden sonra evinde buyuk bir davet verilmesine izin vermisti. Davetlilere yemek hazirlamak tam bir gun surmustu. Gecenin gec saatlarine dogru da agza atilacak bir lokma bile kalmamisti. Yerli halkin buyuk bir bolumu bu davete katilmisti. Hepsi de yanlarinda cesitli yiyecekler getirmislerdi.

Bettina, yerli genc kizlarin neseli havasina kendini kaptirmakta gucluk cekmedi. Kizlar papazin huzurunda evlilik yeminini tekrarlarken Jossel'in uzuntusu bir kat daha artiyordu. Bettina annesinin onu da evlendirmek istedigini, bu yuzden uzuldugunu biliyordu. Ancak Bettina adadan ayrilmadikca

kac saniye gezindikten sonra odadan cikti.

Jossel, oyle huzursuz ve sikintiliydi ki, Tristan'in disari ciktigini bile farketmemisti. " Tristan'in boyle ortaligi kasip kavurmasina son veremez misin? diye sordu.

Bettina, " Belki de bunu basarabilirim" dedi.

" Oyleyse, ne bekliyorsun? Tanri askina, bir seyler yapsana."

" Sen durumu anlamiyorsun, anne."

" Anlatirsan, bal gibi anlarim" Jossel'in sabri tukenmeye baslamisti. " Tristan neden adaya dondugu gunden beri huzursuz?"

Bettina icini cekip, Tristan'in acik biraktigi kapiya bakti.

" Tristan, karnimdaki cocugun Pierre'den oldugunu saniyor."

" Madeleine de meselenin bu oldugunu soyledi, ama dogrusu ben ona inanmadim. Cok sacma bir iddia bu. Sen Pierre'in evinde bir gun bile kalmadin ki... Pierre ile evlenmeden onunla boyle bir iliski kurmayacagini Tristan'in da bilmesi gerekirdi."

" Aslinda suc benim. Tristan'in benden kuskulanmasini saglamak icin elimden geleni yaptim."

" Peki ama neden?"

" Tristan beni geri getirmeye kalkisınca cok sinirlendim. Sonra da ondan kactim diye beni cezalandirmaya kalkisti, izzeti nefsimle oynadi. Ondan intikamimi almam gerekiyordu. Onun icin de Pierre ile sevistigimi soyledim. Hem de onun bana sahip olmasina buyuk bir istekle boyun egdigimi anlattim. Tristan, bunu duyunca oyle ofkelendi ki, sorma. Baktim, olacak gibi degil, hemen yalan soyledigimi itiraf etmeye calistim. Ancak gene de hinzirligim tuttu, her seye ragmen icinde bir suphe kalmasini istedim. Tristan, benim hamile oldugumu ogrenince de cocugun babasini merak etti. Ona gercegi soyledim. Fakat genede zihninde kuskuya yer birakmaya dikkat ettim. Cocuk konusunda yemin vermeme isteyince, bu istegini yerine getirmedim. O da cocugun Perre'den olduguna hukmetti."

" Iyi ama bunu neden yaptin, Bettina? Neden ona gercegi anlatmiyorsun?"

" Ben ona gercegi anlattim."

" O zaman niye adamin bile bile zihnini bulandirdin?"

" Aslinda ben Tristan'i oldurmeye kararliydim. Bu kararimdan beni sen caydirdin. Ben de intikami mi daha degisik bir sekilde almak istedim. Baslangicta durumdan pek de memnundum. Yalniz..."

Jossel, kizinin sozunu kesti, " Yalniz simdi cok pismansin oyle mi?"

" Evet, oyle."

" O halde yaptiklarini Tristan'a acikla olsun bitsin."

Bettina, annesiyle goz goze gelmemeye calisti. Elinde tuttuğu minik elbiseye uzgun uzgun bakti. " Durumu duzeltmeye calismak icin artik cok gec. Ona her seyi anlatsam da bana inanmayacaktır. Sifir onu yatistirmek icin yalan soyledigimi dusunecektir. Ona yemin versem de kafasindaki kuskuyu silkip atamayacaktır."

Jossel, yumusak bir sesle, " Artık Tristan'dan nefret etmiyorsun, degil mi?" diye sordu.

" Ah, annecigim, bilemiyorum. Hic bir sey bilemiyorum. Ona karsi duyugum istek de beni sasirtiyor. Bazen bende onunla basbasa kalabilmek icin sabirsizlanıyorum. Fakat bazen de ondan oyle nefret ediyorum ki, bulsam bir kasik suda boguverecekmisim gibime geliyor. Çok kaba bir adam. Dik kafali da ustelik. Sonra bana yaptiklarini da asla unutamam."

" Senin isteklerine, duygularina aldirmadan, sana sahip oldu. Fakat simdi sen de ona karsi ilgisiz degilsin. Sen de onu seviyorsun."

" Ama esas mesele bu degil ki."

" Esas mesele bu degil mi? Oyleyse benden sana nasihat olsun meselenin ic yuzunu biran once bulmaya calis. Burada kalmayi kabul ettigin sure dolmak uzere" Jossel sozlerini bitirince, odadan cikti.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:28:25 ÖÖ

.....OTUZ BESINCI BOLUM.....

Bettina, o sabah ve oleden sonra, hep kendi kendisiyle mucadele etti. Oyle dalmisti ki, ogle yemegine inmeyi bile unuttu. Ama sonun da Tristan'a her sey itiraf etmekle birsey kaybetmeyecegine akli yatti. Tristan'in eski haline donmesine neden bu derece önem verdigini de bilemiyordu.

Bettina, genc adami sozlerinin dogruluguna inandiracagindan asagi yukari emindi. Genc kadin, Tristan'i bulup aralarindaki cekismeye son vermek icin odasindan cikti. Merdivenlerden indi, holde kimseleri goremeyince arka kapidan disariya bir goz atti.

Tristan, sominenin karsisinda ki kanepeye uzanmisti. Bettina'nin asagiya indigini duyunca dogrulup genc kadinin arkasindan gitmeyi kararlattirdi. Fakat on avludan gelen gurultuler, onu meraklandirmisti.

Bettina da bu gurultuleri duymustu, fakat neler oldugunu arastirmaya fırsat bulamadan bir kac adamin kasabaya dogru kostugunu gordu. Adamlar yabanciydilar. Bettina adamlarin orada ne aradiklarini merak ederken cirtlak bir kadin sesi duydu...Ses, evin holunden geliyordu.

"Tristan, seni gidi yakisikli deniz kurdu seni. Ayol neredeyse seni taniyamayacaktim. Demek sonunda sakalini kestini ha. Sakalsiz halini daha cok begendim. Eskiden beri sakalin sana pek yakismadigini dusunuyordum."

" Aradan uzun zaman gecti, Gabby."

Bettina, sasirmisti. Basini ceviriip sesin geldigi yana bakinca. Bakir rengi dalgali saclari omuzlarindan asagi dokulen genc bir kadin dikkatini cekti. Erkek kiyafeti giymisti kadin. Belinde de bir kilic asiliydi. Odanin artasinda, Tristan'in karsisina gecmis duruyordu.

" Aman tanrim. Bu ev ne kadar degismis. Seni tanimasam, bu iste bir kadin parmagi var derim. O

dulu buraya getirmedin ya. Eger kari sonunda seni evlenmeye razı ettiyse, onun gözlerini oyarım.”

Tristan, Bettina'nın kapi onunde durdugunu gorunce, “ Kes artik, Gabby” diye homurdandı. “ Margaret burada degil. Hic bir zaman da buraya adimini atmadi.”

“ Guzel. Iste buna sevindim. Buraya gelip birkac gun seninle basbasa keyif catmayi da ne zamandan beri tasarliyordum. Tayfalarimin da canlari cehennemde. Bir sure baslarinin caresine baksinlar. Biz burada, seninle keyfimize bakalim.”

Tristan guldu, “ Sen hic degismemissin. Gene eskiden oldugun gibi aklın fikrin kotulukte.”

“ Sen de baska türlü olmami istemezdin, oyle degil mi, hayatim? Hadi bakalim simdi beni gordugune sevindigini ispat et. Yoksa kasabanın yosmalariyla gonul eglendirdigine inanmaya baslayacagim.”

Bettina'nın karnina bir sancı saplandı. Kizil sacli kadin, kollarini Tristan'in boynuna dolamis, onu dudaklarından opmeye baslamisti. Genc adamin da bu opusmeden zevk aldıgi belliydi.

Biri koluna dokununca Bettina, solugunu disari birakip heyecanla basini yana cevirdi. Dazlak kafali, kaba gorunuslu bir adamdi koluna dokunan. Adam, yalinayakti, yari belinden yukarisida ciplakti.

“ Kasabada uzun sure bekleyecegimi biliyordum, onun icin agzima atacak bir kac lokma yiyecek bulurum umuduyla buraya geldim. Fakat yiyecek yerine baska sey buldum. Burada senin gibi baska kadinlar da var mi? Yoksa seni arkadaslarimla paylasmak zorunda mi kalacagim?”

Bettina, icinden Tristan bu dafa da onu kurtarmaya gelir mi, diye merak etti. Belki de obur odada isi basından askin olacakti ve Bettina'yla ilgilenmeye fırsat bulamayacakti.

“ Mosyo, ben hamileyim. Durumum hemen farkedilmiyor mu?”

Adam sert bir hareketle genc kadini kendine cekti,

“ Kasabada senin gibi birini bulmama imkan yok. Uzun zamandan beri de beyaz bir kadinla beraber olamadim.”

“ Beni rahat birakin, Mosyo, yoksa bagirmaya baslarim.”

“ Bak iste bunu yapacagini hic sanmam. Kaptani rahatsiz etmeyi goze alamazsin. Bizimkinin de keyfi yerinde ha.”

Bettina, kendini adamin kollarından kurtarmaya calisti. Dazlak basli saldirgan, Bettina'yi tekrar yakalamaya hazirlanirken, Tristan, olay yerine yetismisti. Hemen Bettina'nın onune gecip dazlak basli adamin yuzune bir yumruk indirdi. Adam birden sendeleyip yere duse mustu. Agzından burnundan kan akliyordu. Kizil sacli kadin da Tristan'in arkasından oraya gelmisti. Adamin kan revan icinde yerde yattigini gorunce.

“ Lanet olsun, sana Tristan” diye bagirdi. “ Benim adamima saldirmaya hakkın yoktu. aklını mi kacirdin yoksa...”

Bettina, Tristan'in arkasından ortaya cikiverince Gabby de konusmasini yarida kesti. Simdi ortaligi derin bir sessizlik burumustu. Iki kadin dusmanca bakislarla birbirlerini suzmeye basladilar. Sonunda Gabby.

“ Bu da kim?” diye sordu.

Tristan, gulumsedi, “ Hanimefendinin adi Bettina.”

Gabby'nin tepesi atti, " Karinin adından bana ne. Onun burada ne işi var? Adamım ona sahip olmak istediye, neden onu engellemeye çalıştın?"

Tristan'ın kasları çatıldı, " Eger seninle daha önce konuşmama izin verseydin, bunların hiç biri olmazdı. Ama şimdi adamına her şeyi anlatacağım. Bettina, adadaki tek beyaz kadın değil. İki kadın daha var burada. Bettina'nın annesiyle dadisi. Hiçbirine el sürmeyeceksiniz. Bettina özellikle benim himayemde. Onun yanına yaklaşıp gözünün yaşına bakmadan öldürürüm. Bu uyarımı arkadaşlarına da iletiver. Adamların canlarından olmak istemiyorlarsa bu kadınlardan uzak dursunlar."

Adam güçle doğruya kalktı ve bir daha arkasına bile bakmadan oradan uzaklaştı.

Gabby, ofke içinde, " Bu kadının senin himayende olması da ne demek?" diye sordu.

Tristan, bu soruya cevap vermeye fırsat bulamadan Bettina, soze karıştı. "Tristan, kullandığı kelimeleri seçerken, çok dikkatli davrandı, Matmazel. Elinden geldigince kibar olmaya çalıştı. Aslında onun mali olduğumu açıklamaya gerekirdi."

" Yoksa seninle evlendi mi?"

" Hayır."

" Oyleyse, Tristan'ın kolesinin sen. Ah, bunu tahmin etmeliydim."

Bettina gülümsedi, " Sadece özel görevleri olan bir koleyim. Matmazel. Tristan'a sadece yatağında hizmet ediyorum."

Bettina, hiç arkasına bakmadan odadan çıktı. Bu kadına kole olduğunu açıklamak ona bir şey kazandırmamıştı. Sadece Gabby'nin Tristan'a kızmalarını sağlamıştı. Ama bu daha ne kadar sürerdi? Tristan'ın kadına sarılıp onu tekrar öpmeye başlamasıyla aralarındaki gerginlik sona ermeyecek miydi?.

Gabby, güzel bir kadındı. Özellikle de vücuduna diyecek yoktu. Bettina, hamileliği yüzünden sismanlayıp cirkinleştiğine göre, Tristan, genç kadını unutup Gabby ile gününü gün etmeye mi çalışacaktı? Kimbilir belki de Tristan, Bettina'ya odasını terketmesini söyleyecekti. Peki ama bu ihtimaller, Bettina'yi neden bu derece uzuyordu?

Bettina, zihnini kurcalayan soruların cevabını bulabilmek için annesinden yardım isteyecekti. Jossel, belki de kızının derdine bir çare arayabilirdi. Belki de Tristan'a karşı nasıl bir tavır takınması gerektiğini ona açıklayabilirdi.

Jossel kızının, Tristan konusunda yanıldığını inanıyordu ama Gabby, denen bu kadının eve yerleşmesiyle onun da huzuru kaçmıştı. Bettina, Tristan'ın odasını terketmiş, annesinin odasında kalıyordu. Gabby, de evden bir daha hiç ayrılmayacakmış gibi davranıyordu. Tristan bu işi korsanla beraber olmaktan son derece memnundu. Bettina'nın varlığını unutmus gibiydi.

Jossel, her şeye rağmen, kızının mücadeleden vazgeçmemesinden yanaydı. Bettina'ya her fırsatta bu düşüncesini tekrarlıyordu.

Aksam yemegine indiginde, Tristan da gözlerini Bettina'dan ayıramıyordu. Ama genç kadın, onunla göz göze gelmemeye dikkat etti. Birden bakışları, Gabby'ye yöneldi. İşi korsan, Jules'in yerine oturmuydu. Tristan ile de yanyanaydı. Tristan'ı bir dakika bile yalnız bırakmamak için üstünü degiştirmemisti, hatta elini yüzünü yıkamak zahmetine bile katlanmamıştı. Gabby, güzelliğinin bütün erkekleri buyulemeye yettiği inancındaydı. Fakat Bettina'nın gelmesiyle tilsim bozulmuştu. İşte bu da

Gabby'nin canini sikmisti.

Bettina, gelip yerine oturuncaya kadar sofrada cit cikmedi. Genc kadin, cevresinde uyandirdigi saskinligin farkinda degilmis gibi Tristan'a dondu, Beni arkadasinla tanistirmadin, Tristan" dedi.

Tristan, sinirli sinirli genzini temizledi. Genc kadinin istegini karsiliksiz birakmaktan baska caresi yoktu.

Gabby, ise hemen " Adim Gabrielle Drayton" dedi.

" Red Dragon gemisinin kaptaniyim. Tristan bana seni nasil elde ettigini anlatti, Bettina. Sadece soyadini soylemedi."

Tristan, soguk bir sesle " Bettina'nin soyadini aciklamaktan kacinmamin onemli bir nedeni oldugunu sana aciklamistim." dedi, " Cok rica ederim, bu meseleyi daha fazla kurcalama."

Bettina soran gozlerle Tristan'a bakti. Genc adamin Kaptan O' Casey'e de ayni cevabi verdigini hatirlamisti. Varlaine hic de utanilacak bir isim degildi. Ama dogrusunu soylemek gerekirse, Bettina, bu ismi kullanmaya da hakki olmadigina inanliyordu. Genc kadin, bunlari dusunurken karsida oturan annesine de tatli tatli gulumsedi.

Gabby, Bettina'nin ondan biraz daha yasilcana bir kadina gulumsedigini gorunce, fena halde sinirlendi. Bu kadin onun annesi olsa gerek. Demek, Tristan'i avucunun icine almak icin her careye basvurmaktan kacinmiyordu bu kadin.

" Kolelerin boyle sik elbiseler giymelerine ve efendilerinin sofrasina bas koseye oturmalarına izin verildigini bilmiyordum" diye alayci bir sesle mirildandi. " Sartlar degisti mi, Tristan? Yoksa, Bettina'ya ozel muamele yapilmasini mi istedin?"

Jules, yutkundu. Jossel, ofke icinde ayaga kalkti, fakat Bettina, hic istifini bozmadan hafifce gulumsedi.

"Tristan, cok merhametli bir efendi..."

" Sen Tristan'in avukati misin?"

" Yeter, kesin..." Tristan pek ofkelenmisti, " Sana durumu anlatmistim, Gabby. Onu rahat birak artik."

" Karninda tasidigi cocugun senden olmadigini da anlatmistin. Peki cocugun babasi kim? Tayfalarından biri mi? Yoksa sevgili dostun Jules mi? Bettina'ya once Jules'mi sahip oldu?"

Jules, yumrugunu masaya indirdi, " Sen de fazla ileri gidiyorsun, be kadin... Ben bu hanimefendiye el surmedim. Baskalari da ona yan gozle bile bakmadilar. Sadece su sofranın bas kosesinde oturan koca sersem, bu zevki tadabildi. Bettina'nin bir kole oldugunu dusunmekle de hata ediyorsun. Bu kadin kole falan degil. Sadece Tristan'a burada kalacagina dair soz verdigi icin onunla tanismak fırsatini buldun. Kendisi yil sonunda adadan ayrilacak."

Gabby, kahkahalarla guldu. " Yok canim, sahi mi? Hanimefendi burayi begenmedi mi?"

Bettina'nin beynini oyan bir burgu Gabby'nin kahkahalari gibi onu rahatsiz etmisti. Yan gozle Tristan'a bakti. Genc adam, durumdan memnun gorunuyordu. Genc kadin birden goz pinarlarinda yaslarin biriktigini farkettiler. Hungur hungur aglamaya baslamadan sofrayi terketmesi yerinde bir hareket olacakti. Gabby'nin kahkahalari kesilmek bilmiyordu. Bettina, daha fazla dayanamadi, dogruca kendi odasina kostu. Giyeceklerini de toplayip, annesinin odasina gecti.

" O kadinla ayni sofraya oturmak istemiyorum. Gabby'nin karsima gecip benimle alay etmesine izin veremem."

" Elciye zeval olmaz kizim. Ben sana sadece Tristan'in emrini ilettilim. Gecen aksam, sen sofraya gelmeyince, Tristan'in fena halde cani sikildi. Alcak herifin sikildigini gormek bana buyuk zevk veriyor."

Bettina gulumsedi, " Sen benim moral hocamsin, anne. Eger bu gece basim agrirsa, bana yiyecek bir seyler getirebilir misin?"

" Ondan hic suphen olmasin, guzelim."

" Tristan, salonda mi?"

" Evet."

" Ya, Gabby?"

" Tristan, bana mesajı iletirken, salonda yalnızdı."

" Pekala, benim ondan bir istegim olacak. Eger istedigimi yerine getirmezse, onumuzdeki gunlerde, basagrisindan hic kurtulamayacagim."

" Tristan'dan ne isteyeceksin?"

" Once onunla konusmama izin ver, anne. Sonra sana her seyi anlatirim."

Jossel, kizinin esrarengiz tavirlarina pek sasmisti, Ama bir sey soylemedi.

Bettina salona girdi. Tristan, sominenin basinda oturuyordu. Gabby de tam karsisindaki kanepeye uzanmistti.

Bettina, kanepenin yanina gelip de Gabby'yi gorunce duraladi.

" Vay vay, bakin kim gelmis... Bizim kucuk anne adayi, salonumuzu sereflendirmis..."

Baska zaman olsa, Bettina, kadinin bu sozlerine guler gecerci, ama bu defa cok sinirlenmistti.

Gabby, " Herhalde bugun daha iyicesin." diye sozlerini surdurdu.

Bettina, Gabby'nin sozlerini duymazliktan gelerek, Tristan'a " Seninle yalnız gorusebilir miyim?" diye sordu.

Gabby, " Allah askina, su kiza biraz terbiye ver, Tristan." dedi.

" Evet, cok dogru soyledin, Ama simdi bunun sirasi degil."

Tristan, Bettina'yi elinden tuttu. Birlikte on bahceye ciktilar. Birkac adim yurudukten sonra Bettina, durdu.

" Tristan seninle yaptigimiz anlasmayı bozmak istiyorum. Adadan hemen ayrilmam gerekiyor."

" Daha baslangictan beri istedigim bu degil miydi,"

" Evet ama..."

Bettina birden parlayiverdi, " Verecegin cevabin neden oburlerinden farkli olacagini sen cok iyi biliyorsun. Artik beni burada alikoyman icin bir sebep kalmadi."

Tristan genc kadinla alay etti, " Onu da nereden cikardin, kucugum?"

" Buradan ayrilmama izin verecek misin?"

" Hayir."

" Pekala, Tristan, sen bilirsin. Cok inatcisin... Senin en buyuk kusurun bu zaten."

" Senin boyle kolay kolay pes etmene cok sevindim. Hadi yuru yemek vakti geldi."

Tristan, genc kadinin koluna girdi. Onu eve kadar goturmek istedi, fakat Bettina, hemen kolunu cekiverdi.

" Bu aksam sizinle yemek yemeyecegim."

" Yaa, oyle mi?"

" Maalesef, birazdan basim agrimaya baslayacak. Onumuzdeki gunlerde de bas agrilarindan kurtulamayacagim. Baska sikintilarim da olacak."

Tristan, ciddi bir tavirla, " Eski oyunlara gene baslamaya kalkisma, Bettina."

" Canin cehenneme," Bettina avazi ciktimi kadar bagirdikten sonra dondu, buyuk bir telasla eve kostu.

.....OTUZ ALTINCI BOLUM.....

Jossel, Bettina'nin yemek tepsisiyle odaya girdigi zaman,

" Kizim biraz once Tristan'a neler dedin?" diyordu. " Bu aksam yemekte pek tuhaf bir hali vardi da meraklandim."

" Adadan ayrilmama izin verip vermeyecegini sordum. Izin vermek istemedi. Ben de ona onumuzdeki gunlerde devamli hasta olacagimi soyledim."

" Demek adamin sikintisi buymus. Ah, onu gormeni isterdim, sekerim. Yemegine dokunmadan, tek kelime konusmadan oylece oturdu. O kadin bile Tristan'in havasini degistiremedi. Biraz sonra kadinin da cani sikildi o da sofradan kalkip yukari cikti. Tristan bir muddet daha oturdu, sonra derin derin icini cekip yukari cikti. Ben de onlarin hemen arkasindan buraya geldim."

" Demek Tristan, simdi o kadinla beraber ha?"

Jossel, isteksiz bir tavirla, " Herhalde oyle olsa gerek" dedi. " Fakat ben gene de Tristan'in seni kiskandirmak istedigini saniyorum."

" Bu is o kadar basit degil, anne. Tristan o kadini benimsedi, ben de bu gercegi kabul etmek zorundayim. Artik onlarin lafini etmek de istemiyorum."

Bettina, yemek tepsisini kucagina yerlestirip dalgin dalgin yemegini yemeye basladi. Fakat Tristan'i bir turlu aklindan cikaramiyordu. Bir de genc adamin onu hala adada tutmak istemesine bir mana

veremiyordu. Genc kadinin son aylarda ona cektirdigi uzuntunun intikamini bu, sekilde almak istiyordu belki de. Gabby ile sevismesinin Bettina'yi uzecegini dusunuyorsa, genc kadinin ona karsi ilgisiz kalmadigina inaniyor demektir. Ama Tristan'in boyle bir dusunceye kapilmasi icin aptal olmasi gerekirdi. Hayir, mutlaka bu isin icinde baska bir is vardi.

Tam o sirada Madeleine yildirim gibi Jossel'in odasina girdi. Bettina'nin orada oldugunu gorunce duraladi.

"Senin burada ne isin var guzelim?" diye sordu.

"Kadin gitti."

Jossel "Giden kim?" diye sordu.

"O kadin iste. Gabby midir nedir..."

Jossel, Bettina'nin saskin yuzune yan gozle baktiktan sonra, "Sen bunu nereden ogrendin?" diye sordu.

"Kadin asagiya indi. Denizci kiyafetini giymisti. Yuzu de ofkeden kipkirmiziydi. Ben, Jules ve Maloma'yla birlikte sofrada oturuyordum. Kadin yuzume bakarken, beni bir kasik suda bogacakmis gibiydi. Sonra adamlarindan birine seslendi, esyasini asagiya indirmesini soyledi. Bir baska adamini da obur tayfalari aramaya gonderdi. Tayfalarin biraz sonra koyda hazir bulunmalarini emretti. Bundan sonra da evden cikti gitti."

Jossel, "Kadinin adayi terkedeceginden emin misin?" diye sordu.

"Evet, Jules de kadinin hic bir zaman adada bu kadar fazla oyalanmadigini soyledi. Kadinin gunler once adadan ayrilmis olmasi gerekiyormus."

Bettina ayaga kalkti. "Anne, bana yardim etmelisin Gabby gidince ben de onun odasina donmek istemiyorum."

Madeleine, "Odasina donmek mi?" diye sordu. "Sen bir haftadir annenin yaninda miydin? Neden?" Madeleine, sorusunu tamamlayamadi. Kapi acilmis, Tristan iceri girmisti.

Tristan, genc kadini bileginden kavrararken, Bettina

"Hayir" diye bagirdi.

Tristan, genc kadini kolundan tutup kendi odasina gotururken hic konusmadi. Kapiyi kapadiktan sonra, Bettina'nin bilegini birakti.

"Simdi seninle odestik, Bettina. Bana aylarca cektirdigin iskencenin karsiligi bir haftada odenmez ama sana insafli davranmaya karar verdim."

Bettina, "Neden soz ettigini anlamadim." dedi.

"Neden soz ettigimi bilmiyor musun, kucugum?"

"Bilseydim, sorar miydum?" Bettina'nin gozleri yesil birer simsek gibiydi. "Dogru durust konusmuyorsun. Bilmece sorar gibisin."

"Ben bu haftadan soz ediyordum, Bettina, Gabby'nin tam zamaninda gelip derdime care bulmasi cok iyi oldu."

"Senin derdin benim tabii." Bettina gayet soguk bir sesle konustu. "Gabby'nin gelmesi senin icin cok iyi oldu. Peki kadin niye birdenbire cekip gitti?"

"Ona gitmesini soyledim de onun icin."

"Buna inanacagimi mi saniyorsun?"

Tristan gulumseyerek, "Canin neye inanmak isterse, ona inanmakta serbestsin" dedi.

Bettina, saskin saskin erkegin yuzune bakti. Kaslari catilmisti. Acaba Triatan simdi nasil bir oyun oynamaya hazirlaniyordu?"

"Seni sasirtiyor muyum, Bettina? Artik gercegi farketmeye baslamissindir diye dusunuyordum. Gabby, istedigimi yaptigi icin onu geri gonderdim. Sen asagiya gelip sahneyi gormedigine gore oyunu devam ettirmenin de bir manasi kalmamisti."

"Yani sirf beni kiskandirmak icin mi Gabby ile ilgiledigini soylemeye calisiyorsun?"

"Tabii."

"Herhalde onunla sevismenin de sebebi beni kiskandirmakti, oyle mi? Bu yalanlarla beni kandiramazsin? Beni tekrar elde edecegini umuyorsan, yaniliyorsun."

"Seni tekrar elde etmeme sebep yok, Bettina. Ben seni hic kaybetmedim ki. Gel benimle" Tristan, kapiyi acti. Koridorun obur ucundaki odaya yurudu.

Bettina da merakini yenemedigi icin genc adamin pesinden gitti. O odada gordugu manzara genc kadini cok sasirtti. Odanın ortasinda ici kirli suyla dolu bir banyo vardi. Les gibi pis havlular oraya buraya atilmisti. Ortuler, carsaflar, el degdirilmeyecek derecede kirliydi. Her yerde tutam tutam kadin saci goze carpiyordu.

"Bu oda neden bu kadar pis?"

"Gabby, daha onceki ziyaretlerinde de hep bu odada kaldi. Kendisi odayi temizlemekten hoslanmaz. Baskalarini da odaya sokmaz. Sadece Kaino'nun banyoyu suyla doldurmasina izin verir. Istersen, kiza sor. Benim yalan soylemedigimi anlayacaksin."

Bettina, karyolanin yanindaki masanin uzerinin bir karis tozla kapli oldugunu farketmisti. Tozlu masada, Bettina'nin yuregine su serpen bir kac cumle yazilmisti.

"Bana sahip olabilirdin ama sen onu istedim. Bu yuzden de seni asla affetmeyecegim, Tristan."

Bettina, masanin tozunu parmaklariyla silerken, "Gabby gittikten, sonra sen bu odaya hic girdin mi?" diye sordu.

"Hayir girmedim."

"Herhalde, bir hafta boyunca da baska bir odada kaldigini, Gabby ile yatagini paylasmadigini soyleyeceksin."

"Yemin ederim, gercek bu. Serefim uzerine yemin ederim."

"Buna inanmak cok guc, Tristan. Gabby gercekten cok guzel bir kadin. Ustelik senin koynuna

girmeye de can atiyordu. Onu nasıl reddedebildin?"

" Bir zamanlar ondan hoşlanıyordum. Fakat o çok eskidendi. Şimdi sadece seni istiyorum."

" Güzelligimden eser kalmadı... Halbuki Gabby incecik bir kadın..."

Tristan icini çekti, " Ah, Bettina. Seni sözlerimin doğruluğuna inandırmak için ne yapayım bilmem ki.. Sana yemin ettim. Daha ne istiyorsun?"

" Bunu neden yaptığını öğrenmek istiyorum. Neden Gabby ile sevdiğine beni inandırmak istedin?"

" Amacım seni kışkırtmaktı... Sana söyledim ya..."

" Sonra?"

" Eğer beni sabaha kadar soru yağmuruna tutacaksan benim odama gidelim. Orası daha rahat."

Bettina erkeğin onu, koridora çıkarıp kendi odasına götürmesine karsi koymadı. Tristan'a kışkırttı, fakat bir yandan da sevincten içi içine sigıyordu. Su anda kahkahalarla gılgı, nese içinde hoplamak sızramak geliyordu içinden. Fakat ne kadar sevincli olduğunu Tristan'ın gormesini de katiyyen istemiyordu.

" Eğer biraz dinlenip, bir kaç dakika susmayı goze alırsan sorularına cevap verebilirim. Gabby gelmeden biraz önce kanepeye uzanmış, seninle nasıl basa çıkacağımı düşünüyordum. Asagiya indigini ve mutfaga gittigini duydum. Tam pesinden gitmeye hazırlanırken Gabby geldi. Onun söyleyecegi sözleri rahatlıkla duyacağımı biliyordum. Gabby beni oponce, bu sahneyi uzatmaya karar verdim. İşte Gabby ile aramızda geçen ask sahnesi de bundan ibaretti. Gabby de senin neler düşündüğünü biliyordu. Kadınlik gururu yenik dustugunu açıklamasını engelledi. Sonra her seye ragmen eninde sonunda beni kandıracağını sanıyordu. Zaten burada o kadar uzun zaman kalmasının da sebebi buydu. Eğer sen annenin odasına kaçmasaydın, ben de asagidaki kanepede yatmak zorunda kalacaktım."

" Butun bunları bana anlatmaya neden lüzum gordun?"

" Sanki hic bir sey olmamis gibi bana donmeni istiyorum da ondan."

" Baska secenegim var mi?"

Tristan gulumseyerek, " Hayir, yok." dedi.

Bettina bu cevaptan pek memnun kalmisti. Erkek onun duygularını anlamasını diye, hemen basını pencereye cevirdi. Fakat, genc kadının hala zihnini kurcalayan bir mesele vardi.

" Tristan, bana bir noktayı daha açıklamanı istiyorum. Gabby geldigi zaman halin tavrın tamamen degisti. Çok da mutlu görünüyordun. Belki de mutluluğunun kaynagi Gabby degildi. Belki de benim büyük bir uzuntu çektiğimi düşünerek için için seviniyordun. Bu sacma oyun bittigine göre, neden eskisi gibi sert davranıyorsun?"

" Gabby gelmeden önce ben çok mutluydum. Bettina. O gün herkesi evden göndermemin sebebi de buydu. Mutluluğumu baskalarının bilmesini istemiyordum. Gabby'nin gelmesi ise mutluluğumu herkese açıklamak için iyi bir bahane oldu."[/color]

Bettina birden arkasına dondu. Tristan bu sözleri Fransızca söylemişti. Hemde mukemmel bir

Fransızcayla konuşmıstı.

Tristan, tekrar İngilizce konuşmaya başladı, " Artık bu oyuna bir son vermek gerekiyor. Bana lanetler yağdırmaya başlamadan önce, hakkımda neler söylediğini hatırlamaya çalış, Bettina. Mesela bir hafta önce annenle neler konuştuğunuzu hatırla. O sabah odadan çıktım ama hemen aşağı inmedim. Disarda durup her şeyi duydum. Şimdi kelimenin tam manasıyla odesmiş sayılmaz mıyiz?"

Bettina dişlerini gıcirdatıp, erkeğe arkasını döndü. Tristan'ın yanında Fransızca konuştuğu günleri gözlerinin önünde canlandırdı. Genç adamın onu kandırmasına da müthiş içerlemişti. Kaptan O'Casey'den kaçmasına yardım etmesini istediği zaman, Tristan'ın ona engel olması da bir raslantı değildi. Hele annesine yaptığı açıklamaların hepsini Tristan biliyordu.

" Hadi, bir şeyler söyle, kucugum."

" Senden nefret ediyorum."

" Hayır, benden nefret etmiyorsun. Aksine beni istiyorsun."

Bettina bağırды, " Artık istemiyorum. Beni gene aldattın."

" Allah kahretsin, Bettina, bu defa seni kandırmama sevinmelisin." Tristan, genç kadını omuzlarından kavradı. Bettina'nın ona bakmasını istiyordu. Sonra yumuşak bir sesle sözlerini sürdürdü, " Çocuk ile ilgili gerçeği öğrenmemi istiyordun. Fakat sana inanmayacağım diye de odun kopuyordu. Annenle başbaşa konuştuğunuz zaman ben de suphelerimden kurtuldum. Kimsenin sizi dinlemediğinden emin olduğun bir sırada çocuğun benden olduğunu anlattın. Sana çok kızmam gerekirdi ama karnında benim çocuğumu tasidigin için de müthiş sevinmiştim."

Tristan'ın kolları Bettina'nın vücudunu sarınca genç kadın ondan uzaklaşmaya çalışmadı. Tristan, onu büyük bir sefkat ve ihtirasla öpmeye başlayınca Bettina'da bu öpücükleri karşılıksız bırakmadı. Bettina genç adamla mücadele etmekten bıkmıştı. Ve de erkeğin gerçeği öğrenmesine sevinmişti.

Tristan, genç kadının basını göğsüne dayayarak, " Her şey bağışlandı mı?" diye sordu.

Bettina, " EVET" diye fısıldadı ve erkeğin gülümseyen gözlerine baktı. " Fransızca'yı nasıl öğrendin? Çok da güzel konuşuyorsun. İngiliz okullarında Fransızca öğretiliyor mu?"

Tristan kahkahalarla güldü. " Ben okula falan gitmedim ki... İhtiyar bir İngiliz kaptan bana hocalık yaptı. Ne biliyorsam, hepsini ondan öğrendim. On dort yaşındayken bu kaptanın hizmetine girmiştim. O zaman adamcağız bana İngilizce okumayı yazmayı öğretti."

" Ama sen İngilizsin"

" Hayır, kucugum. Fransızım. Fransa kıyılarında küçük bir balıkçı kasabasında doğdum. Annem de babam da Fransızdı."

" Peki neden İngilizler hesabına çalışıyorsun?"

" Fransa ile hiç bir bağım yok. İngilizler ise bana daima çok iyi davrandılar. Fransa benim vatanım. Jules'in de vatani. Fakat on iki yıldan beri vatanımıza ayak basmadık. İngilizlerle çalıştık ve Karayıllar'da yaşadık. Burası benim vatanım sayılır."

" Jules de Fransız mı?"

" Evet tatlim. Soyadımın Matisse, olduğunu da sana açıklamaktan korkuyordum. Tayfalarımın bir Fransız kaptanın emrinde çalıştıklarını bilmeleri, hiç de akıllıca bir tutum olmazdı. Bu sırrı kimseye

aciklamayacaksin degil mi?"

Bettina guldu, " Tabii, aciklamam. Benim soyadimi neden gizli tutmak istedin? Gabby'e de Casey'e de benim adimi soylemekten kaciniyordun. Onlar benim Fransiz olduğumu biliyorlardı."

" Adinin gizli kalmasını istedim. Belki de senin pesine adamlar göndermişlerdir. Yerini bildirene mukafat vadedilmiştir. Casey'e itimat ederim ama tayfalarına hiç itimadım yok. Tabii Gabby'ye de Eger bu insanlar senin kim olduğunu bilmezlerse, baskalarına bilgi de satamazlar. Senin bu adada olduğunu kimsenin bilmesini istemiyorum."

Bettina gulumsedi. Tristan, ilk defa onunla bu derece acik konusuyordu. İlk defa kararlarını ve düşüncelerini acikliyordu. Bir de su Don Miguel Bastida isini aciklarsa, mesele kalmayacaktı. Acaba genc adam, gecmişinin bu adamla ilgili bölümünü de Bettina'ya anlatacak mıydı?"

" Simdi sen de bir soruma cevap ver bakalım."

" Soru nedir, Tristan,"

" O gün annenle burada konuştüğünüz zaman De Lambert'in evinde bir gün bile kalmadığınızı söyledin. Nasıl oldu bu,"

" Hafizani yoklarsan büyük bir fırtına olduğunu hatırlarsın. Sen de fırtınaya yakalanmış olmalısın."

" Evet, fırtınayı hatırlıyorum. Ben de yakalandım. Ama senin gemin çok ilerdeydi, fırtınaya yakalanmana imkan yoktu. Benden iki gün önce, Saint Martin'e varmış olman gerekirdi."

" Sadece Kont'u kolay kolay bulamadım." Bettina, Saint Martin'de geçirdiği ilk günü hatırlamak bile istemiyordu.

" Ne oldu?"

Bettina, dudagini isirdi, " Hiç"

" Sana ne oldu diye sordum, Bettina." Genc kadının ondan birşeyler gizlemeye çalıştığını hemen farketmişti.

Bettina icini cektı, " Pekala, Tristan" diye mirıldandı. Sonra da Kont'u buluncaya kadar basından geçenleri bir bir anlattı.

Tristan uzgun bir tavırla, " Basından bunca olay gectigi halde ben de sana zorla sahip olmaya calisiyorum. Benimle kozunu paylasmak istemene hic sasmamak gerek."

" Benim basımdan geçenleri sen bilmiyordun, Tristan. Sadece bana bir ders vermeye calisiyordun, dogrusu ben de o dersi hak etmistim."

Tristan, " Acaba Kont De Lambert su shawn'in hesabini gordu mu?"

" Kont'a da anneme de olanlari anlatmadim. Her sey bitmistı ve ben olanlari artik unutmak istiyordum. İlk defa sana acikliyorum. Pierre'e olanlari anlatsaydim da bir sey yapmazdi... Adam kendinden baska kimseyle ilgilenmiyor. Andre Valaine'e benziyor."

Tristan hafifce gulumseyerek, " Benden kacmaya calisinca kendini daha buyuk tehlikelerle karsi karsiya buluyorsun." dedi. " Bundan sonra seni gozumun onunden bir saniye bile ayirmamaya dikkat etmeliyim."

Tristan, genc kadinin yanina sokuldu. Bettina'yi yavasca yataga yatirirken, genc kadin da her seyi unutmustu. Sadece sevdiği erkegi dusunuyordu.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:30:34 ÖÖ

.....OTUZ YEDINCI BOLUM.....

Tristan, genc kadinin masadan kalkmasina yardim etti, sonra onu sominenin karsisindaki kanepeye goturdu. Somine yakilmisti. Masanin uzerinde iki buyuk samdan da yakilmisti. Aksamin cok erken saati olmasina ragmen hava karanlik ve rutubetliydi. Bir firtinanin yaklastigi soyleneyordu.

Tristan atesi karistirdi, sonra Bettina'nin karsisinda durdu. Genc kadinin iyice buyumus olan karnina bakarak,
" Oglan gene kipirdaniyor mu? diye sordu.

" Evet, Oglan karnimda durmadan takla atiyor."

Bettina uzanip Tristan'in elini tuttu, karninin uzerine koydu. Tristan, cocugunun hareketlerini, takipetmekten muthis zevk almisti.

Tristan, genc kadinin elini avucunun icine alarak,
" Cocugunun kiz olmasini mi istiyorsun?" diye sordu.

" Bir kiz cocugumun olmasini elbette isterim, Fakat her erkek de oncelikle bir oglan cocuga sahip olmayi tercih eder."

Bettina'nin bu sozleri, Tristan'i pek sevindirmisti. " Ben hemen donerim, Bettina. Sominenin odunu kalmamis. Firtina bastirmadan, gidip biraz odun getirmem gerekiyor."

Tristan odadan cikinca, Madeleine, Bettina'nin yanina geldi. Ertesi hafta yapilacak cifte dugunun hazirliklarindan konustular. Maloma'nin iki kadesi de gelin oluyordu. Madeleine de sanki kizlarin annesi kendisiymis gibi seviniyordu. Kadincagiz, dugunlerden pek hoslaniyordu."

Temmuzun ortasindaydilar. Bettina, cocugunu ancak Eylul ortalarinda doguracakti. Yedi ay cocugu karninda tasidiktan sonra artik sabirsizlanmaya baslamisti. Su son iki ayin carcabuk gecmesini istiyordu. Son bir ayi buyuk bir mutluluk icinde gecirmisti. Mutlu gunlerin sonu gelecek diye de odu kopuyordu.

Tristan, genc kadina son derece iyi davraniyordu. Her istedigini yerine getirilmesine dikkat ediyor, Bettina'nin yorulmasına, uzulmesine fırsat verilmemesi icin de saga sola emirler yagdiriyordu. Her bakimdan musfik bir koca gibi davraniyordu. Bettina da hayatindan cok memnundu. Evlilikten de asktan da hic soz etmiyorlardi, Fakat mutlu olduklari da meydandaydi.

Jules on kapidan girerken, " Ziyaretcileriniz var" diye seslendi.

Bettina, eve gelen son misafirleri hatirladigi icin derin derin icini cektii. Fakat Kaptan O'Casey'in kapida durdugunu gorunce de rahat bir soluk aldı.

Casey, " Firtina patlamadan adamlarimla birlikte kasabaya varabilir miyiz?" Kaptan Casey, Madeleine ile Bettina'yi gorunce birden sasiriverdi.

Bettina ayaga kalkip Kaptan O'Casey'i selamlamak istedi. Adam, genc kadinin karnini gorunce iyice affallamisti. Sonra tatli tatli gulumseyerek, Bettina'ya dogru bir adim atti.

Birden salonda bir sangirti oldu. Bettina, arkasina donunce annesinin elindeki vazoyu yere dusurdugunu farkettili. Kadincagizin yuzu de kagit gibi bembeyaz olmustu. Saskin saskin Kaptan O'Casey'e bakliyordu. Oldugu yerede civilenmis kalmisti.

Kaptan O'Casey, " Jossel" diye fisildadi. " Tanrim, olamaz bu. Mutlaka hayal goruyorum..."

Bettina, annesinin kosup Casey'e sarilmasina bir mana veremedi. Olup bitenlerden hic bir sey anlamamisti. Casey de Jossel'e siki siki sarilmisti. Ondan bir daha ayrilmak istemedigi belliydi. Iste Bettina o zaman Kaptan O'Casey'in kim oldunu tahmin edebildi.

" Ryan, benim sevgili Ryan'im. Seni bir daha goremeyecegimi sanliyordum. Birbirimize kavusmamiz neden bu kadar uzun surdu?"

" Ancak on dort yil sonra donme imkanini elde edebilmistim. Fakat aradan o kadar uzun zaman gecince, beni beklememissindir diye dusundum. Seni cok sevmeme ragmen, hayatini allak bullak etmekten kacindim."

" Ama seni omrumun sonuna kadar bekleyecegimi soylemistim."

" On dort yil, bana bir omur kadar uzun geldi. Ayrildigimiz zaman sen cok genctin. Onalti yasinda masum bir genc kizdin. Insan gencken cok cabuk fikir degistirir."

Jossel, aglamakli bir sesle, " Sana kavusmaktan umidimi kesmistim ama seni sevmekten asla vazgeçmedim" dedi.

Orada bulunanlari unutup, birbirlerine sarildilar, yillarin hasretini bir iki dakika icinde gidermek ister gibi, ihtirasla opusmeye basladilar. Bettina, gozlerini babasinda ayiramiyordu. Kaptan O'Casey ile ilk karsilastiginda, gercegi neden sezememisti, Bu adam, annesinin ona tarif ettigi Ryan'dan hic de farkli degildi. Yillar, onu hic ama hic etkilememisti.

Bettina yan gozle , Madeleine'e bakti. Onunda tatli tatli gulumsedigini gorunce, cok sasirdi.

" Annenin Andre Varlaine'i hic sevmedigini biliyordum. Onun bir baska erkegi sevdiginin de farkindaydim, Sevgililerin birbirlerine kavusmalari, beni de cok sevindirdi."

Jules de Bettina'nin yanina gelmistir. " Su hale bak, bizim burada oldugumuzun farkinda bile degiller."

Bettina, " baska turlu davranmalarini bekleyebilir misin? Yirmi yildir birbirlerini gormuyorlardir."

Genc kadin annesiyle babasini, sevgi dolu bakislarla seyrediyordu. Birbirlerine soylemek istedikleri o kadar cok sey vardi ki... Nerden nasil baslayacaklarini bilemiyorlardir."

Genc kiz, Kaptan Casey'in yetiskin bir kiz evlada sahip oldugunu ogrenince ne yapacagini cok merak ediyordu. Hele yakinda bir de torun sahibi olacagini haber alinca ne diyecekti acaba?"

Jossel ile Casey, gozlerini birbirlerinden ayiramiyorlardir. Sanki odada ikisi yalnizdilar..Sonunda Casey " Sen buraya nasil geldin?" diye sordu. " Kocan da burada mi?"

" Andre gecen yil oldu."

" Oyleyse hemen evlenebiliriz degil mi?" Casey, kadinin elini avucuna aldi.

" Evet, sevgilim, hemen evlenebiliriz. Burada bulunmamın nedenine gelince. Kizimizin dugunu icin buralara geldim. Fakat dugun falan olmadı. Tristan. Bettina'yi Saint Martin'den kacirdikten sonra beni buraya getirdi."

" Bettina'mi? Onu ilk gordugumde, bana seni hatirlatmisti, fakat onun benim kizim olabilecegini aklima bile getirmedim."

" Sen kizimla tanistin mi?"

" Tristan, onu buraya getirdigi zaman gordum. Kizcagiz kacmasına yardım etmemi istedi. Tanrım, amma budalaymışım ben de."

Kaptan Casey, gozlerini kisarak Bettina'ya bakti. Gozleri, genc kadinin karnina takilinca yuzunu burusturdu, " Bari delikanli onunla evlendi mi?"

" Hayir ama." Tristan'in mutfak kapisindan iceri girmesiyle, Jossel'in de konusmasi yarım kaldı.

Tristan, " Casey, hos geldin" diye bagirdi, " Seni burada gordugume cok sevindim."

Casey homurdandı, " Sevincin uzun surmeyecek, dostum Kaptan bu sozleri soyler soylemez, Tristan'in cenesine bir yumruk indirdi.

Tristan bu ani darbe karsisinda bos bulunmus, sendeleyerek geri geri gitmiş ve duvara yaslanıp kalmisti. Biraz kendine gelince saskin saskin Casey'e bakti.

" Hoppala. Bu da ne? Bana yumruk vurmak nereden aklina esti?"

Casey, tristan'in dogrulup yanina gelmesini beklerken, " Seninle isim bitmedi" dedi. " Aslında bundan sonra yiyecegin yumruklari dusun."

Bettina, agir vucudundan beklenmeyen bir cevikklikle kostu. Tristan'in onune gecti. Genc kadin alcak bir sesle,

" Ona bir zarar gelmesini istemiyorum" diye mirildandı.

Casey, " Bu herifin sana yaptiklarından sonra onu bana karsi savunmayı dusunemezsin."

Jossel, " Onların cok mutlu olduklarını sana anlatmaya calistim, Ryan" dedi.

Casey bu defa Jossel'e bakti. " Kizima benden sozetmiş miydin?"

Jossel bilgilic bilgilic gulumsedi, " Gecen yil ona her seyi anlattim."

Casey icini cekip, Tristan'a bakti, " Seninle kozumu nasıl paylasacağımı bilemiyorum. Bana kalsa seni lime lime ederim ama kizim buna izin vermiyor."

" Kizin mi?" Tristan once Casey'e sonra tatli tatli gulumseyen Bettina'ya bakti. " Sana inanmiyorum."

" Inansan da inanmasan da hakikat bu. Aylardan beri koynuna aldigin kadin, benim oz kizim. Eger meseleyi daha onceden ogrenseydim, kizim simdi bu durumda olmazdi."

Tristan, Jossel'e dondu, " Soylenenler dogru mu, Madam?"

" Evet."

" Aman Tanrim, Bettina'nin annesi de babasi da benim evde kaliyor demek. Kuzum Casey, dunyada baska adam kalmadi mi? Bettina'nin babasi baska biri olamaz miydi?"

" Cok sacma bir soru bu. Bettina'nin annesi, benim sevdigim kadin. Yillar yili sevdim onu. Yirmi yildan beri, aklimdan cikaramadigim tek kadin o."

" Pekala, Bettina'nin babasi sensin. Ama bu hic bir seyi degistirmez."

" Bir tek seyi degistirir, Tristan. Kizimla evleneceksin."

Tristan, " Hayir evlenmeyecegim" diye gurledi.

" Oyleyse firtina diner dinmez, Bettina da benimle birlikte yola cikacak."

" Sen daha cok beklersin. Bettina bana soz verdi, bir yil burada kalacak. Onun sozunden donmesini ister misin?"

" Evet." Casey, derin bir soluk aldi. " Kizimla evlenmezsen, onunla yatagini da paylasamazsin, delikanli. Sana engel olmak icin bende burada kalacagim."

" Neyi yapip neyi yapmayacagimi bana kimse soyleyemez, Casey. Hele kendi evimde, baskalarinin emriyle hareket etmem..."

" O zaman Bettina'yi buradan goturmekten baska carem kalmiyor."

Tristan, Irlandali kaptanin dedigini yapmaya kararli oldugunu anlamisti. Peki, ya o ne yapacakti? Bettina'dan vazgecmeyi simdilik goze alamiyordu. Tristan " Birde kizinin fikrini sorsana" dedi. " Bakalim o ne yapmak istiyormus?"

Casey; " Kizimin fikri onemli degil" dedi. " O benim kizim. Evlenmeden bir erkekle ayni yatagi paylasamaz."

" Amma yaptin, Casey. Kizinin haline baksana, bu durumda benden ona ne zarar gelebilir? Benim odamda kalmasinin ne mahzuru var?"

" Guzel... Kizima elini surmeyecegine gore, neden onu rahat birakmiyorsun,"

Tristan inatla, " Gene de yanimda olmasini istiyorum."

" Uzgunum ama buna izin veremem, Tristan."

Tristan, mucadeleyi kaybettigini anlamisti. " Pekala oyleyse, firtina patlamadan git. Peder Hadrian'i gor. Eger sevdigin kadinin yatagini paylamak istiyorsan, once onunla evlenmen gerekiyor." Tristan, sozlerini bitirince odadan cikmisti.

Casey, Bettina'ya bakti, kizinin pek uzgun oldugunu farketmisti. " Ben senin babanim, yavrucugum, Jossel'in kocasi seni yetistirmis ama baban benim. Seni ve anneni birakip gitmekle buyuk bir hata isledim. Hayatim boyunca da bu yaptiklarimdan pisman oldum durdum. Yoksul bir adamdim. Anneni alistigi luks hayattan mahrum edemedim. Seni de hep dusundum. Fakat oglan olacagina inaniyordum. Simdi ise bir kizim var diye seviniyorum. Simdiye kadar sana babalik edemedim,

Bettina. Tristan ile ilgili mesele yuzunden sakin bana gucenme. Benden nefret etmene dayanamam..."

" Senden asla nefret edemem, Casey."

Bettina, Kaptan Casey'in kollarina atildi. Onu yillardan

" Bu soruna cevap veremem. Bettina, son gunlerde cok mutluydu."

" Ama daha onceki gelismde, Bettina, bizim Tristan'dan nefret ediyordu. Kaptan onu burada zorla alikoyuyormus. Simdi durum degisti mi? Bettina, onu seviyor mu?"

Jossel, " Evet seviyor, ama bu gercegi once kendine itiraf etmesi lazim. Belki de boylesi cok daha iyi. Eger Tristan, kizimizdan uzun zaman ayri kalirsa, onunla evlenmekten baska caresi kalmadigini anlar. Fakat onlari bir birlerinden ayri tutmak da pek kolay olmayacak."

Casey gulumsedi, " Sen o isi bana birak. Fakat Tristan az once bir papazdan soz etti. Adada papaz var mi?"

" Evet. Tayfalarindan bazilari dogru durust nikahlanmak istedikleri icin Tristan da adaya bir papaz getirdi."

" O halde burada ne duruyoruz? Bu yaptigimiz budalalik degil de nedir?"

Jossel, buyuk bir mutluluk icinde gulmeye basladi. Bosa giden bunca yildan sonra, sevdigi adama nihayet kavusmustu. Artik kelimenin tam manasiyla onun kadini olacakti. Ah, birde kizi ayni sekilde mutlulugu tadabilseydi. Iste o zaman Jossel, dunyanin en mutlu kadini olacakti.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:31:26 ÖÖ

.....OTUZ SEKIZINCI BOLUM.....

Jossel ile Ryan O'Casey'in evlendikleri gun, muthis bir firtina patlak verdi. Yeni evliler nikahtan sonra eve donerlerken yagmura yakalanmislardi. Fakat ikisi de hayatlarindan oyle memnundular ki, iliklerine kadar islandiklarinin farkinda bile degildiler. Casey, artik hic bir gucun onu sevdigi kadindan ayiramayacagini dusunerek sevinliyordu. Evin kapisindan iceri girdikleri zaman, Tristan'in somurtuk hali bile neselerini kacirmadi.

Jossel, ıslak elbisesini degistirmek icin yukari cikinca Tristan, " Bakiyorum isi resmiyete dokmeye can atiyormussun" dedi, " Hic vakit kaybetmeden nikahi bastirmissin."

" Yillardan beri yapmak istedigim bir seydi bu" Casey ıslak gomlegini cikarip sominenin karsisina gecti.

" Peki ya Peder Hadrian olmasaydi ne yapacaktin, Casey? Sevdigin kadindan yirmi yil ayri kaldiktan sonra bir de papaz aramak icin zaman kaybetmeyi goze alacak miydin?"

" Orasini bilemem. Ama dedigin gibi, can sikici bir durumla karsilasmadigim icin de son derece memnunum. Hey ahbab, seninle asagi yukari ayni boydayiz. Elbiselerinden birini bana odunc

sayesinde buraya geldigini pekala biliyorsun. Bettina'yi buraya getirdigim icin de bana tesekkur edecek misin?"

"Öfkeni kinini unutamaz misin, Tristan? Bettina icin en dogru olani yaptigimi neden kabul etmiyorsun?"

" Sanki kendin her zaman dogru olani mi yaptin?Evli bir kadinla iliski kurup onu hamile birakmak dogru bir is mi? Hele onu kaderine terkedin gitmek akla mantiga vicdana sigar mi?"

"Ben, Jossel'i seviyordum. O da evlilikte aradigini bulamamisti. Eger imkanim olsaydi, onu da yanima alir gotururdum. Fakat durumum kotuydu. Jossel'i tanidigim gun, onunla evlenmek istemistim. Senin anlayacagin, kotu bir niyetim yoktu. Sende Bettina konusunda ayni seyi soyleyebilir misin?"

Tristan, caresizlik icinde, " Su evlilik isine neden kafani takiyorsun anlamiyorum" dedi. " Ben Bettina'ya gayet iyi bakiyorum. Hic bir eksigi yok. Sen gelinceye kadar da ikimiz de durumdan cok memnunduk."

" Simdu "Su soruma cevap ver, "Tristan. Eger senin bir kizin olsaydi, onun genc bir serserinin kapatmasi olmasina goz yumar miydin,"

Tristan'in yuzu ofkeden karardi, " Bettina kimsenin kapatmasi degil" diye bagirdi.

" Ama kimseyle evli de degil."

" Evlilik mi? Bu soz gonlumu bulandiriyor." Tristan'in gozleri evlerinden firlayacakmis gibiydi. " Evlilik, bir erkekle bir kadinin birbirlerine sadik kalmalari icin bir garanti sayilir mi? Hayir. Olumsuz bir askin sembolu mudur? Bir cok evlilik icin bunu soylemeye imkan yok. Bir cocugun pic damgasi yemesine engel olabilir sadece. Ama bu dunya piclerle dolu."

" Sana gore hava hos, Tristan. bir kadinla nikahsiz yasamak bir erkegin serefine leke surmez. Ama kadin icin durum ayni degil tabii."

" Burada Bettina'yi suclayip lanetlemek cesaretini gosterecek bir tek kisi bile yok."

" Once dostlari ona acimaya baslayacaklar."

Bettina bu konusmalara daha fazla dayanamayacagini anlamisti, " Yeter, kesin bu munakasayi" diye bagirdi. Sofradan kalkip sominenin basina gecti, ocaktan yukselen alevleri dalgin dalgin seyre koyuldu.

Jossel, alcak bir sesle, " Bettina hakli, Ryan" dedi, " Eger Tristan'la karsi karsiya oturup Bettina'nin durumunu tartisacaksaniz, lutfen, bu isi onun yaninda yapmaktan vazgecin."

Tristan atildi, " Kocaniza nasihat vermenize luzum yok. Madam, cunku bu konu bir daha tartisilmayacak."

Tristan da masadan kalkip Bettina'nin yanina gitti. Ellerini genc kadinin omuzuna koydu. Bettina'nin birden irkildigini hissetmisti.

" Iyimisin, kucugum?"

" Evet." Bettina pek hafif bir sesle fisildamisti. Tristan onun hic de iyi olmadigini dusunmekten kendini alamadi. Genc kadini tutup, kendine cekti, yuzune dikkatli dikkatli bakti. Bettina'nin gozleri yaslarla

doluydu. Tristan hemen eliyle genc kadinin yanaklarindan dokulen yaslari sildi.

" Cok uzgunum, Bettina, seninle evlenmek istemeyisimden artik seni sevmedigim sonucunu cikarma sakin. Seni simdi her zamankinden cok daha fazla seviyorum ve istiyorum. Fakat evlilik beni korkutuyor. Bugune kadar hic bir sorumluluk yuklenmeden, diledigim gibi yasadim. Hurriyetimden fedakarlik yapmak zorunda kalmadim. Kimseye de ihtiyacim yoktu."

" Bana kendini anlatmana luzum yok. Tristan." Bettina gulumsemeye calisti, " Ben de sana alismaya basladim. Hatta, evet hatta, seni sevmeye de basladim. Fakat beni butun kalbinle istemezsen, seninle evlenmeye razi olamam. Beni istemen, evlilikten daha onemli."

Tristan , genc kadini uzun uzun optu. Genc adam, Bettina'yi arzuladigini biliyordu, fakat ona gercekten asik olup olmadigindan emin degildi. Daha once hic bir kadina asik olmadigi icin de bir kadini sevmekle onu arzulamak arasindaki farki bilemiyordu. Ama Bettina'nin onu sevmesi, genc adami muthis sevindirmisti. Hatta mutlu etmistti.

" Bettina, bir yillik suren dolunca burada benim yanimda kalacak misin? Beraberligimizi surdurmek istiyor musun?"

" Is sadece bana kalsaydi, buradan ayrilmayi hic dusunmezdim. Fakat Casey'in bana izin verecegini hic sanmiyorum."

" Gene mi Casey? Bu senin olmaz olasica baban, benimle ugrasmasin. Sabrim tukenmek uzere."

" Onun adina senden ozur dileyemem, Tristan. O benim babam. Benim iyiligimi dusundugu icin boyle davraniyor."

" Sevsinler onun dusuncelerini. Senin iyiligin icin verdigi kararlara bak hele."

" Beki oyle. Ama son soz de onun."

Bettina, genc adamin yanindan gecip gitmek istedi, fakat Tristan onu bileginden tuttu, "Nereye gidiyorsun?"

" Herkes coktan yatti. Ben de ayni seyi yapacaktim."

Tristan, salonun bosalmis oldugunu farkettti. Sonra Bettina'ya dondu, yalvaran bakislarla genc kadini suzerek, " Geceyi birlikte geciremeyecegimize gore, biraz daha burada oturmaya ne dersin?"

Bettina, genc adamin gayet yumusak bir tavir takinmasindan etkilenmistti. Geri dondu, birlikte kanepeye oturdular. Tristan genc kadina sarildi. Bu sirada disarda da siddetli bir firtina baslamisti. Gok gurulduyordu.

" Odana gelirse, avaz avaz bagirip imdat istemeyeceksin degil mi?"

" Bu is zor olacak. Annem, esyasini senin odanin yanindaki odaya yerlestirdi. Casey de esyani annemin eski odasina tasidi. Casey, birbirimizden uzak kalmamizi istiyor."

" Artik kendi evimin efendisi degilim. Peki senin yapabilecegin herhangi bir sey var mi, Bettina?"

" Yarin annemle konusup Casey'i ikna etmesini isteyecegim. Belki annem adami yola getirir."

" Ne yapalim, bu gece bu kadarla iktifa etmek zorundayiz"

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:32:21 ÖÖ

.....OTUZ DOKUZUNCU BOLUM.....

Bettina, birden uykusundan uyandı. Acı bir sesle Tristan'ı sayıklamaya başlamıştı. Yatakta, erkeğin bos kalan yerine baktı. Onu uykusundan uyandıran korkunc ruya, bir türlü aklından çıkmıyordu. Ruyasında, Tristan'a yıllar yılı sevgiyle bağlandığı halde adamın başka bir kadın ugruna onu terkettiğini görmüştü. Tristan ona `Seninle evli olmadığımızı unutma' diyerek kendini müdafaa etmişti. İşte bu sözler genç kadının kulaklarından gitmiyordu.

Bettina, uygun gözlerle çevresine bakındı. Gözleri dolu dolu olmuştu. Neredeyse ağlamaya başlayacaktı. Tristan'ın onu arzuladığından hiç kuskusu yoktu. Ah, adam bir de onu sevebilseydi... Genç kadın, Tristan'ı büyük bir askla sevdiğini nihayet kendi kendine itiraf etmişti. Ama bu askın onu ne hale getirdiğide şimdi şimdi anlamaya başlıyordu. Genç kadın, Tristan'ın ona duygularını açıklaması için bir fırsat vermışti, fakat genç adam da bu fırsattan faydalanmamış, sadece Bettina'ya kendisini terketmemesini söylemekle yetinmişti.

Tristan'ın sesinde, istekten başka bir duyguya yer yoktu. Bettina'ya bu kadari yeter miydi? Onu bütün kalbiyle sevip de erkekten herhangi bir yakınlık görmeden tek taraflı olarak onu sevmek genç kadını mutlu edecek miydi? Ya onu terketmeyi, bir daha hiç karşılaşmamayı göze alabilecek miydi?

Bettina yataktan kalkmak istedi. Acık pencereden giren ruzgar onu usutmuştu. Tristan'la birlikte olsalardı, bu sabah yataktan kalkmak istemeyecekti. Bari genç adam da onun yokluğunu hissedebilseydi. Ayrıca Casey ile de konuşup bu sacma kararından onu caydıracağını umuyordu.

Bettina, ağır ağır giyinmeye başladı. Uzun kollu mavi bir elbise giymışti. Gokyuzu kursini bulutlarla kaplıydı. Hava da eni konu serinlemışti. Genç kız, saatin kaç olduğunu bilemiyordu ama annesini odasında yalnız bulacağını umuyordu.

Bettina annesinin odasına girip de ıcerde kimseyi bulamayınca, fena halde canı sikkildi. Disari cikip koridorda yürümeye başlamıştı ki, annesinin karsidan geldiğini gördü.

Jossel, " Vakit hayli gec olduğu için seni merak etmeye başlamıştım" dedi.

" Uyuya kalmış olacağım, gece gec saatlere kadar gözume uyku girmedı. Neden sonra dalmışım. Sey, anne, benim odamda konuşabilir miyiz?"

" Tabii yavrum."

Ana kız, genç kadının odasına girdiler. Bettina, annesine oturmasını isaret etti. Kendisi de Tristan'ın bir hafta önce yaptığı besige ilıştı. " Anne senin sevdiğin erkeğe nihayet kavusmana ne kadar sevdiğimi biliyorsun. Casey ile evlenmen de benim için ayrı bir sevinc kaynağı oldu."

" Ama sesinin tonu, senin hiç de sevincli olmadığını anlatmaya yetiyor, sekerim."

" Senin namına seviniyorum, anne. Fakat bir yandan da kendime acımaya başladığımın farkındayım. Casey'in buraya gelmesiyle sen mutluluğa kavustun, ben ise mutsuzluğa itildim."

" Caninin sikildigini biliyorum. Aslında kocamin bu kararı beni de çok şaşırttı. Fakat inan bana, Bettina, bu zoraki ayrılık senin hakkında hayırlı olacak. Ryan diyor ki, Tristan senden uzun süre ayrı kalırsa, doğru olanı yapmayı kabul edecekmiş... Dun gece biz de uzun uzun bu konuyu konuştuk."

" Ben de Tristan ile bu konuyu uzun uzun konuştum anne. Benimle evlenmeyecek. Bir kadına zorla bağlanmak istemiyor. Fakat burada onun yanında kalmam için ısrar ediyor. Papazın huzurunda evlilik yemini etmenin bize bir fayda sağlamayacağına inanmış, ben de onun inancındayım."

" Fakat o zaman da adam aklına estigi gün seni yüz üstü bırakır."

" Tristan beni terketmek isterse, evli olmamız da onun fikrini değiştirmez ki."

" Bir erkek , karısına karşı daha başka türlü davranmak zorundadır. Karısına karşı bazı sorumlulukları olduğunu düşünür."

" Biliyorum. Fakat Tristan evliliğin aleyhinde. Zorla da evlenmeyi kabul edemez. Ben onu seviyorum, anne Tristan'ın yanında kalmak istiyorum."

" Demek sonunda gerçeği kabul ettin? Sen, Tristan'dan nefret ettiğini söylerken, bu adamı cilginler gibi sevdiğini biliyordum, yavrucuğum."

" Belki o zaman da Tristan'ı seviyordum ama, şimdi duygularımdan eminim. Ne olur, Casey ile konuşur musun? Ben bu ayrılığı istemiyorum. Bir gece birbirimizden ayrı kaldık ve ben daha simdiden Tristan'ı özlemeye başladım. Geceleri onu yanımda görmek istiyorum."

Jossel, " Babanla yalnız kalır kalmaz onunla konuşurum" Jossel ayaga kalktı, Bettina'ya sarıldı. " Ryan, kararından caymazsa da sen umudunu kaybetme, güzelim. Bana kalırsa Tristan'ı ne kadar etkilediğinin pek farkında değilsin."

Bettina, o akşam yemeğe inerken, pek sıkıntılı ve üzgündü. Annesi o gün akşamüstü Casey ile konuşmuştu ve babanın cevabını az önce de Bettina'ya iletmisti. Casey, Tristan'a, biraz zaman tanınır, eninde sonunda, evliliğin tek çare olduğuna inanacağını söylemişti. Bettina bu konuda Casey kadar umutlu değildi. Fakat şimdi Tristan'a annesinin girişimlerinin bir sonuç vermediğini bildirmek zorundaydı.

Bettina, zaman geçirmek için yemegini ağır ağır yiyordu ama dakikalar da bir türlü ilerlemek bilmiyordu. Sonunda Jossel, kocasıyla birlikte odasına çekildi. Bettina ile Tristan'ın yalnız kalmaları gerektiğini biliyordu çünkü.

Tristan, gün boyunca, pek yumuşak davranmisti. Akşam yemeginden sonra da Bettina'nın ona bir müjde vereceğinden emindi. Acaba Casey'in kararını öğrendince, ne yapacaktı? Ofkesinden cilgına donup, kıyameti mi koparacaktı?

Yağmur gün boyunca dinmemisti, Hala da sakir sakir yağıyordu. Sık Sık cakan simseklerin aydınlığı pencerelere vuruyordu.

Bettina, gözlerini sominenin alevlerine dikti. Tristan da kanepeye oturmuştu genç kadının elini tuttu.

" Annen Casey ile konuştun mu?"

" Evet."

" Eee?"

Bettina, derin bir soluk aldı. " Babam kararını değiştirmemiş, Tristan. Nedense senin fikrini

degistirecegine inaniyormus.”

Tristan, hic sinirlenmeden, “ O zaman sende babanin isteklerine karsi gelirsin. Sen yetiskin bir genc kadinsin, Bettina. Diledigin gibi yasama hakkina sahipsin. Artik sana hic kimse karisamaz,”

“ Bizim birlikte yasamimizi yasaklayan uvey babam olsaydi, senin dedigini yapardim. Fakat Casey benim oz babam ve beni de cok seviyor. Bu isi de seni uzmek, senden intikam almak icin yapmadigindan eminim. O her seye ragmen yaptigindan emin. Bende onun isteklerine karsi gelmeyecegim.”

Tristan, kirgin bir sesle, “ Sen de bunu mu istiyorsun?” diye sordu.

“ Senin yataginda tek basima yatmaktan hic hoslanmiyorum, Tristan. Benim yanimda olmani istiyorum. Dun de sana asik oldugumu soyledigim zaman, sana butun kalbimle bagli oldugumu anlatmak istedim. Babama biraz zaman tani, belki de senin inadindan vazgecmedigini gorunce o kararindan caymak zorunda kalacaktır.”

Tristan sesini cikarmadi. Kanepeye uzandi, sonra da genc kadini kendine cekti. Uzun sure oylece kaldilar. Disarda firtina siddetini arttirmisti.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:33:11 ÖÖ

.....KIRKINCI BOLUM.....

Agustos ayinin ortalarına gelmislerdi. Bu mevsimde firtinalar, saganaklar birbirini takip ediyordu. Maloma ay sonuna dogru cocugunu doguracakti.

Son bir ay oldukca sakin gecmisti. Tristan. Casey ile munakasa etmekten kacinmis, ve her zaman neseli gorunmeye gayret etmisti. Alia ile Kaino'nin dugunlerine bile katilmisti.

Tristan, adanin bir bolumunde seker kamisi yetistirmek istiyordu. Bu nedenle de ormandaki agaclarin bir kisminin kesilmesi gerekiyordu. Genc adam gunduzleri bu isle mesguldu. Tayfalarin pek cogu da evlenip coluk cocuga karismak istedikleri icin seker kamisi tarlalarinin acilmasinda Tristan'a ellerinden geldigince yardimci olmaya calisiyorlardi. Seker kamisi ekildikten sonra kucuk bir rafineri insa etmek gerekecekti.

Son dort hafta, Bettina icin hic de gecmek bilmemisti. Karnindaki cocuk giderek agirasmisti. Genc kadin, bir an once dogum yapmak icin sabirsizlanliyordu. Tristan'i da cok ozlemisti.

Geceleri onunla beraber olamiyordu. Tristan da gun boyunca durmamacasina calistigi icin aksamustleri eve cok yorgun donuyordu. Cogu zaman, Bettina'nin kollari arasinda uyuya kaliyor genc kadin onu uyandirip da odasina gonderinceye kadar epey ugrasiyordu.

Madeleine gece yarisi Bettina'yi uyandirip, Maloma'nin dogum sancilarinin basladigini haber verdi. Jules, buyuk tas kaleden bir kilometre uzakliktaki evini bitirmis, bir ay kadar once de Maloma'yla birlikte yeni evine tasinmisti.

Jules, adadaki yerli kadınlardan biri yerine, Madeleine'in karisina ebelik yapmasini istiyordu. Bu

" Pek kucuk ve celimsiz, fakat yeni dogan bebekler oyle olurlarmis. Oglum o kadar kucuk ki, ona dokunmaya bile korkuyorum."

" Bu korkularida atlatirsin... Ogluna bir isim koydun mu?"

" Evet. Guy. Guy Bandelaire."

" Guzel bir Fransiz adi bu" Tristan dusunceli bir tavirle Jules'e bakarak sozlerini surdurdu. " Ispanya'ya dogru yola cikma zamaninin geldigine karar verdim. Bastida'nin Karayipler'deki islerini bitirmek icin sekiz ay yeterde artar bile. Onu bu defa Ispanya'da bulacagima inaniyorum. Ayrica seker rafinerisi icin lazim olan makineleri de getirecegim."

" Pekala, ne zaman yola cikiyoruz?"

" Senin burada kalmani istiyorum, Jules."

" Bu is cok tehlikeli. Tek basina yola cikmani hic de dogru bulmuyorum. Savasta olmasak bile Bastida'nin yanina gideceksin. Dogrusu adam avantajli durumda olacak."

" Hic degilse bir kere olsun benim isteklerime boyun egmeyi dene, senin burada kalman, benim icin son derece onemli. Yeni yildan once donenemeyebilirim. Guvenebilecegim tek insan da sensin. Bettina kalmak istiyor. Fakat Casey onu da yanina alip goturmeye kalkirsars engel olmalisin. Bettina'nin burada beni beklediginden emin olmaliyim."

Jules, " Ben bu isi hic begenmedim" diye mirildandi.

" Bastida'yi aramaya bensiz gittigin hic olmamisti."

" Sen dediklerimi yapacak misin?"

" Herhalde yapacagim."

" Guzel Casey'e rafineri icin makine almaya gittigimi soylersiniz. Gercegi haber alirsa, bana karsi cikabilir. Tayfalardan denize acilmak isteyen bekarlari alirim. Casey'in gemisinden de bir kac tayfayla murettabati takviye ederim. Aylar gecip de ben geri donmeyince endiselenmesin diye Bettina'ya dogruyu soyleyecegim. Eger Casey de endiselenmeye baslarsa, ona neden geciktigimi aciklayabilirsin."

" Casey, senin boyle tehlikeli bir ise atilmana fena halde kizacak. Cunku adam kiziyla evlenip, duzenli bir hayata kavusmani istiyor."

" Ihtiyar kurt, eninde sonunda yola gelecegime inanmis."

" Peki, sen yola gelecek misin?" Jules, bu soruyu sorarken, arkadasinin yuzunu dikkatli dikkatli incelemeye koyuldu.

Tristan, soruya hemen cevap verdi. " Buna pek aklim yatmiyor. Benim evlilik konusunda neler dusundugumu bilirsin. Yillardan beri beraberiz, beni artik tanidigini saniyorum."

" Evet, evlilik hakkında neler dusundugunu biliyorum. Fakat Bettina'yi buldugun zaman agzindan cikan sozleri de unutmadi. Onunla sadece kısa bir sure beraber olmak istedigini belirtmistin. Nedense bu fikrini cok cabuk degistirdin."

" Bettina'nin aklimi celecegini ve bana Bastida'yi unutturacagini saniyordum. Gercekten de bunu

basarmasına ramak kalmıstı. Bu yolculuk Bastida'yi aklımdan tamamen cikarmama yardım edecek."

" Ne zaman yola cikmayı dusunuyorsun?"

" Yarın sabah."

" Bettina'ya haber verdin mi?"

" Hayır, onunla yalnız kalamadım, fakat..."

" O halde bu işi bitir de rahat bir soluk al." Jules, Bettina'nın merdivenlerden indigini gordugu için konuşmasını kısa kesivermisti. " Ben sizi yalnız bırakayım."

Tristan donunce Bettina'yi gordu. Onu burada bırakıp gitmek, çok sacma geliyordu ama kararını da mutlaka tatbik edecekti.

Bettina, sevinc içinde genç adamın yanına gelince. Tristan da genç kadının elini tutup dudaklarına goturdu. Sonra birlikte sominenin karsısındaki kanepeye oturdular. Tristan hemen konuya girmek istiyordu. Fikrini degistirmeden bu işi yapmalıydı.

" Sabahleyin İspanya'ya doğru yola cikiyorum, Bettina. Sen itiraza baslamadan önce, bunu yapmak zorunda olduğumu bilmelisin. Rahat bir hayata kavusabilmem. Bastida'yi öldürmeme bağlı. O yasadıkça, bu dünyada bana da rahat yuzu yok demektir."

" Demek cocuğunun doğumunda burada olamayacaksın ha?"

Tristan, genç kadının ayrılık haberini bu derece büyük bir sükunetle karsılamasına pek şaşmıstı. "Hayır. Ama şimdi yola cikmamın sebeplerinden biri de bu Jules'in doğum sırasında katlandığı acıya ben dayanmam."

Bettina hafifce gulımsedi. " Seni özleyeceğim, Tristan... Ama su son bir aydır da seni oylesine özliyorum ki. Buradan gitmen de durumu degistirmeyecek. Nasıl olsa birbirimizden ayrı kalmaya mahkumuz. Belki de boylesi daha kolay olacak. Yolculuğun uzun sürecek mi?"

"Evet. Ama doğacak çocuk seni oyalayacaktır. Aylar göz acip kapayınca kadar gecip gidiverecek. Geri döndüğüm zaman vücudun da incelmis olacak. Kendi evimde seni kacırmak zorunda kalsam bile hiç bir kuvvet seninle sevismemi engelleyemeyecek."

Bettina gulmeye basladı. " Bu defa beni kacırasın diye dört gözle bekleyeceğim."

" Ben de o günleri ipe çekeceğim, kucugum. Bu düşünce, acik denizlerde tek tesellim olacak.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:33:57 ÖÖ

.....KIRK BİRİNCİ BOLUM.....

Bettina, Tristan ile vedalasırken, duygularını belli etmemek için elinden geleni yaptı. Fakat gemi korfezden ayrılırken göz yaşlarını daha fazla tutamadı.

Tristan'ın geri donmesinin aylar surecegini biliyordu. Don Miguel de Bastida'yi bulmasi pek kolay olmayacakti. Tristan sonunda adami aramaktan vazgecip geri donecekti.

Aslında, Bettina, genc adamin dusmanini bulmasini da istemiyordu. Bastida ile karsilasirsa, adamin Tristan'i oldureceginden korkuyordu.

Bettina tam iki gun Bastida ve Tristan'la arasindaki iliskinin sirrini dusundu. Jules'i sorguya cekti. Fakat Tristan gibi o da bu konuda bir aciklama yapmak istemiyordu. Bettina, genc adamin yuzundeki yara izinin de Bastida'yla ilgili olduguna hukmetmisti. Ancak Tristan yuzunu daha da guzellestiren bir yara izi ugruna Bastida'ya bu derece kin besleyebilir miydi?

iki gun sonra Bastida'nin gemisi kucuk koya demir atti. Onun geldigini hic kimse farkedememisti. Ancak Tristan'ın evinin kapi ardina kadar acilip da adam arkasindan bir duzune silahlı adamlariyla birlikte iceri girince durum anlasildi.

Bettina, merdivenlerden asagi iniyordu. Don Miguel'i Birden karsisinda gorunce basi dondu, Bayilacak gibi oldu. Kendini toparlayabilmek icin, hemen merdivenin basamagina oturmak zorunda kaldi.

Casey, Jossel ile sofradaydi. Silahsiz olmasina ragmen, adamlar dovusmek icin ayaga firladi. Jossel, Bastida'yi tanimisti. Korku dolu gozlerle cevresine bakindi. Tristan'ın Bastida'yla kozunu paylasmak istedigini biliyordu. Adamin bu eve gelmesinin de sebebi ortadaydi.

Don Miguel de Bastida, basindan sapkasini cikarip saygili bir tavirle Jossel'i selamladi. " Sizi tekrar gormek, benim icin buyuk bir zevk, Madam."

Jossel'in agzini acmasina firsat kalmadan Casey. " Siz kimsiniz Mosyo? diye ofkeyle sordu.

" Adim Don Miguel de Bastida."

" Bastida ha... Demek Tristan'ın aradigi adam sensin."

" Evet. Ben de bu kovalamacayi sona erdirmek icin buraya geldim. Benim cesedimi gormeye heveslenen o genc adam nerede?"

" Cok gec kaldiniz. Tristan iki gun once yola cikti. Geri donmesi en asagi bir ay surer."

" Hadi, Mosyo, beni bosuna ugrastirmayin... Bu adami bulmak icin adayi didik didik aramami mi istiyorsunuz? Gemi koyda demirli. Adam da mutlaka buralarda olmalı."

" O gemi benim gemim. Sana yalan soylemem icin hic bir sebep yok, Bastida. Tristan'la kozunu paylasman benimde isime gelir."

Bettina, merdivenlerden agir agir inerken. Don Miguel'de onu farketti.

" Ah, Matmazel Varlaine. Bu Tristan denen adamdan kacamadiniz demek."

" Artık ondan kacmak istemiyorum, Mosyo."

" Bakin buna Pierre, cok uzulecek." Don Miguel genc kadının karnina bakti. " Cocugunun babasi Tristan mi?"

Casey gurledi, " Bu seni hic ilgilendirmez."

Don Miguel, kesik kesik guldu. Evet Pierre gercekten hayal kirikligina ugrayacak. Neyse, burada

oturup Tristan'ın donmesini bekleyecek degilim." Adam, Bettina'ya bakip gulumsedi. " Hadi Matmazel, gidip esyanizi toplayin. Siz benimle geleceksiniz."

Jossel, dehsete dushmustu. Casey, " Kizimi bir yere goturemezsin" diye bagirdi.

" Senin kizin mi? Onun babasinin oldugunu saniyordum."

" Olen onun uvey babasiydi. Gercek babasi benim."

" Bak iste bu da pek ilginc bir haber. Fakat benim icin bir degeri yok." Don Miguel adamlarina Casey'i yakalamalari icin isaret etti. " Matmazel benimle gelecek Tristan'ın da beni takibedeceginden eminim. Santa Domingo'da kucuk bir evim var. Tristan'i orada bekleyecegim isler yolunda giderse, kiza bir zarar gelmeyecek, onun icin hic endiselenmeyin. Tristan'la kozumu paylastiktan sonra kizinizi Saint Martin'e goturecegim."

Casey, adamlardan kurtulmaya calisirken Jossel, " Kizim bu halde seyehat edemez" dedi.

" Santa Domingo'ya varmamiz uzun surmeyecek. Kizinizi merak etmeyin."

Don Miguel, adamlarindan birine dondu, Bettina esyasini toplarken , ona gozculuk etmesini soyledi. Bettina icin de esyasini toplayip bu adamlara yola cikmaktan baska care yoktu. Jules ile adamlari da kilometrelerce uzaklardilar. Saatler sonra geri doneceklerdi.

Bettina, tekrar asagi indigi zaman. Don Miguel, Casey'e dondu, " Kizi tek basina kurtarmaya calisma, Mosyo Tristan'dan baska biri gelirse, kizi oldururum. Tristan'ın da yalnız gelmesi gerekiyor."

Don Miguel de Bastida adadan hemen ayrildi. Gemide, Bettina'ya kucuk bir kamara verdiler. Kamarada bir hamak, kucuk bir masa ve bir de sandalye vardi.

Kapi kapanip da genc kadin kamarada yalnız kalınca, basina gelenlerin gercek olup olmadigini dusunmeye koyuldu. Bu is nasil olmustu? Acaba Bastida'ya Tristan'ın geri donmesinin aylarca surebilecegini aciklamasi gerekmez miydi? Tristan geri donduktan sonra bu meseleyi halledemez miydiler?. Bettina, iki erkegin karsilasmasina engel olmak istiyordu.

Don Miguel, Tristan'ın Santo Domingi'ya gelmesini bekleyecekti. Fakat Bettina'da Tristan'ın Ispanya'ya gittigini ve belki aylarca geri donmeyecegini biliyordu. Genc kadin kafasinda bir plan hazirladi ve Don Miguel'e uyduracagi hikayeyi tasarlad. Adami bu hikayenin dogruluguna inandirmasi gerekiyordu.

Gunes batınca, Bettina, akşam yemegi icin Don Miguel'in kamarasina davet edildi. Genc kadin bu davete cok sevindi, cunku planini uygulamak icin bundan daha guzel bir fırsat olamazdi. Bettina, bundan sonra Tristan'i hic goremeyecegine inanliyordu, ama genc adamin hayatini kurtarmak icin elinden geleni yapacakti.

Bettina, Don Miguel'in kamarasina girince, kendine ayrilan kamaranin bunun yaninda kucuk bir araliktan baska bir sey olmadigina hukmetti. Oda gayet luks esya ile dosenmist. Fakat bir kaptanin kamarasinda bulunan harita pusula, cetvel gibi esyadan eser yoktu. Besbelli Don Miguel kendi gemisinin kaptanligini yapmliyordu.

Don Miguel'in ozel usagi odadan cikincaya kadar hic konusmadilar. Daha sonra Bettina, buyuk bir sabirsizlikle konusmaya basladi: " Adaya denizden bakınca issiz bir ada intibaini yaratiyor." dedi. " Tristan'ın oturdugu yeri nasil bulabildiniz?"

Don Miguel, genc kadinin yuzunu incelerken, " Elimde bir harita vardi" dedi, " Ama o gizli koyu

buluncaya kadar da yanlis bir yere geldigime inaniyordum.”

“ Pierre benim ona verdigim haritayi yakmisti. Siz nereden....”

Don Miguel, genc kadinin sozunu kesti, “ Demek o olayi biliyorsunuz. Sey, bendeki haritayi bir kadin cizmisti...”

“ Imkansiz bu.”

“Tam tersine. seni kaciran gemiyi her tarafta aradim, fakat izine raslayamadim. Derken gecen ay, harika bir kadinla karsilastim. Bana Tristan’in yerini ogretmeyi buyuk bir memnuniyetle kabul etti.”

Bettina, ofkesini gizlemek icin buyuk bir caba harcadı. O igrenc korsan bozuntusu kadinin isiydi bu demek. Gabby’ye icinden kufurler yagdiriyordu. Fakat renk vermemeye calisti. “ Tristan’i bulmaya neden bu kadar heveslisiniz?”

Don Miguel, sasirmis gorundu. “ Bu sorunun cevabini bilmiyor musunuz? Nasil olur, Matmazel Varlaine? Tristan’in beni oldurmek istedigini soyleyen de siz degil misiniz? Bunu bildigim icin de Tristan beni bulmadan ben onu aramaya ciktim. Mesele bu kadar basit.”

“ Eger onu aramanizin tek sebebi buyusa, bosuna zahmet ettiniz, Don Miguel. Cunku Tristan sizi aramaktan vazgeceli cok oldu.”

Don Miguel guldu, “ Siz beni aptal yerine koymaya calisiyorsunuz. Adam hayatinin buyuk bir bolumunu beni aramakla gecirmis. Birden bire herseyden vazgecmesine hic imkan var mi? Buna dunyada inanmam.”

Bettina, “ Sizi temin ederim, Tristan artik sizi aramiyor. Yakinda nasil olsa olecegi bilinen birini oldurmek icin pesine dusmenin manasiz oldugunu dusundu.”

“ Olmek mi? Benim daha hic olmeye niyetim yok. Bu sacmalik da neyin nesiyemis?”

“ Her sey benim basimin altindan cikti, Mosyo. Tristan beni Saint Martin’den kacirdigi zaman, Cok kizmistim. Tristan’in da hayatta istedigı en onemli sey , sizi oldurmektı. Bunu biliyordum. Tristan’a bu istegini yerine getirmeye fırsat bulamayacagini soyledim. Sizinle tanistigimi ve cok ihtiyar bir adam oldugunuzu agir hasta sayilacaginizi soyledim. Tedavi edilemeyen bir hastaliga yakalandiginizi acikladim. Ondan intikamimi boylece almıs olacaktım.”

“ Demek Tristan’a yalan soylediniz.”

“ Evet ama Tristan da bana inandi. Annem de soylediklerimin dogru olduguna yemin edince mesele kalmadi. Sizi oldurme zevkından mahrum kalacagini duyunca Tristan ofkeden cilgina dondu, fakat kısa zaman sonra hepsini unuttu. Olumle pencelesen bir adami oldurmenini zevki olmayacagini soyledi.”

“ Eh, beni karsisinda gorunce cok sasiracak. Sizi geri almaya geldigi zaman ona buyuk bir surpriz yapmis olacagiz.”

“ Tristan beni almaya da gelmeyecektir. Hatta beni basından defettigi icin de sevinecektir.” Bettina, bardagındaki kirmizi saraptan bir yudum icti.

Don Miguel, Ofkeli Ofkeli konustu. “ Iste simdi yalan soylediginizi iyice anladim. Karninizda onun cocugunu tasiyorsunuz.”

" Karnimdaki Tristan'ın pici. Çocuk olmus olmamis, adamin umurunda bile degil. Ben hamile kalir kalmaz, Tristan kendine baska bir kadin buldu. Beni de bir kenara birakti. Zaten benden bikmisti. Adam artik benle ilgilenmedigi icin adadan ayrilmaya da luzum gormedim. Ada gercekten guzel."

" Peki, bu dediklerinizin hepsi dogruysa, neden babaniz sizi alip goturmedi?"

" Soyledigim gibi ada'yi cok begenmistim, ben dogum yaptıktan sonra babam da beni alip goturecekti."

" Nedense, size inanmak icimden gelmiyor, Matmazel Varlaine."

Tristan, pesimden gelmeyince, yalan soylemedigimi anlayacaksınız. Beklemekten bikinca beni ne yapmayı dusunuyorsunuz Mosyo?"

" Sizi, Pierre'e armagan etmeyi dusunuyordum."

" Anliyorum."

Bettina, basini onune egdi. Casey, genc kadinin hayati tehlikeye girmesin diye Don Miguel'in pesinden gelmeyecekti. Tristan'in geri donmesi ise aylar surecekti. O zamana kadar Bettina, Saint Martin Adasi'na yerlesmis olacakti. Pierre'in yaninda kalacagina gore, Tristan'da onu geri almak istemeyecekti tabbi.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey

Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:34:45 ÖÖ

.....KIRK IKINCI BOLUM.....

Bettina, Don Miguel'in kucuk evinde mahpustu. Ev Santo Domingi'nun tepesindeydi. En yakin komsu bir mil uzaktaydi. Ayrica ev de Ispanyol evleri gibi yuksek duvarlarla cevriiydi. On duvardaki tek kapi, salon yerine kullanılan buyucek bir hole aciliyordu. Bu holun saginda iki yatak odasi vardi. Iki oda arasinda kucuk bir sandik odasi vardi. Mutfak ile yemek salonu, evin obur tarafındaydi.

Dis kapilar ve pencerelerin tahta pancurlari, her zaman kapali tutuluyordu. Bettina, yatak odasinin onunde bir veranda oldugunu biliyordu ama bir kere olsun bu verandaya cikip hava almasına izin verilmemisti. Gunduzleri evin icinde diledigi gibi dolasabiliyordu. Fakat genc kadin odasinda kalmayı tercih ediyordu. Geceleri de odasinin kapisini disardan kilitleniyordu.

Bettina'nin odasi kucuktu ama guzel dosenmisti. Dort direkli kocaman bir karyola vardi. Oymali bir camasir dolabi, kapinin hemen arkasina yerlestirilmisti. Karyolanin yani basina da kadife doseli guzel bir koltuk konmustu. Obur duvara da guzel bir kutuphane dayanmisti. Odada kucuk sehpalari vardi. Kutuphanenin raflarida ise kitaptan cok mermer hayvan heykelleri siralanmisti.

Evde sadece iki kisi calisiyordu. Bunlardan biri hizmetciydi oburu de ascii. Don Miguel ikisine da Bettina ile konusmalarini tenbih etmisti. Zaten kadinlar sadece Ispanyolca bildikleri icin onlarla konusmaya calismanin da bir faydasi olmayacakti. Bettina, asciiyi sadece bir kere gorebilmisti. Hizmetci ise, genc kadina yemek getiriyor, banyo yapacagi zamanlar su tasiyordu.

Gunler gectikce Bettina'nin sikintisi artiyordu. Don Miguel'i ancak aksamlari yemekte gorebiliyordu. Adam, gunlerini limanda, gelen gemileri incelemekle geciriyordu. Bettina da her aksam, Tristan'in asla gelmeyeceğini tekrarlamaktan geri kalmiyordu. Sonra da susup oturuyordu. Birileriyle

" Olamaz. Tristan, seyde."

" Senin yalanlarini dinlemekten biktim usandim. Az kalsin sana inanacaktim. Bu budalaligi nasil yaptim bilemiyorum. Senin sozlerine kanip isi agirdan aldim. Simdi planladigim tuzagi hazirlamak icin cok gec kaldim."

Don Miguel elinde ince bir iple gelmist. Sanki bir sey ariyormus gibi odayi inceliyordu.

" Gelenin Tristan oldugunu ne biliyorsunuz? diye sordu.

" Herhalde yanilmis olacaksınız."

Don Miguel, gozlerinde ofke ve korku karisik garip bir ifadeyle genc kadina bakti. " Onu kendi gozlerimle gordum. Sokaklarda kalabaligin arasinda dolasiyordu. Bana tarif edilen adamin ta kendisiydi. Yanindaki iri yari adamin da ona Tristan dedigini duydum. Koylulere oturdugum evi soruyorlard. Bu Tristan, cok akilli bir herif. Gemisini limana demirlememis. Kiyinin obur ucuna gizlemis, sonrada gizlica buraya gelmis. Adamlarimi toplamaya vakit bulamadim. Simdi onunla tek basima mucadele etmeliyim."

Bettina, bos gozlerle Don Miguel'e bakti. Tristan gercekten adaya gelmist. Niye dun ya da yarin degil de simdi? Bettina dogum sancilariyla kivranirken, Tristan'a hic bir sekilde yardim edemeyecekti.

Bettina, " Tristan ile yuzuze gelmeniz sart degil ki" dedi. " O gelmeden pekala kacabilirsiniz."

" Ben bu isi artik bitirmek istiyorum. Cok iyi kilic kullanirim. Simdiye kadar hic kimse benimle boy olcusemedi, Bugun de yenilmeyecegim."

Don Miguel, genc kadini bileginden tuttuğu gibi kutuphanenin onune getirdi. Elindeki iple sol bilegini baglamaya basladi.

" Ne yapıyorsunuz?"

" Ben Tristan'ın hesabini gorurken, beni arkadan bicaklamayasin diye tedbir aliyorum."

Bettina bir an icin dogacak olan cocugunu unutmustu. Fakat kramplar tekrar baslayınca, korkunc gercek kafasina dank etti. Don Miguel, Bettina'yi kutuphaneye baglamaya calisiyordu.

Genc kadin, " Bunu yapamazsiniz" diye bagirdi.

" Cocugumu dogurmak uzereyim. Sabahtan beri sanc. cekiyorum. Bebegim."

Bettina daha fazla konusamadi. Buyuk bir istirap icinde avazi ciktiği kadar haykirdi. Ellerini karnina goturmek istedi ama Don Miguel, bileklerini siki siki baglamisti.

Don Miguel, " Bu benim dusundugumden iyi oldu" dedi, " Tristan senin bagirislarini duyunca, tedbiri elden birakacaktır."

Bettina, sancisi biraz hafifleyince, " Tanri askina yataga yatmama izin verin" diye yalvardi.

" Baska ip bulamadim. O da seni yataga baglamama yetmez."

" Bu durumda benden kimseye zarar gelmez. Bebegim dogmak uzere."

" Sen bu Tristan'i gercekten seviyor olmalisin? Yoksa karsilasmamizi engellemek icin bir suru yalan uydurmazdin. Kadinlar, ask ugruna mucizeler yaratabilirler. Tehlikeyi goze alamam."

“ Oyleyse beni bu odaya kilitleyin. Lutfen izin verin yataga uzanayim.”

“ Ne yazik ki odanin anahtari da her zamanki yerinde degil. Benim ise anahtar aramaya vaktim yok. Dahasi senin rahatın ugruna hayatimi tehlikeye atacak kadar da sovalye ruhlu degilim. Hem kapi acik kalirsa, senin cigliklerin da disaridan duyulacak. Tristan’in hemen eve gelme ihtimali artacak.”

“ Ama benim cocugum da olecek. Ellerimin serbest kalmasi gerekiyor. Yemin ederim, size bir kotuluk yapmayacagim. Lutfen ne olursunuz, beni serbest birakin.”

“ Bebegin de olmesi isabet olur. Yasliligimda ikinci bir Tristan’in uykularimi kacirmasini istemem.” Don Miguel, baska bir sey soylemeden odadan cikti. Bettina, dehsetten irilesmis gozlerle, adamin arkasından bakakalmisti. Artik Tristan’in biran once buraya gelmesi ve su Don Miguel’e haddini bildirmesi icin tanriya dua etmekten baska yapacak is kalmamisti. Ancak genc kadin olmayacak seyler icin dua ettigini de biliyordu. Sancilar artik dayanilmaz reddeye gelmisti. Bettina bileklerini kivirip, ipten kurtarmaya calisti, ipi gevsetemedi bile. Kutuphaneyi sallayarak kendini kurtarmak istedi, ancak koca kutuphane ustune devrilirse buradan sag cikamazdi. aslında, Bettina kendi hayatini hic onemsemiyordu. Ama dogacak bebegi dusunmek zorundaydi.

Bettina buyuk bir aci icinde kivrandi. Tristan geldigi zaman her ne pahasina olursa olsun, ciglik atmamaya dikkat etmeliydi. Genc adam onun dogurmak uzere oldugunu anlamamali, dikkati hic bir sekilde dagilmamaliydi. Bettina, Tristan’in bu mucadeleyi kazanmasi icin dua etmeye basladi.

Sancisi hafifledigi zamanlar sakaklarindan asagi oluk oluk ter akiyordu. Bettina, karyolanin yanindaki masada duran su legenlerine bakti. Madeleine’den gordugu kadariyla dogum icin gerekli her türlü hazirligi yapmisti. Bebeginin gobek kordonunu kesmek icin kullanmayi tasarladigi bicaga bakti. Eger bu bicagi Don Miguel’in kalbine saplamis olsaydi, karnindaki bebegi de kendisinin de belki hayati kurtulacakti.

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:35:48 ÖÖ

.....KIRK UCUNCU BOLUM.....

Ispanyolca konusan bir suru Santa Domingo’luyla gorustukten sonra Tristan sonunda gencligini Fransa’da gecirmis yasli bir balikciyla karsilasti. Adam, zar zor hatirlayabildigi birkaç Fransızca kelimeyle Bastida’nin evini tarif etti. Genc adam, ille onunla birlikte gitmek isteyen Jules ile de bir hayli munukasa ettikten sonra tek basina, Bastida’nin evine giden yolda ilerlemeye basladi. Kiraladigi at, Kaplumbaga gibi yuruyordu. Genc adam belki de bir tuzaga gittiginin farkındaydi, Fakat Bettina’nin ve cocugunun hayatini goz gore gore tehlikeye atamazdi. Cocuk herhalde dogmus olmalıydı.

Tristan, Bastida’nin evine vardiginda aksamin alaca karanligi bastirmisti. Genc adam agir agir sokak kapisina yaklasti. Kapali pancurlari gorunceye kadar da ihtiyar adamin ona yanlis adres verdigine hukmetmisti. Fakat pancurlari gorunce, is degisti. Ev, disaridan terkedilmis havasini uyandiriyordu. Ama on kapiyi itince, rahatca acilmasi Tristan’a bir tuzaga dusuruldugunu anlatmaya yetmisti. Tristan, salona girdi, bir kac adim yurudukten sonra ofkeli bir sesle “ Bastida” diye bagirdi. Bir kac saniye sonra da hayatini kabusa ceviren o adamla burun burundaydi.

Tristan, bu adami asagi yukari on bes yil once tanimisti ama o gunden bu yana pek de degistigi soylenemezdi. Belki biraz daha zayiflamisti, yuz hatlari biraz daha keskinlesmisti fakat genel olarak, adam pek degismemisti.

Don Miguel, salona girerken, " Demek sonunda seninle karsi karsiya gelebildik" dedi. Bir elinde kilicini obur elinde de buyucek kamasini tutuyordu.

Tristan da hemen elini kilicinin kabzasina goturerek, " Beni hetirladin mi?" diye sordu. Fakat Bastida, verdigi cevapla genc adami hayal kirikligina ugratti.

" Hayir ama seni daha once kasabada gordum. Beni ariyordun. Eger senin ismini bilseydim."

" Sen benim ismimi hic bir zaman ogrenemedin, Bastida. O zamanlar benim ismim senin icin onemli degildi. Simdi de bir sey farketmez. Bettina nerede?"

Don Miguel, acik bir kapiyi isaret ederek, " Iste orada" dedi.

" Ya cocugum?"

Bastida guldu " Bettina, picini simdi dogurmak uzere."

Tristan'ın yuzu soldu, Hemen Bettina'nin odasına gitmek istedi. Fakat Don Miguel, yolunu kesmisti. Tristan da kilicini cekip bir adim geriledi, Bastida'nin yuzu igrenc bir tebessumle aydinlanmisti.

Tristan, " Bettina, iyi misin?" diye seslendi.

" Evet, evet. Sen benim icin hic endiselenme."

Tristan genc kadinin sesini duyunca, enikonu rahatladı. Hic ciglik duymadigi icin de dogum sancilarinin yeni basladigini dusundu. Ona yardim etmek icin telaslanmaya luzum yoktu.

Don Miguel, tekrar gulumsedi, " Dogrusu su kizin cesaretine hayran olmamak elde degil. Ne yazik ki, onu bir daha hic goremeyeceksin."

" Bu gunun sonunda kimin sag kalacagi henuz belli degil." Tristan hemen saldiriya gecmeye hazirdi.

Don Miguel cok sakindi. " Seninle kozumuzu paylasmaya baslamadan once, hafizani bir daha yoklasan iyi edersin. Belki de yillardir aradigin adam ben degilim. Baska biri benim adimi kullanmis olabilir."

" Belki. Fakat senin yuzunu gayet iyi hatirliyorum. Yillar seni fazla degistirmemis, Bastida. Aradigim adam sensin."

" Ama ben seni hic hatirlamiyorum."

Tristan, bir adim ilerleyip, elini yanagina goturdu. " On iki yasinda bir cocugun yanaginda biraktigin izini de hatirlamiyor musun?"

Don Miguel, basini agir agir iki yana salladi. " Pek cok insanin yuzunde yara izi birakmis olabilirim."

" O halde kilicinla yuzumu yaralarken soyledigin sozleri hatirlatayim sana, ` Bu sana ders olsun, bir daha boyundan buyuk islere kalkisma. Baban, bir balikciydi, sen de oyle olacaksın. Tabii. Adi bir balikci, soylu bir adama asla karsi koyamaz.' Ben bu sozleri hic unutmadim. Fakat benim geleceğim hakkındaki tahminlerinde de yanildigini goruyorsun. Balikci degilim."

Don Miguel, " Gencligimde bu sozleri de sikca tekrarladiğimi biliyorum" diye karsilik verdi. " Yuzundeki su yara izi yuzunden bunca yil intikam pesinde kosmamissindir degil mi?"

“Demek hala beni hatirlamadın?”

“ Hayir, senin yuzun de adin da benim icin tamamen yabanci.”

“ O gece olanlari sana bir bir anlatayim.” “ Tristan boyle dedikten sonra annesiyle, babasinin olduruldukleri geceyi butun teferruatiyla anlatti. “ Annemla babami oldurup de beni sag birakman buyuk bir hata oldu, Bastida. Simdi ikisinin de intikami alinacak.”

“ Ya da sen onların yanina gideceksin.”

“ Nasil, simdi beni hatirlayabildin mi,”

“ Yaptigimiz baskinlarda senin anlattigin cinsten olaylar sik sik yasaniyordu. Seni hatirlamiyorum. Fakat elinde bir bicakla bana saldiran sarisin bir kadini hayal meyal hatirlar gibiyim. Gunahkar bir adamim bunu gizlemiyorum. Fakat senin de benden kalir yanin yok. Bettina Varlaine’e tecavuz etmedin mi?”

Belki dedigin dogru, ama ona sahip olabilmek icin kocasini oldurmedim, onu adamlarimla ortaklasa kullanmayi da dusunmedim. Sonra isimi bitirince oldurmeyi de aklimdanda gecirmediim.”

“ Seni kutlarim... Fakat benimle boy olcusemeye kalkirsan, Bettina hic bir zaman senin karin olamayacak. Gunahkar bir adamim ama hayatimi bugun noktalamaya hic niyetim yok.”

Bastida birden ileri atildi. Kilicini tuttugu elini havaya kaldirmisti. Iki erkegin kilicileri havada birbirleriyle kesisti. Bastida gercekten kilic kullanmakta cok ustaydi. Tristan da hemen savunmaya gecmek zorunda kaldi. Ancak genc adamin da acemi oldugu soylenelemezdi. Biraz sonra mucadele adamakilli kizisti. Bastida, kilicini Tristan’in gogsune degdirip onu hafif de olsa yaralamayi basarmisti.

Bastida yuzunde sevinc dolu bir gulumsemeyle bir adim geriledi ve yeni bir hucuma hazirlandi. Kiliciler tekrar havada cakistilar. Ve yeni bir mucadele basladi. Bastida cok cabuk yorulmaya baslamisti. Tristan kiliciyla onu adamakilli zorluyordu. Matodorun pelerinini takipeden gozu donmus bir bogadan farki yoktu. Tristan da Bastida ‘yi gogsunden yaralamisti. Yarasindan akan kanlarla beyaz gomlegi kizil renge boyanmisti.

Tristan, Bastida’yi koseye kistirmisti. Kilicini adamin gogsune dayamis, onun isini bitirmek uzereydi. Yandaki odadan gelen iniltilere kulak kabartinca. Bastida’yi da intikami da unutup, Bettina’nin yanina kosmak icin arkasini dondu. Bastida da bundan faydalanmak istedi. Hemen kilicini genc adamin sirtina saplamaya hazirlandi.

Odanin icinde bir silah sesi duyuldu ve Tristan arkasina donunce, Bastida’nin yere dustugunu gordu. Acik kalan kapinin onunde ise Jules Bandelaire duruyordu.

Tristan hafifce gulumsedi. “ Galiba, emirlere itaat etmekten hoslanmayan inatci bir Fransiz oldugun icin sana tesekkur etmeliyim.”

“ Elbette. Adamin isini bitirmek uzereydin. Bir kilic darbesi herseyi bitirecekti. Ama sen ona sirtini donup herife mukemmel bir hedef oldun. Dogrusunu istersen simdi o kan golu icinde yatmasi gereken biri varsa o da sendin. O kiza deliler gibi tutkunsun. Biraz cani acisa, ya da bir parca sikinti cekse, deliye donuyorsun. Bu kadin senin olumune sebep olacak.”

“ Tristan...”

Bettina’nin aci cigliklari odayi doldurmustu. Tristan, Jules’i unutup hemen odaya kostu. Yatakta kimse yoktu, fakat Genc adam yan duvardaki kutuphaneye goz atinca feci bir manzarayla karsilasti.

" Aman Tanrim."

Tristan, hemen genc kadinin yanina kosup iplerini kiliciyla kesti. Sonra onu kucakladigi gibi yataga goturdu. Bettina, bu ani hareketten rahatsiz olmustu. Acı bir ciglik daha atti. Tristan, uzuntuden endiseden ne yapacagini sasirmisti. Genc kadin biraz sonra gozlerini acti.

" Aman Tanrim. Zavalli kucugum. Neden bana haber vermedin? Neden icerde Bastida ile oyalanmama goz yumdun?"

" Alcak adam, bagirislari duymani istiyordu. Boylece seni gafil avlayacakti. Boyle alcakca bir oyuna alet olamazdim. Daha sonra bagirdigim icin beni bagisla."

" Cok daha onceden bagirmaliydin, Bettina. Sana hemen bir yardimci bulmalıyım."

" Artık çok geç, Tristan. Doguma sen yardım edeceksin."

Bettina'nin cigliklari, tekrar odayi doldururken, Tristan da dehsetten dona kaldi. Jules de kapiya gelmistti, ancak Tristan'in yatagin kenarina oturup, Bettina'nin elini tuttugunu gorunce, yavasca kapiyi kapayip onlari yalnız birakti.

Bir kac dakika sonra Tristan kizini dunyaya getirdi.

Bettina, genc adamin kollari arasina biraktigi minik aglayan bebege saskin saskin bakiyordu. Kizinin saclarinin altin sarisi oldugunu ve yari kapali goz kapaklarından gozlerinin mavi oldugunu farkedince magrur bir tavirle hafifce gulumsedi. Sonra basini kaldirip Tristan'a bakti.

" Sana vaatettigim erkek evladi kazandiramadigim icin uzgunum" dedi.

Tristan egilip genc kadini alnından optu, " İlk cocugumuzun kiz olmasının ne onemi var? " dedi. " Ilerde pek çok cocugumuz olacak. Tabii hepsini de çok seveceğim. Fakat su kirmizi yuzlu minik kiz var ya, onun kalbimdeki yeri bambaska olacak."

Bettina, genc adamin hic de dus kirikligina ugramadigini bakislarından anlayınca, yuregi buyuk bir sevinçle kabardi.

Bettina, uyandiginda sabah olmustu. Odasındaki pancurlar nihayet acilmis, iceriye gunes isigi dolmustu. Yanında yatan kizinin kipirdanmaya basladigini farkedince, icini garip bir huzur ve sevinc duygusu sardi. Daha sonraki yarim saat suresince de yavrusunu emzirmeye basladi. Genc bir anne icin en mutlu dakikalardi bunlar. Bettina da o guzel dakikaların tadini cikarmaya bakiyordu.

Daha sonra Tristan da odaya geldi. Bettina'nin elini avucu icine almisti. Annesinin kucagında misil misil uyuyan yavrusuna sevgi ve sefkat dolu gozlerle bakti.

" Kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

" Mutluyum."

" Benim sormak istedigim bu degildi."

" Gerçekten çok iyiyim. Tristan, sana bir şey soracağım. Bastida'ya anlattıklarının hepsi gerçekten oldu mu?"

" Evet." Genc adamin gozlerinde artık kin ve nefret ifadesinden eser yoktu. Bastida, gecmiste kalmis aci bir hatiraydi sadece.

" Yillar yili o korkunc olayin hatiralariyla yasamak ne kadar guc olmustur, Bastida, size felaket sactigi zaman, sen de cok kucuk mussun...O olaydan sonra neler yaptin? Sag kalmayi nasil basardin? Yoksa bunlardan soz etmek de istemiyor musun?"

" Yoo, Artik her sey gerilerde kaldigina gore, basimdan gecenleri rahatca anlatabilirim. Ama bana kalirsa senin biraz istirahat etmen gerekiyor."

" Istirahat etmek istemiyorum."

Tristan, genc kadinin inatciligina kizmistti, basini iki yana salladi. Sonra dudaklarinin kenari kivriliverdi. Bettina'nin ofkesine ve inatciligina dayanmak zorundaydi. Onu sevmesinin onemli sebepleri arasinda bunlarin buyuk yeri vardi.

" Pekala, kucugum. O halde anlatayim. Jules'i kendimi bildim bileli taniyorum dersem, yalan soylememis olurum. Jules, bizim evin yanindaki evde tek basina yasiyordu. Onun annesiyle babasi birkac yil once olmustu. O gece, kiyidaymis. Eve donup de durumu ogrenince benim bakimimi uzerine aldi. Uzuntumu kalbime gommeme yardim etti, fakat Bastida'ya karsi besledigim intikam duygularini yok edemedi. Iki yil sonra onunla birlikte koyden ayrildik dost ulkelerden gelen gemilerle dolu buyuk bir limana geldik. Jules, denizci olmak istiyordu. Benim ise tek istegim, Bastida'yi bulmakti. Bu yuzden, denize acilacak olan ilk gemiye tayfa yazildik. Bir Ingiliz gemisiydi bu."

" Ve iste nihayet Bastida'yi aramaktan kurtuldun?"

" Evet, ama o is ben buraya gelmeden once bitmisti. Ispanya'ya falan gitmedim. Denizde bir bucuk hafta kadar oyalandiktan sonra, gecmisi, hatta Bastida'yi da kolayca unutabilecegimi anladim. Hep senin yuzunden olmustu bu. Bunun uzerine geminin burnunu adaya dogru cevirip geriye dondum. Benim icin sadece senin onem tasidigini anlamistim. Seni oyle cok seviyorum ki Bettina, askim yuzunden kalbim sizliyor. Bunu daha once farketmeliydim. Senden baska bir kadini arzulamadigimi cok onceden anlamaliydim. Sen benim varligimin bir parcasi oldun, artik sensiz dunyada yasayamam."

" Ah, Tristan bu sozleri soylemen icin Tanriya nasil dua ettim bir bilsen. Buraya getirildigim zaman, seni belki de bir daha hic goremeyecegimi dusunuyordum. Artik buradasin, beni sevdigini soyluyorsun ya. Bu, benim icin yeter. Seni gerçekten cok seviyorum. Tristan."

" Benden hicbir zaman kurtulamayacaksin. Kucugum. Bastida'yi aramak ugruna seni birakip gitmekle budalalik ettim. Bunu da ne yazik ki cok gec anladim. Jules, babanin gemisiyle pesimden geldi ve benim geriye donmekte oldugumu gordu. Olanlari anlatinca da hemen buraya geldik. Iki gun, Bastida'yi oldurmekten baska hic bir sey dusunemedim. Herifin sana bir zarar vermis olmasindan ve seni burada bulamamaktan korkuyordum. Sonunda Bastida'yla yuzuze gelecegimi bildigim halde, sadece seni dusunuyordum. Bundan sonra birbirimizden hic ayrilmayacagiz, Kucugum. Eve doner donmez de EVLENECEGIZ."

Konu Başlığı: Ynt: Korsan Aski-Johanna Lindsey
Gönderen: aylarca üzerinde Haziran 28, 2007, 02:37:40 ÖÖ

.....KIRK DORDUNCU BOLUM (FINAL).....

Adaya ekim ayinin sonundan once varamadilar. Tristan genc kadinin eski gucune kavusmadan Santa

Domingo'dan ayrilmasina izin vermemisti. yola ciktilari zaman seker kamisi urunu icin gerekli olan malzemeyi almak amaciyla bir limana daha ugradilar. Tristan uzun bir sure adadan ayrilmak istemiyordu cunku.

Iste simdi de, kucuk koya girmek uzereydiler. Casey'in gemisinde arkalarindaydi. Bettina, geminin guvertesinde durmus adayi seyrediyordu. Kucuk bebek Anjelic de annesinin kucagindaydi. Bettina, bu kucuk adada mutlulugu bulacagindan emindi artik. Yasadigi surece buradan ayrilmayacakti.

Casey ile Jossel, onlari yari yolda karsiladilar. Jossel kizina sarilirken bol bol sevinc gozyaslari doktu. Casey'de Tristan'in sirtini sivazladi ve kizinin hayatinin kurtulacagindan emin oldugunu soyledi. Oysa adam hep aksini dusunmus ve korkudan geceleri gozune uyku girmemisti.

Cevresindeki gurultu Anjelic'i de uykusundan uyandirmisti. Birden aglamaya baslayinca herkes kucuk kizla ilgilenmek zorunda kaldi. Anjelic gercekten pek guzel bir bebektir.

Casey, kucuk torununa bakarak, " Anjelic daha cok babasina benziyor" dedi. Sonra Tristan'a dondu, " Duyduguma gore bir ara bebegin babasinin sen olmadigina inanmissin. Hala suphen var mi?"

" Bebek benim" dedi Tristan, " Annesi de..."

Jossel, gulumsedi, Tristan'in kizinin kendisine benzemesinden nasilda gurur duydugu belliydi.

Madeleine de mutfaktan kosa kosa geldi. Bettina ile bebegini gorunce de goz yaslarini tutamadi. Maloma da kucaginda kucuk ogluyla yanlarina gelmistir. Jules, hemen icki siselerini acip Bettina ve bebeginin geri donusunu kutlamak istiyordu. Bettina, ev halkinin yanindan ayrilmaya hic de taraftar degildi, ama Anjelic huysuzlanmaya baslamisti. Besbelli bebegin karni acikmic olacakti. Cocugunu Jossel'in kucagindan aldi ve merdivenlerden yukari cikti. Tristan'a da hemen geri donecegini haber vermeyi ihmal etmedi."

Casey, Tristan'in eline icki dolu bir bardak tutusturduktan sonra " Sana bir kiz babasi olabilecegini soylemistim" dedi. " Belki Bettina'yi senden uzak tutmaya neden o kadar hevesli oldugumu simdi anlamissindir. Belki de bir babanin kizi icin ne gibi duygular besleyecegini henuz ogrenememissindir. Belki de kizinin buyudugunu gormek istemeyeceksin...Anjelic'in pesinden kosan erkeklerle sen mi ugrasacaksin? Yoksa ihtiyarligimda bu gorev de bana mi yuklenecek?"

" Kizimin yanindan bir yere ayrilmayacagim, hincir tilki. Kizimin serefini korumak behsinde belki senden daha titiz davranacagim. Sen de kendi kizin icin bosuna endiselenme, Casey, bugun onunla evleniyorum."

Casey, " Eninde sonunda yola gelecegini biliyordum, delikanli" Casey, karisina dondu, " Haberi duydun mu, Jossel? Bugun evleniyorlarmis."

" Ama Bettina'nin gelinligi yok ki. Kizimin dugununde herseyin mukemmel olmasini isterim. Yavrucugum dugununu omrunun sonuna kadar unutmamali."

" Tristan, " Gelinlik isini ben hallederim" dedi.

Casey " guzel oyleyse, her sey tamam demektir.Dugun bugun yapilabilir." diye mirildandi.

Jossel gene atildi, " Is sadece gelinligi bulmakla bitmiyor ki, daha yapilacak bir suru is var. Herseyin hazirlanabilmesi icin bir kac gun gerekli."

Tristan homurdandi, " Hayir."

kasirgasina kendilerini kaptirmislardi. Vucutlari birlesirken, kalpler de birlesmisti. Buyuk bir cosku icinde, birbirlerine ait olmanin mutlulugunu tadiyorlardi.

.....SON.....SON.....SON.....SON.